

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, BF-IGV 3 LPO Öresund

Dokument

LINDS TINGSRÄTT
5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia

Personnummer

2016-10-27

Den hörde är

Vittne

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande

vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Dödsfall, Bengtas väg 6 i Hjärup 160130

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Kristin Sjöstrand

Förhørsdatum

2016-01-30

Förhör påbörjat

18:40

Förhör avslutat

19:08

Förhørsplats

Emmas väg 12, Hjärup

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Berättelse

Förhørsledaren ber Cecilia berätta om vad som har hänt under dagen. Cecilia berättar att hon hade sköljt av bilen då hon såg att Gregor var ute i trädgården. Hon såg att han ramlade omkull. Hon säger "Jag vet att jag skulle hjälpa honom med att såga av en pinne men jag säger att han ska vila sig istället". Gregor säger till henne att han ville ligga i förrådet då hon var ute. Han sade att han trivdes där. Cecilia uppger att Gregor har börjar tappa balansen när han har druckit. Detta har kommit sedan i somras. Det brukar komma när han dricker alkohol snabbt. Cecilia berättar att Gregor blandar rätt mycket alkohol och blir ofta trött och full. Förra helgen när han trillade och slog sig lovade han Ebba att aldrig dricka mer.

Cecilia vet inte hur mycket Gregor hade druckit under dagen men han har druckit sedan imorse. Cecilia uppger att Gregor dricker mycket under helgerna då han är ledig. Han jobbar som busschaufför på Nobina i Lund och han missköter aldrig sitt jobb. På frågan om Gregor blandar starksprit med öl och vin svarar Cecilia att han dricker Gammeldansk eller gin. Hon visste att han hade en flaska gin hemma.

Förhørsledaren ber Cecilia att berätta mer om vad som hände när hon tvättade bilen. Cecilia svarar att hon gjorde klart bilen och ställde in sakerna i förrådet. Cecilia berättar att hon frågade Gregor om allt var ok och lät sedan förrådsdörren vara öppen. Sedan följde hon med Lukas ut för han skulle handla. Då såg hon att dörren till förrådet var stängd och hon antog att allt var som vanligt med Gregor då han brukar stänga den. Cecilia berättar att hon går in i huset igen och tänder ljus och pratar med barnen. Hon berättar att hon kammar hunden och det tar ca 30 minuter mellan att Lukas går ut tills hon själv gick ut med hunden. Cecilia berättar att hon såg något genom kattluckan på förrådsdörren, något rosa sken. Hon gick ut och öppnade dörren och det bara bolmade ut. Hon såg att Gregor jämrade sig och gick in för att ringa och försökte ta fram vatten samtidigt. Cecilia berättar att Ebba och Elias kom ut så hon försökte få in dem igen. Cecilia berättar att Magnus kom som tog hand om barnen. På

frågan vem Magnus är svarar Cecilia att det är grannen. Cecilia säger "Sedan vet jag inte mer".

Cecilia uppger att hon tror att Magnus hörde när hon skrek då hon ringde 112. Hon säger att det rök något fruktansvärt. Hon ser bara att det är fullt med blod och att han ligger på golvet. På frågan om det finns något i förrådet som kan vara brandfarligt svarar hon "Ibland står bensindunken där, ibland i lillförrådet. Jag vet inte vad han skulle ha den till idag". Cecilia berättar att Gregor tyckte att de hade tagit över hela huset och att han fick lugn och ro i förrådet. Cecilia berättar att han brukar hålla på med sina verktyg och han älskade sin såg. Förrådet var hans fristad. Cecilia uppger att Gregor brukade säga att hon skulle lämna honom ifred när han var där. Hon uppger att han hade öl i kylskåpet därute.

På frågan om det har hänt något mellan dem svarar Cecilia att de har haft sina kriser men det var många år sedan. Hon berättar att de tyckte det var skönt att barnen började bli så stora så de kunde njuta av varandra istället. Cecilia uppger att de hade så många planer. Det planerade att köpa en lägenhet i Spanien när barnen blivit tillräckligt stora. De såg fram emot våren då de skulle få öppna upp poolen som de hade ställt iordning efter att den hade rasat och de hade lagt på ny plåt. Förhørsledaren frågar om Gregor har varit annorlunda de sista dagarna och hon svarar "Nej". Hon uppger att Gregor har lätt att göra sig ovän med andra. Han är inte rädd för att sticka ut hakan och säga vad han tycker. Hon har inte märkt något annorlunda de senaste dagarna. På frågan om Gregor har varit mer i närheten av sin telefon eller liknande svarar hon "Nej". Det enda som har varit konstigt är mannen som stod på grannens uppfart förra helgen. På frågan vilket husnummer grannen bor på svarar hon "Nummer 8". Hon berättar att grannen har haft påhälsning förut och Gregor kom hem och sade att det stod en man på grannens uppfart. Grannen är borta långa perioder, hon tror att han har ett hus på Österlen.

Cecilia berättar att de har klor i ett skåp i förrådet. Hon berättar att gångjärnen i skåpet blir "geggiga" av detta. I somras hade Gregor sagt till henne att det gick bort med bensin. Hon vet inte om det var det han skulle ha bensindunken till. Förhørsledaren frågar om hon hade noterat bensindunken och Cecilia svarar "Magnus tog ut den, jag tror den stod till höger. Jag tror att jag såg något grönt där". Cecilia uppger att Gregors uppgift var att fixa barnens cyklar. Han skulle laga Lukas växel som var sönder. På frågan om de har haft besök eller liknande svarar hon "Inte vad jag vet". Hon berättar att Gregor ofta jobbar tidiga morgnar och sena kvällar. Han är ledig en stund mitt på dagen. Han har "delade" pass på jobbet. Förhørsledaren frågar om han har haft någon dispyt på jobbet och hon svarar "Nej, inte som han har sagt till mig". På frågan om han har uttryckt att han är trött på livet svarar Cecilia att han alltid har haft en sorg över att han har brutit med sin familj. Han har inte haft någon relation med sin pappa på länge och brutit kontakten med sin mamma som har stått på pappans sida. Han har även varit sur på henne för att hon har kontakt med hans mamma. Cecilia säger att hon tycker livet är för kort för att hålla på så. Cecilia berättar att Gregor har blivit lite bitter men inte märkt att det har påverkat något speciellt.

Cecilia frågar om någon kan släcka ljusen som brinner inne i huset. Hon säger att Gregor var så rädd för att det skulle brinna hemma. Förhørsledaren ber Cecilia berätta vad som hände vid förrådet och hon svarar att hon försöka släcka branden med slangen och att något skvätta upp i ansiktet. Hon berättar att hon försökte flytta på Gregor. På frågan vart hon stod då tror hon att hon kan ha försökt dra honom i benen. Cecilia berättar att hon hörde att han jämrade sig.

Uppläst och godkänt.

Polisen

1658

PM

Första samtalet med Cecilia

Signerad av

Signerad datum

Enhet

Polisregion Syd, BF-IGV 3 LPO Öresund

Diariennr

5000-K122335-16

Uppgiftslämnare

Sjöstrand, Kristin

Datum

2016-01-30

Tid

22:17

Beslag verkställt

Nej

Material för analys

Nej

Mottaget

Mottaget datum

Tid

Sätt på vilket uppgift lämnats

Upprättad av

Kristin Sjöstrand

Uppgiften avser

Uppgift

Jag och min kollega kommer till platsen och visas in av räddningstjänsten till förrådet. När de öppnar förrådsdörren ser jag hur en man ligger i framstupa sidoläge och det är väldigt mycket blod kring hans huvud. Vi väljer snabbt att stänga dörren igen och pratar om hur vi ska dela upp ärendet tillsammans med vårt yttre befäl J. Lindkvist. Vi bestämmer att jag ska gå ner till de anhöriga som befinner sig på Emmas väg 12.

När jag kommer in i bostaden sitter Cecilia i soffan tillsammans med Ebba och Elias. Tillsammans med dem sitter två ambulanssjuksköterskor och samtalar med dem. Min första uppfattning är att familjen är nedstämda men fortfarande hyfsat samlade. Jag kan se att Cecilia har gråtit. Cecilia håller ihop under samtalen men gråter emellanåt. Ebba och Elias har nog inte hunnit ta in allt som har hänt ännu och är chockade.

Efter en stund ber jag att få tala med Cecilia för att få fram mer uppgifter om vad som kan ha hänt. Cecilia är så pass samlad så hon kan prata om sin make och vad de har gjort under dagen. Under tiden jag sitter och pratar med Cecilia känner jag att hon luktar starkt av brandrök eller någon form av gas. Jag tycker mig ana en doft av alkohol från Cecilia men hon uppger att hon bara har druckit ett glas rosé till lunchen.

Cecilia uppger att Gregor dricker en del alkohol och har fått blackout vid ett par tillfällen. Han har sedan i somras fått problem med balansen då han dricker och det händer att han trillar och slår sig då han är väldigt vinglig. Cecilia vet inte om han har trillat och slagit sig idag. Cecilia berättar att de har en solstol inne i förrådet där Gregor brukar vila ibland. De har även täcke och kudde därinne. Hon uppger att hon tittade till honom några gånger innan hon gick ut med hunden Molly. Hon berättar sedan att hon såg rök från förrådet. Under vårt samtal händer det mycket omkring oss. Barnen är ledsna och ambulanspersonal stöttar så gott de kan. Då Cecilia är lite chockad så blir händelseförloppet "hoppigt". Jag frågar om Gregor tar någon medicin och hon uppger att han inte tar någon medicin förutom för sitt ryggskott. Cecilia uppger att Gregor aldrig har uttalat något om att han inte vill leva. Han har ingen kontakt med sin familj förutom en son som heter Mattias. Cecilia uppger att han är arg på sin familj. Cecilia uppger att Gregor vill leva med sin familj som han har nu och inga andra. Enligt Cecilia är Gregor inte social. Han är snäll mot sin egna men skapar ofta ovänner. Jag undrar om han har några ovänner eller om det har hänt något speciellt de senaste dagarna och Cecilia berättar att han har haft en del ovänner med kriminell bakgrund som inte tyckte om

honom från sin tid då han arbetade på Shuurgard. Detta ska ha varit för ca 4 år sedan. Cecilia berättar även att Gregor hade nämnt för henne att det hade stått en man på Kents uppfart (granne) som bor längre ner på gatan. Detta ska ha varit förra helgen men oklart när. Då ska Gregor ha frågat vad mannen gjorde där men mannen bara gick därifrån. Kent är ofta iväg längre perioder och har haft inbrott vid något tillfälle.

Cecilia berättar sedan att Gregor ramlade mot en såg i förrådet förra helgen och att han fick ett jack i huvudet. Hon berättar att förrådet alltid är olåst. Jag undrar om det har hänt något speciellt under dagen och Cecilia uppger att de hade varit i skogen på förmiddagen och att Gregor lagade fisk till lunch. Han drack två glas vin till lunchen och de gick sedan ut tillsammans då han skulle göra rent barnens cyklar och hon skulle tvätta bilen. Hon nämner även att hon skulle hjälpa honom med ett träd som stod snett och kunde ramla. De skulle grilla under kvällen och hon berättar att de har gasol och en bensindunk inne i förrådet men de har inte grillen där. Gregor sade att han skulle rengöra grillen innan de grillade.

Sedan bryts vårt samtal för sonen Lukas kommer till platsen. Han bryter ihop i hallen och Cecilia går direkt dit. Hon sitter sedan med Lukas på hallgolvet ett bra tag. Lukas är väldigt ledsen och chockad. Han skriker och är förtvivlad medan Cecilia försöker behålla lugnet. Under vårt samtal har Ebba och Elias flyttat ner till källaren med delar av ambulanspersonalen. Min uppfattning är att ambulanspersonalen tar hand om de anhöriga på ett mycket bra sätt så jag låter dem fortsätta med detta.

I huset är det dämpad belysning så jag ser inget blod eller liknande på Cecilia. Hon går på toaletten vid två tillfällen som jag noterade.

I tjänsten
Kristin Sjöstrand, 6761

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredningsjour 2 PO Mellersta Skåne

Diarienumr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Delger misstanke i ärendet

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Försvare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christer Sterving

Förhørsdatum

2016-01-30

Förhör påbörjat

23:10

Förhör avslutat

23:13

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 24:8

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MF

Berättelse

Hörd person: Cecilia Liebler

FL: Christer Sterving

FL2: Jan Persson

CL: Cecilia Liebler

FL: Och då är det så här Cecilia, jag vet att ten poliskollega till mig tidigare under kvällen har informerat dig om att du är gripen, som misstänkt, för mordet på Greger Lielber.

CL: Ja, jag har hört det, ja.

FL: Du har hört det. Jag upprepar det för säkerhets skull, om du av någon anledning inte hade förstått vad som har sagt tidigare. Detta ska då ha skett på adressen Bengtas väg 6 i Hjärup, i kväll då eller sent i eftermiddags lördagen den 30 januari 2016, klockan 16.57, alltså strax innan 5 i eftermiddags. Och då är det ju så här att du har ju rätt att inte behöva yttra dig över den här misstanken på något sätt, men jag ställer frågan ändå till dig, hur du ställer dig till det. Erkänner du eller förnekar du detta?

CL: Förnekar totalt.

FL: Det är också så att i den här situationen så har du rätt till en försvarare, en advokat. Har du varit i kontakt med någon advokat tidigare?

CL: (tystnad, skakar på huvudet)

FL: Du skakar på huvudet.

CL: Aldrig.

FL: Nej. Då är det ju så att Tingsrätten utser en försvarare till dig. Godtar du att det går till på det viset?

CL: (ohörbart)

FL: Ja

CL: Mm.

FL: Jag tycker att misstanken mot dig är ju så grov så att jag tänker inte ställa några frågor just nu, utan att du har biträde av en advokat här. Men då meddelar jag att du godtar den som Tingsrätten utser till dig.

CL: Ja

FL: Ja. Jag har inte mer just nu. Då har jag fått framfört den viktiga informationen till dig och försäkrat mig om att du också förstår det jag har sagt till dig.

FL2: Det är viktigt att du har försvarare med dig när vi pratar med dig. Det är din trygghet även om ...

CL: Alltså jag var i chock så att jag ...

FL2: Ja, jag förstår det också.

FL: Då hann klockan bli .. inte mycket mer men hon är 23.13 och vi anser att det här delgivningsförhöret är avslutat och jag stänger av bandspelaren.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredningsjour 2 PO Mellersta Skåne

Diariernr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Hörs i ärendet

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ebba Bonair

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christer Sterving

Förhørsdatum

2016-01-31

Förhör påbörjat

12:45

Förhör avslutat

14:53

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MF

Berättelse

FL: Christer Sterving

FL2: Jan Persson

CL: Cecilia Liebler

Adv: Ebba Bonair

FL: När vi träffades som hastigast i natten som har varit så delgav jag ju dig misstanke om mord alt. dråp på Gregor Liebler på adressen Bengtas väg 6 i Hjärrup och att detta skulle ha skett under gårdagen då, lördagen den 30 januari klockan ungefär 16.57. Den misstanken kvarstår fortfarande mot dig. Och i natt så var din invändning att du förnekade. Är du av samma inställning idag?

CL: Ja

FL: Jag tänkte ... jag har förstått att du var gift med Gregor.

CL: Jag är gift med Gregor.

FL: Ja. Och sedan hur länge sedan då?

CL: 2001 gifte vi oss.

FL: Ja.

CL: Den 12 september.

FL: Och hur länge har ni levt tillsammans, så att säga?

CL: Sedan -99.

FL: Och jag har också förstått att ni har 3 gemensamma barn.

CL: Stämmer. Och Gregor har 2 sedan tidigare.

FL: Han har 2 sedan tidigare.

CL: Mm.

FL: Och era gemensamma, den yngsta är en dotter.

CL: Ebba.

FL: Och sedan är där en mellan son.

CL: Elias. Och så Lukas.

FL: Och så är det Lukas, den äldste då ja. Och det är ni 5 som bor i det här huset på ...

CL: Stämmer. Och våran hund.

FL: Och hunden också.

CL: Mm.

FL: Är där några fler boende i huset?

CL: Nej.

FL: Nej. Men då har ni varit gifta sedan 2001 då i alla fall, du och Gregor.

CL: Ja.

FL: En stor fråga kanske, men hur har det här äktenskapet varit?

CL: Som alla äktenskap. Det har väl varit upp och ner. Vi har haft en del kriser. Den största krisen hade vi väl för 10 år sedan när jag var otrogen mot honom.

FL: För 10 år sedan, sa du så?

CL: Ja. Lite drygt. Men det har vi klarat oss igenom. Det var en kris där.

FL: Ja. Och hur såg det ut här nu, den sista tiden? Var det upp eller ner?

CL: Det är ju ett ... äh, alltså vad ska man säga... normalt förhållande efter den här otrohetshistorien så blev han ju så klar väldigt sårad, svartsjuk. Kontrollerande mot mig. Men det var något som jag valde att acceptera eftersom jag tyckte det var viktigt för barnen att vi kunde fortsätta. Men annars har det aldrig varit några konstigheter.

FL: Nej. Om du skulle relativt kort beskriva Gregor, vad skulle du då säga?

CL: Han ... om det är på grund av den incidenten eller krisen, eller vad man ska kalla det för, så blev han ju kanske lite bitter. Han kanske blev lite arg, med all rätt. Han kunde vara ganska hård och fördömande och skapade sig sina ovänner. Valde att inte acceptera, vad ska man kalla det för, avvikande avsikter enligt han ... som han inte själv hade, utan han valde hellre att bryta med sådana. Det är därför han har brutit med sin mamma t.ex. och sin pappa. Han hade lätt att säga vad han tyckte. Och drog sig inte för att göra det.

FL: Hur var han mot era barn?

CL: Fantastisk. Han hade en period där han inte trodde att Ebba var hans dotter eftersom skandalen kom ju då precis efter att hon var född. Men han har liksom ... jag sa det till honom Du kan göra en faderskapstest om du vill. Men det ville han inte. Men han har aldrig varit ... alltså han har varit fantastisk. Verkligen.

FL: Kände du att han kom över den här otrohetsaffären?

CL: Nej. Det gjorde han inte. Även om han sa att han kan inte leva med mig om han inte har ... förlåta kunde han inte göra men accepterat så ... förlåta kunde han inte men han kunde acceptera att det hade hänt. Och eftersom vi hade barnen tillsammans så ville han att vi skulle leva ihop. Jag älskade ju honom, hur konstigt det än låter. Jag ville leva med honom. Till saken hör att Gregor i perioder har haft stora alkoholproblem. Så när barnen var små och då, vi flyttade ju från Stockholm till Skåne, när jag väntade Ebba. Och vid den perioden när Ebba var född så drack han väldigt mycket och valde att ägna sig hellre åt alkoholen mig och våra 3 små barn. Och det gjorde då att när jag började jobba när Ebba blev 1 år, så kände inte jag att jag fick någon uppskattning. Helt plötsligt kom man ut på arbetsmarknaden efter 10 år hemma och ... (ohörbart)

FL: Vad sa du att ...?

CL: Någon som såg en, uppskattade mig. Och sedan har han haft perioder när han har druckit väldigt mycket.

FL: Har det varit återkommande perioder i nutid också eller?

CL: Äh, den ... han började ju på Nobina för ... nu är jag lite rörig men jag kommer inte ihåg hur många år sedan det var, 3 kanske, och då började han köra yrkestrafik. Då kunde han ju inte, av naturliga skäl, dricka i veckorna. Han .. jag sticker inte under stol med det, han dricker mycket på helgerna. Det gjorde han. Och sista tiden så har han börjat tappa balansen, han har ramlat, han har slagit sig vid ett par tillfälle, i huvudet. Han ramlade och skadade handleden någon helg. Och detta är en kombination av ett högt alkoholintag tror jag. Och igår då så, när jag stod och tvättade bilen, för vi skulle gå ut och fixa på eftermiddagen ute, så såg jag att han ramlade i trädgården borta vid träden, för han skulle rätta upp någon buske. Och då så sa jag det att du får nog gå in och lägga dig. Så sa han nej, men jag ligger hellre i förrådet, för jag tycker det är så mysigt när du är ute och ... och vi är ute tillsammans. Och då har han sin solsäng och sitt täcke och kudde som han brukar ta fram där ute när han vilar. Och han vill inte att Ebba då, för Ebba tycker att det här är så obehagligt när han blir sådan här, att hon skulle se honom.

FL: Jag tänker på den här, hans obalans, visade den sig när han druckit alkohol eller även när han ...

CL: Bara när han har druckit.

FL: Endast när han har druckit.

CL: Och när han har blandat ... han dricker inte starksprit speciellt ofta. Men när han blandar öl och vin och sprit, så blir det så. Och han ... vi var på en utlandsresa i december och då hade han köpt lite starksprit.

FL: Okej. Jag tänkte inte gräva mer i det förflutna. Om du har något, Jan?

FL2: Nej

FL: Ebba?

Adv: Nej.

FL: Du var själv lite inne på det här Cecilia, gårdagen. Jag tänkte om du har möjlighet att beskriva gårdagen så detaljerat det bara går för dig, med början i princip när ni vaknar och framåt tills polis- och räddningstjänst kommer till plats.

CL: Det var som alla andra ... jag jobbar ju varannan helg, så jag bara hemma varannan helg. Och igår var jag ju hemma. Ja, den började som alla andra helger när vi är hemma tillsammans. Jag brukade byta sängkläder och fixa och dona. Och Gregor gjorde frukost och ... han hade väl druckit ett par öl och något glas vin innan frukost. Och sedan så åkte vi till skogen, så gick vi 7 km, jag och han. Och pratade och hade det trevligt. Sedan kom vi hem och Gregor gjorde mat. Och så satt vi och åt mat och ... ja, allt som hör med lunchen till. Och sedan så efter maten så bestämde vi oss för att vi skulle gå ut tvätta... jag skulle tvätta bilen och han skulle ta hand om cyklarna och fixa lite med några buskar som behövde rätas upp och ... vad det nu var. Han skulle ta bort någon jux i förrådet, vi har ju pool så vi har poolsaker som det blir någon geggamoja på gångjärnen utav. Så han skulle ha någon bensin och ta bort det för det tyckte han hade funkat så bra i somras. Och så står jag och tvättar bilen och så ser jag att han håller på med den där busken borta vid stenhörnan, där fram vid staketet. Och att han tippas där framme. Och då så går jag dit och frågar om han vill ha hjälp. Så sa han nej, jag vill ha hjälp med att såga en pinne för att vi ska ta ner den. Och jag tror jag .. han plockar fram en pinne och jag tror jag började såga på den här pinnen, för att jag skulle hjälpa honom. Men sedan försvann han liksom, runt husknuten, och då gick jag efter honom och så sa jag det att det är nog bättre att du går in och lägger dig. Och så sa han att Nej, jag vill inte gå in, för jag vill ligga här ute. Jag tar fram min gröna säng, sa han, och täcke och kudde. Så väcker du mig om ett par timmar. Och det här var inget ovanligt. Det är liksom ... det är sådan han är. Han sa alltid att vi andra hade tagit över huset och den sista fristaden han hade var förrådet. Så där hade han sin öl i kylskåpet och ... höll till. Och sedan gjorde jag klart med bilen och allt vad jag nu höll på med. Och jag gick in och ... jag tror att dörren stod öppen vid det tillfället, för jag gick in och tittade till honom. Och då så sa han det att Stäng dörren för det börjar bli lite kallt. Jag ska snart resa mig upp och göra i ordning här inne. Jag kommer inte ihåg om det var jag som stängde dörren men stängd var den sedan när Lukas åkte till Lund. Och sedan så gick jag ... innan Lukas åkte till Lund då var jag ju inne naturligtvis och pratade med ungarna och frågade vad vi skulle äta till middag och bestämde att Lukas skulle åka in till Lund och köpa hamburgare, pommes frites och hamburgerbröd och han skulle ta longboarden, så jag var ute i förrådet och hämtade den. Och då låg Gregor på sängen. Och så ställde jag ut den på garageuppfarten, för den står så tokigt till så att risken är att man tippas ner en massa saker om Lukas skulle göra det själv.

FL: Vad var det som stod tokigt, sa du?

CL: Hans den här longboarden.

FL: Ja okej.

CL: Så att då var jag ... den står liksom inne i hörnan. Han har en massa grejer där. Så då var jag inne och hämtade den bredvid ... ja ett grått ... så står den på vänster sida. Så den var jag inne och hämtade. Och då var Gregor vaken och då sa han det att Stäng dörren, jag ska göra i ordning här inne, så kommer jag in sedan sa han. Och sedan drog Lukas iväg. Och jag gick in och pratade med Ebba och Elias och sa att Jag ska gå ut med Molly och sedan ska jag duscha henne och sedan när Lukas kommer så ska vi grilla. Och då när jag hade klätt på mig och var på väg ut så såg jag att ... om det rykte eller om det var rosa sken ur den här kattluckan, jag kommer inte riktigt ihåg men det var någonting som såg konstigt ut, så då öppnade jag dörren. Och det var fullt med rök. Och jag vet inte om det var ... om det flammade upp någonting då eller om ... om det var ... men han låg på ... på ... kakelplattorna, bredvid den här gröna sängen. Och den var alldeles utbränd och jag vet att jag var framme och drog ... tog tag i honom och drog i honom och skulle få ut hans ben och så sprang jag in och hämtade ... jag vet inte om jag hämtade telefonen eller om jag hade telefonen i fickan, för jag ringde 112. Och så sprang jag och skulle hämta trädgårdsslangen för jag skulle spruta vatten på honom för det brann ju eller rykte så mycket. Och då ... när jag gjorde det så kom Ebba och Elias ut och då ville jag inte att de skulle se honom, så att då ... skulle jag stänga dörren där inne med trädgårdsslangen och det gick ju inte. Och jag tror att jag sprutade vatten. Det är jätterörigt. Och så kom Magnus, grannen, och ville ... och då var Elias och Ebba ute också och jag ville inte att de skulle se Gregor ligga där inne. Så att jag försökte stänga dörren. Och han försökte liksom få mig att få ut ... jag vet inte, det var något. Jag försökte stänga dörren för att jag ville skydda barnen. Och han försökte öppna den och ... Det är lite rörigt där.

FL: Jag tänker, om vi tar oss tillbaks då i din berättelse, från början. Du sa att det var en ledig helg för dig, som påminde, i alla fall till en början om vilken helg som helst. Du bytte sängkläder. Och sedan så gjorde Gregor frukost, tyckte jag du sa. När inmundigas den frukosten? Vad kan klockan vara då?

CL: 8 – halv 9, kanske. Ganska tidigt. För normalt sätt på helgerna, går vi alltid ut innan frukost. Men eftersom det då regnade och blåste så mycket så bestämde vi att vi skulle åka till skogen istället. Och då gjorde vi det efter frukost. Så vi åt nog ganska tidigt.

FL: Har du någonting du kan hänga upp din tidsangivelse på? Du säger 8 – 9. Jag tänker, hade ni ställt klockan?

CL: Vi är jättemorgonpigga, vi vaknar alltid vid 5 – 6.

FL: Oj då. Ja.

CL: Så att vi hade varit uppe ett tag och jag hade bytt sängkläder i våra sängar och jag hade varit ute första rundan med Molly och duschat och ... vi brukar alltid lyssna på Ring så spelar vi, på morgonen. Det börjar vid 6, tror jag. Så att vi var uppe vid 6.

FL: Jag tänker, barnen åt också frukost tillsammans med er?

CL: Mm alla 3 den här gången.

FL: Ja. De är också morgonpigga på lördagar?

CL: Inte den stora, men igår var han morgonpig. Men de andra två är ... brukar kliva upp vid 7-tiden.

FL: Så ungefär 8 – 9 äter ni frukost.

CL: Ja. Jag tror vi var i skogen vid halv 11 kanske. Nej, det kanske var lite senare för Gregor höll på att vattna orchidéerna och jag bakade två kakor på morgonen där också. Så hon kanske var 11. Jag gjorde rulltårter och någon brownies innan vi drog iväg.

FL: Mm. Jag tyckte jag uppfattade att du sa Gregor, antingen till frukost eller innan frukost, även hade druckit alkohol.

CL: Mm.

FL: Hur mycket och när gjorde han det?

CL: Han brukar började sina lördagar med att dricka 2 öl kanske

FL: 2 öl och 1 glas vin.

CL: ... Sedan fortsätter det hela dagen.

FL: Ja. Är det då öl som finns förvarat ute i det här... kan jag benämna det som skjul eller vad säger du?

CL: Förråd, kallar vi det.

FL: Förråd. Då säger vi så. Det är öl som förvaras i förrådet då?

CL: Han har ett kylskåp som ... mm.

FL: Och det är starköl, utgår jag ifrån?

CL: Ja. Ja, det är det.

FL: Det är bara han som dricker eller dricker du också någonting till frukost?

CL: Nej. Nej, jag dricker aldrig till frukost. Jag brukar dricka ett glas vin till lunch på helgerna och så kanske ett glas vin ... men jag dricker bara vitt vin. Jag dricker aldrig rött vin. Eller jag dricker .. jag kan ta någon öl, men det är oftast på sommaren om det är varmt. Men jag dricker inte alls i den omfattningen. Jag tror jag drack 2 glas mousserat till lunch igår.

FL: Ja. Och då är ni alla 5 samlade till frukost?

CL: Frukost och lunch.

FL: Och lunch. Men sedan beger ni er ut i skogen. Då fattade jag det som att då följer inte barnen med eller?

CL: Nej, då följde inte de med.

FL: Nej. Vet du om de stannade hemma eller de går till kamrater eller?

CL: Nej, de var hemma igår.

FL: Inga fritidsaktiviteter på lördag förmiddag?

CL: De har sina dataspel. Så att de har sina kompisar där.

FL: Jag vet inte men jag fick bara en bild av att, du kanske till och med sa det, att ni tog bilen ut till skogen.

CL: Jag körde.

FL: Du körde. Och var ... vilken skog är det då?

CL: Torup.

FL: Torup. Jag vet inte.

CL: Där vid Klågerupstrakten.

FL: Okej.

CL: Vad heter den skogen? Den heter Torup, va?

FL: Jag kan tyvärr inte svara på det.

CL: Nej, men jag tror den heter så. Vi brukar gå 7 km.

FL: Och det gjorde ni även igår?

CL: Ja.

FL: Med hunden då kanske?

CL: Nej. Det var ... hon gillar inte när det regnar. Jag var ute med henne innan frukost och sedan fick hon vara hemma istället.

FL: Okej.

CL: Hon tycker det är för smutsigt.

FL: Och hur är stämningen mellan er två då, under promenaden?

CL: Vi har ... alltså det låter ju absurt när man säger det men vi har det jättebra tillsammans. Eftersom jag accepterar ju att han vill ha det på det här sättet för att känna sig trygg, så låter jag det vara så. För att vi ska få en familj som liksom har harmoni. Så vi gick och pratade om ...Ebba fyller 12 på tisdag t.ex. Vi gick och pratade om ...vad skönt när, våran pool rasade i våras, och vi byggde upp en ny, att det var skönt att när våren kommer och kan njuta av poolen istället för att bara jobba med den, i sommar. Det var bara sådana här vanliga vardagliga saker.

FL: Du säger att Gregor hade druckit 2 eller 1 glas vin. Jag tänker på, hur blir han rent allmänt när han dricker alkohol.

CL: Trött.

FL: Trött.

CL: Lite ... Lukas brukar tycka att han är ganska rolig för han brukar spela Metallica, han lyssnade på det, och det är bara de 2 som tycker de är roligt. Han brukar alltid köra hårdrock högt då. Och sedan brukar han oftast gå och lägga sig och sova, beroende på var han är och vad han gör.

FL: Men efter 2 öl och 1 glas vin så var det inga problem för honom att följa med ut i skogen och gå 7 km. Han var inte trött då?

CL: Problemet är att han har inga problem att dricka mycket alkohol. Det stannade inte innan vi var ute i skogen, då hade han säkert druckit 1 eller 2 öl till innan vi var framme.

FL: Okej. Dricker han under tiden ni kör bil eller?

CL: Nej, jag kör.

FL: Ja, ja. Under tiden du kör bil? Så han dricker i bilen också?

CL: Ja

FL: Uppskattningsvis, vad sa du, 2 öl då också eller?

CL: Jag tror han hade med sig 2 öl.

FL: Har du minne av att han faktiskt har druckit under bilfärden?

CL: Jaja. Jaja, ja, det är mer regel än undantag när vi är ute.

FL: Okej, ja. Och då beger ni er dit ungefär 11.

CL: Jag tror att vi var hemma halv 2. Och jag vet inte om det tar en timme att gå den där.... Men jag tror vi var där nog vid kanske 11. Någonstans.

FL: Ja

CL: Strax efter 11.

FL: Min följdfråga ju mycket riktigt när ni återvänder. Och du uppskattar det till halv 2.

CL: Vi åt lunch vid halv 2. Jag vet att ... för han är väldigt känslig för om han inte får mat. Och då fick vi en liten smärre kris när han skulle göra fisk för ströbrödet var slut och Elias fick hastalavista ner som tusan till Tempo och köpa det för att maten skulle komma på bordet snabbt nog. Så jag vet att jag tittade på klockan när klockan var halv 2 när vi skulle äta.

FL: Du har sett på klockan, ja. Det är en konstig fråga kanske men när Elias ger sig iväg för att handla ströbröd, sa du va, vilken affär är ...?

CL: Tempo, Jakreborg.

FL: Tempo?

CL: Jakreborg. Det ligger i Hjärup.

FL: Får han kontanter med sig då eller?

CL: Han hade mitt Visa-kort.

FL: Han hade ditt Visa-kort. Och så blir det lunch, och är ni fortfarande hela familjen samlade då?

CL: Alla

FL: Och vad dricks till lunchen?

CL: Ungarna drack hallonsoda. Jag hade öppnat en flaska mousserat i veckan, så jag hade så mycket kvar kanske.

FL: Du visar en, ungefär, en deciliter knappt.

CL: Lite ... kanske... jag vet inte, 2 smala glas, knappt fulla, gick det i. Kanske 1 ½ - 2 dl. Gregor drack 2 glas öl, tror jag. Sedan drack ... jag vet inte om han drack en gin- och tonic när han lagade maten eller om det var till middagen. Men han hade en gin- och tonic i handen också. Och så drack han 2 glas öl.

FL: Och hur upplever du honom efter det intaget till lunchen?

CL: Han blir trött och då sa han att ... för det är så att oftast om han går och lägger sig så är det lite svårt att få upp honom. Så då sa jag det att då går vi ut direkt efter maten och så jobbar vi och så kan du gå in och vila sedan istället. Så ... han är pedant och har man använt bilen så den blir skitig så ska den tvättas. Och jag är bättre på att tvätta bilen än vad han är, så då skulle jag göra det. Så att jag gjorde det då. Så skulle han hålla på med sina sysslor då, som han hade satt upp på sin att-göra-lista under helgen.

FL: Och under tiden, du nämnde det säkert tidigare, under tiden du tvättar bilen så...vad är det för sysslor han företar sig då?

CL: Han såg ... jag har några träd borta på våran stenläggning i trädgården, så han lutade, och där sitter ett bambu... något som ska hålla uppe det här himla trädet. Och så sa han Det lutar, jag måste räta upp det. Och då tyckte han att den här bambupinnen var lite för dålig, så han skulle ha en träregel. Han har byggt någon duschmojäng ute, så han hade några fyrkantiga brädor, så han skulle liksom börja såga i den, för att slå ner den istället. Och då när han höll på och skulle räta upp den här, så föll han där borta, i stenarna och det. Och så sa jag Men jag hjälper dig och såga den. Så jag tror att jag la den pinnen på skotkärran och hade tag i sågen. Men sedan när han försvann, så släppte jag nog det, för jag ville veta var han tog vägen. För då var han inte där jag var längre. Utan då hade han gått runt vid poolen där istället. Och då så såg att han var väldigt vinglig. Och då sa jag det att nu är det nog dags att du... och då var inte jag klar med bilen utan då gick jag liksom... när han hade lagt sig i sin säng ute i förrådet, med täcke och kuddar, och jag såg liksom att han låg ner, så gick jag ut och fortsatte med bilen.

FL: Hur är du på att skissa? Hur är du på att rita/skissa?

CL: Jag kan inte rita ansikte.

FL: Nej, det ska du inte behöva. Jag bara tänker om du skulle kunna rita upp tomten och var han befinner sig vid den här bambukäppen.

CL: Om det här är Bengtas väg här, så är våran tomt så och så är våran garageuppfart här, så har vi en liten ingång till huset och så kommer förrådet. Så har vi en dörr. Så har vi huset här och sedan har vi tomten så då. Uterummet där, i och för sig. Här har vi någon sten-jockamocka, med två träd som står här. Som är sådana paraplyträd som han höll på med. Så är det en massa sten, små stenbumlingar här. Och någon större sten där. Och här har vi något litet skjul där han har diverse redskap och här hade vi skottkärran, tror jag, för den stod på den sidan. Så här inne var han inne och hämtade sågen och här har han sina bräder. Så det var där... jag står ju här, står ju jag. Och här har vi staket. Så jag ser ju honom. ... Nu blev det lite fel... ja, men om vi säger att här är huset och sedan är det här trädgård då, så ser jag ju honom där, när jag står här vid bilen.

FL: Jag förstår.

CL: Och då går jag runt den vägen och försöker hjälpa honom där. Och sedan när jag står här och ska såga av den där jävla pinnen som han skulle slå ner vid det där trädet, för då hade han varit och karvat med någon hammare på det där bambuskottet och skadat barken. För det var han sur på, att han hade gjort. Och så när jag står där så ser jag att han liksom har gått åt det här hållet.

FL: Okej. Och i vilket skede var det, du sa, att han tippade eller vingla till eller?

CL: Det var här. Där stöd han så.

FL: Han trillar i marken alltså?

CL: Ja. När han höll på och skulle hugga ner, det var säkert då han skadade barken, så står han ju här och då tippade han liksom rakt ner här. Och det var då jag gick därifrån och hjälpte honom upp.

FL: Och då går du in om gräs ...eller ...

CL: Ja. Vi har en grind här, men den är inbrottssäker så den går man gärna inte genom, så jag tog den vägen.

FL: Okej. Och det är då du ... får du hjälpa honom upp eller klarar han det själv eller?

CL: Nej, jag får hjälpa honom upp.

FL: Har han slagit sig då, vet du det?

CL: Det vet jag inte. Det tänkte jag inte på.

FL: Nej.

CL: Ja, han sa att han hade gjort illa ... att det gjorde ont i handen, tror jag han sa.

FL: Men det var inget du såg? Ingen synlig skada?

CL: Nej. Jag är, höll jag på att säga, så van att han ramlar och slår sig. Förra helgen hade han slagit sig här bak i huvudet, så där hade han ett jack. Och här hade han en tidigare åkomma i huvudet, en skada.

FL2: Du pekar ...

FL: Nacken.

CL: Nacken. Och sedan här på ... jag kommer inte ihåg vilken sida han ... men någon av de här sidorna, har han också fått ett slag sedan tidigare.

FL: Och nu visar du högt uppe i pannan.

CL: Ja, här någonstans. Och det var också när han ramlade. Och förra helgen, då när vi var ute och gick, så ramlade han och skadade sin handled, så han hade ont i den.

FL: Om jag förstod dig rätt Cecilia, så efter att du har kommit till hans undsättning här, i det här stenområdet, så hjälper du honom med att såga en pinne som han ska...

CL: Ja, för han vill ju sätta dit den där. Så han sa kan du hjälpa mig och hålla sa han. Och då sa jag ... jag började såga, jag vet att jag stod där och ... men sedan försvann han. Och då släppte jag liksom allt. Jag ville inte att han skulle ... gå in och Ebba skulle se honom.

FL: Nej, jag förstår. Och då fattade jag det som att då lämnar du det här området där du har stått och sågat och går in på tomten igen.

CL: Ja, efter honom.

FL: Ser du honom då någonstans eller?

CL: Då är han ... då har han gått in i förrådet.

FL: Då har han gått in i förrådet.

CL: Då har han gått in i förrådet, så han är där inne och så står han ... för vi har ... eftersom vi har pool, så har en massa sådana här poolkemikalier i skåpen och då blir det att de här gångjärnen blir någon ... jag vet inte vad det heter, men det blir någon geggamoja på dem. Och då brukar han, i somras använde han bensin för att ta bort det, och han tyckte det funkade så bra. Och då vet jag att han hade gröndunken som vi kallade den för, med bensin, stod på bänken. Och så stod det nog en liten gin- och tonic på bänken också, om jag inte minns fel. Och då sa han det att jag ska bara vila en stund så att jag lägger mig på min grön säng. Han har ju en grön säng där och en grön säng ute i ...

FL: Vad sa du att han använde bensinen för att tvätta bort ...?

CL: Jag vet inte. Han brukar ta ... gångjärn som blir sådana här oxiderat.

FL: Okej.

CL: Av kemikalier, blir det som en brun ... det ser ut som nästan som skum fast i brunt kletigt jux. Och då vet jag att i somras hade han tagit bort det med bensin. Om det var

den bensinen eller annan bensin det vet jag inte. Men gröndunken stod ju på bänken.

Jag antar ju att han skulle ha det till det. Eftersom det var en av ... när man öppnar dem så blir de gnekiga och sedan går det knappt att öppna dem.

FL: Men har du sett Gregor använda bensin den här dagen?

CL: Vet inte om han ... hur långt han kom där faktiskt. Men jag såg ju att han höll på med bensindunken, det såg jag.

FL: På vilket sätt då?

CL: Han hade ställt upp den och sedan höll han den så.

FL: Med höger hand?

CL: Ja, jag tror det. Jo, han är högerhänt, så han höll den säkert i höger hand. Och så skulle han gå och hämta en trasa, för de ligger i hörnan där borta. Men sedan så stod gröndunken på marken, alltså på stenplattorna, efter han hade lagt sig. Så hur långt han hade kommit medan jag var inne och pratade med ungarna tills han hade lagt sig. Jag vet inte om han hann eller började eller om han lade sig. För när jag kom ut i förrådet så låg han med täcke på sig och ... och kudde.

FL: Du får rätta mig om jag har fel, så klart, Cecilia, men då uppfattar jag dig som att när du står här och sågar den här pinnen, som han ska ha, eller förstärka upp någonting och försvinner ur ditt synfält, du går efter honom via tomten, så upptäcker du att han är inne i förrådet. Och det är då han står med dunken i handen.

CL: Ja, dunken brukar ju stå där. Den finns ju i förrådet.

FL: Ja

CL: Så den står ju ... den står ju aldrig på bänken kanske, men den står ju i hyllan. Så att då var han redan där inne.

FL: Men du visade att han höll den med höger hand. Är det i detta skedet?

CL: Ja, men han höll ... vad jag ... om jag kommer ihåg var den brukar stå, nu kan jag ju inte säga om han ... för han brukar flytta om i förrådet, antingen står den rakt fram över sågen eller så har han den på ... när man kommer direkt in i förrådet. Och jag såg honom liksom ställa ner den så, på bänken. Sedan om han hade liksom gjort det tidigare eller om det var liksom att han ... det vet jag inte. Men han stod med den så och den stod på arbetsbänken i förrådet.

FL: Har du någon verbal kontakt med honom vid det här tillfället?

CL: Ja. För då så sa jag Ska du verkligen hålla på med det där nu? sa jag. Ah, men det är inge fara sa han. Så sa jag Jag tycker du ska lägga dig och vila en stund först så kan du göra det sedan. Ja, men jag ska bara hämta en trasa sa han. Så vet jag inte hur ... för då så sa jag att jag går in och pratar med ungarna lite sa jag bara. Och sedan när jag kom ut i förrådet så låg han ner i sängen med sin kudde och täcke.

FL: Och då när du har varit inne, lämnar du honom med dörren öppen eller stängd då?

CL: Eftersom jag inte hade tvättat bilen klart, jag gick ju in ... jag kommer inte ihåg varför

jag gick in efter att jag hade varit i förrådet, men jag gick in i huset. Jag antar att det var .. jo, eftersom Lukas, vi hade ju pratat om att Lukas skulle åka till Lund och handla, så tror jag att jag ropade på honom När ska du åka tror jag att jag sa, något sådant där till honom. Ah, jag ska bara se klart någon video eller någonting. Och då vet jag att jag gick ut igen. Och då när han låg i sin säng med täcke och kudde, då gick jag ut och gjorde klart bilen. Tvättade klart den och hängde upp slang och grejsemojs och då stod dörren öppen. Och sedan så backade jag in bilen och sedan så sa han det att stäng dörren, det börjar bli lite kallt. Jag vet inte om det var jag som stängde dörren. Jag kan inte svara på det. Eller om han stängde den när han reste sig upp. Jag vet inte.

FL: Nej. Har du något minne av att han reste sig upp?

CL: Ja, han satt i alla fall på sängen när jag var på väg in i huset.

FL: Och sedan, som jag förstod dig i alla fall, så lade du även märke till, om vi kallar det för tillfälle 2, när du är vid förrådet, vid dörren, att du ser att den här gröna bensindunken inte står på bänken. Den stod på golvet.

CL: Det stod på golvet, mm. Och det är ju när jag ... om jag kommer ... om jag är klar med bilen och den är flyttad, det måste ju vara då, eftersom när jag kommer från sågningen så står den ju på bänken. Sedan när jag har gjort klart bilen och hänger upp den här vattennyckeln som vi har inne på höger sida, i förrådet, så ser jag den där gröndunken stå på golvet. Så han kan ju ... han måste ha flyttat den dit. Men glaset stod kvar på bänken.

FL: Ja. Är du så observant så du ser om glaset innehåller något och i så fall vad?

CL: Jag är ... eftersom han nu dricker så mycket, så brukar jag hålla koll på hur mycket han dricker.

FL: Jag tänkte det.

CL: Men det här var ett sådant litet ... en espressoglas, det var ett ganska litet. Och då reflekterade jag inte.

FL: Rätt eller inte, jag vet inte, men jag får bilden av att ni är ... familjen är väldigt strikt hållen till att man äter på vissa tidpunkter

CL: Ja

FL: Och när var det planerat att man skulle äta middag?

CL: Vid 6

FL: 6

CL: Halv 7 brukar vi äta på helgerna.

FL: Och då kommer man överens om att äta hamburgare.

CL: Vi kom överens om det vid lunchen. Normalt sätt så brukar jag bestämma vad vi äter. Men vid den här lunchen så frågade Gregor vad han tyckte...eller vad barnen tyckte vi skulle äta på kvällen. Och då sa Elias att det vore gott att grilla hamburgare. Och då hade inte vi det hemma utan då bestämde vi att Lukas, som tycker om att cykla och vara

ute, skulle dra in till Lund och handla det.

FL: Och i vilket skede har du diskuterat med Gregor vad ni ska äta den här dagen? Är det något av tillfällena när du ...

CL: Men jag bestämmer alltid vad vi äter. Men är det fisk så lagar han alltid fisken.

FL: Okej.

CL: Då så sa jag det på morgonen att Ska vi äta fisk till lunch idag?.

FL: Och det skulle ni inte.

CL: Jo, det var det.

FL: Till lunch ja. Till middag, tänkte jag.

CL: Nej. Nej. För normalt sätt så är det jag som sätter matsedeln.

FL: Och jag bara tänker, när blir det bestämt att ...

CL: Vid lunch.

FL: Okej. Så redan då är alla medvetna om att det blir hamburgare idag.

CL: Gregor frågade vid matbordet, när vi satt och lunchade, vad de tyckte vi skulle äta på kvällen. Och då hade vi inget av det hemma.

FL: Och sedan får Lukas i uppdrag att handla de här hamburgarna. Och då ska han transportera sig på longboard.

CL: Men det är ganska vanligt.

FL: Jaja. Ja. Och så sa du någonting om att den förvarades på något ...

CL: Alltså den står, i vårt förråd så har vi ett skoställ, på vänster sida står den, och där har Gregor en massa jobbarkläder och grejer som kan ramla ner om man inte... eller så här ska jag väl säga, att Gregor tycker inte om när ungarna går in och röjer i förrådet. Det är alltid bättre om någon utav oss gör det. Det är hans förråd.

FL: Då blir det du som hämtar longboarden till Lukas.

CL: Ja. Gregor var ju inte ... kontaktbar då.

FL: Nej. Och då besöker du alltså, om vi kallar det ett besök, förrådet för tredje gången.

CL: Ja det var säkert mer än tredje eller fjärde. Jag vet att jag tittade ju till honom vid flera tillfällen. Men jag vet att jag var inne i förrådet då. Och det var då jag sa till honom att ... eller det var då han sa stäng..., nej det var innan han sa stäng dörren för då vet jag att jag öppnade dörren.

FL: När du ska hämta longboarden?

CL: Ja, för då vet jag att jag öppnade dörren och då hade han tänt lampan, tror jag, och var

på väg upp. Och då så sa jag ska det vara stängt eller öppet. Du kan stänga sa han.

FL: Var befinner han sig när du går in för att hämta longboarden?

CL: Då står han upp vid gröna sängen tror jag. Alltså han hade inte kommit fram till arbetsbänken. Utan han var precis på väg att resa sig upp. Och då så sa jag Lukas drar in till Lund.

FL: Är du lika observant vid det här tillfället? Jag tänker på glaset och dunken.

CL: Nej, det kan jag inte säga.

FL: Men du tar longboarden och går ut igen.

CL: Ja. Jag tar ...eftersom ... jag gjorde nog den här transporten ganska kort eftersom inte ungarna uppskattar Gregors ... vinglighet. Så ville jag nog bespara om Lukas skulle se det.

FL: Mm. Och vad sa du, konversationen med Gregor vid det här tillfället?

CL: Jag vet inte om han ... jag sa nog bara att Lukas drar in till Lund. Klarar du dig? sa jag nog kanske. Eller Är det okej kanske jag sa. Eller Går det bra?.

FL: Och när du lämnar med longboarden, är Gregor kvar inne i förrådet eller är han ..?

CL: Dörren är stängd och jag går in. Så det antar jag att han var.

FL: Ja. Är det du som stänger dörren eller?

CL: Jag vet inte.

FL: Nej.

CL: Jag har faktiskt inget minne.

FL: Nej.

FL2: Tiden för detta, när han ska dra till Lund?

CL: Jag vet inte.

FL2: Är det mörkt? Ljust?

CL: Skymning. Vad kan hon vara, strax efter 4 kanske, halv 5. Jag vet inte.

FL2: Jag tänker, du säger att ni ska äta halv 7. Hinner han ...

CL: Men han skulle bara åka longboard dit. Så skulle han ta tåget hem.

FL2: Okej.

CL: För han hade med sig både mitt Visa-kort och mitt Jojo-kort. Och det går ganska snabbt att åka på den brädan, det tar inte så många ...

FL: Ja, jag har sett det. Det går undan.

CL: Och sedan vet jag att när Lukas hade dragit iväg så gick jag in i huset och tände upp alla ljus och ... plockade lite liksom med ...ja... pratade med Ebba och Elias. Och sedan så skulle jag gå ut med Molly. Så jag borstade henne först. Hon skulle duscha när vi kom hem.

FL: Vem?

CL: Molly. Hunden skulle tvättas.

FL2: Vad är det för en ras?

CL: Yorkshireterrier.

FL: Var i huset är Elias och Ebba då?

CL: På sina rum.

FL: Och gör?

CL: Spelar data. Ebba hade tråkigt.

FL2: Varför?

CL: Hade ingen att ... hennes bästa kompis har flyttat till Island och hon känner sig lite ensam och lite vilsen. Och tyckte att vi skulle ha hittat på någonting istället. Och eftersom jag jobbar varannan helg så tycker jag det är så skönt att bara vara hemma. Så att då så sa jag att Man kan inte ha roligt varje dag.

FL: Jag tänker ... ska vi ta en kort paus så ska jag se var kaffet tar vägen. Och oavsett det så kanske det kan vara skönt att ta en kortare paus.

CL: Jag behöver gå på toaletten också.

FL: Ja. Jag sa att du skulle säga till.

CL: Ja.

FL: Klockan är 13.35 och vi tar en paus i förhöret.

Förhöret avbryts klockan 13.35

Förhöret återupptas klockan 13.41

FL: Innan pausen så kom vi så långt i din berättelse Cecilia, att du hade varit och hämtat longboarden till Lukas. Han ska ta sig iväg till Lund och köpa hamburgare. Ser du om Lukas åker iväg?

CL: Äh, han åker genom carporten. Men mer än så ser jag inte.

FL: Nej. Du nämnde att han hade fått både ditt Visakort och ditt Jojo-kort.

CL: Mm.

FL: Och efter det, som jag tolkar dig, så har du varit inne och haft någon kontakt med dina andra 2 barn, Elias och Ebba. Och så ska du gå ut med ...

CL: Och tänt ljusen.

FL: Ja, tänt ljusen och så ska du gå ut med hunden.

CL: Så jag borstar henne innan. Hon skulle bada sedan.

FL: Ja. Och när du berättat själv, tidigare i förhöret, så säger du att vid tillfälle så ser du rök, eventuellt ett rosa sken.

CL: Men det var när jag var på väg ut för hennes grejer ligger... jag hade tagit på mig med jacka, tror jag, jo jag hade min jacka på. Då ser jag ... när jag tar hennes koppel som ligger upp till höger, så tittar man ju ut genom glasdörren som är där. Och då såg jag att det var ... om det var som ett sken eller om det var rök eller ... men det var något som såg konstigt ut.

FL: Men du är fortfarande inne i boningshuset vid det här tillfället?

CL: Ja.

FL: Och då förstår jag att där är ett glasparti av något slag som...

CL: Tvättstugedörren är ju glas.

FL: Okej. Och hur reagerar och agerar du då?

CL: Jag vet att jag slet upp den här förrådsdörren. Men jag vet inte om det var ... om det flammade upp då eller om det fortfarande brann. Men det var som att ... han ...Gregor brann. Och sedan så han låg på sidan, på stenplattan/plattorna. Och jag försökte liksom ta i honom och dra i honom och ...jag kommer inte ihåg om jag hade mobiltelefonen i handen eller om jag var inne och hämtade den. Eller om det var efter jag hade försökt dra i honom, när jag ringde eller ... men jag vet att jag ... jag drog i han, men när jag gjorde det i den här röran, jag kan inte säga det.

FL: Nej.

CL: Om det var under tiden jag ringde eller om det var ... jag vet inte.

FL: Nej, jag förstår.

CL: Jag vet inte.

FL: Jag förstår att det kanske kan vara svårt att minnas i detalj men ...

CL: Jag vet att jag tog ... jag försökte ta i honom. Och han jämrade sig. Gnydde. Men det var nog ... det måste ha varit efter. För jag höll på slangen och tog den här nyckeln och ... sprang ut till carporten och skulle hämta slangen. Om det var samtidigt som jag pratade i telefon eller om det var ... kommer inte ...

FL: Åter igen, jag förstår att det är jättesvårt och jättejobbigt för dig, men om du skulle vilja tänka tillbaka när du befinner dig inne i grovköket, kallar vi det så?

CL: Det kan vi göra.

FL: Ja. Och du sträcker dig efter kopplet till Molly. Och så ser du ut genom det här glaspartiet. Vad tänker du då?

CL: Jag vet inte om jag tänkte mer än att ..Vad fan har hä... alltså så. Vad har han nu gjort. Så kände jag nog.

FL: Du har nämnt rök och rosa sken när du fortfarande är inne i boningshuset och ser genom det här glaspartiet.

CL: Det bara bolmade när jag ... och jag vet inte om det flammade upp eller om det brann. Jag kan inte säga det.

FL: Jag tänker ställa en dum fråga som du precis svarade på: Får du uppfattningen att det du ser är effekten av att något brinner?

CL: Ja.

FL: Har du något minne av att ... du säger att du sliter upp dörren...

CL: Jag ser ju att den här sängen som han har legat på, är helt utbränd. Och täcket som han har haft på sig är också utbränd. Och om det flammade upp någonting när jag öppnade dörren eller om det fortfarande brinner, det vet jag inte. Och jag vet inte om jag hade telefonen i fickan eller om jag rusade in och hämtade den. I vilken ordning jag gjorde det här. Jag vet inte. Men jag vet att jag tog i honom och försökte liksom ... jag sprutade vatten för att jag skulle släcka elden och ... det var det som var så rökigt. Jag ser honom bara ligga på sidan med ansiktet mot dörren. Och jag känner på hans ben.

FL: Hur är sikten när du öppnar dörren till förrådet? Sikten där inne, menar jag?

CL: Rökigt.

FL: Ja

CL: Det bara kom svart rök över hela mig. Och sedan att ... om det brann eller flammade, jag vet inte.

FL: Har du någon uppfattning om var det brinner?

CL: På golvet.

FL: På golvet?

CL: Ja. Golvet brinner.

FL: Men jag uppfattar det som att du också säger att Gregor ligger på golvet.

CL: Ja, Gregor ligger på golvet. Han ligger på ... på hans högra sida, blir det väl då. Med ansiktet ut mot dörren.

FL: Får du någon uppfattning om vad det är som brinner på golvet?

CL: Nej. Jag ser ju bara att sängen är sönderbränd.

FL: Det kan du se?

CL: Ja. Jag ser att det är bara skalet kvar. Och att täcket är bränt.

FL: Skulle du våga dig på att rita en streckgubbe, hur du minns Gregor ligger på golvet.

CL: Dörren ... då ligger han ... här är benen, tror jag, så. Och så ligger han så och huvudet är väl här någonstans kanske. Sedan så ser jag det här skal... jag tror det är skalet där. Så ligger det något bråte här.

FL: Okej.

CL: Och sedan tror jag, jag har en svag bild fortfarande av att gröndunken står här. Men om den ... för den ... grannen tog ut den, tror jag. Den står här ute sedan när jag också ett svagt liksom ... minne liksom, ser den gröndunken här ute. Men sedan hur den kom dit, ingen aning. Men jag vet att jag hämtade trädgårdsslangen för att jag skulle släcka det som ... det måste ha brunnit eftersom jag skulle släcka elden. Och då, eftersom jag hade skrikit när jag hade ringt till Räddningstjänsten, och Ebba och Elias kom ner, så ville jag inte att de skulle se honom, så jag försökte stänga dörren jättemycket, hela tiden. Och stod där och slet i dörren. Och så kom Magnus och skulle slita upp den och jag sa ta hand om barnen, jag vill inte att barnen ska se det här. Det blev liksom dragkamp där i dörren på knasigt sätt.

FL: Är ditt minne att du försökte få tag i Gregor? Minne av att du tog tag i hans ben? Hur pass långt in har du varit i förrådet, vid det här tillfället?

CL: Jag måste nog bara ha stått... alltså här någonstans kanske. Inte längre än så. För han låg ju ...alltså precis vid dörren. Så jag måste ju ha kommit in så att jag kan stänga dörren bakom mig. För jag försökte få ihop den och samtidigt spruta någonstans. Så jag måste ju liksom ha kunnat komma in och liksom ...

FL2: Första gången du går in, du ser det flamma upp. Första gången du öppnar dörren och får röken mot dig, hur långt inne är du då?

CL: Jag tror jag klev över tröskeln. Jag kan inte svara, men jag tror det. Eftersom jag slet ner den här ... jag skulle ha tag i den här vattennyckeln, för att sätta på vattnet. Så jag ...jag ... jag kan inte svara på det. Men jag tror att jag är inne i förrådet.

FL2: Och då tar du efter den här vattennyckeln?

CL: Ja, det måste jag ha gjort.

FL2: Ja. Och då räcker det att du kommer in innanför tröskeln för att komma åt den här nyckeln?

CL: Mm

FL: Tror du att du skulle kunna markera var det brinner någonstans när du är där inne?

CL: Nej, jag vet inte. Jag tr... här kanske. Här kanske.

FL: I den nedre delen av .. de som är kvar ... av den här solsängen eller vad det är.

CL: Jag tror det.

FL: Du öppnar dörren. Du ser det här. Gregor ligger här. Det brinner i nederdelen av där han befinner sig.

CL: Jag såg att det glödde här, längs den här stål... att det var liksom som glöd. Men hur täcket låg, jag vet inte. Men det var ju där det liksom ... sedan om det brann eller om det liksom... men det var ... det glödde någonstans. Och jag såg att han inte hade byxor på benen. För det tänkte jag hade han tagit av sig byxorna när han lade sig. Att det var bara ben.

FL: I vilket skede, jag tänker hur reagerar du när du öppnar dörren och ser det här? Vad är din första reaktion?

CL: Jag ringde bara 112 direkt. Och bara skrek.

FL: Har du något minne av att du har fått ta dig in i boningshuset igen för att få tag på din telefon eller?

CL: Jag vet inte om jag är inne. Vilken ordning allt det här var. Om ..nej... om jag hade den med mig eller jag var ... hade kommit in i förrådet och sprang in igen eller ... jag vet inte. Jag vet inte. Men jag har någon svag ... men eftersom jag går genom den dörren så många gånger varje helg, så har jag svårt att ... men jag har någon svag minne av att jag skulle ha rusat in igen och hämtat telefonen, efter jag har varit där, när jag såg att det rykte eller ... och slängde upp dörren. Men om det var jag gjorde eller ... jag vet inte.

FL: Nej.

CL: Men jag tror att jag har, efter jag har varit inne i förrådet, så tror jag att jag var inne i tvättstugan, innan ... jag vet inte, jag vet inte. Jag vet inte. Jag vet inte. Alltså där är allt jättekaos i huvudet.

FL: Jag förstår.

CL: Jag kan komma ihåg liksom detaljer, liksom hur han ser ut och hur han står ända fram tills ...det är just det här liksom ... Jag vet att ... jag tror att hans glasögon låg på bänken. Kan de ha gjort det? Jag vet inte om han hade dem på sig. Eller om de låg på bänken i förrådet. Han brukar alltid ta av sig glasögonen när han skulle vila.

FL: Det jag tänker, om du kan komma ihåg din första reaktion när du öppnar och ser det du ser. Du har ju nämnt här lite olika saker, att du har försökt ta tag i hans ben, att du har tagit vattennyckeln och att du har hållit i slang. Fick du igång slang och vatten?

CL: Jag tror det. Jag tror att jag sprutade vatten.

FL: Ja. Det jag undrar är, hur reagerar du på det du faktiskt ser? Reagerar du med att först ta tag i Gregor eller är det nyckeln och vatten och släcka?

CL: Släcka var liksom ...

FL: Det var det primära?

CL: Ja

FL: Är det som du antar eller det som du har en klar minnesbild?

CL: Jag vet inte. Jag bara ... eftersom jag vet att när jag går ut och ska hämta nyckeln så tror jag att jag har luren i öret. Jag vet inte om jag hade pratat klart. Jag gick så, vet jag. Och ... och för mig var det bara att Det brinner. Jag vet att hon på Larmcentralen sa någonting om att har ni ingen brandsläckare i huset. Jo, sa jag, men den står i förrådet där min man är. Och då tror jag att jag har liksom ... vi tar vatten istället. För jag vet att jag slet fram den.

FL: Det känns som att du har en viss blick för detaljer. Du har nämnt glasögon. I alla fall säger du att du tror du sett glasögonen där inne.

CL: Men jag har liksom, när jag kom in i förrådet och där står dunken, hans gin- och tonic och så tror jag... men det kan ju vara sådant där som man ... eftersom han alltid lägger av sig sina glasögon så kan det vara en minnesbild som kanske hör hemma i den miljön. Jag vet inte.

FL: Så klart. Men du nämnde även att du har sett bensindunken där du har markerat den.

CL: Den såg jag. Den såg jag stå. Jag såg den stå där. Men om det var ... om det var .. den stod på golvet, men om den stod kvar när jag kom in där eller det är min minnesbild som säger mig att den stod där fortfarande. Jag vet inte. Men jag tror, jag tror att jag såg den på golvet. Jag tror det. Jag kan inte vara helt säker.

FL: Nej. Jag tänker på, hur är sikten här inne då?

CL: Grumlig.

FL: Men inte becksvart?

CL: Nej

FL: När du öppnar?

CL: Nej. Det är inte kompakt mörker, det är det inte.

FL: Nej. Har du något minne av ...

CL: Jag kan inte säga om lamporna på eller inte. Det vet jag inte.

FL: Nej.

CL: Men det var ..

FL: Vad är det för belysning ni har i förrådet?

CL: Spottar i taket. Nej, det var nog ganska mörkt, tror jag. Det var det nog. Så när jag försökte stänga ... så länge dörren var öppen så var det ju så att man såg konturer och man såg hans ben och ... stålramen och ... Sedan när jag försökte stänga dörren så blev det ju svart där inne. Och det luktade rök.

FL: Är din minnesbild att när du väl stä...

CL: Alltså det här förrådet är ju etsat i mitt minne. Jag bor ju där. Jag vet ju varenda pryl i det där förrådet.

FL: Jag förstår.

CL: Jag vet ju var varenda liten sak står. Jag kan ju liksom säga att de gula stövlarna står där. Så att jag kan inte säga om ... om det var så eller så eller ... jag ser sågen, jag ser liksom ... hur allt ser ut där inne. Sedan om det är min hjärna. Jag vet inte.

FL: Nej. Har du ett faktiskt minne av att du tar den här vattennyckeln?

CL: Nej. ... Jag har bara för mig att jag gör det eftersom jag är där ute och ska spruta vatten. Och jag har för mig att jag tar munstycke till slangen för annars funkar det ju inte.

FL: Nej.

CL: Och den ligger längst upp på hyllan.

FL: Okej. Så den sitter inte på slangen.

CL: Nej. Men det här, eftersom jag tvättade bilen, så kan jag ju inte svara på om ... för jag är slarvig på att plocka bort den. Och Gregor är jätteduktig. Så jag kan inte svara på om jag hade plockat bort den eller om jag gjorde gammal-vane-reflex. Jag kan inte svara på det.

FL: Men kan du svara på, när du tvättar bilen, använder du bara slangen eller slang med munstycke då?

CL: Med munstycke.

FL: Det är du säker på?

CL: Jag är 100. För den är, man ska stå och skruva på alla möjliga sätt. Jaja, ja.

FL: Men du har i alla fall nämnt att du har slangen i dina händer.

CL: Ja

FL: Har du ett faktiskt minne av detta?

CL: Ja.

FL: Har du ett minne av ifall...

CL: Om det sprutar vatten?

FL: Ja.

CL: Det vet jag inte. Jag vet inte det. Eller om ... eller jag vet inte ens om jag har minne av att jag satte på munstycke. Men jag har ett minne av att jag slet fram slangen. Men hur långt och hur ... jag vet inte. Men jag vet att det kom vatt... alltså att det ... men det kan ju ha varit efterdroppning. Jag vet att jag blev blöt om händerna och att det liksom droppade. Men om det var slangen eller om det var för att det var igång eller ... jag vet inte.

FL: Och sedan nämner du också att vid tillfälle så stänger du dörren om dig.

CL: För att jag inte vill att barnen ska se.

FL: Nej. Och i vilket skede blir detta känt för barnen? Det som händer i förrådet?

CL: När jag skriker, tror jag. För jag ser de stå i tvättstugedörren. Jag tror det var när jag hade fått fram slangen, så ser jag dem i ögonvrån. Och jag säger till dem Kom inte ut. Och det är då grannen Magnus kommer också. Och jag säger Ta hand om barnen och så försöker jag mota bort honom för att jag ska liksom spruta vatten för att det glöder eller brinner. Jag vet inte. Men jag är liksom ... det ryker och jag ska släcka elden, för huset ska inte brinna ner.

Person kommer in med kaffe.

FL: Var är dina barn när du ser dem, när de har uppdagat vad som försegår i förrådet?

CL: Tvättstugan, tror jag, på väg ut. Jag tror de ... jag vet inte om de ... jo, jag tror att Elias ... för att jag vet att jag hade fått blod på händerna och jag torkade mig på jackan. Och Elias kom och kramade mig. Och då så sa jag Gå in eller Gå till Anna sa jag. Gå till Anna sa jag.

FL: Vem är Anna?

CL: Ebbas klasskompis Mio's mamma som bor på ... jag vet inte vad gatan heter men det är en gata precis nära oss. Vi var i ett hus. Det är grannhuset. Och då vet jag att de gick ut genom carporten och sedan så ... jag vet inte om jag var inne och hämtade Molly i huset eller hur jag gjorde. Jag kommer inte ihåg. Men hon kom ... hon följde ju med. Jag vet inte om jag höll henne i famnen eller om ungarna hade henne i famnen eller ... Men hon var ju med.

FL: I vilket skede är vi nu?

CL: Jag vet inte. Jag vet bara att Elias och Ebba har kommit ut, någonstans. Och Magnus har kommit.

FL2: Magnus, vilket nummer bor han i, bara så vi inte...?

CL: 4. Vi bor på 6 och de bor på 4. Magnus hade kommit och jag tror ... jag vet inte var vi är någonstans, men jag tror att jag såg en ambulansman komma i garaget. Jag vet inte.

FL: Nej. Jag var själv inne på det tidigare, just med dina barn, och frågade dig hur du agerade och reagerade när du stod i tvättstuga, kallar du det var, det jag kallar grovköket. Vi säger tvättstugan. Hur du reagerade när du ser det här rök, eventuellt rosa sken. Då tänkte jag på, skriker du någonting eller säger du någonting till barnen i det skedet?

CL: Jag skriker ... jag tror att de hör mitt skrik för jag skriker ju att det brinner.

FL: Det gör du.

CL: Jag tror, jag vet inte men, när jag pratar med den här 112 så tror jag att jag skriker att det brinner och att min man är i förrådet. För det bara välde ju ut rök. ...Åh ... jag

skrek nog ganska högt. Eftersom det tog ju inte så lång stund som Magnus kom sedan.
Eller jag vet inte.

FL: Och sedan var jag också inne på, när vi pratade om glasögon, eventuellt som du har sett eller om det är gamla minnesbilder du har och den här bensindunken. Så tänkte jag fråga dig: Är här några andra detaljer du minns från förrådet, när du är där inne, alltså efter det att du har upptäckt den här branden eller röken? Något som har fastnat?

CL: Förutom allt bråte som står överallt?

FL: Ja, jag vet inte. Jag har inte själv varit där.

CL: Nej. Nej, jag minns ingenting.

FL2: Det som bryter är, alltså nu ... något som bryter, liksom ?

CL: Nej, det var den här, eftersom han är då perfektionist i fingerspetsarna, så är det den här gröna dunken som är malplacerad på alla ställen som den står.

FL2: Vi har inte nämnt det här t.ex. var där någon fler i förrådet. Du säger att där är grumligt, rök, förutom Gregor?

CL: Inte vad jag såg.

FL2: Hade du sett några, om där stått någon längst bort från där du är, kan där ha stått någon utan att du har sett det p.g.a. den grumliga röken?

CL: Nej, det tror jag inte jag hade sett.

FL2: Där kan stå någon där utan du såg. Eller?

CL: Det var ju ... jag såg ju bara honom. Jag såg inte. Jag vet att där hänger en massa kläder där, i någon krok, som jag ... och sedan har vi våra vita dynor där. De såg jag inte. För det tänkte jag inte att det var liksom så rökigt så jag inte såg det vita. Men ... nej, det hade inte synts.

FL: Är det möjligt, enligt dig, att där skulle kunna ha varit någon annan eller några andra inne i förrådet, när du har upptäckt vad som händer och tar dig in där. Är där plats/utrymme för detta?

CL: Ja, men det är ett ganska stort förråd.

FL: Ja

CL: Det är ett ganska stort förråd. Man går ju plats med en säng. Och en såg. Och en massa grejsemojs.

FL: Så möjligheten är där i alla fall?

CL: Absolut. Absolut. Men jag borde ha känt det. Borde jag inte det?

FL: Jag vet inte. Du säger ...

CL: Det var ju en som var inne hos ... förra helgen, så var där ju en karl som var inne på

grannens carport Och Gregor frågade honom om vad han gjorde där, för han har haft inbrott förut, Kent. Och han är borta ganska långa perioder.

FL: Vilket nummer är vi nu i?

CL: 8. Och då när vi hade varit ute på promenad, det var snö förra helgen, tror jag va?

FL: Ja.

CL: Visste var de det. Jag tror det. För det var då Gregor ramlade och det var snö, för vi... när vi var ute och gick. Då vet jag att jag sa att det var ju tur att det var snö. När vi kom hem så gick jag lite före, för han ... jag vet inte, han skulle kolla bilen, tror jag. Och då när han kom in så sa han att det stod en karl i Kents carport och han hade frågat honom vad han hade gjort där. Men då hade han bara gått iväg. Och då så sa jag det att du ska kanske gå runt och kolla huset eftersom Kent har haft inbrott tidigare, så de inte har brutit sig in. Det var bara en parantes.

FL2: Var där någon som hade brutit sig in?

CL: Usch, jag kommer inte ihåg om det var i somras eller om det var ...

FL2: Nej, men nu denna ... förra helgen

CL: Nej, det var det inte, för Gregor gick ett varv runt huset. Han brukar göra det när inte Kent är hemma. Bara kolla så att allt... vi brukar köra ut hans post ...eller vad heter det, soptunna när inte han är hemma, och sådana saker.

FL: Har du skadat dig på något sätt när du ... efter det att du har uppdagat det som sker i förrådet?

CL: Att jag har skurit mig eller någonting?

FL: Ja. Du nämnde tidigare att du kramar om något av dina barn och du avsätter blod.

CL: Ja, det var från Gregor, tror jag. Jag hade blod på jackan, tror jag.

FL: Okej.

CL: Jag tog ju i honom. Och jag vet inte om jag gjorde så här. Jo, det gjorde jag. För jag böjde mig framåt. Så, tror jag. Och då ... när Elias kom ut, så kramade han mig. Alltså tog mig så.

FL: Omfamnade dig.

CL: Ja. För att jag upptäckte att han hade blod på sin tröja, på kvällen. Och jag är ju inte skadad.

FL: Nej. Och du sa, du visar här nu, det ser ju inte bandspelaren men du visar med dina handflator ...

CL: Jag vet inte hur jag gjorde, men något liksom, jag såg på min jacka att jag hade blod på den, när vi kom till församlingshemmet, så såg jag att det var blod på den. Och eftersom jag hade tagit i Gregor, jag vet ju när jag kom till Mattias och deras hus, att jag var blodig om händerna. Så att jag måste ju ha torkat mig, alltså utan att ha sett att jag

hade liksom ...

FL: Du utgår här att det är Gregors blod i sådana fall. Har du någon förklaring till varför han har blött?

CL: Han kan ju ha hamnat på ... slagit sig kanske. Jag vet inte. Jag ser bara hans ben. Och så ser jag att det är blod på sten... så att det ser ut som att det är vatten också. Det ser inte ut som att det är ... det ser ut som att ... det är något rött klabbigt på stenarna där han ligger. Det ser jag ju. Men jag ser bara hans ben. Det är liksom det som har satt sig i mitt syn... För jag tänkte, det var så konstigt att han inte hade byxor på sig. Och då vet jag att jag tog på honom. Att han liksom var kladdig, så.

FL: På benen?

CL: Jag försökte dra i han uppe på något ... alltså försökte få ut han. Och jag vet att Magnus sa Vi måste få ut honom. Och jag bara jag vill inte att barnen ska se honom. Släck elden. Jag vet att jag tog ... jag vet inte. Men jag vet att jag var blodig om händerna.

FL: Och att du i alla fall har sett något rött inne på golvet.

CL: Jag vet att jag reflekterade, ja för att jag såg att det var blod på kylskåpsdörren också, att det var rött där. Det såg jag. För den var ju vit. Och den står ju precis till vänster där. Men jag reflekterade inte så mycket över det. Jag såg liksom bara hans ben och den utbrända sängen och kladdet på golvet. Men jag trodde det var för att jag hade sprutet vatten. Jag ... för att jag hade sprutat vatten.

FL: Sannolikt en svår fråga, men i vilket skede kommer grannen Magnus till undsättning?

CL: Alltså tid ... jag kan inte säga vad ...hur ... vilken tid.

FL: Vad är tiden i förhållande till vilket skede du befinner dig i?

CL: Jag hade fått fram slangen. Det hade jag. För den hade jag dragit ut, så att jag stod med vid förrådsdörren. Men hur långt i den processen jag hade kommit det vet jag inte. Om det fanns ett munstycke på den... om jag hade satt på den ... om jag hade tagit nyckeln eller om jag som vanligt, slarvig som jag är, hade låtit den vara kvar. Jag vet inte. Men jag vet att det enda jag tänkte på var att jag ska spruta vatten. För det var det hon frågade, om jag hade en brandsläckare. Och den kunde jag ju inte gå in och hämta.

FL2: Var finns slangen?

CL: Precis i carporten, alltså om förrådet ... här är carporten, här står bilen, här är slangvindan. Så att det var ... jag gick den vägen och tillbaka.

FL2: Så det är inte så långt om jag har förstått det rätt?

CL: 2 meter kanske, 3.

FL: Det är många detaljer vi går genom här. Och därför måste jag fråga för att komma ihåg, det kan jag erkänna, men du har sagt eller i alla nämnt i olika skeden, att du har spruta vatten. Har du något minne av att du har gjort detta?

CL: Jag vet inte. Jag kan inte svara. Jag vet att det droppade vatten från slangen. Men om jag fysiskt tryckte på slangen eller om det var efterdroppningen från ... Jag vet inte.

FL: Var sitter reglaget för tillförsel av vatten?

CL: Ute.

FL: Vid slang... där slangen hänger?

CL: Ja

FL: Okej

CL: Så för att det ska komma vatten så måste jag ju ha ... satt i den och skruvat runt den för att det ska bli tryck i den.

FL: Ja, precis.

CL: Och då måste det vara ett munstycke på. Annars blir det ju stopp. Man måste ju skjuta på ett munstycke för annars kommer ju inte vattnet.

FL: Det är så? Det är någon stoppventil där då?

CL: Ja.

FL: Okej.

CL: Men hur ... jag kan inte svara på det. Jag vet inte.

FL2: När du säger att du slarvig när du har tvättat bilen. Vad innebär det? Vad har du då ... ?

CL: I Gregors ögon så är jag slarvig. Eftersom jag inte då plockar bort nyckeln, vattenlåsnyckeln, och inte drar ut munstycket och lägger tillbaks det där det ska ligga.

FL2: Och i detta skede?

CL: Så kan jag ha gjort det för att ... ofta kan det vara liksom att ...Ja, men jag gör det sedan. Eller Gregor gör det sedan och så får jag lite skäll att nu har du glömt det igen.

FL2: Men idag, eller hur var det vid detta tillfälle?

CL: Jag vet inte. Jag vet inte om jag hängde... jag tror jag hängde tillbaks det. Jag har ett svagt minne av att jag ... för att den ska hänga på ett speciellt sätt också, den där vattennyckeln för att den inte ska ramla ner. Man ska slå en liten ögla på den. Så jag ... men om det är liksom något som jag gjort sedan tidigare eller om jag gjorde det igår, jag vet inte. Jag vet inte.

FL: Jag förstod att det var svårt för dig att dra dig till minnes i vilket skede, nu tänker jag inte på vad klockan är, utan var du befinner dig och vad du gör när Magnus kommer?

CL: Jag vet att jag står med ... att jag håller slangen. Det vet jag. Och jag hör Gregor gny. Men samtidigt så ser jag Ebba och Elias bakom mig. Eller bakom honom. Och försöker liksom att inte låta de se. Och jag kan inte stänga dörren för slangen är i vägen. Och då försöker Magnus slita upp dörren för att vi ska få ut Gregor. Och jag skriker Ta hand om Ebba och Elias. Jag vill inte att de ska se honom.

FL: Nu får jag bilden av att du är inne i förrådet.

CL: Jag tror jag står precis liksom ... ja, det måste jag ha gjort, för jag måste ju ... Jag vill ju stänga dörren och då står jag ju liksom ... alltså om här är förrådet, så står jag väl precis här någonstans. En halvmeter in kanske.

FL: Och slangen kommer i kläm då för det går inte att stänga dörren riktigt.

CL: Nej.

FL: Nej. Något så långt där Jan?

FL2: Du har vid några tillfällen sagt att du drar i Gregors ben.

CL: Jag försökte ... ja, jag tar i dem.

FL2: Eller jag uppfattade det fel?

CL: Att jag tar i dem i alla fall. Att jag liksom vill försöka få ... jag vet att jag tar i dem.

FL2: Tar du tag i honom vid fler tillfällen och på andra platser?

CL: Här uppe någonstans, tror jag.

FL2: Då pekar du mot bröstet.

CL: Att jag tar dra i honom.... Han ligger ju på sidan, så jag tror jag tar alltså ... ja, jag rör vid honom alla fall.

FL2: Du sa drar. Men nu rör.

CL: Men jag vet inte vad jag gjorde, men jag försökte liksom ...

FL2: Kan du flytta honom någon decimeter, någon meter, någon halvmeter?

CL: Nej. Nej. Nej, det gör jag inte.

FL2: Nu vet inte jag, nu har inte jag sett hans vikt, skulle ...

CL: Jag skulle inte orka. Han väger nästan 95 kilo. Så det skulle jag inte orka.

FL2: Men det är skillnad på att dra eller ta, om du säger här på ovandelen.

CL: Drar... jag tror inte jag kan säga att jag drar. Det kan jag ... jag tror det är för att Magnus säger att vi måste dra ut honom som jag liksom hakade upp mig på att dra. Men jag vet att jag ... jag tar i honom. Jag tycker det känns så konstigt på benen. Det känns som att det är papper nästan på honom. Och sedan så ... jag vet inte om jag liksom grabbar ... alltså du vet, kramar eller hur jag gör. Men någonting uppe på ... här någonstans, tror jag.

FL2: Om jag fattade det rätt, så säger du att han inte har några byxor på sig.

CL: Ja. Jag tyckte det var så konstigt. För det var kallt.

FL2: Vad ... varför har han inte några byxor, tror du? Eller?

CL: Äh, normalt sätt så tog han alltid av sig byxorna när han lade sig och vilade. Han låg i kalsonger. Men det gör han ju på sommaren ute så klart. Men när han ligger vintertid så brukar han ju inte ta av sig byxorna.

FL2: Och vad hade han för slags byxor på sig?

CL: Svarta mjukisbyxor brukar han ha.

FL2: När han pysslat i trädgården.

CL: Ja. För han satte på sig sina jobbarbyxor, men han tyckte de spände över magen, så han tog av sig dem igen. Så han hade inte de på sig. De hängde nog i förrådet.

FL: Vet du vad det är för märke på de här byxorna? Fabrikat?

CL: Det kan vara ett par Champions eller ett par Everest kanske.

FL: Och mjukisbyxor det är sådana här tränings...

CL: Jogging

FL: Ja, jogging, ja.

CL: Och sedan hade han, jag tror han hade sin svarta Helly Hansen-jacka på sig också. Och sedan sin mössa med blå kant... eller med röd kant.

FL2: Grannen som kommer, Magnus, var var han i förrådet?

CL: Vet inte.

FL2: Vet du om han var inne i förrådet?

CL: Ingen aning.

FL2: Kan du beskriva något rörelseschema för honom i ... när...

CL: Att han försökte slita upp dörren när jag försökte stänga den för att jag inte ville att barnen skulle se.

FL2: Stod du innanför dörren då?

CL: Ja.

FL2: Och han stod på andra sidan?

CL: Ja.

FL: Och hur slutar det? Dörren går ju upp, det förstår jag, men i vilket skede och vad händer då?

CL: Jag vet inte för att det är det som är ... jag vet inte om ... för jag är så rädd att det ska börja brinna mer, så att ... jag vet inte om jag säger till Magnus eller om ... den gröna

bensindunken står ju där. Jag vet liksom att den var ... jag såg den och tänkte att det är farligt. För jag tror att han, om han tog emot den eller vad han gjorde, och ställde ut den. Jag vet inte. Men ... för den var, för mig var den en fara. Och det blev liksom så mycket fokus på liksom att den måste bort så att inte ... eftersom jag hade för mig eller om det brann när jag öppnade dörren, att det flammade upp. Och jag var så rädd liksom att det skulle börja brinna ännu mer, eftersom det sitter ihop med Kents förråd och det sitter ihop med husen och ... jag var så rädd liksom att det skulle... Och vi har en gasoltub där ute, att det skulle explodera och ... Jag var jätterädd för det. Så det blev liksom så ... det blev sådan dragkamp mellan ... det.

FL: Och vem vinner den dragkampen?

CL: Jag vet inte.

FL: Nej. Men det var som jag sa ...

CL: Jag vet inte för helt plötsligt är jag ... utanför och gröndunken står utanför. Men hur det har gått till, jag vet inte.

FL: Nej, har du något minne av ifall Magnus har tagit över slangen eller var gör du av slangen när du kommer ut?

CL: Jag tror jag kastar bara den.

FL: Okej.

CL: Eller släppte den eller ... För sedan kom nästa sådan crazy liksom, eftersom Gregor var så rädd för stearinljus och ... då var nästa sådan här att alla ljus som brinner i huset. Det liksom var kortslutning här uppe. Det var liksom att .. Vi måste släcka ljusen. Vi måste släcka ljusen. Kan någon gå in och släcka ljusen. Det var liksom ... Helt plötsligt så blev det liksom Min fara var liksom att allt skulle börja brinna.

FL: Men när du väl kommer ut, hur ser det ut utanför då?

CL: Jag vet att jag satte mig ner på ... eller om jag ... böjde mig framåt och ... jag tror jag bara skrek. Om jag satte mig på huk på backen eller om jag satte mig ... jag vet inte. Jag bara skrek.

FL: Är där några människor runtomkring dig då?

CL: Jag vet inte. Den enda jag kommer ihåg är Magnus.

FL: Och barnen?

CL: Fast de hade jag ju fått ut på gatan, vid det tillfället. Att de var liksom på väg liksom därifrån när jag kommer ut. Jag tror att liksom de var ... jag vet inte om Mattias ... jag vet inte... det var liksom ... Jag vet inte när Mattias dök upp eller när.. Jag vet bara att de blev utslussade någonstans. Vem de gjorde eller vem de ... Jag vet inte (gråter)

FL: Nej. ... Här är en näsduk Cecilia.

Cecilia gråter

FL2: Det är ju inte vår mening att du ska bli ledsen.

FL: Nej, och vi ska inte pina dig mycket mer till men jag har tyvärr några punkter som jag måste ta upp med dig innan vi anser oss vara klara för idag. Tror du att du orkar med det? ... Mer kaffe kanske, om det finns? ... Ja. Vi har pratar om, bland annat, om Gregors kläder till viss del i alla fall. Hur är det med dina egna kläder du har den här dagen? Är det samma kläder som du har på dig ... har du samma kläder på dig hela dagen?

CL: Jag kommer faktiskt inte ihåg om jag bytte. För jag hade ett par tunnare byxor på mig tidigare på dagen. Och då satte jag nog på mig ett par tjockare byxor när jag gick ut, tror jag.

FL: I samband med att du tvättar bilen då eller?

CL: Nej. Jag kommer inte ihåg, men jag vet att jag bytte i alla fall byxor någonstans under dagen.

FL: Tunnar till tjockare under dagen. Kan du minnas när du bytte?

CL: (tystnad)

FL: Nej. Jag tänker när ni är ute promenerar den här 7 km.

CL: Men då hade jag överdragsbyxor.

FL: Okej. Och under hade du?

CL: Tunna.

FL: Ja. Och vad är det för typ av byxor?

CL: Ja, några sådana där ... halvsladdriga byxor.

FL: Ja.

FL2: Kan jag ta de frågorna först? Eller den

FL: Ja, ta du den.

FL2: De ... du har ju beskrivit din situation nu. Och vi försöker ju ta del av denna här, så gott vi kan. Du har berättat om det som hände för 10 år sedan. Och om Gregors användande av alkohol. Du har också beskrivit rätt mycket om hur noggrant det är med att ha tider och om inte någonting stämmer så kan ... det bli irritation. Har jag fel eller?

CL: Nej.

FL2: Hur är det med dig själv att ha detta här? Du säger att du accepterar vissa saker p.g.a. vad som hände då för 10 år sedan. Har du någon väninna eller vän som du talar med, liksom i förtroende?

CL: Nej.

FL2: Jag menar inte man behöver ... ibland vill man ventilera saker och ting?

CL: Nej. Jag har inga nära väninnor.

FL2: Är du med på mitt resonemang?

CL: Mm.

FL2: Det kan ju vara en tid för dig, även om du säger att du accepterar detta.

CL: Jag har en jobbkompis, vi brukar ibland sitta och berätta vad Gregors ... Gregors anekdoter, han t.ex. lyckades ju sätta eld på Bengt ... eller vad heter han .. Kent thuja och brandkåren fick komma och släcka den. Och att han har ramlat för trappan. Sådana saker. Men ingen som jag anförtror något, nej.

FL2: Nej för just att styrka ... barnen har förmodligen någon form av kunskap men jag tänkte på någon vuxen som kan relatera som du gör, till vad du har sagt.

CL: Alltså som ... det som jag säger, eller?

FL2: Mm.

CL: Jag förstår inte riktigt vad ...

FL2: Är där någon som du kan prata med vad som händer?

CL: Alltså i våran ... du menar i våran relation eller?

FL2: Mm.

FL: Och i så fall har gjort?

CL: Nej. Den enda jag har pratat med det är ju Gregors mamma i så fall. När jag har liksom sagt att han är så lik sin pappa och ...ja, sådana saker liksom. Men inget mer än så. Jag har ingen nära väninna som jag ... äh ... umgås med.

FL2: Nej.

CL: Och det kan ... ni kanske drar era egna slutsatser men...

FL2: Nej, det är dina slutsatser vi går efter.

CL: Eftersom Gregor då inte ville dela mig med någon annan, eftersom jag hade varit otrogen mot honom, så fick jag liksom inte den möjligheten att träffa andra väninnor eller ... ha den gemenskapen.

FL2: En lite mjuk fråga också, du sa att ni hade olika saker att göra på helgerna. Sätter ni upp en lista på kylskåpet och så där?

CL: Nej. Men vi har ... eftersom Gregor älskar att vara ute, jag tycker inte det är lika roligt när det är kallt. Så delade jag förstås upp inne- och utesysslor. Jag roddade liksom inne med ... såg till så att det var städat och ...

FL2: Men det var ingen lista som man kryssade av på kylskåpet?

CL: Nej, det var det inte. Den här helgen så hade vi ju utomhusaktiviteter båda två, eftersom

jag är bättre på att tvätta bilen och jag kan inte laga cyklar. Så att det var den fördelningen vi gjorde. Jag tror till och med... jag vet inte om jag dammsög bilen igår. Jag kommer inte ihåg det. Det kanske jag gjorde. Jag vet inte.

FL: Om vi återgår till dina byxor Cecilia, du säger att vid tillfälle så har du bytt från tunnare till tjockare, när du gick ut. När du gick ut... var det när du gick ut för att tvätta bilen eller?

CL: Jag vet inte. För att jag upptäckte ... jag vet inte om jag upptäckte att det var hål i dem. Jag kommer inte ihåg. Jag bara kände liksom att det var kallt om benen. Jag vet inte. Men jag bytte i alla fall byxor.

FL: Till de byxorna du hade på dig resten av dagen senare?

CL: Ja.

FL: Och i övrigt, förutom byxor, har du haft samma kläder på dig hela lördagen?

CL: Ja, det tror jag. Jag vet inte om jag bytte från... jo, för jag hade en t-shirt på mig på morgonen, med fleece. Men jag satte på mig en lite långärmad tröja och jacka när jag gick ut och tvättade bilen.

FL: Men är det några plagg du har lagt av dig då eller?

CL: Ja, de ligger väl hemma någonstans.

FL: Och var var det i så fall?

CL: Det ligger i min låda. En kortärmad Esprit t-shirt.

FL: Färg?

CL: Svart. Och ett par svarta byxor.

FL: Okej. Och då ligger byxorna i lådan också?

CL: Ja

FL: I övrigt så är det den klädseln...

CL: Det är fleece och joggingbrallor som gäller på helgerna.

FL: Ja. Nu har inte jag sett vad du hade för kläder när du kom till polisen igår.

CL: Det är ett par träningsbyxor som är ...

FL: Det är de kläderna du menar eller, som du hade på dig när du kom till polisen?

CL: Ja. Jag hade ingen fleece på kvällen eftersom det var ganska varmt ute igår. Och jag hade min tjocka vinterjacka på mig när jag tvättade bilen. Så jag hade ingen fleece på mig. Och när jag var i skogen så hade jag regnjacka och överdragsbyxor.

FL: Jag vet inte om vi har din mobil. Vet du själv var den tog vägen sedan efteråt?

CL: Jag tror den ligger i min jackficka.

FL: Har du mer än 1 mobil?

CL: Nej.

FL: Gregor, har han ...

CL: En

FL: ... en. Och barnen har säkert också eller?

CL: De har var sin.

FL: De har var sin, ja. Vi har ju berört, ganska ingående, Gregors alkoholintag den lördagen. Du sa vid tillfälle att du själv hade druckit 2 glas mousserande.

CL: Och så tror jag att ... jag vet inte, det kanske var så mycket kvar i flaskan. Sedan vet jag att jag öppnade min flaska Verredico (fon.), som jag har i kylskåpet. Och jag vet inte hur mycket jag drack. Men det var inte mycket. Men det var till lunch.

FL: Ja. Men i övrigt har inte du druckit alkohol, som jag förstår det?

CL: (tystnad)

FL: Nej.

FL2: Jag skulle ... din äldste son, i vilket skede kom han tillbaka?

CL: När vi var nere hos ... Mattias och Sara. Så att det var ... fråga mig inte hur lång tid han har varit borta, men han kom hem efter polisen och ambulansen.

FL: Handlade han hamburgare den här dagen?

CL: Jag vet inte om han hann så långt. Nej, det tror jag inte. Jag tror inte han hann in till Lund. Jag vet inte hur långt han kommit. För jag vet att jag sa att man skulle ringa till honom och säga att han skulle vända.

FL: Vem bad du det?

CL: Några av poliserna eller ambulans. Jag vet inte vem som gjorde det. Eller om det var Elias som gjorde det.

FL: Har du någon uppfattning om hur lång tid det tar från det att du har lämnat longboarden till Lukas till dess att du upptäcker det här som händer i förrådet?

CL: En halvtimme kanske. Jag vet inte.

FL: Så han kan ha varit iväg i en halvtimme ungefär?

CL: Ja.

FL: Vi har ju uppgifter från kollegorna som du träffade igår, att de uppfattade det som att du hade blod i hår, hårbotten. Kommer du ihåg det?

CL: Jag gjorde ... jag tror jag gjorde så.

FL: Drog dina händer genom håret.

CL: Ja. Jag vet att jag satt på ... ja, var jag satt, men jag vet att jag satt ...

FL: Och höll dig på huvudet.

CL: Ja. För jag kände det sedan, att jag hade ... att jag var sträv uppe på huvudet.

FL: Mm. Vi har också uppgifter från kollegorna att du ska ha nämnt att du vid tillfälle har tvättat dina händer.

CL: Ja, när jag var på toaletten hos Mattias och Sara, så tror jag att jag tvättade händerna.

FL: Okej.

CL: Det gör man ju.

FL: Jaja. Har du varit inne i ditt eget boningshus efter den här uppståndelsen, vid något tillfälle? Jag tänker, barnen har kommit ut till dig och kramat om dem. Du har tagit ner dem till gatan.

CL: Jag vet inte om jag var inne i tvättstugan. Jag har någon svag minnes... jag måste ha varit och hämtat Molly tror jag. Så jag tror att jag var inne i tvättstugan.

FL: Det är ingen hund som springer ut av sig själv, om det finns möjlighet?

CL: Nej, det gör hon inte. Men hon blir väldigt orolig.

FL2: Var hon instängd i något rum?

CL: Tvättstugan, när hon är själv.

FL2: När hon är själv. Men då var ju barnen ...

CL: Nej, då var hon inte instängd.

FL2: Nej.

FL: Du har ju själv nämnt det här under detta förhör, att beträffande din jacka så upptäckte du att där var blod på den. Inte sant?

CL: Mm

FL: Och du har sagt att ... du har visat att du har tagit med dina händer på jackan.

CL: Jag vet att när jag kom ut ifrån förrådet så ... jag gjorde någon ... hur jag gjorde och sedan att jag drog med händerna genom ... jag stod så, vet jag.

FL: Har du någon förklaring till att där kan även vara blodstänk på din jacka?

CL: Det är i så fall om det här vattnet har ... om det är vattnet som har sprutat. Jag vet ju inte hur ... jag hade ju jackan på mig i förrådet. Och jag vet ju att det droppade. Och

om jag sprutade eller vad ... jag vet inte.

FL: Nej. Det är också så att vi har påträffat en påse inne i carporten, kallar jag det, det kanske du också kallar det, i detta utrymmet där du har ritat bilen.

CL: Okej.

FL: Och i den påsen har det påträffats en del klädesplagg som också är blodiga.

CL: Jag vet inte om jag bytte efter att jag varit där. Jag vet inte.

FL: Bytt efter?

CL: Jag vet inte om jag har ... om det var de jag hade på mig eller vad jag ... om jag ... jag vet inte. Vad var det för kläder?

FL: Jag tänkte fråga dig istället, varför blev du osäker på ... när skulle du ha bytt kläder i så fall?

CL: Jag vet ju att jag bytte kläder. Men om jag bytte kläder ... jag vet inte. Jag vet inte. Jag kan inte svara på det.

FL: Nej, uppfattade jag det riktigt så sa du tidigare att ... en t-shirt och ett par tunnar byxor, hade du tagit av dig och lagt i en låda i ...

CL: Jag har för mig det.

FL: Och sedan satt på dig tjockare byxor i alla fall. Det är också så att man har påträffat, i det här förrådet, en yxa och en hammare, vilka båda är blodiga.

CL: Okej. Men de brukar väl ligga där ute, tror jag.

FL: Ja... Har du någon förklaring till hur de kan vara blodiga?

CL: Nej.

FL: Nej. Är det några verktyg som du har någon minnesbild av att du har sett?

CL: Ja, det brukar stå en yxa i förrådet och hammaren är ju alltid där ute i verktygslådan

FL: Jag tänkte din minnesbild från den här sena eftermiddagen?

CL: Nej.

FL: Du har inte nämnt det själv och vi har i och för sig inte ställt frågan men hade Gregor några ovänner?

CL: Ganska många.... Han ... han hade en ... alltså ovänner och ovänner vet jag inte, men han sa ju alltid vad han tyckte. Han sa alltid sin åsikt. Han kunde göra sig ganska obekväm med människor.

FL: Vet du om det fanns någon som ville honom illa?

CL: Inte Han jobbade ju på Shurgard i Malmö många år, och där var det ju många som

hade åsikter om han.

FL: Mm.

FL2: Åsikter är väl sin sak naturligtvis. Men har det gått till handgripligheter vid något tillfälle?

CL: Han ... jag vet inte, men han blev väl hotad vid ett par tillfälle på jobbet, men inte mer än så. Det var någon som hade sagt Jag vet var du bor och ... men det är många år sedan.

FL2: Gregors natur själv, skulle han kunna tänka sig att gå till handgripligheter?

CL: Ja, det kan han. Det är ingen vana han har, men det har ju hänt. Det har det gjorts.

FL: En rak och eventuellt sista fråga Cecilia. Kan det vara så att du har använt yxa och hammare ...

CL: Nej.

FL: ...mot Gregor?

CL: Nej.

FL: Det kan det inte?

CL: Nej. Nog för att vi har kanske ett märkligt förhållande på många plan. Men nej. Svar Nej.

FL: Nej. Har du något där Jan?

FL2: Har du sett någon använda förmålet mot Gregor under denna kväll eller på eftermiddagen?

CL: Alltså någon ...?

FL2: Bevittnat någon som har gjort det?

CL: Nej. Jag vet att han höll på med hammaren ute i trädgården. Men jag har inte sett något annat.

FL: Har du sett någon utomstående från familjen, på er tomt, den här eftermiddagen?

CL: Inte vad jag vet.

FL: Nej. Jag har bara en, säkerligen en sista fråga då. Du nämnde att förra helgen, när det var snö så gjorde Gregor sig illa. Han trillade.

CL: Han slog ... han slog sig här bak i huvudet.

FL: Ja. Var du med vid tillfället eller?

CL: Ja, det var jag. Det var också ute i förrådet. Han .. vi skulle slänga en massa grejer. Och så reste han sig där sågen står, tror jag. Och så fick han ett litet sår där.

FL: Okej. Var det något han behövde uppsöka läkarvård för?

CL: Nej.

FL: Nej. Såg du skadan då vid det tillfället?

CL: Ja. Jag hämtade sprit och torkade rent.

FL: Var det en stor eller liten skada?

CL: Vad kan de ha varit ... 2 x 2 ... så, som ett litet jack.

FL: Ja. 2 x 2 ...?

CL: Centimeter.

FL: Okej. Det var inget som behövde sys eller?

CL: Nej, det var bara en yta... alltså...

FL: Ytligt?

CL: Ja.

FL: Okej. Jag har inte mer för tillfället. Jan?

FL2: Nej

FL: Då släpper vi in Ebba?

Adv: Nej, jag har inget.

FL: Om inte du har något ytterligare Cecilia, så tänkte vi hålla för idag i alla fall. Du har inget?

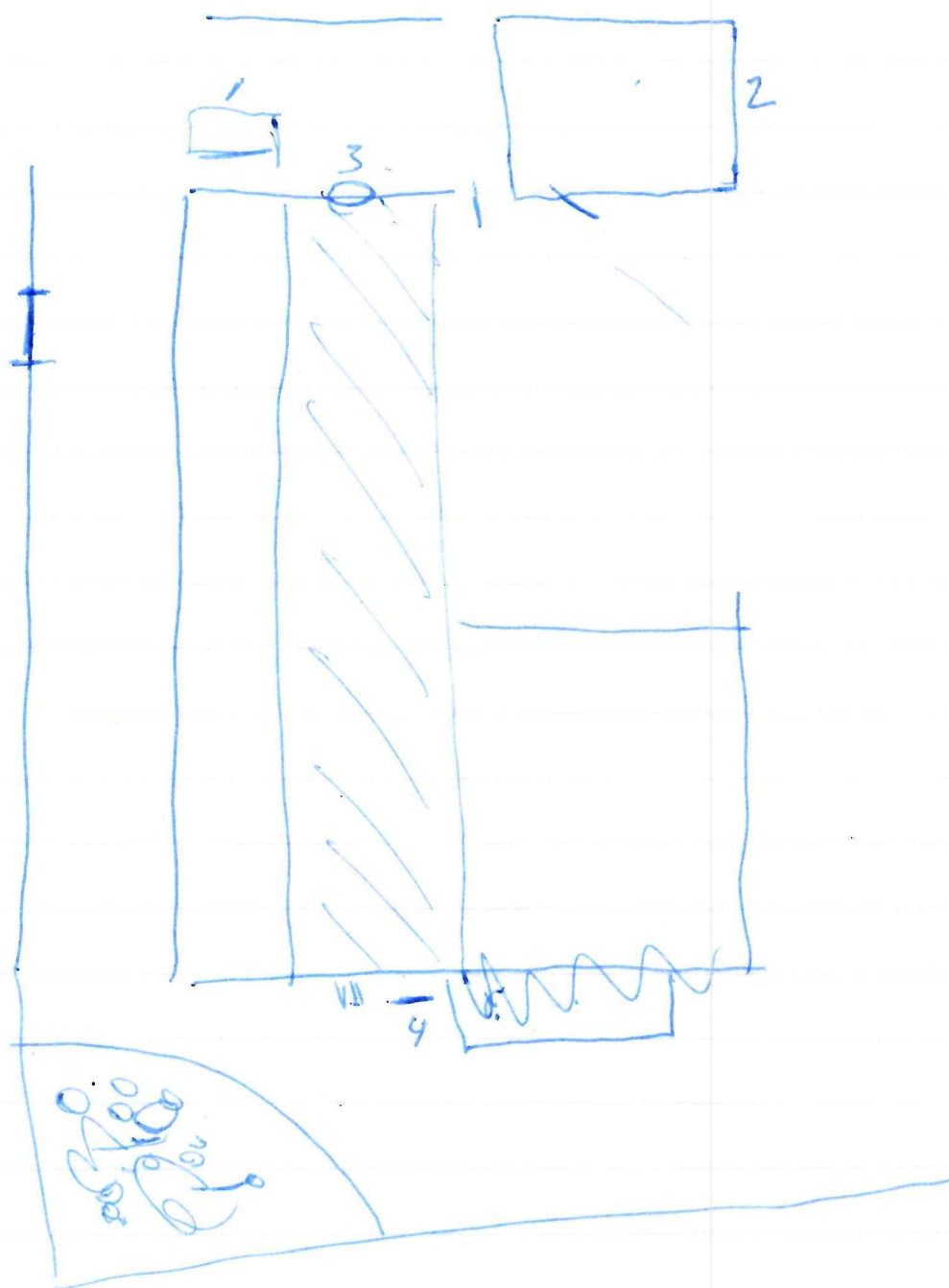
CL: Nej.

FL: Klockan hann bli 14.53 och vi anser att dagens förhör är slut. Och vi stänger av bandspelaren.

2016-01-31
Kl. 12.45 Förhör: Cecilia Liebler. K 122335-16

Böringshus.

1. Bil
2. Förmål
3. Vatten slang
4. Cecilia stift och såg.

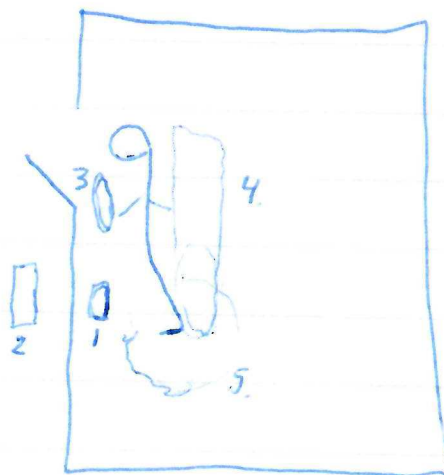

2016-01-31

K122335-16

Kl. 12.45 Förhör Cecilia Liebler.

1. Bensindunk
2. " senare placering.
3. Cecilia stift.
4. Utbränd. solstäng
5. Eldlåd. / Något mönstrat (Rött eventuellt.)

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredningsjour 2 PO Mellersta Skåne

Diarienumr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Höras i ärendet

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Ebba Bonair

Försvarare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christer Sterving

Förhørsdatum

2016-02-02

Förhör påbörjat

12:37

Förhör avslutat

Förhørsplats

Polisen i Lund

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MF

Involverad personal

Britt-Marie Håkansson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

FL1: Christer Sterving
FL2: Britt-Marie Håkansson
CL: Cecilia Liebler
Adv: Ebba Bonair

FL1: Som jag sa tidigare så tänkte inte jag bli speciellt långrandig idag. Du påpekade själv att du hade några saker du ville ta upp. Det var min första punkt, att du själv skulle få säga något, om du har någonting sedan vi träffades förra gången.

CL: Det är två händelser som jag tror inte jag har liksom rättat ut riktigt. Dels så tog han, han har ju problem med sin rygg, så han tog några värktabletter efter maten, kom jag ihåg. För jag gav honom vattnet. Han vill alltid ha citron i när han ... han löser alltid upp sina tabletter för han kan inte svälja. Han har problem att svälja tabletter, så han brukar lösa upp dem i vatten. Så det gav jag honom. Och sedan att han hade, jag kan inte säga om det var fredagskväll eller om det var lördagsförmiddag, men att han fick ... han får kraftiga näsblödningar. Och det fick han på... någonstans... jag vet inte riktigt när det här hände. Men jag vet att jag ... för han ropar alltid för det kom jättemycket blod. Och jag blev så arg när det kommer blod på golvet. Jag tycker det är så äckligt. Och då vet jag att jag hjälpte honom att torka bort det. Och tvättade honom och ... Men om det var fredagskväll eller om det är lördagsförmiddag, när det ... Jag vet inte.

FL1: Men vi pratar om den här helgen nu, som har varit?

- CL: Ja. Ja. Och då var vi inne i badrummet på nedervåningen. Och jag vet inte om det var lördagsförmiddag, innan vi åkte till skogen, eller om det var ... efter vi hade varit i skogen eller efter lunch. Eller om det var sen fredagkväll. Jag kan inte svara på det.
- FL1: Nej. Och det är ju då, sa vi, badrummet på nedanvåningen.
- CL: Ja
- FL1: Men befann Gregor sig inne i badrummet när du kom till hans undsättning, så att säg?
- CL: Ja. Han gjorde det.
- FL1: Ja. Och han blödde näsblod då också?
- CL: Ja. Det kommer jättemycket när han blöder.
- FL1: Ja. Och du sa att du brukade torka upp det.
- CL: Ja. Han gör det aldrig själv.
- FL1: Nej. Men kom det någonstans så att du fick torka upp det denna gången också?
- CL: Ja. På mina händer och ... jag vet inte, men jag torkade dels på golvet, tror jag, och sedan så hade det skvätt på där handdukarna hänger, hade det skvätt också. Så att jag torkade med trasan så.
- FL1: Ja. Kommer du ihåg om det var någonting som gick i tvätten efter det då eller?
- CL: Det är det jag inte riktigt minns. Eftersom jag bytte kläder, de här kläderna har ju liksom spökat i min hjärna. För Gregor tyckte inte de var snygga, de jag hade på mig på lördagen. Så han ... för han tyckte de var slitna och fula. Och jag kan inte liksom minnas om det var ... att han såg åt mig att jag skulle slänga dem eller om jag bytte kläder eller vad jag ... Jag har bara liksom ett minne av att jag gick in i sovrummet efter den här händelsen och satte på mig ett par andra byxor och en annan tröja. Det var vad jag minns liksom. Och då ... jag har ju mina kläder i våra första två garderober. Men jag kan inte mi ... jag kan inte säga om det var fredagskväll eller om det var lördagen. Jag är helt slut i just nu.
- FL1: Jag förstår. Jag förstår. Jag är ganska trött i min också, av andra orsaker då så klart.
- CL: Och det här har hänt vid flera tillfällen, att han har fått näsblod. Även på ovanvåningen har det hänt flera gånger. Och han torkade aldrig upp sådant själv. Jag brukade alltid vara så arg när det är blod på golvet. Och sedan så tog han efter, det sa jag kanske, jag vet inte om jag sa det, att han tog en värktablett där.
- FL1: Mm, du sa det idag.
- CL: Ja.
- FL1: Men om vi uppehåller oss lite vid den här näsblödningsen, så säger du ... eller rättare sagt jag ställde fråga om det var någonting som hamnade i tvätten. Och det svarade du inte riktigt på. Men däremot så sa du att han inte tyckte om kläderna du bar vid

något tillfälle.

CL: Nej

FL1: Och vad är det för kläder då, som ...

CL: Då är det någon blåaktig tröja, ett par svarta byxor och en svart t-shirt, tror jag, jag hade på mig. Eller om det var en långärmad tröja. Jag vet inte. Han tycker att jag ser ut som min mamma, i de kläderna. Och jag vet att han har sagt vid flera tillfällen att "jag tycker du ska slänga de där kläderna för de är inte fina på dig".

FL1: Nej. Vad sa du om byxorna, för färg?

CL: Svarta. Svarta sladdriga saker. Jag tror jag har två likadana hemma. Jag tror jag har köpt dem på Cubus eller Lindex eller H&M.

FL1: Men har du något minne av att de här klädesplaggen, som du nämner nu, att du har tagit de av dig eller?

CL: Jag vet att jag tog av mig dem. Jag vet att jag la de på överkastet i vårt sovrum. Men sedan vet ... sedan ropade han igen. Jag kan inte svara på om jag ... hur jag gjorde med kläderna. Jag vet inte. Jag minns inte. Om jag kastade dem eller om de ligger i tvättkorgen eller om de ligger i garderoben hemma eller om ... jag kan inte reda ut det.

FL1: Och inte heller, förstår jag, du säger fredagskväll eller lördagsförmiddag.

CL: Jag måste tänka. ... Jag vet inte.

FL1: Nej.

CL: Jag har inget minne av att det var fredagskväll. Men ... eller om det var lördagsmorgon eller om det var ... jag kan inte ... alltså ... jag kan inte säga.

FL1: Nej.

CL: Men eftersom jag bytte kläder på lördagen, så måste det ju ha varit någon gång på lördagen. Jag bytte ju inte kläder på fredagskvällen. Mer än att jag satte på mig pyjamas.

FL1: Och vad bytte du till för kläder då?

CL: Ja, om det var på lördagen, om det var på fredagskvällen så var det ju mitt nattlinne och mina pyjamasbyxor. Och de ligger i tvättkorgen hemma. Och var det på lördagen så var det de kläderna jag kom hit i.

FL1: Okej.

CL: Och det var ett par svarta byxor och en svart tröja.

FL1: De du hade på dig när du kom hit här. De här värktabletterna, vet du vad det är för sorts värktabletter?

CL: Han brukar ... Nej, inte vad värk ... jag köper ju dem till honom. Jag vet inte vad de

heter. Men det är ju någon Iprent-variant-sak. Och så tar han någonting annat, som jag inte vet, alltså jag vet inte vad de heter. Men det är någon smärtstillande.

FL1: Så det är inget receptbelagt som han tar då?

CL: Nej.

FL1: Tar han det ofta eller?

CL: Ganska ofta.

FL1: Men det är kopplat till ... behov, så att säga?

CL: Eftersom han är yrkesförare så får han ju ganska mycket problem med ryggen när han sitter. Och han har ju ett gammalt diskbräck som ... eller vad heter det... ryggsnitt som bråkar med honom. Han brukar ha ganska ont i ryggen.

FL1: Mm. Något i den vägen, Britt-Marie?

FL2: Nej. Jag tror inte det.

FL1: Ebba?

Adv: Nej.

FL1: Är det något i övrigt som har återvänt till ditt minne eller som du har funderat på sedan vi träffades?

CL: Alltså sedan är jag lite liksom virrig i huvudet när han gick ifrån den här uteplatsen. Om jag såg honom vid ... vi har ju en annan uteplats i trädgården, som är stenbelagd, om han var där eller om han var i förrådet. Jag kan inte riktigt ... jag kan blanda ihop det med andra upplevelser som man har från trädgården.

FL1: Så klart.

CL: Men jag kan inte svara ... för någonstans har jag liksom en sådan här flashback att jag såg honom vid uteplatsen. Men om det var vid det tillfället eller om det är något minne som ... alltså vi är ju ganska mycket ute i trädgården. Så jag kan inte säga om ... om det var där eller inte.

FL1: Nej. Men du lyfte själv fram de här två uppgifterna, värktabletterna och näsblod, kopplat till ...

CL: Alltså jag har ju gått genom det här i mitt huvud så många gånger så att ... under de här dagarna, så att jag är liksom ... jag försöker liksom mata in syner och vad jag har sett och detaljer och ... Jag blir alldeles snurrig.

FL1: Jag förstår detta. Jag är också mycket medveten om att det är en mycket svår och jobbig situation för dig. Men jag tänker, när vi pratades vid i söndags, och du redogjorde för det skeendet, från det att du upptäcker att det brinner i förrådet fram till dess att polis- och räddningsspersonal kommer till platsen. Är det något i det skeendet som du har tänkt/funderat på eller kommit på?

CL: Alltså jag vet inte. Alltså där är det hur snurrigt som helst i min hjärna alltså, för mig

handl ... alltså jag bara ... det är bara ett totalt liksom kaos.

FL1: Vi gick ju genom det ganska ingående senast vi träffades.

CL: Jag kan inte påstå liksom ... jag kommer bara ihåg den där dragkampen i dörren och att barnen stod där och ... att jag hade blod på händerna. ... att jag försökte liksom ta i honom och ... jag hade vattenslangen och jag vet inte om jag sprutade vatten eller om jag ... jag vet inte. Jag vet inte.

FL1: Om jag frågar så här istället, det som du berättade och mindes eller tyckte dig minnas när vi pratades vid i söndags. Är det så du fortfarande minns det idag eller ... det har inte tillkommit någonting?

CL: Nej. Inte vad jag minns.

FL1: Nej.

CL: Jag ser bara liksom de här fragmenten av ... gin- och toni ... eller den där tonic ... eller vad heter det ... spritglaset och ... Men sedan om det var då eller om det var att jag såg det tidigare under dagen eller om det var ... alltså jag minns inte.

FL1: Men där är inget övrigt i ditt handlande, ditt rörelseschema, som du har kommit på, från det som du har berättat tidigare?

CL: Jag vet att jag var inne i förrådet, det vet jag ju. Och att jag kände på hans ben. Och att jag tyckte det var konstigt att han inte hade byxorna på sig. Och att sängen var utbränd. Och han låg på sidan.

FL1: Under samma förhör då, i söndags, så berättade du på fråga att du trodde att du under lördagen då, hade bytt från ett par tunnare byxor till ett par tjockare, när du skulle gå ut. Så berättade du. Och att du tyckte det var kallt om benen. Eventuellt att där var hål i de här byxorna som du hade på dig och att du då bytte till ett par tjockare, som du sedan hade på dig resten av dagen. Jag tänker på det du berättar här nu idag, att du har bytt kläder från topp till då, kan man ju säga, p.g.a. att Gregor inte tyckte att de var passande. Är här fler byten? Det blir svårt för mig, enligt din berättelse ... det du berättade i söndags, att du under lördagen så tyckte du det var kallt, att det var därför du bytte byxor.

CL: Ja, men jag kommer ju inte ... alltså jag kommer ju inte ihåg om det var för att vi hade varit i skogen och jag hade på mig de här tunna byxorna och vi skulle ut i ... och jobba sedan, för jag hade ju inte överdragsbyxor på mig när jag gick ut och tvättade bilen. Jag kan inte svara på om det var under lördagen. Jag kan inte det.

FL1: Nej. Men om jag frågar så här då: Har du bytt byxor, du vet ju inte i din berättelse idag om det skedde på fredagskväll eller lördagsförmiddag, men ...

CL: Alltså jag bytte ju inte ... om det är fredagskväll så bytte jag ju inte till

FL1: Andra byxor?

CL: Nej. Då satte jag på mig pyjamas.

FL1: Då kan jag fråga så här: Har du bytt byxor mer än en gång...

CL: Nej.

FL1: ... under lördagen?

CL: Inte mer än överdragsbyxorna.

FL1: Nej, men ... förutom det som man drar över och sedan drar av.

CL: Nej.

FL1: Nej

CL: Det har jag inte. Och eftersom jag bytte från topp till tå var ju för att den var ju kortärmad tröja. Och normalt sätt så har jag inte kortärmat hemma, för det är för kallt. Så därför satte jag på mig långärmad tröja.

FL1: Och hur ser ... ja, den tröjan som du satte på dig, är det den som du hade på dig när du kom hit här?

CL: ... Och den andra svarta är någon kortärmad Esprit-historia, tror jag.

FL1: För den nämnde du i söndags också, att du hade lagt av dig en svart t-shirt, Esprit.

CL: Och jag vet ju att jag hade den här blå fula tröja, som Gregor kallade den för, som ser ut som min mammas, på mig, någon gång under helgen.

FL1: Men inte när du kom till polisen?

CL: Nej, den hade jag inte på mig när jag kom, för då hade jag mina de här raka brallorna och ...det var några klorinfläckar på den svarta tröjan, tror jag.

FL1: Kan du beskriva den "fula tröjan", om vi kallar den det.

CL: Dragkedja i ryggen, blå, någon noppig akrylsak, som jag trivdes i.

FL1: Jag tänkte på märket, sa du någonting om det?

CL: ... Kan det vara ... vad heter de... Vero Moda tror jag, jag har köpt den på.

FL1: Nu är inte jag så hemma i detta.

CL: Nej, men jag tror den heter Vero Moda. Jag brukar handla på Vero Moda, Cubus, Hennes eller Lindex.

FL2: Men Vero Moda har ju olika fabrikat på sina tröjor.

CL: Då kan det nog vara en Vila.

FL2: Jag vet inte.

CL: Nej, men den är köpt där i alla fall. Jag tror det. Jag har ett svagt minne av att den är handlad i Burlövs Centrum.

FL1: Och de här, som du benämner det, sladdriga byxorna. Vad sa du att det var för färg

på dem?

CL: Svarta.

FL1: Och märke på dem, vet du det?

CL: Cubus. Jag har två likadana som de byxorna.

FL1: Okej. Och du är säker på att det var de här Cubus? De är likadana.

CL: Jag har 2 likadana. Så ett par ligger i så fall hemma i lådan. Och ett par ligger i så fall någon annanstans.

FL1: För i söndags, när du berättade om ditt klädbyte, så sa du just att du hade lagt de här plaggen, alltså t-shirten och sladdriga byxorna, i din låda inne i huset.

CL: Men jag vet ju inte, jag hade ju de här på sängen, fast jag la dem först på vårt överkast, i en sådan trave. Men ... jag kan inte svara vad jag gjorde sedan. I och med att jag satte på mig kläder ... ja, det gjorde jag, för jag gick inte ut naken i trädgården. Men vad som hände sedan med dem, jag minns inte.

FL1: Men som du berättade i söndags "i din låda". Vilken låda menar du då?

CL: Samma, vi har min smala garderob, längst ner, har jag mina som jag kallar det för "hemmakläder". Och där ligger det ... normalt sätt ligger det två likadana sådana byxor, det ligger de byxorna jag hade på mig när jag kom hit och så ligger det ett par andra som jag köpte på Stadium. Och sedan diverse t-shirtar tror jag ligger där som är hemmakläder. Och så ligger det någon svart tröja med vit text på, tror jag, också.

FL1: Och låda, är det en fri låda då, som står inne i garderoben eller?

CL: Det är sådana man drar ut, längst ...

FL1: Det hör till inredningen då. Ja. Och de här byxorna som du tog på dig då, istället för de tunna, samma byxor som du har på dig när du kommer till polisen. Var fanns de någonstans?

CL: De ligger i den här lådan.

FL1: De ligger i den här lådan.

CL: Ja.

FL1: Okej.

CL: Så det var i den lådan som jag var och hämtade de här långärmade tröjan och de andra byxorna, som är en tjockare variant. Det är Nike-byxor, tror jag.

FL1: Och min sista fråga på detta partiet är just när detta skedde. Men det har jag förstått att det har du jättesvårt att redogöra för.

CL: Jag har väldigt svårt att tänka mig fredagskväll eftersom Gregor kom hem ganska sent och vi hann titta på "På spåret" tror jag, klart. Och jag har väldigt svårt att tänka mig att jag byter kläder och han fick näsblod, den fredagskvällen. Jag har svårt att ...

att få in det någonstans i minnesbilden. Men jag har något svagt minne av att Gregor hade sin rakapparat, för han var ju skallig, så han rakade ju sitt huvud. Och att kontakten satt i, i badrumsskåpet när han ropade på mig. Så det måste ju ... jag vet inte om det var lördag. Jag kan inte svara på det.

FL1: Jag förstår.

CL: Men jag klär ju på mig när jag går upp på morgonen, så att ... vi klev ju upp tidigt, så att ... och klockan var ... Jag kan inte svara på om det var innan eller efter ... eller vad det var. Jag vet inte.

FL1: De här tre plaggen, t-shirt, tröja och sladdebyxorna, hur länge har du haft dem?

CL: Jättelänge. Byxorna kanske jag har haft i ett år. Tröjan har jag säkert haft ... t-shirten har jag nog haft i 10 år. Tröjan har jag väl haft i 2 kanske. Jag använde den inte så mycket eftersom inte Gregor tycker den är snygg.

FL1: Nej. Men t-shirten och byxorna?

CL: Jaja. Jaja. De är både nopprika och fula.

FL1: Så var det den här tröjan som han inte tyckte om då eller?

CL: Mm. Men han tyckte nog inte om ... han tyckte inte om de byxorna... Alltså jag har något sådant minne att det är dags att slänga det där och köpa nytt. För det sa han ganska ofta om mina hemmakläder för att jag gick med dem så mycket. Han .. han säger det ganska ofta till mig om mina hemmakläder eftersom jag tycker om att vara bekvämt klädd när man är hemma. Så jag vet inte om jag ... vad jag gjorde med dem. Jag kan inte svara på det. Han ville att jag skulle slänga de kläderna jag hade på mig sedan också.

FL1: Efter du bytt?

CL: Ja. För de var inte snygga de heller.

FL1: Men det gjorde du bevisligen inte.

CL: Nej, då var jag ju redan ute. När han stod i hallen där, så sa han "de där kläderna är ju inte ... de är ju inte snygga de heller".

FL1: Nej. Men jag tänker, vad var det som gjorde ... att du gjorde honom till viljes...

CL: Det har jag gjort ganska många gånger.

FL1: ... den här gången?

CL: Det har jag gjort ganska många gånger.

FL1: Det har du. Mm.

CL: Faktiskt.

FL1: Om du inte hade tagit av dig de här kläderna, vad hade hänt då?

- CL: ... Inte vet jag. Jag hade väl stoppat ner dem i min låda igen.
- FL1: Men just att ... om du inte hade bytt kläder, vad skulle eventuellt kunna hända då?
- CL: Ja, han hade väl påpekat det några gånger till, att de var fula, tills jag bytte.
- FL1: Vad jag undrar är, om det är något speciellt, och i så fall vad, som gör att du faktiskt gör honom till viljes och byter kläder för att inte han tycker om den här tröjan?
- CL: Jag tror ... jag tror han ... tröjan vet jag att han hatade. Och byxorna inte liksom var fina nog och ... och "du borde slänga de där" sa han vid många ... många gånger liksom och "De har gjort sitt. Det är dags att köpa nya innekläder om du ska ha innekläder". Jag fick väl lov, antar jag.
- FL1: Jag tänker ...
- CL: Men han sätt att säga det kanske. Jag vet inte. Ibland så kände jag liksom bara att ... jag orkade inte ta striden.
- FL1: Nej.
- CL: Jag hade ett par till.
- FL1: Jag tänker bara ... finns det någonting annat parallellt i luften här, alltså fanns det någon annan irritation mellan er, den här dagen?
- CL: Inte mer än normal vardags ... Han ... han var perfektionist. Han ville att saker och ting skulle stå på sin plats. Men det var liksom ... det var inget ovanligt. Det var mer som normal.
- FL2: Om de inte står på plats, vad händer då?
- CL: Ja, då fick man en känga.
- FL2: Vad är känga...
- CL: Ja, "du är slarvig" och "det ska inte ligga saker på tvättstugebänken" och "ställ ner diskmedelsflaskan i lådan" och ... ja. "Kopplet ska inte ligga på mattan".
- FL1: Ebba, något ytterligare om kläder?
- Adv: Nej.
- FL2: Nej, jag bröt in där. Du får säg åt mig om de inte passar.
- FL1: De är ingen fara. Ingen fara.
- FL2: Nej.
- FL1: Jag tänkte, Cecilia, jag får be dig gå tillbaka i minnet, under lördagen nu, när jag ställer nästa fråga: Har du efter att du upptäckte branden i förrådet, varit inne i boningshuset igen? Jag vet att du nämnde ...
- CL: Jag måste ha varit inne i huset, i tvättstugan eller hur långt in i huset jag var, jag vet

inte om jag var inne längre än tvättstugan eller om jag ... Jag vet ju att jag var på jakt efter telefonen.

FL1: Ja, det var det jag tänkte påpeka. Det sa du i lördags...förlåt, i söndags.

CL: Om jag har den på 2 ställen och det är antingen i min väska i sovrummet eller så är det på tvättstugebänken.

FL1: Du har ingen klar minnesbild av var telefonen var?

CL: Nej. Jag hade ju inte den med mig ut i trädgården i alla fall. Det hade jag ju inte.

FL1: Nej. Förutom sökandet, eventuellt sökandet efter telefonen, är där något annat skede under förrådshändelsen eller efter, som du minns att du har varit inne i huset?

CL: Alltså jag gick ju ut och in genom tvättstugedörren många gånger den eftermiddagen.

FL1: Men nu tänker jag under- och efter förrådshändelsen.

CL: Jag vet inte. Jag vet ju att jag roddade efter telefonen, men jag vet inte hur och var, jag kommer inte ihåg... jag kan inte minnas var den låg. Jag kan inte minnas var jag fick tag i den.

FL1: Nej.

CL: Jag kan inte minnas att jag överhuvudtaget slog 112. Jag minns inte.

FL1: Med risk för att vara tjugig. Om vi lägger telefonen åt sidan, är där någon annan minnesbild?

CL: Där står 2 glas på diskbänken, vet jag. Och då tänkte jag att de måste jag se till att plocka bort innan Gregor kommer in.

FL1: Mm

CL: Ett stort och ett litet.

FL1: Men om vi tänker oss från det att du upptäcker att det brinner i förrådet fram till dess att polis- och räddningstjänst på plats. Och om vi tar bort att du eventuellt har varit inne för att söka efter din telefon. Har det funnits något annat tillfälle, någon annan anledning för dig att ta dig in i boningshuset då?

CL: Alltså just under den här brand ... när jag upptäcker det eller?

FL1: Mm. Fram till dess att ...

CL: Alltså jag vet ju att ...

FL1: ... så händer det mycket ju. Och så kommer polis och ...

CL: Jag vet ju att jag var inne och roddade med att Lukas skulle ge sig iväg. Jag vet ju att jag var inne och roddade med att Molly skulle ut. Och jag vet att jag var inne och pratade med Elias och Ebba. Jag vet att jag gick upp och tände alla ljus, tände alla

ljus och gick upp för trappan. Jag kan inte svara på det.

FL1: Nej. Men det du berättar nu, det är ju sådant som har hänt innan.

CL: Ja. Men jag vet ju att jag roddade efter telefonen.

FL1: Ja. Ja.

CL: Men jag har väldigt svårt att tänka mig att jag ... jag kommer inte ens ihåg om jag tar av mig skorna när jag gick in. Men ... jag kommer inte ihåg.

FL1: När du gick in för att eventuellt leta efter telefonen?

CL: Ja. Jag kommer inte ihåg det.

FL1: Nej. Ebba, du märker mina konstpauser. Du får möjlighet då så klart.

Adv: Ja

FL1: Inget?

Adv: Nej.

FL1: I söndags så berättade jag också för dig att vi hade ju hittat en påse i carporten, innehållandes klädesplagg. Har du lagt någon påse i carporten, med kläder i?

CL: Det är ju det jag inte vet. Jag vet inte....var de här kläderna blev av. Jag vet ... jag har en bild av de ligger på vårat överkast, på sidan mot garderoben. Det är min bild. Sedan vet jag att Gregor ropade att han skulle ta medicin, någonstans, men jag vet inte om det har med det här att göra eller om jag har minnesbilden av att kläderna ligger där och jag är någonstans och ser dem och han ropar att han ska ha medicin. För han stod påklädd i hallen när jag ger honom glaset med citronvatten, innan han går ut.

FL1: Jag tolkar det som att du i alla fall inte har någon minnesbild av att du har lagt en påse ..

CL: Det kan vara han som har gjort ... tagit dem och...

FL1: Men du har inte minne av att du har gjort det.

CL: Jag minns inte.

FL1: Nej.

CL: Jag minns inte. Jag bara ser dem ligga på min säng. Det är vad jag ser. ... i en hög.

FL1: För det är ju så här att de kläderna som finns i den här påsen, stämmer ju mycket bra överens med din beskrivning som du ger idag, av de kläderna som du ska ha tagit av dig på inrådan av Gregor. Det som finns i påsen är en svart t-shirt, vet du vad det var för storlek i din?

CL: XS eller Small. Small eller XS i byxorna. Kanske Medium i tröjan.

- FL1: T-shirten som vi har hittat i den här påsen i carporten är av storlek XS.
- CL: Esprit?
- FL1: L.o.g.g.
- CL: Okej.
- FL1: Det kan det ha varit?
- CL: Ja.
- FL1: Och den här tröjan som du nämner
- CL: Den har någon rand här också tror jag.
- FL1: Okej. Den vi har hittat har också en dragkedja i ryggen. Och är av storlek Large och fabrikatet är Culture. Och de svarta byxorna som är något strechmaterial är storlek Small och fabrikatet är ett "C". Det kanske står för Cubus då?
- CL: Ja.
- FL1: När jag läser upp den här beskrivningen. Är det kläder du känner igen?
- CL: Ja. Det är mina kläder.
- FL1: Det är dina kläder?
- CL: Ja
- FL1: Och jag har ju förstått att det är inte mycket lönt att fråga dig hur de har hamnat där?
- CL: Jag minns inte. Jag minns bara att de ligger på min säng, i en hög. Det är minnet jag har.
- FL1: Ja. Då har vi bara en punkt kvar. Har du något?
- FL2: Jag tänkte tillbaka på den där klädhögen på sängen. Då säger du här att du vet inte om han har ... skulle ha flyttat dem. Någonting sådant, sa du. När skulle han ha gjort det i så fall...
- CL: Det måste ju
- FL2: ... när han ropar på dig för tablettgrejsset samtidigt.
- CL: Nej, men det ... jag kan ju inte säg ... jag kan inte svara på om kläderna ligger på sängen, under vilken tidsperiod. Jag har bara ett minne av att de ligger på sängen. Sedan om de är borta där när jag ger Gregor det här citronvattenglasat. Jag kan inte svara på det. Han var ju en ... han älskade att slänga saker. Så det är mycket möjligt att de flyttades till tvättstugan och sedan att de åkte ner i en soppåse och ut i soptunnan. Jag kan inte svara på det. Jag har liksom ... min hjärna går inte riktigt att reda ut. Det hände... det hände så ... många detaljer innan vi kom ut. Vi ... man ska liksom torka av diskbänkar och man ska plocka ner och Gregor ropar att han rakar ... eller den här rakapparaten som jag ser och ... han får näsblod någonstans och han

ropar att han behöver värktabletter och han undrar var sin mössa är och ... jag har liksom ... jag har ingen bild av i vilken händelse allt det här sker.

FL1: Nej. Ebba?

Adv: Nej.

FL1: Då tänker jag slutligen delge dig, Cecilia, att då vi har undersökt Gregor så visar det sig att han har utsatts för kraftigt upprepat våld med tillhygge av något slag, mot sitt huvud. ... Har du någon kommentar till detta?

CL: Nej.

FL1: Nej. Så är det i alla fall.

Lång tystnad i förhöret.

FL1: Om det inte är någon som har något ytterligare så anser vi att förhöret är avslutat och klockan blev 13.13. och jag stänger av bandspelaren.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredningsjour 2 PO Mellersta Skåne

Diariernr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Nej

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Fortsatt förhör med Cecilia Liebler i ärendet

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Ebba Bonair

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christer Sterving

Förhørsdatum

2016-02-12

Förhör påbörjat

09:15

Förhör avslutat

11:19

Förhørsplats

Polishuset i Helsingborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Utskrivet av

MF

Berättelse

FL: Förhørsledare Christer Sterving

CL: Cecilia Liebler

Adv: Försvarare Ebba Bonair

FL: Ja, som jag sa, jag har en del frågor att ställa till dig Cecilia. Men jag tänkte är det något själv ... nu har det gått ett tag sedan när vi träffades. Är det någonting mer du har tänkt, som har slagit dig? Något som har kommit upp?

CL: Nej, jag kan bara säga att allt är bara ... nej, det kan jag inte påstå. Jag tycker bara allt är en enda stor geggamoja i huvudet faktiskt.

FL: Ja. Innan jag satt på bandspelaren så blev jag ju så klart lite nyfiken på, så som du uttryckte dig, att ... jag uppfattade det som att du sa att du har varit ... att sitta här var i sig inget problem för dig, för du har varit inlåst så länge redan. Eller? Du sa till och med 16 år, eller vad sa du?

CL: 10

FL: 10. Och så nämnde du också att du inte var van vid att någon tillfrågade dig hur du mår.

CL: Nej.

FL: Jag får bilder av att du relaterar till ditt förhållande med Gregor. Stämmer det?

CL: Ja. Det gör det.

FL: Ja. Tror du att du skulle kunna utveckla det här, t.ex. hur ...vad menar du med att du säger att du i alla fall har haft känslan av att du har varit inlåst i 10 år? Eller är det rent fysiskt så att du har varit inlåst?

CL: Både känslomässigt och fysiskt så har jag varit inlåst i 10 år. Och det började med att ... som jag redan berättat tidigare så har ju Gregor haft alkoholproblem under alla år. Och ... för 10 år sedan, när vi flyttade till Skåne, så började han dricka än mer än vad han hade gjort innan. Han trivdes inte med flytten till Skåne och han trivdes inte med sitt nya jobb och ... han var missförstådd och alla var emot honom. Och vi fick ett tredje barn och ... drickandet eskalerade under första året vi bodde i Skåne. Och när Ebba var 1 år så började jag jobba och det var bara jag och barnen. Jag skötte allt med hem och hus och jobbade heltid, hade 3 små barn. Och Gregor kom hem och var på dåligt humör och drack, struntade väl i hur vi mådde och vad vi hade ... Jag inledde en relation med en annan man under den perioden. Vilket naturligtvis inte var det smartaste jag har gjort. Men att ha levt med en man som varken såg mig eller ifrågasatte vad jag tyckte eller tänkte eller hela tiden hade någonting att klaga på, så blev jag bekräftad för den jag var. Jag var duktig på mitt jobb. Jag blev sedd. Sedan var det ... han fick veta det här...

FL: Gregor?

CL: Gregor fick veta det av att en annan person på mitt jobb skickade ett brev till honom, till hans arbetsplats, där de berättade då att jag hade en relation med en annan man. Vilket inte jag förnekade utan jag berättade att så var det. Så klart så tog det hus i helsicke, naturligtvis så gjorde de det. Han blev så klart arg, besviken, förbannad. Och hur jag kunde göra så mot honom. Och jag försökte förklara anledningen och att hans drickande var ett problem och att han inte såg mig, inte tog hand om varken mig eller barnen utan jag fick dra allt det här lasset. Det gick så långt så att vi bestämde oss för att skilja oss. Det gick också så långt så att jag hade skaffat en egen lägenhet och skulle flytta.

FL: Bara kort, när är vi i tid nu?

CL: 2005 måste det ha varit, på hösten. 2006. Alltså årsskiftet där, september till maj höll väl det här på.

FL: Ja. När detta var på tal, eller i alla fall i tankar hos dig att separera.

CL: Vi hade gått så långt så vi hade skrivit på skilsmässopapperna.

FL: Okej

CL: Ja. Så att vi hade 6 månaders betänketid. Eftersom jag kommer från en frikyrklig familj med väldigt religiösa grunder, så var ju det här naturligtvis en katastrof i min familj. Otrogen är man inte. Det är den största synd du kan göra. Jag blev kallad både för hora och slampa av mina föräldrar. De övertalade mig att stanna kvar för barnens skull och för att jag skulle ... för att barnen inte skulle må bra av att leva i en skilsmässofamilj. Även Gregors mamma. Alla stod på Gregors sida. Det var jag som var den stora syndabocken. Jag valde att stanna kvar, helt enkelt, för barnens skull. Och jag lovade Gregor vid det tillfälle att jag skulle göra allt vad som stod i min makt att se till att han och barnen var trygga i resten av hans liv. Jag skulle göra

allt vad som stod i min makt för att se till att han aldrig skulle behöva känna den oroskänslan igen, vilket jag gjorde. Varje dag så bevisade jag för honom att jag var en duktig fru, kärleksfull fru. De första 3 veckorna höll han sig borta från alkohol, vilket han hade lovat vid det här tillfället, att han skulle göra. Sedan åkte vi på en semester i september, tror jag det var, 2006 måste ju det här ha varit då. Då började han dricka igen. Från början så gick det ju hyfsat bra med drickandet. Han kunde åtminstone reglera det. Jag kan inte påstå att han var en närvarande förälder. Men han, åtminstone, var mer delaktig i vardagslivet än han har sedan varit tidigare. Vi flyttade till Flackarp, i den delen också eftersom Staffanstorp då, där vi bodde när det här hände, det, tyckte han, medförde så mycket elände och så mycket hemska minnen så att han ville inte bo kvar där. Så vi flyttade till Flackarp.

FL: Nu avbryter jag kort igen, vilket år är det ni flyttar ner till Skåne?

CL: Tvåtusén ... Ebba är född 2004, 2003 i december, flyttade vi.

FL: Okej. Och hon är född i ...

CL: Februari. När vi flyttade till Flackarp så ägnade han större delen åt att vara ute och peta i trädgården och dricka öl. Än en gång så fick jag ta det stora lasset med barnen och .. jag gjorde allt vad han ville att jag skulle göra. Sedan fick han problem på sitt jobb. Hela hans karriär har väl kantats av att han har fått sparken p.g.a. samarbetsproblem eller .. han har blivit missuppfattad eller ...ja. Han har väl inte kunnat hålla fingrarna i styr alla gånger heller. Så han började få problem på jobbet. Det resulterade i att han fick sparken som regionschef på Shurgard där han jobbade. Men övertalade att bli butikschef på den butiken på Lundavägen i Malmö. Då började han ta med sig alkohol på jobbet. Han tog med sig både vin och rödvin ...vin och öl, i petflaskor, som han drack. Och det här höll han på med i några år. Han började missbruka arbetstider, gå tidigare, laborera med schema på datorerna, så att han skulle kunna komma hem och dricka. Inte för att han skulle hem till sin familj utan för att ... dricka. Under den här tiden så blev han också mer kontrollerande om mig. Han kunde sitta utanför mitt jobb när jag gick på lunch. Han kunde ringa 20 – 30 gånger varje dag och fråga vad jag gör och vem jag träffar. Han kunde kontrollera när jag ... vilket tåg jag tog hem och hur lång tid det tog för mig att komma hem. Om jag hade haft någon granne på besök och fikat, så undrade han vem som hade varit där. Om jag hade varit med någon annan.

FL: Var jobbar du någonstans under den här perioden?

CL: Jag jobbade heltid.

FL: Var?

CL: På Trygg-Hansa. Jag har alltid jobbat på Trygg Hansa, ingen annanstans.

FL: Nej.

CL: Han kunde ringa, den här mannen då som under en period jobbade kvar på Trygg Hansa, kunde han ringa honom och se om han var på plats på jobbet. Så kunde han ringa mig och kolla om jag var inkopplad på min telefon. Skulle vi mot förmodan, av någon anledning, inte vara inkopplade samtidigt så var det utfrågning om var jag var och vem jag träffade och vad jag gjorde. Jag kunde aldrig följa med på kickoffer. Jag kunde aldrig följa med på team-aktiviteter. Jag kunde aldrig träffa väninnor. Jag

kunde aldrig ...äh... jag kunde inte träffa någon. Jag hade mitt jobb där jag var under arbetstid, där han visste att jag var tvungen att sitta inkopplad i telefon. Sedan visste han att jag var hemma, för barnen var ju så små så de behövde mig hemma. Och var jag tvungen att åka någonstans så hade jag alltid barnen med mig, eftersom de var så pass små vid den tidpunkten. Vi flyttade till Hjärup 2011, tror jag. Och det var också mitt fel att vi flyttade dit. Han trivdes inte i huset. Det var fel på huset, det var fel på mig, det var fel på ...allt. Det var ett riktigt skithus som jag hade valt. Det var ... han trivdes inte där, han ville inte bo där. Och i den här perioden så fick han sparken ifrån Shurgard, helt och hållet. Det heter ju då att man säger upp sig. Och det var p.g.a. att de hade kommit på att han hade börjat laborera med tiderna. Han gick tidigt från jobbet. Och det här måste ha varit 20... jag är så dålig på årtal, kan det ha varit 2011 kanske. Då var han arbetslös under 1 ½ år. Drack varje dag. Jag var tvungen att ändra mina arbetstider under den perioden eftersom jag inte ville att barnen skulle komma hem och finna honom full. Så att jag ändrade mina arbetstider så att jag slutade klockan 12 för att jag skulle kunna vara hemma när barnen kom hem från skolan. Så att de inte så Gregor redlös. Jag försökte ha honom ute i trädgården så mycket som möjligt eftersom det var ohållbart att ha den situationen som vi hade. Men eftersom jag hade lovat honom att se till att skydda honom och älska honom och se till att han aldrig behövde känna min ...vad ska man kalla det för, svek, så såg jag till att fasaden utåt var komplett. Själv var jag inlåst med en alkoholiserad man då. Jag brukade tänka att jag satt i ett fängelse med bullgaller. Jag hade det jättebra rent materiellt så hade jag ett hus som jag älskade, jag hade tre fina barn som jag avgudade. Sedan ... Gregor brukade säga till mig att ... att han hade mig för två saker Det var för att hålla huset fint och barnen väluppfostrade och artiga och kunna tillfredsställa sig själv. Han talade alltid om för mig att jag var ... oduglig, jag inte kunde hålla ordning hemma. Och jag klädde mig fult. Han kunde säga det till mig "Ska du se sådan ut när du går till jobbet? Ska du på dans eller? Ska du ha den tröjan på dig, du ser ut som din mamma". Det kunde räcka med att det stod ett glas på diskbänken, för att han skulle tycka det var slarvigt och stökigt. Städade jag så såg han aldrig att jag hade städat utan han såg bara om jag hade ställt en sak på fel plats. Maten jag lagade var inte god. ... Elias, som är mellanpojken, är ganska kraftig, det var mitt fel eftersom jag älskade att laga mat och baka och det var ju det enda jag kunde göra hemma utan att umgås med mina barn. Så gjorde jag det större delen när jag var hemma. Det var fel på att vi hade kakor i frysen eftersom Elias blev tjock. Det var fel på Elias, att han har allergi, han kunde inte andas genom näsan och då var det också fel. Han kallade honom för "idiot" och han var obegåvad. Men jag skyddade honom.

FL: Skyddade?

CL: Gregor. Ursäktade honom. Det här eskalerade på de senaste 4 åren, eskalerade till att han bröt relationen till sin dotter Malin, den äldsta. Jag tror hon tröttnade på att han hela tiden pratade skit med sin första fru och hans drickande och hans ... ja, vad ska man kalla det för, utläggning om att alla andra är idioter. Han visste exakt hur mycket han skulle dricka för att kunna blåsa när han gick till jobbet dagen därpå. När han kom hem mitt på dagen så drack han en starköl. Sedan satte han sig och körde buss på eftermiddagen. Allt detta tillät jag utan att jag sa ett enda ord. Han åkte till Tirups utanför Staffanstorps ortagård. Fyllde bilen full med blommor och krukor, utan att betala, vid flera tillfällen. Den lördagen han åkte dit onykter, jag vet inte hur många gånger han har satt sig i bilen och åkt iväg onykter, utan att jag har gjort något eller sagt något. Så blev han upptäckt. Hur han kunde ta sig hem med bilen vet jag inte, men han kom hem. Och polisen kom. Han talade om för mig att jag var tvungen att säga att det var jag som körde bilen, annars skulle han ju bli av

med sitt jobb och sitt körkort. Och det skulle de inte se. Så jag talade om att det var jag som körde, men att jag inte visste att Gregor hade gjort det. Såklart så blev han ju dömd för stöld och han fick böta. Jag fick åka till Tirups Örtagård och be om ursäkt för honom och betala det han hade ... vid det tillfället, stulet. Han hade varit där många gånger innan också. Eftersom han kör buss så hade han ju lärt sig då hur mycket han kunde dricka och vad han kunde dricka, för att kunna blåsa dagen därpå. Vid ett par tillfällen så stannade han hemma för att han inte vågade blåsa på morgonen. Han skötte det exemplariskt. Jag sa inget. Han körde ju många ensamkommande flyktingbarn. Han var rasist. Han hatade dem. Han brukade tala om för mig vad han brukade säga till de som åkte med honom, i rasistiska ordalag. Han hade jättemånga invandrare som var hans kompisar, som var jättetrevliga, men han tyckte de var andra klassens människor. Han blev mer och mer kontrollerande mot mig. Han tyckte våran hund var en belastning, för att han var svartsjuk på henne, eftersom jag gav henne mer uppmärksamhet än honom. Enda skillnaden var att jag fick kärlek ifrån henne. Hon och jag och barnen var alltid tillsammans. När han kom hem från jobbet så skulle det stå ett glas rödvin och det skulle stå en öl på tvättstugebänken, när han kom hem. Barnen skulle vara på sina rum. De skulle vara duschade och borstat tänderna och ... skulle inte störa. Han ville vara i fred. Och jag skulle ägna honom full uppmärksamhet.

FL: Den bilden du målar upp, Cecilia, är ju långt från ett trevligt äktenskap och en trevlig tillvaro för dig. Du nämnde tidigt, man berättar här att du hade lovat att "ställa upp på det här, godta det". Vem är det du har lovat?

CL: Honom. Gregor.

FL: Ja. Någon annan?

CL: Mina föräldrar.

FL: Vilken församling tillhör dina föräldrar?

CL: Pingstkyrkan.

FL: Du också eller?

CL: Som barn, absolut. Men Gregor tyckte att ... Gregor gillade inte mina föräldrar. Jag fick aldrig bjuda dem. Mina barn har aldrig fått ha en födelsedag med familjen. Vi har aldrig ... vi har firat en del trevliga jular hos mina föräldrar men Gregor tyckte inte om att ha folk som bodde över hos oss. Han tyckte att mina föräldrar var blodsugare. Man dömde andra inom frikyrkan. De pratade skit om andra. .. De var inte välkomna i vårt hus. De gångerna jag träffade mina föräldrar, på slutet, så åkte jag själv med barnen upp till dem. Det fick jag eftersom han visste var jag skulle. Barnen var med mig. Och de gångerna mina föräldrar kom på besök så valde han att inte vara hemma. Han har brutit med sin mamma av samma anledning. Hon har för mycket åsikter. Han har brutit med sin mellanbror och sin äldste bror. Och han har brutit med sin dotter. För att de har haft åsikter om hur han har varit. För första gången så får mina barn ... lära känna sin familj.

FL: Hur menar du då Cecilia?

CL: Gregors bror, mina bröder och mina föräldrar, Malin och Mattias... och en kusin till mig, har varit med barnen sedan det här hände.

FL: Är det något som inte har varit möjligt tidigare, menar du?

CL: Nej.

FL: På grund av?

CL: Gregor ville inte.

FL: Nej.

CL: Han ... jag har haft 4 väninnor i mitt liv, som jag har umgåtts med. Ingen finns kvar. Ingen orkade. Vi bodde grannar i Staffanstorp med Martin och Katarina, som vi umgicks med under de första åren vi bodde i Skåne. Fantastiska människor. Vid ett tillfälle sa Martin till Gregor att "du är ju alkoholist". Då träffade vi dem aldrig mer. Och jag fick inte umgås med Katarina heller. Det här har inte hänt över en natt. Det har varit en ganska lång period. Och jag hade en plan, att när Ebba blev så pass stor och hon skulle flytta hemifrån, så skulle jag följa med. Vi kanske hade 8 eller 10 år kvar. Vi hade kommit halvvägs. Igår när jag pratade med Socialjouren i Staffanstorp, så berättade hon att min äldste bror skulle ta mina barn med sig på sportlovet och åka skidor. Det hade varit möjligt i vår familj. Vi har inte kunnat göra utflykter eller åka någonstans, för Gregor tyckte det var bättre att vara hemma och ha närhet till sin alkohol. Mina barn vet inte vad det innebär att leva ett normalt familjeliv.

FL: Alltså 10 år, ungefär, som du själv har nämnt, så det är ju en jättelång tid Cecilia. Hur har du orkat i 10 år?

CL: För barnens skull.

FL: Ja.

CL: Jag har gjort det för barnen, för de har gett mig ... De är så fantastiska, mina barn. Jag säger "mina barn". De har varit så fantastiska. De har älskat mig ovillkorligt varje dag. De har gett mig så mycket glädje. Vi levde två liv hemma. Det var när jag var hemma med barnen själv, så levde vi ett annat liv än när Gregor var hemma. De visste ju inget annat. De visste att det skulle vara på det viset.

FL: Hur var relationen mellan Gregor och barnen?

CL: Inte bra mellan Elias och Gregor. Elias är mellanpojken. Lukas sa, vid något tillfälle, de frågade aldrig Gregor någonting, de frågade alltid mig. Han fanns där som en ... ja, det är ju deras pappa, men han fanns där som en pappa men han var aldrig delaktig på det viset. Det var alltid mig de pratade med. Det spelade ingen roll om vi var hemma båda två. Det var alltid mamma de frågar. Lukas hade, i den möjligast mån Gregor klarade av det, så hade han hjälp av honom med matten i skolan. Tyskan, så klart, eftersom Gregor är tysk. Men de andra två var det alltid jag som gjorde läxorna med.

FL: Jag tänker, så som du har berättat att din relation var med Gregor, var han på liknande sätt mot sina barn?

CL: De visste att de skulle göra på ett visst sätt när Gregor var hemma. Ja, det visste de. De var fostrade till att det skulle vara på ett speciellt sätt.

- FL: Jag tänker också, under den här 10-års perioden, som du har lovat att det ska fungera för dina barn först och främst, har du kunnat hålla det under de här 10 åren? Har det varit någon gång som du inte har gjort eller sagt eller betett dig på ett sådant sätt som Gregor har bestämt ...?
- CL: Absolut. Men det slutar alltid med att jag låg på badrumsgolvet och grät och bad om förlåtelse för att jag hade gjort fel eller gjort dum sak eller sagt dumma saker eller ... och vid något tillfälle när vi bråkade så sa Lukas "Jag orkar inte längre, jag skiter i det här". Jag tror att han någonstans kapitulerade och inte brydde sig längre då.
- FL: Var det mycket bråk mellan dig och Gregor?
- CL: Äh ... nej, vi bråkade sällan, alltså p.g.a. att jag alltid låg steget före. Det fanns inget ... det vi kunde bråka om var irritationsmoment som att det var stökigt eller det låg saker på tvättstugebänken eller att det var ett par skor som inte var inställda i skohylla, till att det låg en handduk som jag inte hade hunnit radda undan uppe i badrummet. Eller att det var tandkräm på handduken i badrummet. Sådana gliringar var det ju ständigt och jämt. Men stora bråk, så klart, någon gång fick han utbrott och blev förbannad och gapade och skrek. Men det var alltid jag som bad om ursäkt.
- FL: Du har ju berättat här, det framgår av din berättelse, att du varit psykiskt kränkt, så kan man väl uttrycka det. Eller?
- CL: Både ... inte fysiskt, aldrig. Han har nog ... han har i och för sig knuffat in mig i tegelväggen en gång, men ... han var väl så full så han inte visste riktigt vad han gjorde. Ja, jag har väl varit ... hans slagpåse, psykiskt.
- FL: Följdfrågan var ju så klart, om det har förekommit något fysiskt ...
- CL: Aldrig.
- FL: ...mellan er? Det har det inte.
- CL: Han har, enligt han själv har han inte varit fysisk, men skulle du fråga Elias så skulle han nog säga att han har varit det, mot honom.
- FL: Du nämnde att du hade en plan, att när Ebba hade blivit så pass stor så att hon kunde flytta hemifrån, så skulle du gå igång med skilsmässa.
- CL: Mm.
- FL: Och du sa också att när detta hände, som har hänt, så hade du kommit halvvägs. Tror du att du skulle orka halva resan till?
- CL: För barnens skull hade jag orkat hur länge som helst. Det var de som gav mig ...styrka.
- FL: Jag bara tänker, fel eller rätt, den bilden du målar upp. Och så tänker jag att om du inte gör som Gregor vill och jag frågar dig: Vad händer i sådana fall? Du säger att det slutar med att du ligger på golvet och gråter och ber om förlåtelse, för dina barn.
- CL: Nej, för att jag ... om jag då inte kanske ... alltså ibland utmanade jag ju honom. Om det var så att jag sket i att kanske ställa i ordning saker, bara för att jag liksom inte

orkade. För att barnen kanske tog för mycket tid eller för att jag inte hade hunnit det för någonting annat. Och då kom alltid det här upp med hur illa jag hade behandlat honom. Och han spelade ju alltid på att jag hade varit o ... vad heter det.. otrogen emot honom. Och han visste exakt hur han skulle få mig att må ännu sämre och få mig att börja gråta och be om förlåtelse för att jag inte hade varit .. hur jag kunde göra det här mot honom. Och det räckte med att vi var i Staffanstorp för att vi var tvungna att vara där, så kunde han dra upp att "jag hatar det här stället". "Jag hatar att vara här för det innebär så mycket smärta för mig". Och då visste jag att han skulle trycka till mig. Men det var ... han bad aldrig om ursäkt vid sådana tillfällen. Utan det var alltid jag som bad om ursäkt.

FL: Är där någon, Cecilia, som du har kunna anförtro dig till, är det någon som känner till den här bilden som du har berättat idag?

CL: Jag har berättat lite för Gregors mamma. Men jag har .. eftersom vi inte umgås med några, jag har inga vänner. Jag har ... ingen vet ... jag tror att många anar och kanske har sett igenom men inte vågat ta tag i det.

FL: Nej. Jag tänker, har du kunnat sköta dina vardagliga ting, som arbete. Hur har det sett ut där? Har du alltid varit pigg och glad när du har kommit till ditt arbete? Har du kunnat ...

CL: Jag brukade se mig själv som schizofren. När jag gick in på jobbet, eftersom det också är en form av ett fängelse, eftersom du sitter ju i telefon, du har ett inkopplingskrav, där du är tvungen att sitta en viss procent i samtal. Jag var högpresterande på jobbet. Skötte mig exemplariskt. Var den som levererade bäst. Jag brukade tänka på det när jag gick in på jobbet, att jag satte på mig min Trygg-Hansa-kostym och den var jävligt skraddarsydd. Det var tvångströja. Jag var inte den socialaste på mitt arbete. Utan jag gjorde det jag skulle göra när jag var på jobbet. Pratade inte med speciellt många egentligen. Jag höll mig ganska mycket för mig själv. Jag deltog ju aldrig i några teamaktiviteter eller kickoffar eller julfester eller någonting. Utan jag var nog ganska tråkig. Men när det gäller prestationsmässigt så låg jag på topp. Sedan är jag kom hem så var jag ju en annan. Då var det en annan kostym som jag satte på mig.

FL: Det låter som att du var högpresterande även där, hemma alltså?

CL: Ja, det var jag nog. ... Men för ett år sedan, när Ebbas bästa kompis flyttade tillbaka till Island, då fick ... då blev hon ju väldigt deprimerad, så klart, det var ju hennes bästa kompis. Då hade jag ganska många samtal med skolan, om Ebba. För hon grät ju mycket och var jätteledsen. Saknade sin bästa kompis. Och de frågade vid flera tillfällen om det var något annat som Ebba var ledsen eller orolig för. Så klart så förnekade jag ju det, att det inte var någonting annat. Hade man börjat skrapa lite på Ebbas yta, så hade man nog kanske förstått att det var nog inte så himla bra. Hon hatade när sin pappa drack. Jag vet inte hur många flaskor som hon har hållt ut och kastat i soptunnan. Och han hade sitt förråd. Han var ute mycket, sällan inne. Sedan tåler han ju fantastiskt mycket. Han kunde ju dricka obegränsat. (ohörbart) elak.

FL: Mot?

CL: Mig.

FL: Och mot barnen?

- CL: Den som fick ta mest skit var Elias. Det var han som var ... han passade inte in, tyckte Gregor, riktigt. Han var .. Han brukade kalla honom för ... hans storebror, Gregors storebror Martin, har också alkoholproblem men han lever ju själv så han har ju ingen som han behöver förstöra eller ... hålla sig undan för. Men han brukade säga att Elias var som han, en enstöring, som inte passade in i våran familj.
- FL: Jag tänker ... ja, du nämner 4 väninnor och eventuellt att Gregors mor känner till en del i alla fall ...
- CL: Hans pappa ...
- FL: ... av hur situationen har varit för dig.
- CL: Ja. Eller mina väninnor vet ju ingenting för de har ju försvunnit sedan tidigare. De har vi ju inte mer. Så att de senaste fyra åren har ju inte de .. funnits i mitt liv. Den senaste gången jag träffade min väninna Tabita, det var när Ebba skulle opereras i Göteborg. Åh ... jag kunde inte berätta ens, för Gregor, att jag träffade henne den dagen för det skulle inte han velat. Utan jag talade om för Ebba att "vi kan inte berätta för pappa att vi har träffat Tabita".
- FL: Men du träffade Tabita?
- CL: Jag träffade Tabita. Men vi pratade ju inte om hur mitt liv var, på det viset.
- FL: Nej. Det är ingenting som hon känner till? Det är inget du har berättat i alla fall?
- CL: Nej.
- FL: Tabita, vad heter hon mer?
- CL: Zetterström. Bor i Falköping.
- FL: Och så nämnde du ett par i Staffanstorp
- CL: Martin och Katarina Nilsson. Djurkretsens väg 15.
- FL: De bor kvar där, vad du vet?
- CL: Ja.
- FL: Och ytterligare 2 väninnor eller?
- CL: Maria Barkstedt och Ulrika Rörström ... vad fasiken heter hon i efternamn ...Rörström heter hon fortfarande.
- FL: Är det arbetskamrater till dig?
- CL: Nej. Vi har vuxit upp.
- FL: Okej. Var bor de här två?
- CL: Ulrika bor i Lund. Och Maria bor i Halmstad, utanför ... det heter ... men hon heter Barkstedt Wijk, det finns bara en.

- FL: Ja. Jag får ju en ganska annorlunda bild av ditt förhållande nu än när vi träffades de första gångerna, när jag frågade dig hur er relation såg ut.
- CL: Ja, men vår relation var ju bra. Jag levde ju som Gregor ville att jag skulle leva. Så i våran värld så var den bra.
- FL: Men det känns ju inte som att den faktiskt har varit bra för dig.
- CL: Ja, men jag hade ... jag har lovat honom att göra allt vad som stod vid min makt att han skulle vara lycklig och trygg och känna sig älskad. Och hur konstigt det än låter så älskade jag honom. Så någonstans så såg jag den han var när vi träffades. Jag visste ju att han fanns.
- FL: Jag tycker ... har du haft någon fristad, liksom ...
- CL: Mitt kök.
- FL: Okej. Och ditt bak, kanske, då?
- CL: Köket var min ... det var min tillflykt. Jag bakade och jag lagade mat och bakade bröd och ... pysslade. Det var min fristad.
- FL: Sedan har du berättat att kraft och energi har du fått ...
- CL: Av mina barn.
- FL: Ja och till och med hunden kanske då.
- CL: Av hunden, ja. Hon har betytt oerhört mycket.
- FL: Är det någonting Advokat Bonair tänker på?
- Adv: Jag tänker bara lite ... du sa ju att du har inte träffat dina väninnor den senaste tiden. Under den tiden ni träffades, visste de då hur det var då?
- CL: Vi träffades ju på slutet, vid ett par tillfällen. Dels uppe i Halmstad... eller Båstad, hos Ulrika och Håkan, där de hade ett sommarställe. Men jag tror att de ... de gillade nog aldrig Gregor, tror jag.
- Adv: Nej.
- CL: Men jag tror aldrig, jag har varit så duktig på att kamouflera hur det har varit, för att skydda det jag har hållit kärt. Så jag tror inte de ... de kanske har sett eller ... de vet att han har haft alkoholproblem, det vet dem. För det har jag sagt till dem vid tidigare tillfälle, att han har druckit i perioder. Och det sa jag till och med till Ulrika då när vi hade Gregors 50-års fest, tror jag det var, då berättade jag för henne att han då hade haft en period då han druckit väldigt mycket igen. Men sedan var det inte mer än så.
- Adv: Nej.
- CL: När jag fyllde 40, så hade vi en stor fest. Det var nog sista gången vi hade en stor fest. Gregor reste sig inte upp under hela festen. Utan han satt och drack hela tiden.

Alla tyckte det var jättekonstigt. Jag vet att min äldste bror sa "man blir ju nästan förbannad när man ser det".

FL: Var hålls denna? Hemma hos er eller?

CL: Mm. Då bodde vi i Flackarp.

FL: Är det släkt då eller är det även vänner?

CL: Det var nog sista gången vi hade ... han skulle ju så klart inte ha någon, jag skulle inte få ha någon fest. Det var väl sista gången jag gjorde någonting som han inte ... var med på, på det viset. Jag hade bjudit in både vänner och släkt och kusiner och ... ja, sådana som jag ville bjuda in till min 40-års fest. Jag tror han, i en veckas tid, gjorde inget annat än gapade och skrek på mig. "Onödigt och dumt och Varför ska du ha? Varför ska vi göra det? Det är helt onödigt. Det är väl ingenting att fira". Sedan satt han och drack ... hela festen. Han reste sig inte en enda gång under festen, för att hjälpa till eller plocka undan eller ... utan det var bara dricka.

FL: Vad säger ni, ska vi ta 5 minuter. Vi kanske kan få in lite vatten. Ska vi göra så?

CL: Ja

FL: Om inte du har något ytterligare? Jag vill inte avbryta dig.

Förhöret avbryts klockan 10.00

Förhöret återupptogs klockan 10.06

FL: Då tänkte jag så här att Även om du har berättat betydligt mer målande idag om saker och ting, så har du ju faktiskt berättat saker tidigare också. Och jag som inte har varit med försöker ju skapa mig en bild av hur det har sett ut, utefter din berättelse, så klart. Och jag tänkte fokusera på den här lördagen den 30 januari och till en början visa dig hur jag har uppfattat de olika skedena, vad som händer den här dagen, med en tidslinje. Så jag tänker gå genom den med er båda så klart, så får du säga om det stämmer eller det är någonting som har blivit fel i min skalle. Och då har jag förstått, ganska allmänt så här, att den här dagen, lördagen, är din lediga dag eller lediga helg, rättare sagt. Och att ni vaknar tidigt och stiger upp och att du byter sängkläder. Att Gregor ordnar med frukost. Hela familjen äter frukost tillsammans vid cirka 8 – 8.30 har du sagt. Du bakar 2 kakor och Gregor vattnar orkidéer.

CL: Ja, det var hans sysselsättning.

FL: Ja. Är det inomhus eller utomhus?

CL: Inomhus.

FL: Ja. Nu blottar jag mig, jag kan ingenting om växter. Och att du och Gregor sedan tar bilen till ett område som heter Torup.

CL: Ja

FL: Ja. Där ni kommer dit ungefär vid 11-tiden, enligt din uppskattning.

CL: Det måste ha varit 11, någonstans där.

FL: Ja. Och att ni där promenerar ungefär 7 kilometer. Det är en ganska rejäl runda.

CL: Mm

FL: Och sedan att ni åker tillbaks hem igen. Nu när du har berättat om, i din tidigare berättelse, om Gregors alkoholvanor och att han faktiskt körde bil, oavsett det, så har du ju nämnt tidigare att det var du som körde bilen vid det här tillfället, på lördagen. Det stämmer?

CL: Ja. När jag var med så körde jag, för han klagade alltid på min bilkörning. Men jag körde.

FL: Sedan kom ni hem och så gör du i ordning lunch.

CL: Nej, Gregor gör det.

FL: Ja, förlåt, Gregor gör lunch. Det står det till och med. Cirka 13.30 äter ni gemensamt. Och efter lunch så har Gregor lite trädgårdssysslor medan du tvättar bilen på uppfarten/carporten. Och vid tillfälle så ser du Gregor falla omkull och du hjälper honom upp. Och sedan hjälper du honom såga till några pinnar av något slag.

CL: Ja, någon ...ja, jag tror det är samma regel som han hade till den här ... skeppet som står vid poolen som han byggde i somras.

FL: Ja. Och då ser du att Gregor lämnar den här platsen där ni befinner er. Och sedan finner du honom i förrådet.

CL: Ja.

FL: Där du ser att han har tag i en bensindunk. Och sedan när du lämnar Gregor ensam i förrådet så är han trött och han tänker vila på en solsäng som finns där inne. Och det har vi ju berättat att det är ju inget ovanligt, utan tvärtom så har det förekommit ganska frekvent. Och sedan är du inne i huset och pratar med dina barn. Och sedan, tidigare under dagen, den här dagen då, så har ni bestämt er för att grilla. Att Lukas ska ta sig till Lund för att handla inför det här då. Och då går du ut i förrådet och hämtar en longboard till Lukas. Och Gregor är då kvar inne i förrådet. Eventuellt är han på väg upp, vid det här tillfället. Du tar longboarden och sedan lämnar du Gregor i förrådet. Och så får Lukas sin longboard och så åker han iväg till Lund för att handla. Och så växlar du några ord med Ebba och Elias, som är på sina rum. Och sedan när du ska gå ut med hunden och befinner dig i tvättstugan, så benämnde vi det?

CL: Ja

FL: Så upptäcker du att, som du uppfattade det, att det brinner inne i förrådet. Är det korrekt?

CL: Ja

FL: Du har nämnt det tidigare och även idag, hunden Molly, jag tänker, är där några fasta rutiner tidsmässigt, med hunden?

CL: Nej.

FL: Utan ...

CL: Det är det inte. Vi brukar ju oftast släppa ut henne i trädgården... hon brukar gå ut frukost och ... efter frukost eller innan frukost, och sedan vid lunchtid och sedan 2 gånger på eftermiddagen eller en gång på eftermiddagen och en gång på kvällen då. Och vill hon ut så släpper vi ut henne i trädgården i så fall.

FL: Okej, så hon gör det hon behöver själv då?

CL: Ja. Hon går ju aldrig kopplad normalt sätt. Hon är ju ingen som springer ifrån. Utan hon håller ju sig där jag är.

FL: Men du berättade ju att du sträckte dig efter kopplet, när du skulle gå ut med Molly. Så det finns tillfällen när Molly får gå längre promenader.

CL: Oh ja. Absolut. Det jag skulle göra den eftermiddagen, det var att jag hade tänkt duscha henne när jag kom hem. För att när jag byter sängkläder så badar jag alltid Molly, för att hon ska vara ren. Och då brukar jag alltid gå någon promenad med henne innan. För hon blir lite stressad i badkaret. Och det var det jag skulle göra. Och kopplet ligger uppe i en svart låda. Jag höll på att borsta henne på tvättstugebänken. Så att kopplet ligger i den svarta korgen som står på en hylla, till vänster när man kommer in i tvättstugan.

FL: Ja. Men kommer du ihåg, den här dagen, har man släppt ut Molly då eller har någon, innan du nu bestämmer dig för att gå ut med henne

CL: Inte sedan lunch.

FL: Nej. Innan lunch då?

CL: Ja, då hade hon säkert varit ute i trädgården.

FL: Jag tänker, är det någon som hade varit ute...

CL: Jag har varit ute med henne. Jaja. Jag hade varit ute med henne på morgonen.

FL: Okej.

CL: Jaja, ja.

FL: Det är de rutinerna jag försöker komma åt.

CL: Ja, oh ja. På helgerna när jag var hemma, om inte hon följde med oss på promenader, de gjorde hon om det inte var regnigt eller blött. Då fick hon följa med på långa promenaden. Men är det regnigt och blött, det gillade inte hon, utan då gick jag ... vi kallade det för "gå runt Svampen". Vi går alltid samma runda varje dag. Så den gjorde jag ... jag kommer inte ihåg om jag gjorde det innan eller efter frukost. Men jag gjorde det på morgonen.

FL: Jag antecknar på din här Cecilia. Men ... ska vi se här ...

CL: Någonstans här, antingen där eller där, gick jag med henne.

FL: Så om vi gör så här då...

- CL: Sedan kan jag inte svara på om ... jag kommer inte ihåg om någon av barnen var ute med henne runt lunchtid. Det minns faktiskt inte jag alls. Men normalt sätt så går vi ju ut med henne på 3 promenader, på dagarna. Och det är frukost, mitt på dagen och sedan en gång på eftermiddagen. Och ibland så går vi ut med henne på kvällen eller så släpper vi ut henne i trädgården.
- FL: Ja. Och nu är jag ju så klart intresserad av den här dagen. Du säger att du kommer ihåg att du har varit ute med henne, antingen före eller efter frukost.
- CL: Ja Men det regnar och då bestämde vi att hon inte skulle följa med till skogen.
- FL: Nej. Så då får hon promenaden runt Svampen istället.
- CL: Ja.
- FL: Har du något minne av att du eller någon annan är ute med hunden?
- CL: Det är det jag inte kommer ihåg.
- FL: Nej.
- CL: Jag kan inte säga om barnen var ute den dagen med henne eller inte. Eller om vi släppte ut henne i trädgården. Jag har faktiskt ingen aning. Ibland så är de faktiskt så pass företagsamma att de gör det utan ... Elias brukade göra det. Han brukade gå ut med henne utan att man bad honom göra det. Så det är möjligt, om han var ... när vi var i skogen.
- FL: Ja, jag tänkte komma till det. Var detta en syssla som man delade på i familjen?
- CL: Elias tog ansvar. De andra två fick man säga till.
- FL: Ja, okej.
- CL: Men Elias kunde göra det.
- FL: Men det hände att även de andra två ...
- CL: Inte utan att man sa till dem.
- FL: Nej, men vid de tillfällena så tog de också ... jaja. Och Gregor då?
- CL: Aldrig.
- FL: Aldrig,
- CL: Bara om inte jag var hemma.
- FL: Okej. Då kunde han ta ut henne och promenera
- CL: Men det var ... det var min hund.
- FL: Ja, okej.

- CL: Men han var väldigt noga med att hon var tvungen att vara tvättad när det var nya sängkläder. För han tyckte inte om att hon sov i våran säng.
- FL: Nej. Men kan man summera det här då, om vi kallar detta för "hundkapitlet", att du har i alla fall varit ute med Molly innan eller efter frukost. Och sedan har hunden varit ute i trädgården under dagen.
- CL: Absolut.
- FL: Men inget minne av att du eller någon annan har gått en promenad med hunden därefter.
- CL: Jag gick inte någon mer än den på morgonen och den jag tänkt ta på eftermiddagen.
- FL: Nej, precis. Som inte blev av.
- CL: Som inte blev av.
- FL: Och sedan sängkläder har du också nämnt idag, tror jag.
- CL: Jag tror fortfarande de ligger kvar i tvättmaskinen.
- FL: Mm. I vilken säng eller sängar bytte du sängkläder?
- CL: Våra
- FL: Endast?
- CL: Endast. De andra skulle jag byta på söndagen.
- FL: Ja. Och du nämnde tvättmaskinen, hamnade de där i den?
- CL: Ja. De ligger nog kvar där. Rutiga, vita och grå.
- FL: Konstiga frågor, jag håller med om det, kommer du ihåg när sängkläderna åkte in i tvättmaskinen?
- CL: Jag satte på den ... Gregor hatade när tvättmaskinen stod på nämligen, för att den lät för mycket. Jag satte nog på den någon gång mitt på dagen, tror jag, när han gick ut i trädgården, någonstans där. För den tar 2 ½ timme, den maskinen. Och han avskydde när maskinen stod på när han var inomhus. Så att jag brukade tima det. Så att inte han skulle höra den.
- FL: Nu la jag ju på, på den här tidslinjen,
- CL: Ja, det måste ju vara här någonstans då.
- FL: Vid lunch. Efter lunch.
- CL: Ja. Jag stoppar in dem i tvättmaskinen då när jag hade bytt om, men jag satte nog inte på den förrän jag var på väg ut.
- FL: Nej. Är det något annat än sängkläder som åker in i den maskinen?

- CL: Eventuellt min pyjamas.
- FL: Hamnade det nya sängkläder i sängen?
- CL: Ja. Blommig, tror jag.
- FL: Är du bra på kartor?
- CL: Äh, det beror på vilken karta jag ska ...
- FL: Ja. Men du har sett kartor tidigare
- CL: Jajamän.
- FL: För jag tänkte du skulle få ... om inte Ebba har något så här långt? Att du skulle få, om du kan, rita in den väg som du har kört när ni ska till Torup. Jag har markerat, här är Hjärup, där ni bor. Och sedan har jag kommit fram till att det här skogsområdet är ... här har du Bara.
- CL: Ja, det stämmer.
- FL: Här är en golfbana här.
- CL: Ja, den började här, ja.
- FL: Den stämmer, den inringningen?
- CL: Ja. Då åker vi ... vi åkte förbi ... här måste vi ... ska vi se ...
- FL: Jag har flera ex om det skulle bli fel.
- CL: Nej, men jag måste bara tänka.
- FL: Ja, det är klart du ska.
- CL: Här kommer vi. Den här ... här bor ju vi. Då kör vi så här, här går en väg förbi järnvägen så, och så går den ner så att vi kommer här, så kör vi så, och så ... Knästorp, ja det måste det vare. Heter den 843 den ... nej, men vänta, här ... det måste vara där. Under järnvägen. Här ligger kyrkan, eller hur?
- Adv: Kyrkan där, ja.
- CL: Så kör vi. Och så kör vi ut här och så ligger där en rondell och så kör man ... så. Och sedan så kör man den vägen... och så kör vi ... visst ligger det en kyrka här också?
- FL: Vad står det att samhället heter?
- CL: Jag tror det ligger en stor kyrka här. Så kör man så och sedan så ... ja, det måste ju vara den här vägen. Så måste det ju va. Så måste det vara. Den vägen kör vi.
- FL: Kör ni samma väg tillbaka?
- CL: Ja.

- FL: Och det är en väg som ...
- CL: Körde vi ... jag kommer inte ihåg om det är 208 tillbaka eller om vi tog samma väg tillbaka?
- FL: Nej. Men om jag säger så här då, i stället, när ni kör hem, kör ni direkt hem då eller har ni något annat ärende på vägen?
- CL: Nej, vi körde direkt hem. Han ville gå in på Bygg Max. ..Nej, vi var förbi Sysav, var vi, på vägen dit, och slängde sopor.
- FL: Vad sa du att det hette?
- CL: Sysav heter det, va?
- FL: Ja, jag vet inte.
- CL: Sopstation i Staffanstorp.
- FL: Okej.
- CL: Vi slängde sopor ... visst gjorde vi det?.... Alltså ... jo, jag ... jo, vi slängde... jo, vi körde förbi Sysav. Det gjorde vi.
- FL: Ligger det inne i centrala ...
- CL: Nej, det ligger ... Gullåkra ... var fasiken ligger det någonstans ... Det ligger vid Willys nästan, i Staffanstorp, och det har vi väl här då någonstans, måste det ju ligga... kanske... tror jag.
- FL: Det är i alla fall i närheten av Willys
- CL: Rondellen. Ja. Jag har ett svagt minne av att vi var och slängde sopor där. Det kan ha varit ... en annan dag också, för det var ju sådant som vi var ganska duktiga på att göra. Men jag har bestämt för mig att vi stannade och slängde sopor. För han ville gå in på Bygg Max, för han skulle titta på några spikar eller skruvar eller någonting. Men vi stannade bara ... jag tror vi stannade vid Sysav på vägen dit.
- FL: Vad är det för sopor i så fall, man slänger där?
- CL: Hushållssopor.
- FL: Okej. Och är det där ni brukar slänga sopor eller?
- CL: Ja, Gregor har ju haft som förkärlek att slänga sopor på Jakri, innan, men då var det ju någon som hade kommit på honom. Och då hade man skrivit ett brev till honom att han skulle sluta upp att slänga sopor där.
- FL: Var är det någonstans?
- CL: Det är utanför, ett höghusområde i Hjärup, där det finns en sådan Så han tyckte att han minsann hade... vi hyrde ju av Jakri när vi bodde i Staffanstorp och Flackarp. Och då tyckte han att han hade minsann betalt så hög hyra i så många år, så att de minsann kunde få våra sopor också. Så att han brukade slänga där, men då var det

någon som hade sett honom och så skickade de ett brev att han skulle sluta upp med det och då började vi åka dit.

FL: Hur fungerar sophanteringen annars, tänker jag. Era hushållssopor?

CL: Han hade en soptunna i förrådet, som han då körde ...eller slängde. Och så hade vi soptunna.

FL: Ja. Och hämtas ... är det någon hämtservice på de tunnorna då eller?

CL: Varannan vecka.

FL: Ja. Och vid detta tillfälle så valde man att kasta det i Staffanstorp istället för ...

CL: Den tunnan vi hade räckte inte riktigt till. Så det var därför som han hade två. Jag bakade ju och lagade så mycket mat så det blev en del sopor.

FL: Jag tänker, träffade ni några?

CL: I spåret?

FL: Ja.

CL: Vi träffade en äldre herre och en ...hans son och en stor hund. Det var inte så många ute i spåret den dagen, för det var ganska regnigt. Jag tror vi träffade några som löpte också den dagen, där ute. Men det var inte många i spåret.

FL: Någon ni kände? Nej? Ni har inte pratat med någon kanske då?

CL: Nej. Inte mer än hälsat.

FL: Har du något minne av om du och Gregor var aktiva med era telefoner? Fick ni något samtal eller?

CL: Jag tror inte ens vi hade ... Jo, jag hade min telefon med mig, för jag tror att barnen ringde på den. Ebba hade nog ringt 2 gånger på min telefon, tror jag. Jag hade körkortet med mig i telefonen, det vet jag, eftersom det var jag som körde. Jag tror inte Gregor hade sin telefon med. Fast ... hade min bror ringt kanske också? Eller jag kommer inte ihåg. Jag vet att Ebba hade ringt 2 gånger i alla fall.

FL: Är det samtal som du har svarat på eller?

CL: Nej. För den låg i bakluckan.

FL: Så den var inte med under själva promenaden?

CL: Jo, promenaden var den med på, men den var nog inte ... Hon ringde när vi satt i bilen hem och då jag tagit av mig min regnjacka och lagt den i kofferten.

FL: Okej.

CL: Ebba hade ringt. Jag tror det var något samtal ... men jag vet inte vad det var för samtal. Det var inget jag svarade på i alla fall.

FL: Jag har ju sett att ni har ett hemnummer, som jag vill minnas att du är registrerad på, ett fast abonnemang.

CL: Ja, fast den är aldrig ... det gick på Telenor, tror jag.

FL: Jag tror att det är på Telia. Det har inte stor betydelse.

CL: Ja, vi hade Telia från början. Äh ... men Gregor tyckte inte vi skulle ha fast telefoni. Och då när jag bytte över till Telenor, så fick man ett hemnummer, men vi kopplade aldrig in det.

FL: Nej.

CL: Men vi har haft 040-46 45 18 hos Telia i en himla massa år.

FL: Ja. Men nu på sistone så hade ni inget fast abonnemang?

CL: Inte på dryga året, nej.

FL: Utan de abonnemangen, det är de du har berättat, var sitt mobilabonnemang

CL: Ja.

FL: Något där Ebba?

Adv: Nej.

FL: Då tänkte jag gå in på ett skede, en händelse som inte jag har markerat på den här tidslinjen. Och det har jag inte gjort för att jag har inte riktigt kunnat. Dels med tanke på att du har varit lite vag i dina uppgifter, när det faktiskt skedde. Och det är det här näsblodet jag tänker på. Alltså ... du har ju sagt, bland annat, att när Gregor blödde näsblod, så strax efter den händelsen eller i anslutning till den händelsen, så byter du också dina kläder.

CL: Det stämmer

FL: Ja. Och du har ju berättat innan dess, att du faktiskt bytte kläder den här dagen, en gång. Så därför, rätt eller fel vet jag inte, men då får jag ju bilden av att det här näsblodet faktiskt är samma dag som du byter kläder, alltså på lördagen den 30 januari.

CL: Jag har för mig det, men alltså det är lite rörigt i min skalle. Jag måste villigt erkänna det. Jag vet ju att han står med rakapparaten i handen och skriker på mig. Och eftersom han jobbade ganska sent på fredagen, och var hemma 8 och var skitförbannad för att det hade regnat. Det spöregnade på fredagskvällen. Och han minsann tyckte att jag skulle uppmärksammat att det regnade på fredagskvällen och hämtat honom vid tåget. Vilket jag inte uppmärksammade, att det regnade. Så han var ganska sur på fredagskvällen. Och jag har svårt att tänka mig, eftersom klockan då var strax efter 8 när han kom hem, att ...

FL: På fredagskvällen?

CL: Ja. ... att jag skulle liksom ha ... att han skulle ha ställt sig och rakat sig när han druckit och vi hade suttit och tittat på tv en stund. Jag har svårt att tänka mig det.

- FL: För att eventuellt kanske hjälpa dig att minnas, så tänker jag fråga: Hur är Gregors rakvanor? Rakar han sig ...
- CL: Omfattande.
- FL: Jag tänker mer på vilka tider på dygnet?
- CL: Han rakar sig jämnt.
- FL: Mer än en gång om dagen då?
- CL: Ja absolut.
- FL: Ja okej, då hjälper inte det.
- CL: Han hatar hår på kroppen. Så han är manisk när det gäller det. Han har bara lite skägg. Men annars så skulle det inte finnas en tillstymmelse till hår. Det var ohygieniskt.
- FL: Så då kan man inte utgå ifrån att, bara för att han står med rakapparaten i handen så ... så är det inte på morgonen?
- CL: Det kan likaväl vara mitt på dagen. Det kan vara på eftermiddagen. Eller det kan vara ... jag tror att det är någon terapi han har att han vill raka sig.
- FL: Och så som du berättar det så låter det som att han även sköter sin skäggväxt på helgerna.
- CL: Absolut. Han brukar ansa skägget då. Jag gillade aldrig att han hade skägg. (ohörbart)
- FL: Det kan ha varit så. Du säger i alla fall, om vi säger så här då, oavsett vilken dag det är så har du i alla fall bild av att han står med rakapparaten i handen...
- CL: Ja
- FL: ... när han skriker på dig och du kommer in i badrummet på nedanvåningen.
- CL: Ja
- FL: Har du någon mer bild än att han står med rakapparaten. Jag tänker på, hur är han klädd eller inte klädd?
- CL: ... Han har ju alltid fleece på sig. Men om han hade en svart fleece den dagen eller en blå fleece ... jag vet inte.
- FL: Han har inte bar överkropp i alla fall?
- CL: ...
- FL: Tolkar jag dig, när du pratar fleecetröjor eller jackor/tröjor?
- CL: Alltså jag vet inte. Alltså det här kan ju vara ... jag kan inte säga om det här är lördagen eller om det ... eftersom han maniskt rakade sig på kroppen med den här

rakapparaten, så kan jag inte säga om det var något som jag är van att se eller om han hade rakapparaten och rakade huvudet eller någonting annat, just på lördagen. Jag kan inte svara på det. För det är liksom ett normaltillstånd i vårt liv, att han har rakapparaten i handen.

FL: Jag tänker, hur ser det ut i övrigt, när du kommer in i badrummet. Han står med rakapparaten ... blöder han näsblod fortfarande när du kommer in?

CL: Ja, det sprutar när han blöder. Det ... och det rinner liksom på läppen och han gestikulerar och ... Jag ber honom sätta sig på toalettstolen. Så att jag ska liksom kunna få bort det och torka honom. Och jag tar vatten och toalettpapper och ber honom liksom hålla upp huvudet. Och rakapparaten ligger på handfatet med kontakten ur.

FL: Får du stopp på ...

CL: Till slut.

FL: Ja. Genom att ..?

CL: Ja, dels tvättar jag rent honom och sedan så stoppar jag in papper i näsan på honom så han får sitta där en stund. ... Och sedan så går han omkring med det en liten stund.

FL: Mm. Men som jag fattar dig, så när du kommer in, så står han upp med rakapparaten i handen och det sprutar/rinner blod ur näsan på honom. Står han helt handfallen där själv? Försöker han inte själv ... få stopp på det?

CL: Han är så van att ropa på mig och att jag ska göra saker. Jag tror det är ren reflex.

FL: Du har nämnt tidigare att du tror att det kom näsblod på golvet och även att det fanns där handdukarna hänger.

CL: Ja. För att jag tyckte ... jag har sagt det så många gånger till han, när han får näsblod, om inte jag är hemma, och man kommer upp och ser att det är blodstänk på golvet och väggarna, att jag tycker det är så äckligt. Att man åtminstone kan torka av det efter sig. Men han tyckte inte riktigt så.

FL: Och hur är blodflödet från hans näsa när du kommer in i badrummet?

CL: Ja, eftersom jag är ju där på 30 sekunder

FL: Kommer du ihåg var du är någonstans i huset?

CL: Ja. I köket. För jag hade nog inte gjort klart ... jag höll på ... jag vet att jag höll på att torka bänkarna. Sedan kan ju det här vara liksom ... eftersom det är alltid jag som gör det, så kan ju det vara frukost, det kan vara lunch. Men jag vet att jag är i köket. Så att jag är ju där på 10 sekunder när han ropar.

FL: Och då ber du honom sätta sig ner på toalettstolen.

CL: Efter ett tag gör jag ju det när han ... eftersom han ju är längre än jag, så ber jag honom sätta sig och böja upp huvudet.

FL: Ja. Du visar bakåt, det här klassiska ...

CL: Ja.

FL: .. när man får näsblod. Och så tvättar du av honom och ser till... är det han själv eller du som stoppar in papper i näsan på honom.

CL: Jag ger honom nog pappret, tror jag, så att han stoppar in det själv. Men jag tvättar av, han hade fått i skägget också. Så jag tvättade av honom med vatten och papper och såg till så att han såg liksom ut.

FL: Och eventuellt torkade du på golvet, har du sagt tidigare.

CL: Ja. Och sedan så torkade jag där vi handdukarna, tror jag det hade skvätt. För jag torkade med trasan på väggen, torkade handfatet. Det går säkert av bara farten att jag torkade liksom.

FL: Och den här trasan som du nämner, var förvaras den?

CL: I badrummet.

FL: I badrummet.

CL: En sådan wettex, hänger på silver...vad det nu är...raden.

FL: Någon vägghållare där då.

CL: Ah, det är väl ...vattnet går väl där, tror jag.

FL: Aha, det är på någon vattenledning då?

CL: Ja

FL: Okej. Vad är det för färg på den?

CL: Ja du ...

FL: Där är kanske bara en då?

CL: Röd, rosa, blå eller gul brukare det väl vara i de där. Grön kanske.

FL: Där är kanske bara en?

CL: Ja, där är bara en som hänger där, men vad det är för färg på den

FL: Men är det bara en så ...

CL: Jaja, ja. Jag har ingen aning om vad det är för färg på den.

FL: Och hängs den tillbaks där efter din rengöring? ...

CL: ...

FL: Mm. Och hur får man bort blod? Använder man, förutom trasan, något annat?

- CL: Nej, jag tror att jag tog trasan och sköljde av den med vatten och torkade.
- FL: Ja. Har Gregor fått blod på sig, förutom du säger att du tvättar av hans haka eller ansiktet.
- CL: Ingen aning.
- FL: Nej. Det är inget du reflekterade över?
- CL: Inget som jag reflekterade över.
- FL: Att han har kommenterat det kanske? Jag tänkte om han hade fått på sina kläder?
- CL: Ingen aning. Ja, han borde ju ha fått någon, tycker jag, ah jag har ingen aning. Jag tänkte inte ens på det.
- FL: Nej. Och då känns det kanske som att du inte har någon minnesbild ifall Gregor har bytt kläder i samband med det här blod ...
- CL: Han bytte ... han bytte ganska ofta kläder när han gick ut och in. Jag vet ju, när vi åkte till skogen, så hade han långkalsonger på sig och ett par överdragsbyxor. Och jag vet ju att han hade någon form av joggingbyxor när han gick ut. Men om han hade långkalsonger när han lagade mat eller om han hade joggingbyxor på sig har jag ingen aning om. Jag vet att han går hemma i fleece. Men vad det var för färg på fleecen, det kan jag inte minnas. Eller om han hade fleece på sig när han gick ut eller bara jacka och t-shirt eller ... Han brukade byta om i förrådet. Han hade en klädhängare där det hängde en massa kläder.
- FL: Och så har du ju tidigare sagt att du fick blod på händerna som du tvättade av. Och det är kanske ofrånkomligt när man ... både torkar av och försöker stoppa näsblodet.
- CL: Han var som ett stort barn när det blödde.
- FL: Ja. Har du någon minnesbild av att du har fått blod på dina kläder, vid det här tillfället?
- CL: Eftersom jag inte tvättar mina kläder speciellt ofta, hemmakläder, eftersom jag bara har dem hemma, jag vet inte.
- FL: Nej.
- CL: Det var ingenting jag reflekterade över eller tänkte på eller ... brydde mig om i så fall.
- FL: Jag bara tänker så här att om nu Gregor är så manisk med sin rakapparat, känns det ju nästan som att han börjar dagen med det.
- CL: Jag rakade alltid honom på ryggen varje morgon.
- FL: Mm. Och hans skäggväxt då?
- CL: Ah, det får han sköta själv. Men ryggen rakade jag varje dag.

- FL: Men han har ingen rutin att han börjar sina dagar med att raka ...
- CL: Jo, han börjar alltid sina dagar med att raka kroppen. Men det kan ju han fortsätta med flera gånger sedan, under dagen också. Men morgonen är alltid dricka kaffe och raka kroppen är liksom hans morgonrutin.
- FL: Men jag får ju bilden att vid det här tillfället så var det kanske huvudet, ansiktet, med tanke på att du sagt det här med fleece av något slag.
- CL: Ja. Jag kan inte svara på om han hade kläder på sig eller inte i badrummet. Jag vet faktiskt inte.
- FL: Nej. Hur frekvent inträffar detta, hans näsblödningar?
- CL: Ganska ofta. Jag brukade säga det till honom att det säkert hade med hans drickande att göra. Eftersom det var oftare på slutet än det har varit under flera, flera år. Han påstår att det var stress. Men både uppe i badrummet och vid flera tillfällen har han fått näsblod.
- FL: Skulle du kunna säga ungefär, alltså "ganska ofta" för dig, vad är det?
- CL: Ja, han hade det säkert en eller varannan månad. Så det är ganska ofta. Jag tror att förutom den här lördagen så var det säkert bara 2 veckor innan, han hade haft näsblod uppe på övervåningen. Och jag talade om för honom att jag tyckte det var så äckligt att när jag kom in och skulle duscha, att det var blod på golvet och på väggarna.
- FL: Är vi i badrummet då eller?
- CL: Uppe.
- FL: Hade han sökt någon läkarvård för detta?
- CL: Han går aldrig till läkaren. Om han inte är tvungen.
- FL: Nej. Hur lång tid tillbaks i tiden har han lidit av de här näsblödningarna?
- CL: Så länge jag kan minnas egentligen.
- FL: Är det 10-års period då eller?
- CL: Äh, man har inte reflekterat ... nej, det har nog varit under alla år vi har varit tillsammans, tror jag, som han har haft mer eller mindre. Sedan har jag ju tyckt att det har blivit oftare på slutet. Och vad det beror på, det vet jag ju inte. Men det har kommit oftare.
- FL: Bara för att på något sätt sammanfatta den här näsblodshändelsen så står du i köket, du hör att Gregor skriker. Vad han skriker han då?
- CL: Han kallade mig alltid för Bella.
- FL: Så han ropar det här namnet då?
- CL: Ja.

- FL: Och då tar du dig in i badrummet och då ser du att han står ...
- CL: Framför spegeln
- FL: ... framför spegeln med rakapparaten och det blöder från hans näsa. Och se ber du honom sätta sig ner
- CL: Han vänder sig mot mig när jag kommer in. Och böjer ... så böjer vi upp ... alltså jag, böj upp huvudet, säger jag till honom. Och eftersom han då är längre så säger jag "Sätt dig på toalettstolen så jag når".
- FL: Ja, och så får du torkat av och sett till så att han får någon papperstuss i näsan.
- CL: Ja. Och så sitter han där tills jag har gjort rent i badrummet.
- FL: Okej. Vet du om detta är problem som han har drabbats av på sitt arbete kanske?
- CL: Ingen aning.
- FL: Inget han har sagt till dig, att .. "idag fick jag näsblod när jag ...bla..bla...bla.."? ... Nej. Då vet du inte heller om det är känt på hans arbetsplats att han får detta?
- CL: Nej.
- FL: Är det bekant för barnen att han får näsblod?
- CL: Eftersom de sällan umgicks med honom så har jag svårt att tänka mig det. Någon enstaka gång kanske de har sett att han har blött näsblod. Oftast är det väl att jag har sagt åt honom att torka upp efter sig.
- FL: Men de har inte kommenterat det för dig att "pappa blöder näsblod" vid något tillfälle?
- CL: Det enda de har kommenterat är hans drickande.
- FL: Vet du om barnen, den här dagen, vilken dag det nu var, om de var medvetna om att han fick näsblod?
- CL: De var på sina rum, så det vet jag inte. De är ju ... killarna är ju totalt absorberade vid sina dataspel och sitter med hörlurar på sig. Så jag tror inte att de hör så mycket av vad som händer runtomkring.
- FL: Och Ebba, är hon också glad för på data och ...
- CL: Ja, hon håller ju på med sina djurkanaler och hon sitter ju uppe i sitt rum. Det var ju bara Gregor och jag på nedervåningen. Och Elias så klar, men han var ju på sitt rum.
- FL: Alltså Ebba och Lukas har rum ...
- CL: Uppe.
- FL: Och Elias nere.

CL: Ja

FL: Och ert sovrum är ...?

CL Nere.

FL: Mm. Du har ju nämnt den här wettexduken och papper i något skede. Det papper som har använts, har du någon uppfattning om ...eller minne av vart det kan ha tagit vägen efter?

CL: Toaletten, tror jag.

FL: Ja. Spolats ner då? ... Mm... Ebba?

Adv: Nej.

FL: Orkar du ett litet tag till?

CL: Ja

FL: Då tänkte jag lämna näsblodsepisoden. Som jag tolkar dig, Cecilia, så kan du inte pricka att det faktiskt är lördagen den 30:e och ännu mindre, i så fall, våga dig på, om det nu skulle vara lördagen den 30:e, när på den här tidslinjen detta skulle ha inträffat?

CL: Jag kan inte säga att det är ... i vilken tidslinje det är. Det jag har väldigt svårt att tänka mig, det är ju en fredagskväll så sent. Men jag ...alltså ... det är ett normaltillstånd i våran familj. Så att det skulle lika gärna kunnat vara torsdag eller söndag eller ... Det är sådana här saker som ... jag är en ... jag brukar kalla mig själv för duracell-kanin, jag är och släcker bränder. Och det kan ha varit vilken dag som helst.

FL: Mm. Och den bilden jag fick, med anledning av det som du har berättat tidigare, att näsblodsepisoden följdes av ditt klädbyte, det behöver inte vara så heller menar du?

CL: Jo. Alltså ... att jag bytte kläder på lördagen, det vet jag ju. Det vet jag ju.

FL: Ja. Men att det ska vara kopplat till näsblods ...

CL: Nej. Nej, alltså jag kan inte minnas, egentligen, någonting utav ...när jag gjorde eller vad jag gjorde eller ... Det enda jag vet är att Gregor kommenterade tröjan, åter igen, att han tyckte den var ful. Det vet jag. Och det är inte första gången. Och ... det, det har jag liksom ... att jag såg ut som min mamma.

FL: Jag ger mig. Vi lämnar det. Jag tänkte att vi skulle också prata om den här bensindunken, och då tänker jag på den här gröna dunken som du har nämnt har varit synlig i förrådet. Det är så att i ett relativt tidigt skede, den här kvällen, alltså lördagen den 30:e, så har du pratat med Polis. Det kommer in polis till platsen och räddningstjänst, så ska du ha, enligt uppgift, sagt till en polis här att bensindunken ibland stod i förrådet och ibland i lillförrådet.

CL: Ja

FL: Kommer du ihåg att du har sagt så?

- CL: Ja
- FL: Och nu blir jag ju nyfiken. Vad är "lillförrådet"?
- CL: Det är det gula förrådet som är ... där skottkärran, jag vet inte om du har varit på plats?
- FL: Nej, jag har ju inte det.
- CL: Men om det här ... har inte jag ritat upp det för dig en gång?
- FL: Jo. Men nu har ju inte jag det med mig. Vi gör det enkelt med huset och ...
- CL: Här är vårt hus. Här är förrådet. Här är poolen. Här har vi ett uterum. Här, tror jag, i den ritningen så, ligger det ett förråd som är gult, som vi kallar för "gulförrådet". Där finns det en massa bråte och en massa verktyg och grejer. Ibland stod den på den hyllan. Och ibland så hade han den här inne.
- FL: Ja.
- CL: Och här är ju den här sten-grejsemojsen.
- FL: Just det. Just det.
- Adv: Bara så jag hänger med, det var här det kunde finnas verktyg och sådant?
- CL: Ja. Där finns sågen. Där hade han sågen.
- FL: För jag minns från din förra skiss markerade du, nu ritar jag en liten ring här, där du stod och sågade.
- CL: Ja. För här står skottkärran. Och det var den han hade lagt upp på den här ...grejsemojsen hade han lagt den där.
- FL: Utan att förstöra din skiss, så ritar jag en pil, som då riktas mot det förrådet. Gul- eller lillförrådet.
- CL: Lillförrådet kallas det också för.
- FL: Ja. ... Jag har även en uppgift att du också, vid det här tillfället när du nämner placeringen ... eller förvaringsplatsen av bensindunken, också ska ha sagt till någon polis att du såg "att mannen hämtade en bensindunk, men hon förstod inte vad han skulle ha den till". Kommer du ihåg att du har sagt så?
- CL: Nej, det kommer jag kanske inte ihåg. ... Men han ... ja, det kan ju mycket väl ... för jag vet ju att han pratade ju om att han skulle göra rent den här (ohörbart) eller vad man kallar det för och bensin tyckte han var ... normalt sätt så använde han medicinsk bensin till det. Men det här hade han ju hemma och det funkade lika bra med bensin. Så det är ju mycket möjligt att jag har sett honom hämta den här under lördagen, någon gång, men inte liksom reflekterat så mycket över det. För han var ju ute i trädgården hela tiden. Han höll ju på alltid med en massa olika projekt och grejade och donade och så, bar saker och fixade, och bräder och sågar och gud vet allt. Så det är möjligt att jag har sett honom göra det.

- FL: Ja. För du förstår ju att det blir ju min följdfråga. Om du har gjort det? Och följdfråga på följdfråga blir ju...
- CL: När
- FL: Ja.
- CL: Alltså jag kan inte svara på om det var när vi gick ut precis eller om vi kom hem från skogen eller om det var ett senare skede eller om det var när jag tvättade bilen eller när jag kom in på tomten. Jag vet inte. Alltså det är liksom ... det är ju normalliv i hans värld att hålla på med sådana saker.
- FL: Om jag frågar så här då: Har du idag minnesbild av att du har sett Gregor gå ...
- CL: Nej, inte gå med den.
- FL: ... med bensindunken från gulförrådet någon annanstans.
- CL: Inte vad jag liksom i min minnesbild kan liksom komma på. Det enda jag ser det är ju att den är i förrådet. Och jag vet ju att vi normalt sätt brukar ... att han brukar ha den, ibland, i gulförrådet eller lillförrådet. Och för att jag ibland brukar säga att det luktar bensin när man kom in i förrådet och det är inte så trevligt.
- FL: Nej.
- CL: Men om han har gått omkring med den, jag kan inte svara på det.
- FL: Nej. Kan man ställa frågan till dig ... Har den en förvaringsplats eller två förvaringsplatser?
- CL: Två förvaringsplatser. Jag tycker inte att den ska stå i storförrådet eftersom det luktede bensin. Gregor har en annan uppfattning.
- FL: Han tycker att den ska stå i ... gul ...
- CL: I storförrådet
- FL: Jaha, okej. Ja, så du anser att den ska stå i lillförrådet men Gregor har inget emot att den förvaras i storförrådet.
- CL: Nej. För det var hans saker.
- FL: Ebba?
- Adv: Nej.
- FL: En annan uppgift som också har kommit till min kännedom, i det här ärendet, är att det sägs att det har lagts ut en bild på din facebook-sida.
- CL: Ja. Det gjorde Gregor på ...innan vi ...innan jag började tvätta bilen.
- FL: Okej. Gregor gjorde det?

- CL: Ja. Han sa att vi kan väl lägga... för mina föräldrar är i Spanien, eller var, och eftersom vi hade varit i Spanien i december så sa han det "vi kan lägga upp en bild på din facebook". Han tyckte inte om att jag hade facebook egentligen "för att visa hur duktiga vi är".
- FL: Okej.
- CL: Och då så sa ... nu kommer jag inte ihåg vad vi skrev, men vi skrev någonting om att vi längtade ... Ja, jag tror min moster svarade "Vi dricker inte sangria, utan vi dricker någonting annat som är nytt". Jag kommer inte ihåg. Men något sådant. "Saknar solen och värmen" ja, något sådant.
- FL: Du minns att bilden är tagen då?
- CL: Ja, det minns jag. Jag minns att jag stod och precis skulle börja tvätta bilen.
- FL: Okej.
- CL: Så att det måste ha varit någonstans ..
- FL: ...då skulle vi kunna skicka in den ... strax innan då eller?
- CL: Ja, det måste det ha varit. Jag hade nog inte ens plockat fram grejerna till bilen. Vi måste precis liksom ha kommit ut.
- FL: Nu ska jag erkänna att jag är ju ingen facebook-fantast. Har du en facebook-sida?
- CL: Mm
- FL: Har Gregor också en?... Nej. Då hamnar den på din sida då?
- CL: Ja. Han ... han gillade inte sådant heller.
- FL: Han gillade inte ... nej, okej.
- CL: Utan det var mest för att ...ja, han ville att jag skulle lägga ut en bild på honom och hans (ohörbart) ja, något sådant.
- FL: Mm. Så han gillade inte det, men han hade ingenting emot att ...
- CL: Exponera sig där, nej.
- FL: Okej. Hur länge har du haft facebook?
- CL: Ett halvår kanske. Ett år.
- FL: Under den tiden, har du själv varit ...
- CL: Inte aktiv
- FL: ... aktiv där. Inte alls?
- CL: Nej. Inget speciellt många gånger, utan det har varit vid jul några gånger ... äh, något kort på Gregors barnbarn. Min mamma fyllde år den 28:e ... ja

FL: Jag vet i alla så pass mycket att man har ju vänner på facebook ju.

CL: Ja.

FL: Och har du det också då, vänner?

CL: Ja, min dotter då, som har gjort det här åt mig, hade nog missuppfattat lite om vänförfrågningar och icke vänförfrågningar så att hon har adderat en väldig massa människor som jag egentligen inte har en aning om vilka de är. Men det mesta är ju släkt, alltså kusiner och sådana saker.

FL: Ja. Och eftersom inte Gregor har facebook själv, har han vänner på din...

CL: Det tror jag inte.

FL: Nej.

CL: Nej, det tror jag inte. Utan ... alltså vi hade ju ...Mattias hade jag väl som vän, hans äldste son, tror jag. Malin också kanske. Men annars var det bara sådana som var jobbrelaterade eller släktingar.

FL: Nu tappade jag tråden lite här. Jag tyckte du sa att det var på Gregors initiativ och att den här bilden skulle visas upp för ... någon i Spanien.

CL: Alltså vi har ... på min mammas sida, så har de en sådan här grupp som man kan ha på facebook. Jag vet inte, jag är inte någon facebook-fan heller överhuvudtaget, men det ...alltså det är en sluten grupp. Och där lägger man upp så att bara gruppen kan se. Och det är uteslutande, liksom, syskon till mamma och kusiner och ingifta och gud vet allt. Så att jag tror, nu kan inte jag svara på hur den här bilden lades upp. Om den lades upp på hela facebook eller om den låg på den här som då kallas klanen Duveskog. För de är, större delen av min mammas syskon är på Teneriffa samtidigt, så att det var liksom till dem som den var riktad till.

FL: Ja. Och det var på Gregors initiativ sa du?

CL: Ja. Och det var bara för att vi skulle visa hur ... vi hade 7 grader, tror jag, den lördagen, att det var varmt i Sverige också med att vi saknade liksom värmen där nere.

FL: Och jag vet att den här bilden, det kanske du själv nämnde nu också utan att jag noterade det, den tas ju med din ..

CL: Telefon

FL: ... telefon.

CL: För det är på facebook den ligger.

FL: Ja. Och rent tekniskt/praktiskt, hur kommer den från ditt album i telefonen till facebook. Vem är det som gör det?

CL: Det är jag. Han kan inte det. Det är jag som lägger upp bilden och han säger vad jag ska skriva.

- FL: Jag bara tänker på, när du har placerat den här fotograferingen på tidslinjen här, strax innan du tvättar bilen. Du sa att du trodde inte du hade plockat fram saker.
- CL: Jag tror inte jag hade hunnit göra det än. Jag tror jag hade flyttat bilen, för att den stod liksom ... för bilen stod normalt sätt väldigt nära staketet. Så jag tror att jag har flyttat bilen, så att den stod liksom längre ut. Men jag hade inte börjat tvätta bilen. Det tror jag inte.
- FL: Nej.
- CL: Det gjorde jag ju när jag såg han ramlade. Det gjorde han ju efteråt.
- FL: Och då tänker jag också: Har du någon minnesbild att ... var du och Gregor är innan den här bilden togs. Ni måste ju ha haft kontakt med varandra när den togs ju och det är ju... du säger att det är på Gregors initiativ. Kommer du ihåg var han befinner sig när han kommer med det här förslaget? Eller ordern kanske?
- CL: Alltså vi har ju precis kommit ... ja, om jag minns rätt så gick han ju ut före mig, i trädgården. Och han höll på i storförrådet. Jag kan ju inte säga om det här är normaldag eller det är något ... jag vet att han är ute före mig. Om han sedan byter om eller vad han gör, det har jag ingen aning om. Men han är ute före mig. Och jag kommer ut. Och så säger jag "Jag ska tvätta bilen". Och så säger han så "Ska du inte skicka en bild" säger han, eller "lägga upp en bild på facebook". Vi är ju utanför tvättstugedörren, tillsammans. Och så går jag ut i carporten och han följer nog med mig ut då, för vi står ju i carporten, framför bilen. Och sedan när det är gjort så ... eftersom min telefon låg inne i huset sedan, så måste jag ju ha gått och lagt ifrån mig den, eller in igen, för att sedan plocka fram grejerna och tvätta bilen.
- FL: Okej. Det är kanske en konstig fråga men är du inomhus eller utomhus när du lägger den på facebook?
- CL: Utomhus. Det gör vi när vi står tillsammans.
- FL: Okej, så han hann med att se resultatet kanske?
- CL: Ja
- FL: Ja. Kommer du ihåg hur många bilder du tog? ... Jag har dem här.
- CL: Jag vet inte. 1 eller 2 kanske.
- FL: Ja, till och med 3 kanske?
- CL: Jag minns inte.
- FL: Nej. Men det var en som inte blev så bra.
- CL: Ja, de blev nog inte så bra något utav dem tror jag.
- FL: Det vet jag inte men ... men en blev i alla fall suddigare än de andra två.
- CL: Han godkände vilken som skulle läggas ut.

- FL: Ja. Det vet jag däremot inte, vilken bild av de här
- CL: Inte den kanske.
- FL: Ska vi se här ... om vi kallar dem för 1 ... 2 ...
- CL: De ser likadana ut.... Det är ju någon utav dem i så fall.
- FL: 3... Det är de bilderna som jag har kunnat se har blivit tagna/registrerade på din mobiltelefon. Och det är också bara ... de kommer ju med 1 – 2 sekunders mellanrum ju så att ...
- CL: Ja. Jag skulle kunna tänka mig ...
- FL: Det är väl därför de ser nästan likadana ut, misstänker jag. Och du känner igen ... det är denna bilden vi pratar om.
- CL: Och bilen är ju flyttad. För den står ju ute. Så jag måste ju ha hunnit flytta bilen innan bilden tas.
- FL: Ja. Det sägs att en bild aldrig ljuger. Jag tycker ju ... behöver bilen tvättas? Det lilla man ser av bilen, ser ganska ren ut, tycker jag.
- CL: Gregor hade en annan noja. Det var att när man hade använt bilen så skulle den tvättas.
- FL: Okej.
- CL: Så, så fort han har använt den så tvättar han bilen. För bilen stod större delen (ohörbart)
- FL: Ja. Jag kan väl för bandspelarens skull också prata in att bilderna är ju skapade, alltså avtryckta klockan 15.29.48 och sedan kommer de med ..
- CL: 14.29, va?
- FL: Ja, men nu är det så här ... det är bra att ni är observanta. Jag har försökt göra det så tydligt. Den tidzonen som finns i din telefon är ju UTC... alltså det är ju oavsett vinter eller sommartid.
- CL: Jaha, okej.
- FL: Så att klockslaget det faktiskt är här i Sverige när den tas, det är 15.29.48.
- CL: Okej. Då är jag med.
- FL: Och sedan då 15.29.50 resp. 15.29.52. Nu hade inte jag tänkt ta så mycket mer idag. Men jag har en sak till ... hon är strax över 11 ... orkar du ett litet tag till?
- CL: Ja.
- FL: Nu är det så här också att fram tills här nu idag, när vi sitter här, så har du ju Cecilia, vid ett flertal tillfällen, i förhör som vi har haft med dig, berättat relativt detaljerat och ...om, hur och varför du går in i förrådet och hämtar longboarden till Lukas.

Och det som blir lite underligt det är att Lukas själv kommer ihåg just den episoden helt annorlunda än vad du har berättat. Lukas nämner att det är han själv som går in och hämtar den longboarden.

CL: Nej, det gör han inte. Han ... den ligger ute på ... utanför förrådet när han kommer ut.

FL: När han tar den?

CL: Ja.

FL: Det är du säker på?

CL: Hundra procent. Han öppnade inte ens dörren till förrådet, innan han drog iväg.

FL: Han berättar att han öppnar och att longboarden står precis rakt in. Han behöver inte ens tända i förrådet, och tar den.

CL: Nej.

FL: Det stämmer inte?

CL: Nej, det gör det inte. Det är jag som plockar ut den. Jag ger honom ... den står på backen utanför ... i car... alltså precis utanför tvättstugan.

FL: Jag säger inte att varken den ena eller den andre av er säger rätt eller fel, men kan du finna någon eventuell anledning till att Lukas inte skulle berätta hur det faktiskt har gått till?

CL: Nej, det skulle jag faktiskt inte kunna tänka mig att han inte skulle berätta hur det gått till. Däremot så tror jag att han, precis som jag, kan blanda ihop andra tillfällen då han har hämtat den själv, i så fall. Men jag vet, till 100 procent, att det var jag som plockade ut den. Jag vet att den står precis bredvid skostället, bredvid alla hans kläder som hänger där. Och en massa dynor och grejor och gud vet allt vad som finns där. Att jag hade tagit ut den och lagt den på ... utanför förrådsdörren.

FL: Jag kommer ihåg att du förklarade ju att den här longboarden förvarades på ett sådant sätt så att när man skulle ha tag i den så fanns det i alla fall risk för att man välte ner andra saker.

CL: Det låg andra bråten precis vid skostället där som ... vad är det är i den, alltså det ... jag vet inte vad han har där inne i hörnan, men det ligger dynor från utemöblerna. Jag tror det står några extrastolar. Där hänger kläder. Det är ganska trångt i den där hörnan.

FL: I vilken hörna är vi?

CL: Här är förrådsväggen. Här är skoställ. Här är den här bänken där gröndunken står. I den här ... här är det något hål här, där står longboarden, på högkant, som jag plockade ner.

FL: Och de sakerna som man eventuellt skulle kunna välta ner?

CL: Ja, dels alla hans kläder som hänger i någon konstig krok upp i taket. Och så står det,

här står det en massa grejer på hörnan. Och så ligger det en massa dynor där, som kan vältas ner. Det är vita dynor och det är svarta dynor.

FL: Var är dörren?

CL: Här.

FL: Hur öppnas den, in eller ut?

CL: Ut.

FL: Så då?

CL: Nej, andra hållet. Så. Så här har vi ju ... om det här är förrådet, så här har du kyl och frys, här står det några hyllor. Här hade vi longboarden förut, men den är bortflyttad. Och här har han en massa hyllor. Och här är det en massa hyllor.

FL: Om jag sätter en pil där. Är det rätt att det är där longboarden förvaras?

CL: Ja.

FL: Då sätter jag en 1:a där. Ja. Ebba?

Adv: Nej, inte i denna delen.

CL: Varför jag vet att inte Lukas var inne i förrådet, det var för att jag inte ville att han skulle se Gregor.

FL: Nej. Det har du påpekat tidigare.

CL: Ja. Jag skyddade liksom ... dem av den anledningen. Så jag vet att han inte var inne i förrådet. Lukas ville ju att vi skulle åka till sjukhuset med honom, vid flera tillfällen.

FL: Den här dagen?

CL: Nej, andra tillfällen som har sparat ut. Och då visste jag ju att skulle han åka in på sjukhus och man skulle upptäcka en massa alkohol och grejer och blodprov som skulle visa att han haft ett längre alkoholproblem, så skulle han få jobbproblem. Eftersom han hade, när han fick jobbet på Nobina så gör man ju en massa prover och man tar ju även prover för alkohol i blodet som visar att han hade då ett längre alkoholmissbruk. Och det hade han tagit reda på, att han .. var han nykter i 3 veckor så försvinner ju de höga värdena ur blodet, vilket han övertalade läkarna att ta nya prover, vilket han också fick.

FL: Okej. En sista fråga, idag i alla fall, om longboarden. När du, som du berättar, har plockat ut den och ... var placerade du den till honom, sa du? På marken?

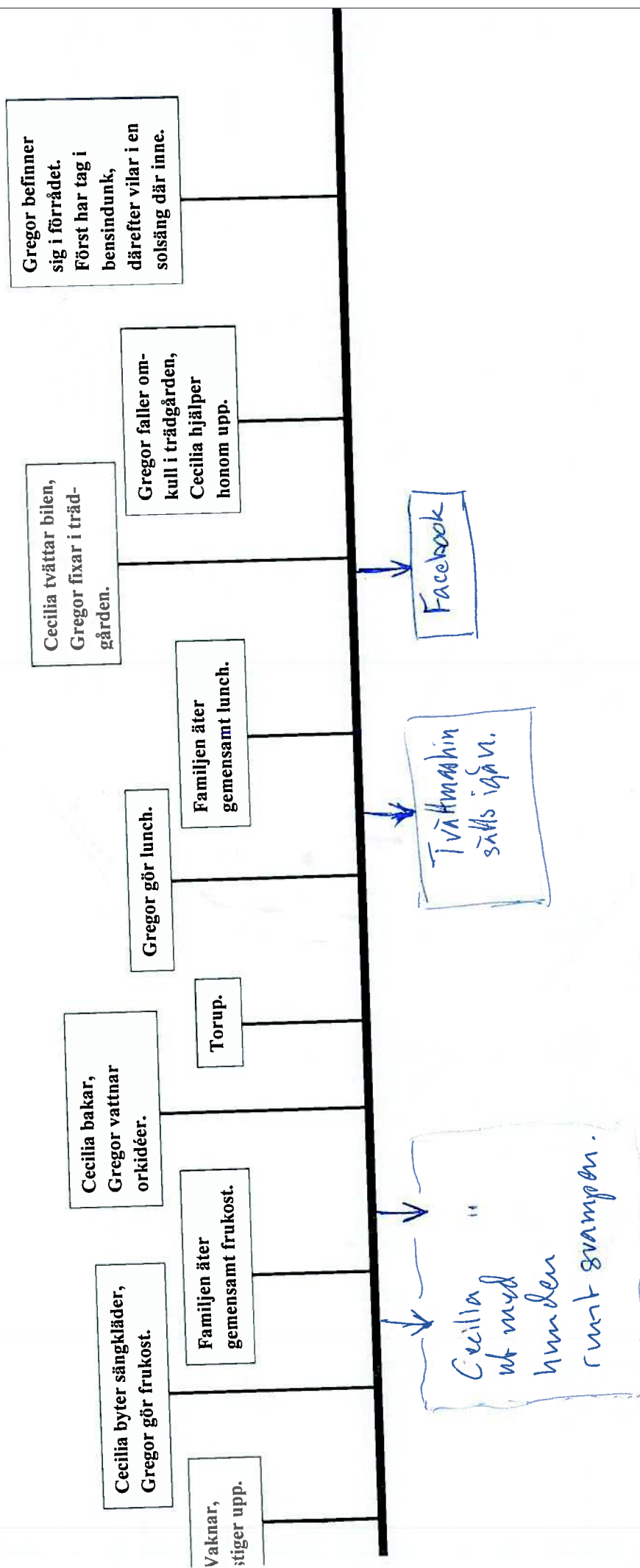
CL: Alltså om det här är vårt förråd, så har vi ju en öppning ut till carporten här. Den står ... så står longboarden. Lukas kommer ut här, tar longboarden och så ger sig iväg.

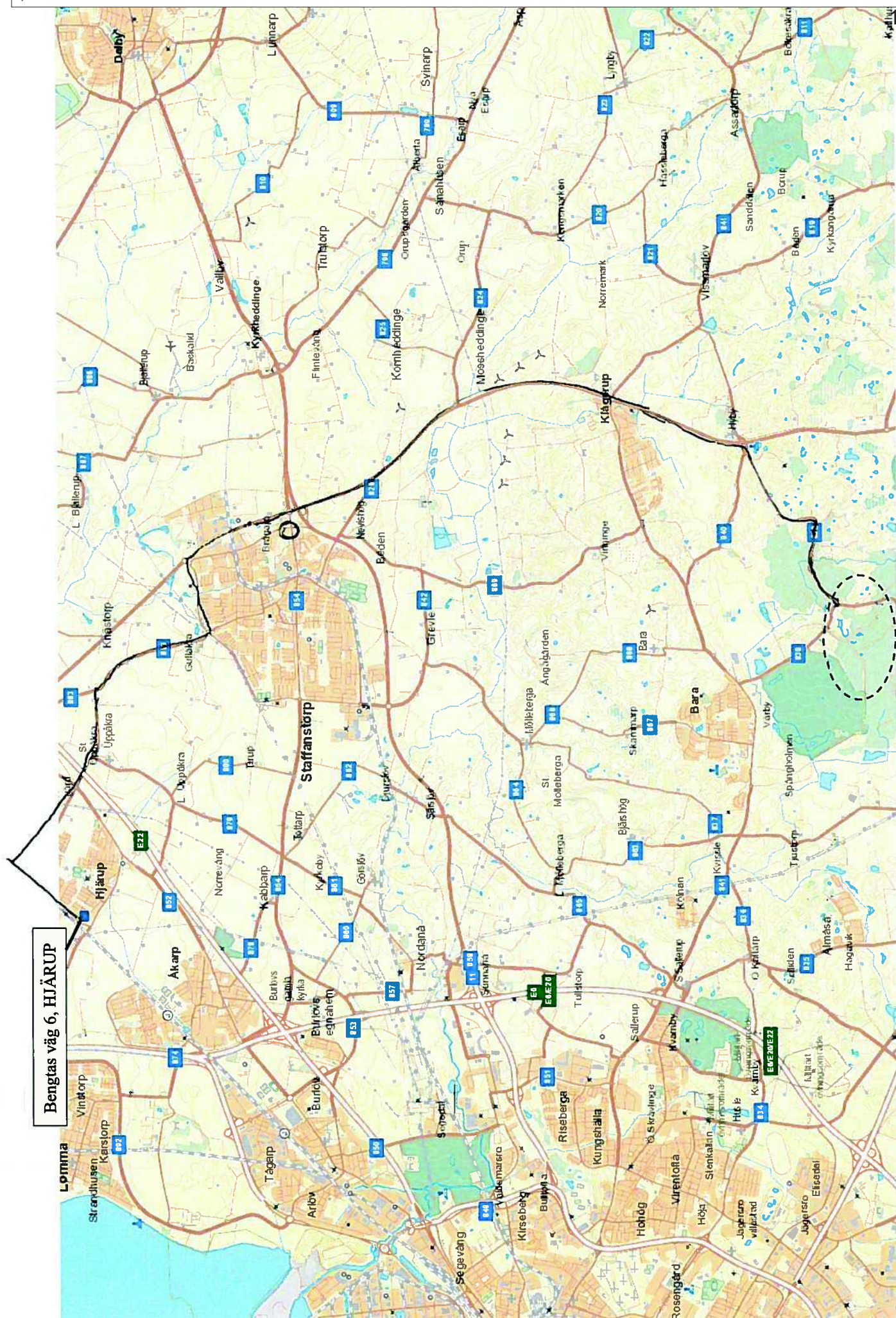
FL: Mellan tvättstugedörren och förrådsdörren.

- CL: Jag står här, på den sidan. Och Lukas kommer ut där.
- FL: Ja. Det var min nästa fråga, var är Lukas vid det här tillfället?
- CL: Han är på väg ut genom dörren.
- FL: Okej. Så det är i direkt anslutning som du har tagit ut longboarden så ...
- CL: Ger han sig iväg.
- FL: Så greppar han den och skatar iväg.
- CL: Ja, och jag går....
- FL: Och du går..?
- CL: ...in.
- FL: Nu är det snart lunch, jag tänker inte ta mer idag. Ebba?
- Adv: Nej. Men kan du komma på spontant...?
- CL: Alltså jag försöker minnas ... jag försöker liksom återuppspela den här dagen i min hjärna, hela, hela tiden. Jag minns inte bättre än så. Jag gör inte det.
- FL: Nej.
- CL: I våran snurriga värld så är det här en ganska normal dag... faktiskt. Jag släckte bränder.
- Adv: Bara rent nyfikenhetsmässigt, det här var en normal dag.
- CL: Ja .Förutom facebook-inlägget. Det är ganska ovanligt.
- Adv: Hur ... hur ... om vi försöker hitta en skala på Gregors berusning den här dagen?
- CL: När jag är hemma på helgerna, när jag jobbar så har han någon förmåga att åtminstone kunna vara behjälplig tills jag kommer hem. Men är jag hemma en helg, så är det ...aspackad, skulle jag väl kunna kalla det för.
- Adv: Det är därför du inte vill ...
- CL: Jag vill inte att barnen ska se honom. Det vill jag inte. Och speciellt Ebba har ju till slut ett ... förändrats kraftigt.
- Adv: Så var du inne lite på att Lukas hade velat att man skulle köra honom till sjukhuset.
- CL: Ja.
- Adv: Är det p.g.a. alkoholen då?
- CL: Absolut. Men framför allt att han har ju ramlat och skadat sig.
- Adv: Okej.

- CL: Han var väl rädd att han skulle bryta någonting eller ... göra sig illa ordentligt.
- Adv: Är det vid tillfällen när han har varit alkoholpåverkad som det har skett?
- CL: Absolut.
- Adv: Ja. Så barnen har haft ... en ganska stor medvetenhet ändå med problemet?
- CL: Ja, det har de. Från början så skrattade de väl lite grann åt honom och tyckte att det var lite festligt när han ramlade omkring och vinglade omkring. Och ramlade nerför trappan och .. ja... vad han nu gjorde. Men ju äldre de blir, har det ju blivit ett större problem för dem, så klart. De har ju blivit mer och mer medvetna om att det inte är ett normalt vuxet beteende. Jag menar det är ju lite svårt att förklara varför man har sår i huvudet och man har sår där bak och man ... är blåslagen i huvudet, för sina barn när man inte ens minns själv.
- Adv: Ja
- CL: Han minns ju inte dagen efter vad det är som har hänt.
- FL: Nej.
- CL: Mer än att han tycker att han varit festlig. Och så farligt var det väl inte?
- Adv: Nej.
- FL: Klockan blev ... eller Ebba?
- Adv: Nej, jag är klart
- FL: ... 11.19, jag anser att dagens förhör är avslutat och jag stänger av bandspelaren.

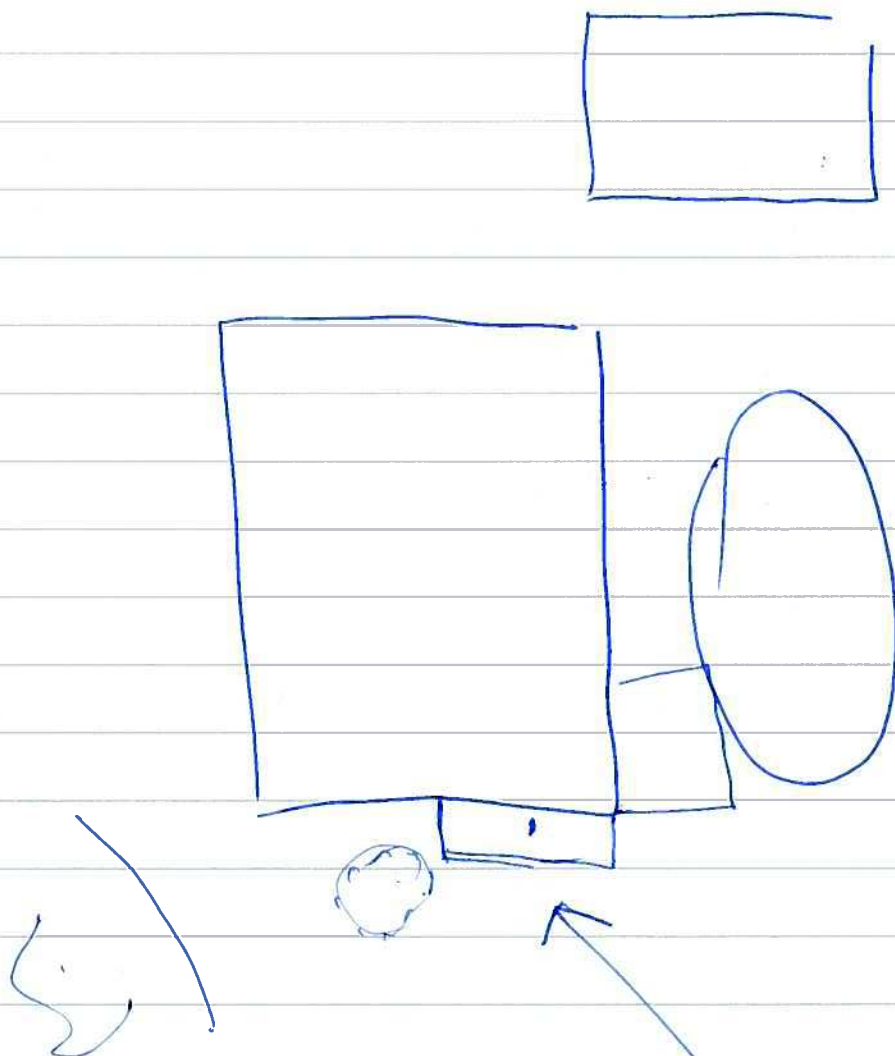
LÖRDAGEN DEN 30 JANUARI 2016.

160212.

Coelva.

"Gullperadet"
"Lipendet"

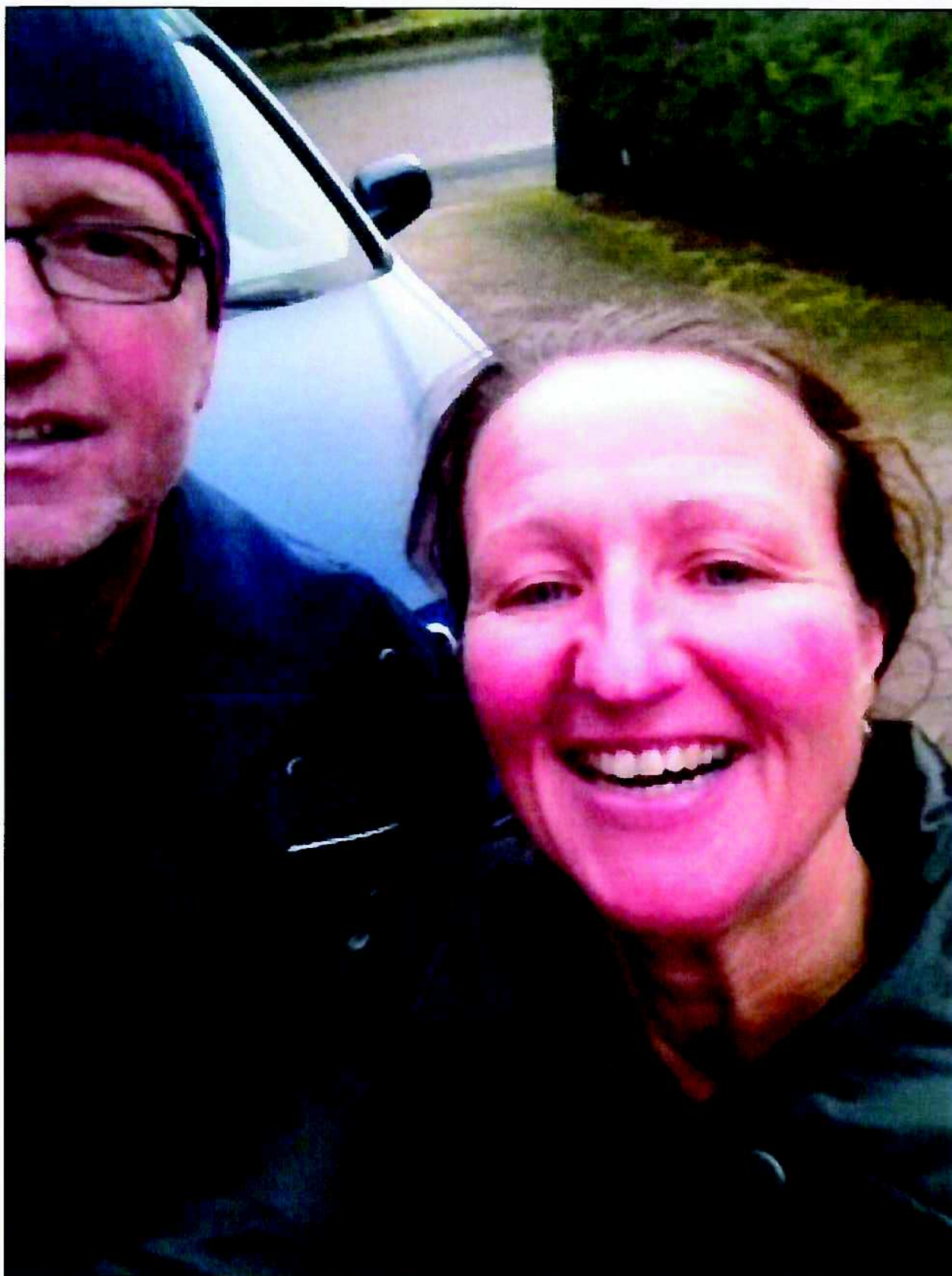
Hämtad bild ifrån Cecilia Lieblers mobiltelefon, BG10803-1.

Sökväg: /private/var/mobile/Media/DCIM/100APPLE/
Skapad: 2016-01-30 14:29:48 UTC (Enhet)
Modifierad: 2016-01-30 14:29:48 UTC (Enhet)
Använd: 2016-01-30 14:29:51 UTC (Enhet)

Tidsangivelse enl. svensk vintertid: 2016-01-30 15.29.48. / CS

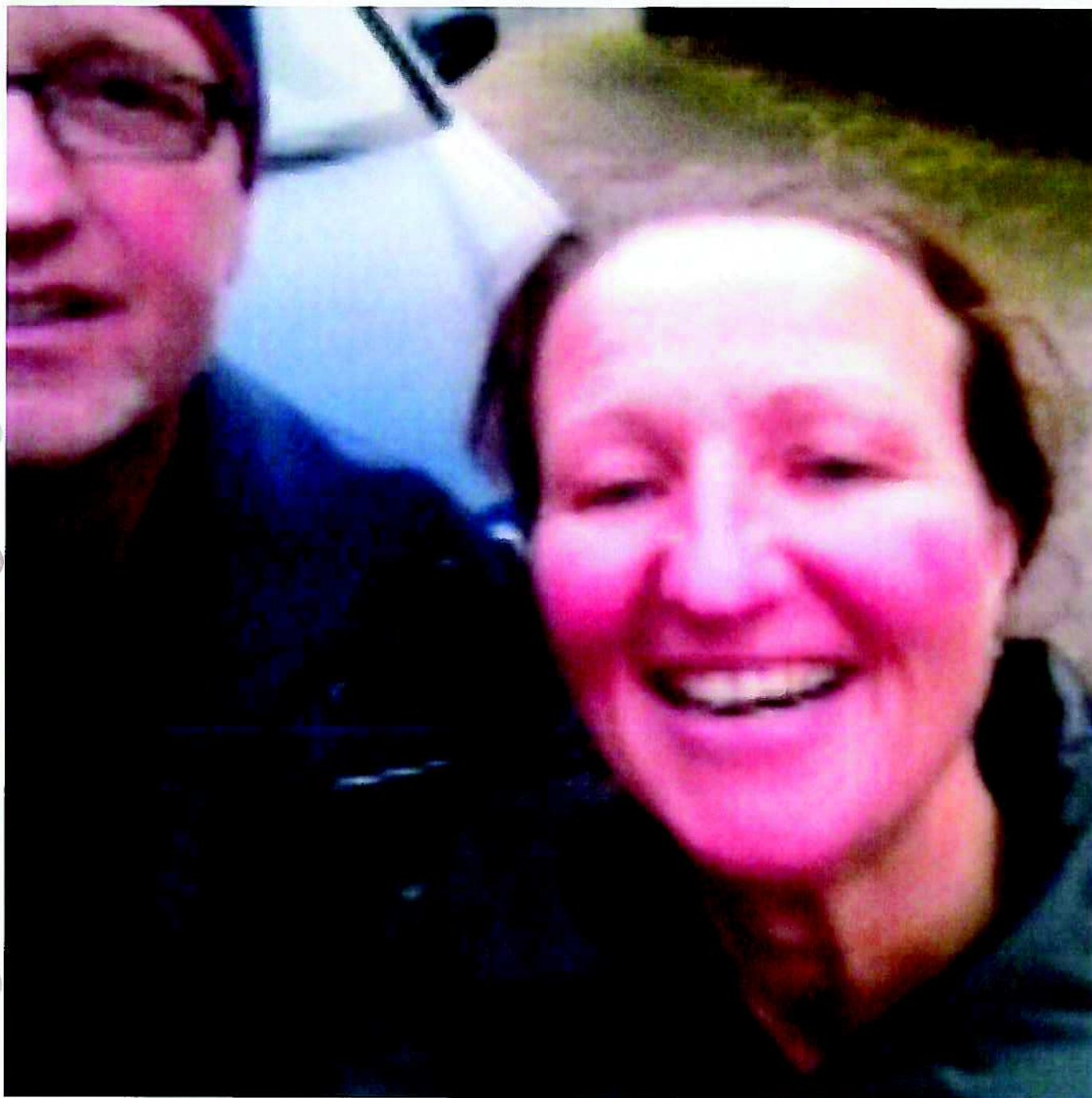
Hämtad bild ifrån Cecilia Lieblers mobiltelefon, BG10803-1.

Sökväg: /private/var/mobile/Media/PhotoData/Thumbnails/V2/DCIM/100APPLE/IMG_0173.JPG/
Skapad: 2016-01-30 14:29:50 UTC (Enhet)
Modifierad: 2016-01-30 14:29:50 UTC (Enhet)
Använd: 2016-01-30 14:29:50 UTC (Enhet)

Tidsangivelse enl. svensk vintertid: 2016-01-30 15.29.50. / CS

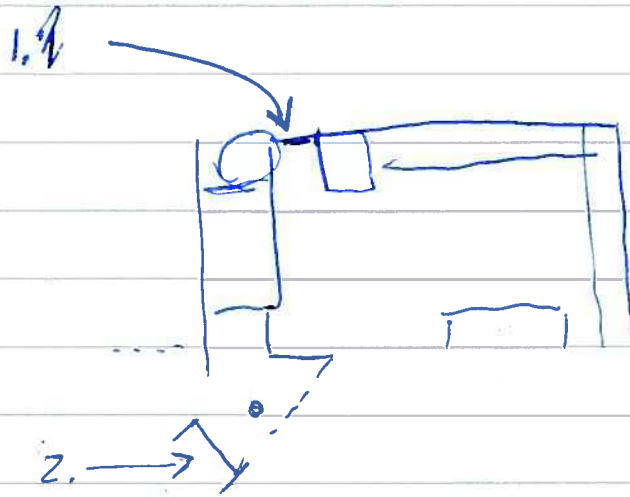
Hämtad bild ifrån Cecilia Lieblers mobiltelefon, BG10803-1.

Sökväg: /private/var/mobile/Media/PhotoData/MISC/
Skapad: 2016-01-30 14:29:52 UTC (Enhet)
Modifierad: 2016-01-30 14:29:52 UTC (Enhet)
Använd: 2016-01-30 14:29:53 UTC (Enhet)

Tidsangivelse enl. svensk vintertid: 2016-01-30 15.29.52. / CS

FÖRRÅD

1. = longboards förvaring.

2. = longboards placering efter Cecilia
tagit ut dem från förrådet, och
innan Lucas tar dem för att
åka iväg till Lund.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredningsjour 2 PO Mellersta Skåne

Diarienum

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

Känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Mord, Bengtas väg 6, Hjärrup, 2016-01-30

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvarare/ombud önskas

Försvarare/ombud närvarande

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Christer Sterving

Förhørsdatum

2016-03-01

Förhör påbörjat

09:55

Förhör avslutat

14:06

Förhørsplats

Häktet Helsingborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Ljudbandsförhör

Förhörsvittne

Hederström, Susanne

Utskrivet av

Berättelse

Utskrivet förhör finns som bilaga.

5000-K122335-16

FL: Förhørsledare; Christer Sterving

S: Förhørsledare; Susanne Hederström

T: Advokat: Thomas Olsson

C: Hörd person: Cecilia Liebler

X: Vet ej vem som hörs

FL: Eh hh... dagens datum förste mars, tisdag tvåtusen sexton, klockan är tretton och tio.

Det är förhör i ärende K tolv tjugotre trettiofem för sexton, förhör med Cecilia

Liebler, förhørsledare är Christer Sterving och Susanne Hederström, med finns också

advokat Thomas Olsson.

Något du själv, Cecilia vill... föra på tal sedan vi träffades, förra gången?

C: Nej.

FL: Nej... Eh... förhöret är indelat i lite stycke så jag tänkte att, efter varje stycke så... så

får du möjlighet att ha någon kompliterande fråga.

T: Mm.

FL: Mm.

T: Bra.

FL: Och då tänkte jag först börja med... kommer du ihåg om... nu är vi tillbaks ehh...

till den trettionde januari ju... Den här dagen, om du eh... skickade eller tog emot

något sms?

C: Eh... jag, jag har... för du vet, vi pratade ju om det...

X: (Ohörbart, 01:05)

C: ... när vi var på väg hem från bilen...

X: (Hostar/harklar sig, 01:06).

C: ... där, att jag sa att Ebba ringde två gånger...

FL: Ja.

C: ... Jag har för mig att, jag kommer inte ihåg om jag fick något sms. Men då, jag har

för mig att min pappa skickade något sms... Kanske.

FL: Ja.

C: Att de skrev någonting om det var fint väder eller någonting på Teneriffa.

FL: Okej... Jaha, de var bortresta då.

C: Mm... Men jag kom... jag vet in... men jag tror inte jag skickade något sms, det har jag...

FL: Nej.

C: ... Men jag har för mig att det... sen kan jag blanda ihop dagarna, men jag har någonstans, har jag för mig att det var något meddelande.

FL: Ja, men det stämmer, stämmer bra, du har, har mottagit ett sms från... din far...

C: (Ohörbart, 01:38) ja...

FL: ... precis...

C: ... mm... mm.

FL: ... klockan tolv, femtiosex, femtiofem.

C: Men jag vet inte om jag svarar på det.

FL: Nej... Som jag kan se så har du nog inte gjort det.

C: Nej.

FL: Nej... Och du nämnde lite här vad, vad innehållet bestod av.

C: Ja, han brukar bara skriva, typ... eh... Alla (ohörbart, 01:55) så varmt, eh... solen
sken, vi har ätit en jättegod middag...

FL: Mm.

C: ... det brukar vara...

FL: Mm.

C: ... standard.

FL: Mm, mm.

C: Och så brukar han skriva med m och l.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Ehhh...

C: För han brukar ofta, det brukar vara sådana grupp... mail... ehh.. sms han skickar.

FL: Jaha, så det går till, till flera...

C: Ja...

FL: ... bekanta.

C: ... så jag tror inte det var liksom något personligt i...

FL: Nej.

C: ... i... inte vad jag minns i...

FL: Nej...

C: ... alla fall.

FL: ... nej. Eh... har du för vana åh... radera...

C: Alltid...

FL: ... sms?

C: ... alltid.

FL: Okej...

C: Mm.

FL: ... på grund av?

C: Eh... ja, nå... någr... det här är ju lite sjukt, men någon gång har Gregor liksom sagt

att varför spara du alla sms, det är alltid bättre att radera. Så det bara liksom... jag

raderar alltid...

FL: Jaja.

C: ... allt liksom.

FL: Mm... Mm, (harklar sig, 02:41). Jag har ju tittat i din telefon, och det ser ut ehm...

jag, jag tyder det som att du har fått det här sms:et av din pappa...

C: Mm.

FL: ... men, men...

C: Jag läser det och raderar.

FL: ... det finns inte kvar, jaja.

C: Ja.

FL: Och då stämmer det ju ganska bra... Susanne?...

S: Mm.

FL: ... Olsson?

T: Nej.

FL: Nej... Då tänkte jag att vi skulle prata om eh... värktabletter. I, i ditt förra... förhöret

eh... den andre februari så nämnde du att, att Gregor tog värktabletter med anledning

av sina rygg...

C: Mm.

FL: ... ryggproblem, ja... Och du berättade också vidare att det är du som köper dem till honom...

C: Ja, jag köper dem, ja.

FL: Ja... Och att det inte var någon receptbelagd medicin...

C: Nej.

FL: ... och att det var du som gav honom vatten med, cit... citron i.

C: Ja, han... måste ha det så.

FL: Mm... Va... vad är det för sorts värktabletter?

C: Pfff ... Inte vet jag vad de heter, men det är några, någon gul, blå kartong, eh, inflammatorisk tror jag...

FL: Mm...

C: ... Och så är det, nu, nu kan jag köpa antingen Ipren eller Ibumetin eller vad, typ som det heter, sådana där som är likadana...

FL: Mm.

C: ... eh... men det är, han liksom tar det själv.

FL: Han tar det själv?

C: Ja...

FL: Ja...

C: ... ja...

FL: ... ja.

C: ... Jag ger han, han...

FL: Är det du som förser honom med vatten?

C: Nej, alltså han stod i tvättstugan, när han sa, kan du ge mig ett glas vatten, för jag har
ont i ryggen...

FL: Mm.

C: ... så att jag gav han glaset. Och sen så är ju medicinen i medicinskåpet i

tvättstugan...

FL: Okej.

C: ... Så att jag ställde glaset på... diskbänken där ute och...

FL: Ja.

C: ... så tog han det.

FL: Ja... Kommer du ihåg att jag förra gången hade gjort en... försök till en tids...

C: Ja...

FL: ... axel...

C: ... men det tänkte jag på efteråt, att vi inte pratade om.

FL: Just det (ohörbart, 04:2).

C: Ja...

FL: Ja.

C: ... ja.

FL: Det var ju bra att jag (ohörbart, 04:30) vidare.

C: Ja, det kom jag och tänka på några dagar efteråt, att vi pratade liksom inte om när det här var. Men det måste ha varit... precis innan vi gick ut. För han var påklädd...

FL: Ja.

C: ... Så det måste ju vara här, någonstans...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: ... Här måste det ha varit. Får jag skriva värktablett, eller?

FL: Ja, det kan du göra... Jag kan väl tillägga att då när vi hade förhör eh... eh... andra februari så eh... hade jag gjort överdelen på, på tidsaxeln. Det är jag som har, eh...
satt de rutorna efter...

C: Jaha.

FL: ... Cecilias tidigare...

C: Just det.

FL: ... berättelse. Och sen när vi träffades eh, då den andre, så hade du eh... tre tillägg

ju...

C: Mm.

FL: ... och det är de som är... på undre delen.

C: Och så vet jag att vi pratade om sist, när vi körde till skogen. Om, du frågade om vi

tog samma väg hem...

FL: Mm.

C: ... och det gjorde vi inte.

FL: Nähä.

C: Nej, för vi körde genom Staffanstorp hem. Kom jag...

FL: Okej.

C: ... på sen. För vi passerade... City... Gross, där på vägen hem...

FL: Okej.

C: ... så vi körde via Klågerup hem.

FL: Ja... Jag är inte så där jätte bra på, geo... geografien där, men...

C: Man kan antingen köra hundraåttan hela...

FL: Mm...

C: ... vägen...

FL: ... och det var väl den du...

C: Tog dit.

FL: Ja...

C: Ja.

FL: ... som du också visade...

C: Ja.

FL: ... att ni hade kört hem.

C: Men sen på hemväg... vägen, så körde vi Klågerup och sen så, vi kom liksom
bakvägen genom Staffanstorp.

FL: Okej.

C: Ja.

FL: Stannade ni till där...

C: Nej.

FL: ... också på... Vad sa du butiken, du sa något...

C: City Gross.

FL: Okej.

C: Men vi körde liksom bara den vägen, och sen körde vi hem genom Staffanstorp.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Mm.

C: Vi stannade ingenstans.

FL: Nej... Men då kan du säga för bandspelarens skull att, att du idag har, har

markerat... när Gregor... behövde ett glas vatten...

C: Med citron.

FL: ... med citron i, ja. Och då har vi då satt in... mellan... familjen äter gemensam

lunch och... eh, det här tillfället när du hade lagt ut en bild på dig och...

C: Mm.

FL: ... Gregor. Ja...

(Tystnad, cirka elva sekunder).

FL: Vet du hur många tabletter han tog vid det här tillfället?

C: Ingen aning.

FL: Nej.

C: Han eh... jag tror han tog tabletter på morgonen också, så jag har ingen aning om

eh... eh... hur många tabletter han tog.

FL: Nej.

C: Han... han sa på fredagkvällen när han kom hem, att han... han har ehm... eh,

ryggskott...

FL: Ja.

C: ... eh, och när vi var i Spanien i början av december så fick han ett kraftigt

ryggskott...

FL: Okej.

C: ... Sen dess har han haft lite problem med sin rygg...

FL: Jag förstår det...

C: ... ja, så han eh... han brukar liksom ta de här ganska ofta.

FL: Mm... Och du nämnde att han tog även... på, den här aktuella... morgonen.

C: Ja, men han... för det har jag något minne att han sa när han vaknade att, jag måste ta

Ipren, sa han för jag har ont i ryggen.

FL: Okej... Mm.

C: Men det kan han, kan han säga varje dag...

FL: Mm.

C: ... och det kan ju vara för att han...

FL: Mm.

C: ... har ont i huvudet också.

FL: Kommer du ihåg om du servade honom med...

C: Nej.

FL: ... färskt vatten då också.

C: ... nej, för jag var inte uppe då.

FL: Nej. Så, så då har han i så fall, har han tagit, så har han i så fall...

C: Ja.

FL: ... försett sig själv... Mm...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Jag gör en liten konstpaus... Ingen som behöver fylla i något? Nej... Du i samma
eh... förhör den andre februari, så... jag citerar här, eh... ett, ett... en rad som, som
du nämner. Du säger bland annat; ”han har näsblod, någonstans och han ropar att
han behöver värktabletter, och han undrar var sin mössa är”.

C: Inte i samma, inte i samma andetag, kan ju inte allt det där ha hänt.

FL: (Skrattar, 08:10) jag vet ju inte...

C: Nej.

FL: ... men du... berättar det nog i samma andetag...

C: Ja...

FL: ... (ohörbart, 08:14).

C: ... Ja, för att han... mössan kan ju knappast ha någonting med, med näsblodet att göra. Eh... nä, det kan det inte ha, för mössan har han ju inte i tvättstugan. Eh... så har jag sagt det i samma andetag, så måste det varit helt liksom...

FL: Ja.

C: ... snurrt i pannbenet...

FL: Ja.

C: ... För han kan ju inte både ha mössa och värktabletterna och näsblod.

FL: Ja, jag vet inte.

C: Nej, nej, det har han inte. Ha... Det är mycket möjligt kan han ha frågat mig, när han är ute i tvättstugan med värktabletterna, var är min mössa. För den, det är liksom ett ständigt... en diskussion om var han lägger den här mössan.

FL: Mm... Men det är inget du minns att, att näsblods...

C: Nej.

FL: ... episoden även innehöll att, att han behövde sin mössa.

C: Nej... (skrattar, 08:54) har väldigt svårt att tänka mig.

FL: Nej.

C: Men det är... Eftersom jag har ju lite svårt med den här näsblods... när det här
hände, i den här dagen...

FL: Mm.

C: ... Så kan det ju mycket möjligt ha varit så att det var precis innan vi gick ut, att han
fick näsblod och sen att han går ut i, i tvättstugan och, och, och... är på väg ut...

FL: Mm.

C: ... Och i det sammanhanget vill ha att... vatten med citron i och så undrar han...

FL: Mm.

C: ... var han har lagt sin mössa.

FL: Mm.

X: (Hostar, 09:22).

FL: Ja, för jag hade förhoppningar att, att eh... att du skulle, på samma tidslinje... kun...

kunna pricka in, när han hade frågat efter sin mössa.

C: Nej men, alltså mössan kan ju inte ha någon, alltså den måste ju vara någonstans när

han är på väg ut, det måste ju vara här någonstans.

FL: Mm.

C: Det, det är ju det som (ohörbart, 09:42).

FL: Det låter som du...

C: Inte...

FL: ... utgår ifrån, utan, utan att...

C: Nej...

FL: ... komma ihåg det.

C: ... Nej, abso... de... alltså det, det... Åh, jag önska att ni hade träffat den här mannen så ni visste vilken...

FL: Mm.

C: ... röra det är i hans huvud, när det gäller alla...

FL: Mm.

C: ... de här sakerna. Alltså han är, han, han hm... han frågar ju om allt... Han, han vill ju att jag ska passa upp honom på...

FL: Mm.

C: ... till tvåhundra procent...

FL: Mm.

C: ... eh... och den här mössan finns på två ställen, antingen uppe på hatthyllan eller i hans skåp eh... på översta hyllan. Men det är lättare att fråga, än att leta.

FL: Mm... Och hatthyllan, skåp är det ute i tvättstugan.

C: Tvättstugan, hatthyllan är precis till höger...

X: (Harklar sig, 10:18).

C: ... vita skåpet står liksom...

FL: Mm.

C: Och då brukar (ohörbart, 10:24) alltid säga så här, var hade du den sist?

FL: Mm.

C: ... eh... bilen, eh... fickan... eller på hatthyllan.

FL: Mm... Har du minne av att han hade mössa på sig?

C: Han går aldrig ut utan mössa.

FL: Han går aldrig ut utan...

C: Nej.

FL: ... mössa. Oavsett...

C: Inte på vintern...

FL: ... vä... väder, väder och vind?

C: ... Inte på vintern.

FL: Nej, okej...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Och det är blå mö... mössa med en röd... kant. En eh... Polo Ralph Lauren tror jag

det är, till och med.

FL: Ja... De här bilderna visades också vid förra förhöret.

C: Ja, det är den mössan.

FL: Det är den mössan...

C: Ja.

FL: ... mm.

(Tystnad, cirka tio sekunder).

FL: Det kanske var dumt att jag la upp bilden, för jag tänkte fråga dig... Har... när, när ser, ser du att, att... Gregor har, har sin mössa, använder sin mössa? Din, din sista minnesbild av det.

C: Men det är nog när jag är inne och tittar till han i förrådet tror jag, att han har mössan på sig.

FL: Mm.

C: När han ligger i, i den här sängen.

FL: Mm...

C: Ja, det är det nog.

FL: Ja... Brukar han...

C: Ja.

FL: ... ha mössan på sig...

C: Ja.

FL: ... när han låg och...

C: Ja.

FL: ... vilade där. Mm.

C: Eftersom han inte hade något huvud, huvu... Han hade inget hår på huvudet. Så...

FL: Okej.

C: ... använde han nästan alltid, han...

FL: Mm.

C: ... tyckte alltid det var kallt.

FL: Mm... Uppfattar som att, att du letar i ditt minne...

C: Alltså jag försöker ju...

FL: Hur, hur långt...

C: ... skap en liksom en, en, en bild hur det ser ut liksom eh... när jag öppnar dörren,

för jag tittade ju till honom innan liksom, Lucas drog iväg...

FL: Mm.

C: ... eh, och jag försöker liksom... Men jag har för mig a... a... Jag försöker se om

han hade glasögon på sig eller inte, ha... Nej, jag kan, jag ve... an... jag tar nog

mössan, men jag kan inte svara om han har glasögon.

FL: Nej...

C: Eller om han har tagit av sig dem.

FL: Nej... Och det du berättar nu... de... som jag förstår dig, när, när du ser honom ligga

i den här sängsängen.

C: Ja.

FL: Ja.

C: Mm, och då har han liksom uppdraget täcke... hit... och jag har för mig att det var

ett randigt påslakan (ohörbart, 12:45) om jag inte minns fel.

X: (Hostar, 12:47).

C: Jag har den liksom bilden... där.

FL: Mm... Vi kan se för, hade du (ohörbart, 12:57)... Olsson, jag vet inte... hur

detaljerat ni har, har gått igenom saker och ting tidigare, men... De här är... det är

tre... bilder som är tagna med Cecilias mobilkamera...

X: Mm.

FL: ... och eh... en av de här bilderna är då utvalda och sen eh... utlagd på, på Facebook.

Inte sant?

C: Ja.

FL: Ja...

C: Och det är ju för att mina föräldrar är i Spanien och de kan (ohörbart, 13:22)

liksom...

FL: Jaja.

C: ... och någon form av liksom...

FL: Jaja.

C: ... jag tror jag la ut den på den som kallas för klanen Duveskog, tror jag, om jag inte minns fel.

FL: Mm.

C: För det är liksom deras familjs... Facebook konto.

FL: En lite svårare fråga kanske... Tror du, Cecilia tr... du skulle... kunna redogöra för... vad som händer efter att den här bilden blir tagen...

X: (Hostar, 13:57).

FL: ... fram till dess att du upptäcker... att... som du misstänker att det börjar brinna.

C: Eh... F... det här har jag precis kommit ut... för bilen är flyttad men inte tvättad...
eh... och jag hämtar ju slangar och tvättmedel och hinkar åh, åh Gud vet allt. Och
Gregor... går iväg i trädgården... Ehm... och det är ju inte lång stund efter den här
bilden tas fram till han faller borta i hörnan...

X: (Nyser, 14:32).

C: ... Eh, där borta där han då skulle rätta till någon buske...

FL: Mm...

C: ... eller vad det nu va...

FL: ... mm.

C: ... han gjorde... Eh... Det är kanske inte mer än tio minuter efter han, han ramlar

där... Och sen så går jag ju dit och, och hjälper honom upp och... sen så gå... sen

(tvekar/svamlar, 14:52)... Jag vet att jag sågade den här... vad det nu är för

någonting...

FL: Ja, någon form...

C: ... trä...

FL: ... av stöttning...

C: ... ja, som han, för han höll ju på... han välte ju nästan hela (ohörbart, 15:01) i det här trädet som stod där, då när han ramlade. Så att jag vet att jag liksom försökte liksom rätta upp den och, och... eh... men jag slutade såga för då började han liksom va... vingla tillbaka ut i trädgården och då liksom gick vi in i förrådet och, och han la sig ner där.

FL: Mm

C: Och efter det... eh... så tvättade jag klart bilen. Eh... och parkerade bilen som den ska stå, eh... plockade tillbaks alla grejor åh slangar, åh, åh alltihopa in i förrådet och... stänger dörren och går därifrån...

FL: Mm.

C: ... Går in i huset... eh, åh så pratar jag ju med Lucas då, för å... åh talar om då liksom att d... om du ska åka ska du göra det nu, för annars blir det mörkt och...

FL: Mm.

C: ... och det är då han bestämmer sig för att han ska, åka longboard...

FL: Mm.

C: ... Och det är då jag går ut i förrådet och hämtar, den här longboarden...

FL: Just det.

C: ... och ställer den utanför...

FL: Mm.

C: ... d... förråds eller ut mot carporten då...

FL: Mm.

C: ... Eh, och sen så när han har åkt iväg så går jag in i huset och tänder ljus, och jag går

upp och pratar med Ebba, och jag går och t... eh, plockar upp grejor på Lucas golv,

för han hade slängt en massa saker där. Eh, är nere och pratar med Elias, åh, åh...

alltså bara liksom roddar liksom inne och, säger till dem att jag ska gå ut med Molly

och, och... håller på borstar henne och e... och sen så liksom, ser jag ju då att det...

ryker eller något ljus, eller någonting i den här kattluckan då...

FL: Mm.

C: ... och sätter ner henne på golvet och... eller först sätter jag ju ner henne på golvet,

för det är ju när jag ska ta den här, kopplet där uppe i hyllan som jag se... tittar ut

och ser det här. Eh... och går ut och öppnar dörren...

FL: Mm.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

FL: Vet du om... Gregor har varit inne i, i boningshuset, i villan efter det att den bilden

är tagen?

C: Det vet jag faktiskt inte.

FL: Nej.

C: Det kan jag inte svara på.

FL: Nej.

C: Jag hade inte liksom ögonen på honom hela tiden.

FL: Nej.

C: För jag höll ju på med mina saker, och han var ju vid, det som vi kallar då för det gula förrådet...

FL: Ja, just det...

C: ... på den sidan.

FL: ... den andra gaveln kan man säga.

C: Ja, precis. Så att jag stod ju här... och den här, om det här är vårt hus...

FL: Mm.

C: ... så står ju jag... här...

FL: Mm.

C: ... och då är ju han på den sidan...

FL: Mm.

C: ... av huset.

FL: Mm

C: Och vad han har gjort den här vägen, det vet inte jag.

FL: Nej. Om jag frågar så här då, har, har Gregor möjlighet att, att gå in i huset... utan
att, att du skulle märka det? När du...

C: Ja.

FL: ... håller dig...

C: Ja...

FL: ... och tvättar bilen.

C: ... dörren är ju här och jag står ju där...

FL: Mm.

C: ... jag ser inte den...

FL: Nej.

C: ... nej.

FL: Nej.

X: (Hostar, 17:49).

C: Det beror på om han vill ha vin eller om han vill ha någonting annat att dricka, för då
har han...

FL: Mm.

C: ... säkert gått in i huset.

FL: Mm... Och då har han tagit det själv, utan att fråga dig.

C: Ja.

FL: Ja.

C: Ha... han frågade mig aldrig om han fick ta drick, för då hade han fått nej hela tiden.

FL: Okej...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Är det rätt uppfattat att... när du går ut och hämtar longboarden till Lukas... så är det

sista gången, du ser...

C: Ja.

FL: ... eh, Gregor, innan du, du upptäcker att det börjar brinna.

C: Ja, mm.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka sex sekunder).

FL: Vad uppskattar du att det tar i tid från det att, att Luc...(harklar sig, 18:39) Lucas

lämnar på sin longboard till dess att, att du upptäcker att det brinner i förrådet?

(Tystnad cirka fem sekunder).

C: Kan det vara fyrtio minuter kanske.

(Tystnad cirka fem sekunder).

C: Jag har lite, lite dåligt tidsperfektiv (ohörbart, 18:58).

FL: Mm. Det kan jag förstå det.

C: Ja. Men jag vet inte, en halvtimme, fyrtio minuter...

FL: Ja.

C: ... en timme.

FL: För du berättar ju att... efter Lucas hade lämnat, så var du inne och, och... pratade

med barnen och...

C: Tände ljus och...

FL: ... tände ljus.

C: ... ja... och plockade upp i Lucas rum och... Alltså, bara du vet det här, när man går

så...

FL: Jaja.

C: ... plockar man liksom och...

FL: Du har ändå hunnit med att göra lite sysslor...

C: Ja, ja...

FL: ... från det att Lucas har lämnat.

C: ... ja.

FL: Mm.

C: För det sista jag tänkte på innan jag sen gick mot tvättstugan, det var att det stod två

glas på disk... den här vita disk... vad det nu kallas för i köket, slask grejsemojset.

Och då tänkte jag att, innan Gregor går in måste jag nog... se till att få bort dem.

FL: Mm.

(Tystnad cirka sju sekunder).

C: Men det tänkte jag det tar jag sen, när jag hade varit ute och gått med Molly...

FL: Mm.

C: ... badat henne...

FL: Mm.

C: ... som jag hade planerat att göra.

FL: Nu är inte jag någon hundmän... människa, men, men... när vi pratades vid den
trettionde... eh... eh... januari har jag skrivit här... på kvällen... Det är kanske
inte du och jag som pratar, men, men du ska nämnt det här som du säger tänder ljus,
pratar med barnen och kammar hunden.

C: Ja.

FL: Det stämmer.

C: Ja.

FL: Ja.

C: Det gj... gjorde jag ofta.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Jag bara tänkte om... om man skulle gå ut med den...

C: Ja men, ja...

FL: ... ogjort arbeta...

C: ... nej...

FL: ... att kamma den.

C: ... nej, men det är för att, eftersom jag skulle bada henne... eh... och det var blött

ute... så har man inte kammat henne innan man går ut, så blir hon ju väldigt blöt och

då...

FL: Okej.

C: ... blir det svårt att få ut tovarna på henne...

FL: Jaja.

C: ... så då har jag en speciell kam som jag alltid liksom... använder till hennes päls för

att få bort alla de här tovarna, för...

FL: Okej...

C: ... sen är det liksom hopplöst.

FL: ... okej.

C: Så att det ti... ingår i den här... alltså, hmpf... när jag byter sängkläder, så har jag

liksom, då ska Molly badas för att hon ska vara ren, eftersom hon ligger i min säng...

FL: Mm.

C: ... och då... då är det liksom se till att få bort alla tovor, och se till så att han...

FL: Mm.

C: ... inte pälsar liksom...

FL: Mm.

C: ... i genomgången.

FL: Och vad använder du då när du kammar hunden?

C: Ja, hon har en speciell kratta, en hundkratta som jag använder...

FL: Ja.

C: ... som är som rakblad i så där som man använder då liksom...

FL: Okej.

C: ... mm. Och...

FL: Åh...

C: ... den ligger i tvättstugan uppe till höger...

FL: Ja.

C: ... i hennes skåp.

FL: Jag hinner inte ställa mina följd...

C: Nej.

FL: ... frågor, du, du vet vilk..., vilka de är.

C: Ja.

FL: (Skrattar, 21:20).

FL: Men jag tänkte... efter den här hundkamningen...

C: Mm.

FL: ... har du rengjort detta då eller, hur, hur är...

C: Nej, jag är lite...

FL: ... rutinerna där.

C: ... Jag är lite slarvig där, så det är mycket möjligt att det sitter kvar.

FL: Ja, okej.

C: Mm... Det var inte ofta jag slängde dem.

FL: Nej.

C: Så att jag kan inte svara om jag har gjort det just den här gången...

FL: Nej.

C: ... men det är ingenting som tillhör vanligheten att jag har det som rutin att jag
slänger ut.

FL: Nej...

C: Mm.

FL: Men, men när du har det som rutin, hur rättar sagt, när, när du rengör det här...

C: Mm.

FL: ... verktyget... var... tar det vägen då, som har suttit på den här kammen.

C: Ja, det kan antingen hamna ute i soptunna i, i carporten...

FL: Mm.

C: ... eller inne i köket.

FL: Okej...

C: Ja.

FL: ... och inne i köket, va... eh...

C: Alltså det drar vi ut under den där... keramikhon, eller vad det är vi har...

FL: Mm...

C: ... där ute.

FL: Mm.

C: Mm... Det är de två ställena det kan hamna på.

FL: Mm...

(Tystnad cirka elva sekunder).

FL: Inget så långt...

X: Nej.

FL: Nej.

(Tystnad cirka sju sekunder).

FL: Eh... en jobbigare del nu, eh... Cecilia. Orkar du redogöra för... eh... det skeendet

som startar... i samband med att, att du... eh... upptäcker att det brinner, fram till

dess att, att räddningspersonal är dig behjälplig.

C: Ja, det kan jag göra, alltså det... jag har ju fortfarande liksom bara vaga, fragment
liksom i, i händelse beloppet...

FL: Ja.

C: ... Men jag vet att jag öppna dörren, eh... och så ser jag ju då att det är fullt med
rök... i, i förrådet. Och att det... jag vet inte om det brinner men det liksom glöder
någonting nere till höger, när man liksom... Först och främst så kliver jag ju in i
förrådet...

FL: Mm.

C: ... tror jag i alla fall. Men jag ser i alla fall att det, det liksom glöder där borta och,
och... Jag vet att jag sprang in i huset åh... för jag hade inte min telefon på mig, eh,
och hämtade den, eh... Åh... ringer då till, till ett, ett, två... Eh, och då vet jag att
hon sa till mig att, har ni ingen brandsläckare, tror jag hon säger, någonting sådant

där. Jo, säger jag den står i förrådet, och då vet jag att jag var inne och tog den här...

eh... vattennyckel eller vad det kallas för, som...

FL: Mm.

C: ... hänger uppe till höger. Och ut... och då, jag har för mig att jag hade telefonen

tryckt mot örat... eh, när jag gjorde det här samtidigt som jag pratade med henne,

tror jag. Och hämtade vattenslangen, för att jag då ska släcka, och när jag är på väg

tillbaka, har jag väl skrikit så mycket för då är liksom Ebba och Elias, liksom i

tvättst... jag ser ju dem i liksom i tvättstugedörren...

FL: Mm.

C: ... Eh... och jag går in i förrådet och liksom roddar för att jag ska liksom släcka

elden. För det är liksom det som jag minns, att jag var liksom... det får inte börja

brinna, för jag ser ju den här gröna dunken som står där någonstans. Eh... och

samtidigt kom ju då Magnus... grannen... eh... och jag går in och försöker stänga

dörren för att jag inte vill att barnen ska se, och jag vet att han... jag säger det flera

gångar: "Ta bort barnen, jag vill inte att de ska se det här, ta bort barnen." Och han

försöker öppna dörren, eh... och jag får... stå där, fumlade med den här vatten, eh...

slangen och försöker liksom... få till det på något vis, eh... Och...och så ser jag

Gregors ben och så tänker jag, vad konstigt han har inga byxor på sig. Eh... och, ser

den här gröna sängen som... är svart på något konstigt sätt. Och han ligger på

sidan...

(Tystnad cirka sju sekunder).

C: Och sen så vet jag att jag hör en massa sirenen i bakgrunden, och sen så... om jag

faller ihop eller om jag sätter ni, mi... mig ner ute på stenplattorna det minns jag inte.

Men jag minns att jag håller mig liksom för magen, och... om jag står dubbelvikt

eller vad det är jag gör. Och sen ser jag ambulans... gubbar komma in.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Det kanske nämndes i, i din berättelse nu, men jag tänkte fråga... Eh... Den här

trädgårdsslangen...

C: Mm.

FL: ... Kommer du ihåg att, att du har... tagit den från den här platsen, dess...

C: Ja.

FL: ... dess plats.

C: Jag minns att jag var ute och hämtade den...

FL: Mm.

C: ... för den hamnade liksom i kläm, när jag ville liksom... eh, att inte barnen skulle

se...

FL: Mm.

C: ... förs... Jag försökte ju liksom... inte, för de stod ju precis utanför den här dörren...

FL: Mm.

C: ... och... me... all den trauma som de upplever med alkohol och, och... jag ville bespara dem liksom den här hemska bilden som jag fick...

FL: Mm.

C: ... av allt det här...

FL: Mm.

C. ... Så för mig handlade nog bara om att... jag ville inte att de skulle se honom där inne.

FL: Nej.

C: Å, jag, jag vet att Magnus stod och slet i dörren och, och, och sa till mig, vi måste få ut honom, måste få ut, jag tror han sa det, vi måste få ut honom. Och, och jag sv... ta bort barnen, var liksom det enda jag sa...

FL: Mm... Jag vet att jag ställt frågan till dig tidigare, kommer du ihåg om du har använt eh... vatten, eller den här trädgårdsslangen... genom att, att spruta vatten?

C: Jag minns inte hur mycket jag fick på, jag vet att det droppade vatten ifrån den...

X: (Harklar sig, 27:04).

C: ... det vet jag. Att de, det kom vatten, men om jag hann få på det himla munstycket eller om... jag minns inte.

FL: Nej... Men du minns, tolkar jag dig som, för du berättade nu att, att du faktiskt hämtar nyckeln, den här till...

C: Ja, men jag har för mig att jag...

FL: ... kranen.

C: ... tar den och går ut i, och sätter i den...

FL: Mm.

C: ... Men hur, hur, hur liksom långt i den här processen jag, ja, jag kommer inte ihåg.

För det är liksom... Det enda jag minns är att hon pratar om den här himla

brandsläckaren som står liksom... på helt fel plats i förrådet.

FL: Mm...

(Tystnad, cirka fem sekunder)

C: Och den skulle jag nog inte ens veta hur den fungerade, tror jag.

FL: Nej... Jag hade på läppen, eh... varför använder du inte den?

C: Ja, dels för att den stod längst in och... och, och, och, det var liksom... vattenslangen

var liksom närmre.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

C: Och jag tror inte ens jag skulle ha, vet hur jag... använder den...

FL: Nej...

C: ... om jag ska vara ärlig.

FL: ... nej.

(Tystnad, cirka femton sekunder).

FL: Du tänker...

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: Och sen så vet jag ju då när, när (suckar, 28:42) när alla de här människorna kom som, är liksom för mig som små legobitar som flyter omkring där ute. Det var ju fullt med folk, så vet jag att... det enda jag sa, släck ljusen inne så att det inte börjar brinna. Det kommer jag ihåg att jag sa, eh... och, och... sen minns jag inte hur vi hamnade nere hos Mattias och... Sara.

FL: Nej.

C: Om jag gick för egen maskin eller om, hur jag kom dit, jag minns inte.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

FL: Efter, efter det att du upptäcker att det brinner i förrådet och du sliter upp dörren...

Har du vid något annat tillfälle, än då du gick in, som du också berättat nu, med

trädgårdsslangen in i förrådet, stängt dörren efter dig... till förrådet? ... Förstod du

frågan?

C: Alltså om jag har stängt den tv... två...

FL: Dörren... ja, mer än den gången, när, när du går in med slangen. Efter det att du har

öppnat och sett att ryker.

C: Jag vet inte, jag kommer inte ihåg.

FL: Nej.

C: Jag kan ha tagit i dörren efteråt, ja, det kan jag ha gjort.

FL: Mm, jag tänker just... För så som du berättar, så får jag bilden att... (harklar sig,

29:52) du upptäcker att det ryker, du kommer ut, öppnar dörren...

C: Jo, men det måste jag ju ha gjort, för jag var ju först... ja, men har jag gjort det eller

inte... Jag var ju... öppnade dörren, så går jag ju... in i huset... Har jag stängt dörren

efteråt där, kanske, e... jag, alltså jag kan, nej, jag kan inte svara på det.

FL: Nej... Nej, jag vet...

C: Jag minns inte.

FL: ... inte... så...

C: Jag minns inte.

FL: Nej.

C: Kan inte svara på det.

FL: Nej...

(Tystnad, cirka sju sekunder).

FL: Om vi backar tillbaks till, till biltvättandet...

C: Mm.

FL: ... Eh... Var det bara du som tvättade bilen, eller fick du hjälp av någon?

C: Nej, det var bara jag.

FL: Det var bara du.

C: Mm.

FL: Mm... Har du minne av att du efter biltvätten... eh... s... ställer i ordning efter dig,

så att säga...

C: Absolut...

FL: ... Ja.

C: ... minutiöst.

FL: Ja... Och då innebär det att slangen hamnar på, på dess plats?

C: Den är väldigt snyggt upprullad.

FL: Där är väl någon sådan här slang... hållare...

C: Mm.

FL: Och så har vi nyckeln...

C: Den hänger...

FL: ... krannyckeln.

C: ... hänger uppe på en krok, på höger sida när man kommer in i förrådet.

FL: Mm... Och så munstycket till...

C: Det ligger också där på...

FL: ... Ja. Men det har du minne av att det har du återställt?

C: Ja, det har jag.

FL: Mm.

C: Ja...

FL: Ja.

C: ... absolut...

FL: Ja.

C: ... annars skulle jag ha blivit tillsagd att... eh, det kan börja spruta vatten och bli vattenskada.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka tio sekunder).

FL: D... den här episoden som du berättar om... när, när du har tag i trädgårdsslangen... går in i förrådet... och... stänger, eller försöker stänga, jag förstår, du har ju sj... sagt att, att slangen kommer i kläm...

C: Mm.

FL: ... Hur ser det ut där inne då, vad gör du under den tiden?

C: Jag försöker... dels så... eftersom... Magnus stod och slet på utsidan och jag slet ju på insidan, så försökte jag samtidigt fumla med den här slangen och, och, och få på

det på något vis. Jag vet att den droppade, vatten på mig och sen att jag... liksom

känner på... på Gregor, jag tar på honom, på något vis liksom, och, och... s... f...

känner liksom på va... va... var det, var det på... att jag tar på honom...

FL: Mm.

C: ... gör jag.

FL: Mm.

C: Men sen är det, det är liksom det, det... Jag har inga fler, jag minns inte, om...

FL: Mm.

C: ... vad som hände där sen.

FL: Nej, nej det kan jag förstå... Eh... men det jag tänker lite på, det är att...

X: (Hostar, 32:42).

FL: ... att du har ju slangen med dig in.

C: Ja, men jag har, jag har, jag har den, den är klämd, du vet...

FL: Ja.

C: ... men de, eftersom, hur mycket jag liksom håller den eller om jag liksom tappar

den eller om jag eh... eh... alltså jag minns inte.

FL: Nej.

C: Jag minns inte.

FL: Nej, vi tänker nog på samma sak nu känns det som... Du, du har ju bara två händer...

C: Ja.

FL: ... och du har berättat att, att Magnus försöker öppna dörren utifrån...

C: Ja.

FL: ... och du håller emot.

C: Ja... Så att jag, jag minns inte om jag tappade den eller om jag släppte den, eller om

den liksom... Jag kommer inte ihåg.

FL: Nej... nej.

C: Men jag tror inte det, jag tror aldrig vi kom så långt så att det, det sprutade massa vatten. För det ha... det har jag liksom inget klart minne av att det blev massa vatten som sprutade någonstans...

FL: Nej.

C: ... men, men eh... Jag, jag kan, jag kan liksom blanda ihop sakerna också...

FL: Mm.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

FL: Har du någon uppfattning om, det är en jätte svår fråga, jag är medveten om det själv.

Men uppfattning om... hur lång tid du befinner dig inne i, i, i förrådet, innan du

faktiskt kommer ut? För det gör du ju.

C: Ja, det kan ju inte varit lång tid alls, för någonstans så tyckte jag ju att... jag hörde sirenerna, liksom långt bak i, i... så att det kan, det kan ju inte varit många minuter (ohörbart, 34:10)...

FL: Nej.

C: ... det kan varit en minut kanske, på sin h... en halv minut på sin höjd.

FL: Mm... Jag tänker också på möjligheten att, att vistas där inne. Jag tänker på rök och,

och...

C: Jag tänkte nog inte ens på det.

FL: Nej.

C: Jag tänkte nog bara på... Jag tänkte nog bara på liksom... Gregor, där inne, tror jag.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka sex sekunder).

FL: Så långt Susanne?

S: Nej.

T: Nej tack.

FL: Vi har så klart pratat med, med din granne Magnus, som, som kommer till din

undsättning... Och... han, hans berättelse stämmer mycket överens, me... med det

du berättar. Dock så påstår han att, att när han kommer till platsen så står du och

Elias där... hysteriska och, och eh... agerar inte på något sätt. Och han säger att, som

han minns det så ligger trädgårdsslangen med munstycke... på... stenläggningen.

C: Nej, det kan det inte ha gjort, för han stod ju och slit i dörren sen, så det har jag svårt

att tänka mig. För Elias kom, jag ser ju Magnus och så ser jag ju Elias i

dörröppningen...

FL: Mm.

C: ... i tvättstugan.

FL: Mm... Eh, dett, detta är som han berättar, hur, hur han kommer ihåg det, när han

kommer in på platsen.

C: Nej, han måste ha kommit senare.

FL: Ja.

C: (Uttalade ord, 35:39) För Elias har ju aldrig kommit ut på... Nej, jag ser både Elias

och Ebba i tvätts... alltså... sen om de står ute på trappan, det kan jag ju inte svara

på...

FL: Nej...

C: ... nej, men det står, vi har ju... om det här är våran... om det här är våran ingång till

våran tvättstuga så...

FL: Mm.

C: ... har vi en halvmåne avsats där...

FL: Mm.

C: ... som en liten trappa...

FL: Mm.

C: ... De står här uppe...

FL: Mm.

C: ... och så kommer Magnus här, och jag står här med slangen.

FL: Mm... Eh... Då tolkar jag det som att, att din minnesbild, din första minnesbild av
barn, eller barnet är...

C: I dörren.

FL: När de står tillsammans där...

C: Ja.

FL: ... ja. Så du har ingen minnesbild av att, att du bara sett... Elias där, utan...

C: Nej.

FL: ... Eb... Ebba heter hon.

C: Nej...

FL: Nej.

C: ... nej, jag har sett, eh... min minnesbild...

X: (Hostar, 36:31).

C: ... så står de tillsammans, båda två.

FL: Ja... Magnus berättar vidare också att, att när han kommer in på platsen, så som han minns det, så är dörren till förrådet stängd.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Nej, men jag är ju i... nej, det kan det ju... nej, det kan det ju inte vara.

FL: Nähä.

C: För den måste ju vara öppen.

FL: Han säger också att, du vill att Elias ska, ska gå in i huset... Och så berättar du för

Magnus att, att Gregor är inne i förrådet.

C: Jag säger ti... ja, jag säger det... jag det... vad, vad jag säger till honom det kommer jag inte ihåg, men jag vet...

FL: Nej.

C: ... att det... jag skriker hysterisk att Gregor ligger där inne och att, ta bort barnen.

Jag säger nog inte Elias eller någonting, utan jag säger ta bort barnen.

FL: Mm... Vidare berättar han att, det är han som öppnar förrådsdörren och då är det helt rökfyllt. Magnus tar upp trädgårdsslangen och börjar spruta vatten in i förrådet.

C: E... men det ka... det stämmer ju inte för vi hade ju en dragkamp om den här...

X: (Hostar, 37:42).

C: ... (ohörbart, 37:42), så det kan, det har jag liksom...

FL: Huruvida stämmer det inte, det, det, det kan inte jag...

C: Nej, jag...

FL: ... säga någonting om...

C: Nej.

FL: ... Utan detta är bara pr...

X: (Hostar, 37:51).

FL: ... detta är Magnus minn... minnesbilder, så som han har berättat om det.

C: Ja. Alltså jag har, alltså för mig har jag bara ett minne av att han... Alltså jag kan, jag

bara minns att jag står med trädgårdsslangen inne i förrådet. Och han kommer och

jag ser barnen bakom honom. Det är liksom den minnesbilden jag har.

FL: Mm. Och då drar du igen dörren, eller?

C: För då vill han, (ohörbart, 38:15) ... om jag... ska, hur den är öppen eller stängd då,

det vet jag inte...

FL: Nej.

C: ... Men han då, då vill han liksom öppna den och då säger jag bara ta hand om

barnen...

FL: Mm.

C: ... De behöver inte se det här.

FL: Rätt eller fel, jag bara tänker... Jag får ju bilderna när, när du berättar om, om du nu står inne i förrådet med slangen...

X: (Hostar, 38:32).

FL: ... och ser att Magnus kommer så, så måste dörren vara... någorlunda öppen.

C: Fast den går, den... ja... Alltså den kanske är lite öppen, jag kommer inte, det kommer inte ihåg...

FL: Nej.

C: ... den kan ju inte vara så att jag behöver gå ut, enda ut och stänga igen den igen.

Utan det måste ju liksom varit på något sätt kan sträcka mig i så...

X: (Snyter sig, 38:47)

C: ... fall.

FL: Mm... mm...

X: (Snyter sig, 38:50).

FL: Eh... Magnus berättar också att... Som jag sa, att han tar trädgårdsslangen och börjar spruta...

X: (Hostar, 39:00).

FL: ... spruta vatten in i förrådet. Efter en kort tid, så hindrar du honom ifrån detta, du tar ifrån honom trädgårdsslangen och går in i förrådet och stänger efter dig.

C: Nej... Nej, alltså, nej men jag kommer ju aldrig, men jag kommer ju aldrig ut ur förrådet, fören liksom... Jag hör och ser de här grönklädda gubbarna komma liksom, jag, jag är ju liksom där inne hela tiden...

FL: Mm.

C: ... Det är min minnesbild och (ohörbart, 39:27).

FL: Ja... Japp.

C: För jag... det... alltså, jag kom ihåg att jag räckte honom den här bensindunken. Eller om det är han som tar den, eller va... men jag vet att den här bensindunken

hamnar utanför. Eh... jag har jätte svårt att tänka mig, liksom att han... Alltså jag är

ju där inne hela tiden.

FL: För om man bara lyssnar på, på, på Magnus ehh... minnesbild, eh... så, så låter det

ju märkligt i mina öron, om... om han kommer dit, tar tag i slangen, börjar spruta...

C: Och jag kastar ut honom.

FL: ... Ja, eller att du tar, tar ifrån honom slangen... tar den och går in och stänger om

dig.

C: Ja... Nej, alltså jag, jag vet ju att jag stod med den här slangen och, och... och han...

och jag har för mig att jag liksom s... att han gick, jag har för mig att han gick iväg

med barnen sen liksom. Tog dem ut på liksom... den vägen, för sen när jag liksom

kommer ut på uteplatsen där, åh... då är ju inte barnen där.

FL: Nej... Kommer ut från?

C: Alltså från, förrådet.

FL: Okej... Men var träffar du barnen sen?

C: Eh... det är ju det jag inte riktigt minns om jag, om jag f... fö... för de var nere...

X: (Hostar, 40:43).

C: ... hos... Sara och Mattias sen...

FL: Mm.

C: ... på kvällen...

FL: Mm.

C: ... Men hur, den transporten för mig, att jag kom dit och att det var dit vi skul... jag

minns inte hur det gick till...

FL: Nej.

C: ... vem som sa till mig...

FL: Nej.

C: ... att jag skulle gå dit eller hur jag kom dit, jag minns inte det.

FL: Nej...

(Tystnad, fem sekunder).

C: För jag tror, jag tror jag sa att eh, vi... Ebba har ju en klasskompis som heter Mio

som bor bredvid Sara och Mattias. Och jag tror någonstans att jag skrev gå hem till

Anna då som mamman heter. Gå hem till Anna och se om hon är hemma. Eh, jag har

någonstans liksom att jag har sagt det till, till barnen.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka fjorton sekunder).

FL: Jag tänker ehm... Så du... Det blir lite konstigt, i alla fall som Magnus berättar och,

och jag tänker på, på dina barn och din oro eh... att, att de eventuellt ska, ska få se

någonting av, av detta... I Magnus berättelse i alla fall så, så finns det möjlighet för

dig att... om han tar över släckningsarbetet att du kunde ta han... ta hand om dina

barn. Och, och till och med... gå in i huset... eller, ta, ta dem bort från platsen.

C: Alltså det handlade ju... pfff... pfff... alltså det var ju faktiskt Gregor som låg i

förrådet, det var ju trots allt min man...

FL: Mm.

C: ... även om inte jag kanske... pfff... hjälpte det honom på det sättet som du hade

gjort, så är det ju faktiskt fortfarande så att det var ju min man, det var barnens far...

FL: Jaja, absolut.

C: ... jag försökt ju bara liksom... lösa en situation...

FL: Ja.

C: ... sen hur vida liksom, det var rationellt...

FL: Mm.

C: ... tänkt, jag tänkte inte ens liksom...

FL: Nej.

C: ... i de termerna.

FL: Då kanske frågan är överflödig om, om du har någon minnesbild av att, att det uppstod någon sådan situation... att, att Magnus tog över släckningsarbetet...

C: (Ohörbart, 42:39), jag har inget minne av liksom det här...

FL: Nej.

C: ... det han säger överhuvudtaget.

FL: Nej.

C: För, för mig kom han när jag redan... liksom stod där inne och... med slangen, jag har inte ens ett minne att han sprutade vatten...

FL: Nej.

C: ... Eller att... hur jag nu skulle ha kastat ut honom i förrådet, för mig är liksom eh... hur skulle jag lyckas med det... Jag hade ju knappt så jag kunde ta hand om mig själv, när jag stod på benen.

FL: Återigen det... detta är Magnus minnesbild och...

C: Ja, och jag försöker liksom få... få... få mina minnesbilder, liksom till att... de... det fungerar, det passar liksom inte ihop med det... hur jag kommer över... eh, ihå hur det hände...

FL: Nej.

C: ... hur liksom den här situationen...

FL: Nej.

C: ... uppstod.

FL: Nej... Du nämnde här nu, den här gröna bensindunken.

C: Mm.

FL: Du har ju i tidigare förhör, eh... nämnt att, att du vid tillfälle i, i det här skedet när, när du är inne i förrådet, efter att, att du har upptäckt att, att det brinner och ryker, att du har sett den ståendes på, på golvet...

C: Mm.

FL: ... i höjd med eh... vid Gregors eh...

C: Nja...

FL: ... ben och fötter.

C: ... ja, precis till...

FL: Ja.

C: ... höger där...

FL: Ja, ja.

C: ... ja.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Och jag har tolkat det i alla fall som att, att, att det har varit din näst sista minnesbild

av den här dunken och sista minnesbilden är... att den står utanför förrådet på, på

marken.

C: Ja... ja... prec... jag ser, sen i vilken turordning den här, men jag ser ju bensindunken

där inne och jag vet att jag såg den ute på stenplattan...

FL: Ja, precis.

C: ... ja... Sen.

FL: Ja...

(Tystnad, cirka fem sekunder)

FL: Och... du kanske nämnde det (snörvlar, 44:34)... har du minne av hur den dunken

har förflyttat sig från golvet in i förrådet, till marken...

C: Nej...

FL: ... och utanför.

C: ... det kommer jag, vet inte om det är jag som har gjort det eller om jag har lyft den

åh... eller, nej jag kan inte svara på det.

FL: Nej.

C: Nej.

FL: Har du någon annan minnesbild av, var bensindunken kan ha stått i det här skedet...

eller strax innan?

C: Eh... jag vet ju att den stod på, eh... på den här bänken eh... tidigare under dagen...

FL: Ja.

C: ... Ja. Eh, för det är alltså... den, den normala plats är (ohörbart, 45:07) i (ohörbart,

45:08) förrådet...

FL: Mm.

C: ... Och jag vet att den stod på bänken, eh, för på bänken stod även en öl, tror jag

Gregor hade där, och sen hade han ett lite glas med, eh... någon vit dricka, om det

var en gin och tonic, eller vad han hade i det...

FL: Mm.

C: ... det vet jag inte. Men där var, när jag var inne liksom och roddade med... tvätt

grejorna eh, och hämtade alla de här, då stod den bensindunken där inne.

FL: Mm... Vad sa du... roddade med?

C: Alltså, tvätt grejorna till bilen.

FL: Ja, okej.

C: Ja.

FL: Jajaja.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

FL: Susanne?

S: Nej.

FL: Olsson?

T: Nej tack.

FL: Eh... Vet du om ni i hushållet har en yxa.

C: Vi har nog flera stycken, tror jag.

FL: Okej.

C: Mm... Två, tre har han säkert.

FL: Ja... Vet du var den, eller der... deras förvaringsplatser är?

C: Eh... han brukar ha... en del verktyg har han i lille förråd, förrådet, eh... Och en del verktyg har han i store förrådet, som vi då kallar dem för (oljud, 46:19). Store förrådet är ju där han har dem övriga verktygen.

FL: Ja... Och är det, eh... vad sa du, två eller tre yxor?

C: Ja, två minst i alla fall.

FL: Ja. Ser de likadana ut eller är det olika?

C: Ingen aning.

FL: Nej... Du vet att det är yxor i alla fall.

C: Jag har... vet, att jag har två yxor för att vi, när vi eh... Vi fick ju ett poolhaveri för... jag kommer inte ihåg, i somras, vintras, förra året någon gång. Eh... och då vet jag hade, att vi höll på med de här yxorna för att få bort skräpet, liksom (ohörbart, 46:55)... Så... ja, två eller tre tror jag vi har.

FL: Ja.

C: Men var han förvarar dem, det kan vara på lite olika ställen.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Om det inte är någon som har någonting så här långt, så, så har jag bara ett... litet stycke kvar som jag tänkte avsluta dagen med... Och de... du, du måste ju också Cecilia ha tänkt... vad är det som har hänt med, med Gregor... den här eftermiddagen.

C: Alltså jag har försökt tänka på den här lördagen i... både framlänges och baklänges och, och försöker liksom få... jag vet inte.

FL: Nej...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Det är helt blankt?

C: N... alltså de... jag har väldigt tydliga minnen om många saker...

FL: Ja.

C: ... så klart.

FL: Ja.

C: Men... från det att jag ser honom sista gången ligga i solsängen tills jag öppnar...

förrådet nästa gång, jag har ingen aning om vad det är som har hänt därinne, jag...

FL: Nej.

C: ... har inte det... För, för oss var ju det här en... fullt normal lördag...

FL: Mm.

C: ... i våran karusell, så var ju det här liksom en... typisk dag...

FL: Mm.

C: Vi höll oss hemma... Som vi alltid gjorde... Vi har liksom våra... saker som vi gör... var och en... på sitt sätt, men ändå tillsammans liksom. Så att det här var liksom... det var ingen ovanlig dag.

FL: Nej... Jag bara tänker, om du har funderat... som har hä... vad var det som hände...
mmm... med Gregor.

C: Ja, dels så var han ju onykter såklart...

FL: Ja.

C: Nej, jag vet inte.

FL: Nej.

C: Men det var ju heller inget ovanligt att han var...

FL: Nej... För du är ju också medveten om att, att det är konstaterat att, att Gregor ha...
har blivit utsatt för... ett upprepat våld... med tillhygge... mot huvudet.

C: Jag tror inte du har sagt det förut, tror jag.

FL: Jag är ganska säker på att, att...

C: Jaha.

FL: ... dels har jag nämnt det för dig och...

C: (Ohörbart, 49:20).

FL: ... sen så... att, att, att det även nämndes under, under... häkttingsförhandlingen.

C: Ja.

X: (Hostar, 49:26).

C: Alltså jag, jag kan inte svara på vad det är som har hänt.

FL: Nej.

C: Det enda, det enda jag vet är ju att jag inte har gjort det, jag sk... även om jag... inte

kanske älskade honom så... var han trots allt min man, han var barnen, mina barns

far...

FL: Mm.

C: ... Eh... jag skulle aldrig, aldrig någonsin... vilja honom något ont.

FL: Nej... Om det nu inte är du Cecilia, har du någon aning om vem det skulle kunna vara i så fall?

C: Han är ju en person som... har skapat sig ganska många ovänner. V... vem som skulle vilja göra honom så illa, det, jag vet inte.

FL: Nej.

C: Han var ju, han var ju en man med många åsikter.

FL: Mm.

C: Och han har trampat ganska många på tårna.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Ja.

(Tystnad, cirka nio sekunder).

FL: Men det är ingen som...

C: Alltså han... jag, jag... (djup suck, 50:49) ... Han, han har ju... alltså jag kan inte

påstå att jag känner honom när det gäller hans sociala... han, han har ju alltid haft för

sig att han alltid är motarbetad, och han hade ju någon känsla av på jobbet att det var

någon som inte tyckte om honom, åh... alltså han (suckar, 51:08) han hade hela tiden

någon som var emot honom. Det har liksom varit, det är ju aldrig hans fel...

FL: Nej.

C: ... utan det är alltid någon annans fel. Åh, det var någon på jobbet som ha... han

pratade om som han tyckte liksom hade, blivit konstig och var annorlunda emot han

och... Men vem bland alla dessa människor, jag vet inte.

FL: Nej, för jag tänkte precis fråga dig, du säger någon... Vid upprepade tillfälle, men

har Gregor nämnt något namn till dig, vid något tillfälle?

C: Eh... jag han har e... s... h... han har nämnt någon, någon Roland på hans jobb som
eh... Han, han gjorde något konstigt med, med någon tidsrapportering till A-kassan
och det blev en massa tjafs med det åh... eh... det var hans fel och det var blablabla
och han hade ett horn i sidan till honom. Men, men sen är det, var det ju någon, jag
kommer inte ens ihåg vad alla de här namnen, vad de heter. Sen var det...

FL: Nej.

C: ... någon annan som hade hand om internrekryteringen som han... hade fått för sig
att han var emot honom och, och ... Alltså det, det var hela tiden någon som var
emot honom.

FL: Mm.

C: Han, han var ju... han gillade ju inte invandrare, och det är klart att det är ganska
många som jobbar inom bussbranschen som är invandrare...

FL: Mm.

C: ... och han kan ha sagt någonting om, som har liksom... sp... få... spårat, inte...

Alltså jag kan inte svara på det...

FL: Nej.

C: ... Jag sitter bara liksom och, och... sam... samtal som han har... Ja men, han ha...

han hade på Shurgard så var det också någon som var emot honom, åh... alltså det

har ju hela tiden varit så.

FL: Mm.

C: Jag kan tänka mig dem på Tirups Örtagård, till exempel där han åkte dit och hämtade

blommor och... också hade ett horn i sidan.

FL: Mm.

(Tystnad, cirka nio sekunder).

FL: Ja... Som sagt jag har inte mer idag, Cecilia. Om inte du har någonting ytterligare.

C: Jag önskar jag kunde liksom berätta mer än jag vet, men jag, jag... jag kan inte mer.

FL: Nejnej. Man ska inte berätta mer än man vet.

C: Nej.

FL. Nej.

C: Men jag har försökt liksom... eh... alltså det här plågar ju mig varje natt... Det är inte...

(Tystnad, cirka tretton sekunder).

C: ... Mina barn har ju... mist både sin pappa och sin mamma...

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: ... Och (ohörbart, 54:05) har varit, svårt många gånger att leva med Gregor... Men någonstans älskade jag den här mannen ändå... Jag ville att den mannen... som jag träffade som var fantastisk, skulle kom tillbaka... Det levde jag på...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: ... Och visst har det varit... tufft många gånger men... jag försökte alltid se en

ljusning... i mörkret.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: För i vår... det sa jag till Thomas förut också idag, konstiga värld...

T: (Ohörbart, 55:01).

C: ... så var det... en normal värld att... värld för oss... I den här konstellationen så...

så var det ändå bra.

FL: Mm.

C: Där vi kanske inte mår... bra allihop men, vi hade ändå liksom en rutin som

fungerade, som vi förhöll oss till... Jag vet att jag aldrig skulle... skada honom...

över huvudtaget...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Aldrig någonsin.

FL: Nej.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

FL: Ska vi anse att förhöret är slut idag?

C: Om inte du har några fler frågor.

FL: Jag har inte det... Ingen annan heller?

S: Ingen fråga från det här praktiska.

FL: Då hann klockan bli fjorton och sex och vi stänger av bandspelaren.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredning 2 PO S Skåne

Diarienumr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

känd

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Hörd ang mord 160130 på Bengtas väg 6 i Hjärup.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Ja

Försvare/ombud önskas

Adv Thomas Olsson

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Susanne Hederström

Förhørsdatum

2016-03-30

Förhör påbörjat

13:19

Förhör avslutat

14:22

Förhørsplats

Häktet Helsingborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

RL

Involverad personal

Anna Bergqvist

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhöret ligger som bilaga

5000-K122335-16

FL: Förhørsledare: Susanne Hederström

A: Förhørsledare: Anna Bergqvist

T: Advokat: Thomas Olsson

C: Hörd person: Cecilia Liebler

FL: Då är det sexton noll tre trettio, idag är onsdag och klockan är så mycket som tretton och nitton. Och det är förhör i K tolv tjugotre trettiofem sexton, och förhör med Cecilia Liebler, förhørsledare Susanne Hederström, och ehh... Anna Bergqvist. Och advokat Thomas Olsson sitter med. Jag fick av, Christer eh... tidslinjen...

C: Mm.

FL: ... jag såg ju att den användes sist också, men så såg jag också att den var ifylld... med två olika... ja, handstilar. Jag vet inte vilken du fyllde i... Vilken är din handstil?

C: Den är min...

FL: Den är...

C: ... i så fall, inte den, så där skriver inte jag.

FL: Du bara... kan skriva ditt namn.

C: Ska jag skriva där under.

FL: Ja, det kan du göra, så jag vet vilken det är... Så, tack... Och då skriver Cecilia på den som jag har markerat som nummer ett. Bara så det inte blir någon diskussion. Det första jag egentligen vill prata om det är om det finns någonting, som du har sagt tidigare, som du vill förtydliga eller ändra.

C: Åh, Gud, jag har väl sagt så mycket så att jag kan, alltså jag vet inte.

FL: Ingenting som du har grunnat på?

C: Nej.

FL: Okej.

C: Inte vad jag kan minnas i alla fall.

- FL: Mm... Är det någonting som du inte har pratat om överhuvudtaget som du vill prata om?
- C: Alltså den dagen pratar vi om då, eller?
- FL: Ja, den dagen eller ditt, ert liv i övrigt så att säga, någonting som du tänker att... n... vi forskar ju ändå i allting runt...
- C: Såklart.
- FL: ... er familj ju...
- C: Mm.
- FL: ... om det är någonting som du känner att, det här du vill berätta för det har vi inte alls pratat om.
- C: Alltså vi har väl inte pratat så mycket om hur vårt liv har varit överhuvudtaget, mer än under en... med Christer tror någon gång att vi berörde, liksom den här problematiken med att... psykisk misshandel av mig och hans drickande och... Den delen har vi väl kanske inte pratat så mycket om.
- FL: Mm. Kan du beskriva den psykiska misshandeln?
- C: Alltså den började väl egentligen... redan för tio år sen, när jag hade en affär, med en annan man... Där vi då... var i en skilsmässa... men att jag blev övertalad att stanna kvar. Där han lovade att sluta dricka... han lovade att han skulle ägna sig åt familjen... Och ägna sig framför allt att vara delaktig i våran familj... och det gjorde han väl under en, en period... men sen så blev han ju väldigt kontrollerande... han kunde stå utanför mitt jobb när jag hade lunch... och... såg när jag gick och vem jag gick med... Om jag höll mina tider, om jag åkte hem direkt eller om jag gjorde någonting annat... och den övergick till att, inte fysiskt slå mig... men att tala om att... jag var en hora... att jag inte kunde sköta vårt hus och våra barn... att han aldrig kunde förlåta mig för det jag gjorde... och dem här... gliringarna blev väl mer och mer, och ju mer han höll på ju avtrubbad blev jag... i mitt... jag hade lovat honom, under den här perioden att jag alltid skulle göra allt som stod i mak... i min makt för att han skulle va... trygg, att han aldrig skulle behöva ifrågasätta mig och jag lovade honom att... varje dag skulle jag bevisa för honom att... jag både älskade honom och respekterade honom och förstod att han hade då lidit under den perioden... vilket jag också gjorde... Ja, som en duracellkanin. Jag gjorde allt som han sa att... jag skulle göra... Han formade mig till... en robot... Kan man väl säga... Så istället för att ta konflikter och istället för att... ifrågasatte så gjorde jag allt som han ville att jag skulle göra... Men ändå dög det inte riktigt. Och det kunde vara allt till att jag klädde mig fel... om jag sminkade mig fel... Han kunde säga, ska du se ut så där, du ser ju ut som en hora, ska du ha dem kläderna när du går till jobbet och varför klär du aldrig upp dig när du är hemma... Varför smakar maten så här, varför smakar det inte så, varför lagar du den maten... Sådana kommentarer hade vi hela tiden. Och det gick ju så pass långt så att, när han då fick sparken från Shurgard... Nu kommer inte jag riktigt ihåg vilket årtal det här var, men det var väl tvåtusen tio, elva kanske... Då hade han ju... börjat dricka så pass mycket så han

drack under arbetstid... men han hade också börjat missköta sina arbetstider, så att de hade ju kommit på honom att han gick tidigare... Och det hette ju då att han sa upp sig själv, men han fick ju... sparken. Och under den perioden så började han dricka... när han blev arbetslös så var han ju full varje dag.

FL: Vilket år är det nu, när blev han arbetslös?

C: Kan det varit tvåtusen... vad har vi nu, sexton, är det fyra år sen, kanske... Jag tror han fick jobb på Nobina tvåtusen tretton, så det måste nog vara tvåtusen elva, tvåtusen tolv, någonstans, för sen gick han ju den här utbildningen på arbetsförmedlingen efter... Han var ju hemma i ett år ungefär, arbetslös, innan han fick den här utbildningen på... via arbetsförmedlingen... Och då lovade han, när han fick sparken, att han skulle sluta dricka, helt och hållet... För att... någonstans så... i ett svagt ögonblick förstod han väl, att det var allvar... Då började jag hitta öl och vin, undagömda i huset, i förrådet... Han var full, när jag kom hem från jobbet... Och vid den tiden var jag tvungen åh, lägga om mina arbetstider så att jag var hemma när barnen kom från skolan så att de inte skulle se honom full... Vilket gjorde mig ännu mer... kontrollerad av honom... att han... hade ju koll på varenda litet steg jag tog och så fort jag var hemma skulle jag bara kretsa kring honom. Han var till och med avundsjuk på vår hund... som han tyckte att jag gav för mycket uppmärksamhet... istället för honom... Och under den här period så, drack han och var full, precis varenda dag. Och eftersom han inte har... eller vi har, några vänner så blev vi ju väldigt isolerade. Barnen kunde inte ta hem kompisar... Eftersom pappa var ju full... och jag skyddade ju honom... mot barnen. Barnen var så drillade i att... göra som de blev tillsagda, under hela deras liv att, de visst att det var i de... på deras rum så var de var trygga. Och det var de höll till större delen av sin tid de var hemma... Och jag bara försökte släcka bränder, hela tiden.

FL: Men du säger att de är trygga på sina rum, vad hände... om de inte befann sig där då, hur, hur var hans beteende mot barnen?

C: Mot Elias har han ju alltid, Elias är min mellanpojke...

FL: Mm.

C: ... Elias har varit den som har fått ta... psykisk stryk även... till viss del fysisk. (Gråter, 07:44)... Elias... (Tystnad, cirka 13 sekunder). Elias brukade... säga till mig när jag gick till jobbet, om han var tvungen att vara ensam med Gregor. Ska du lämna mig ensam med honom. (Tystnad, cirka 7 sekunder). Och varför är han så dum mot dig, och varför tycker han inte om mig? (Tystnad, 12 sekunder). Jag ursäktade det... det är nog så att det är för att han dricker... och egentligen tycker han inte så. Egentligen så är han en... en snäll, god pappa... Men att det är alkoholen som har förstört honom... Men han kunde säga till Elias att han var en idiot... Han var tjock (snörvlar, 08:57). Han brukade... när han blev arg på Elias... nypa honom i bröstet... Och det är så förnedrande för ett barn (gråter, 09:11) att ens pappa gör det... (tystnad, cirka sex sekunder). Han brukade säga till Elias att han passade inte in i familjen. Och han... han sa det till mig, att det är inte ens säkert att

det är jag som är pappa till honom, som du har hållit på...(Tystnad, cirka sju sekunder). Så Elias gick nästan aldrig ut ur sitt rum, han var nästan alltid bara på sitt rum när Gregor var hemma. Och det var också fel, för det var ju mitt fel att Elias var tjock, för det var jag som bakade kakor... Och det var jag som såg till så att han inte rörde på sig. Men för Elias var det en... risk, att gå ut... utanför rummet om Gregor var hemma, för att han visste ju aldrig hur han skulle bli behandlad.

FL: Du pratar... både psykiskt och fysiskt, är det något mer än det här, du säger att han nyper honom i bröstet, vad gjorde han med honom...

C: Han kunde knuffa till honom, vet inte ta tag i honom... Men det var inte så att han slog honom alltså...

FL: Mm.

C: ... bankade på honom. Men det är ju tillräckligt att bli knuffad eller...

FL: Mm.

C: ... bli nypt.

FL: Mm... har han varit fysisk mot dig?

C: Nej... Han har knuffat in mig i, i väggen en gång... på en valborgsmässoafton, men inte... fysiskt... annat.

FL: Hur var han mot, med, mot de andra barnen?

C: Eb... Ebbas var hans... ögonsten. Hon höll på med hästar... Och Lucas tyckte om att vara ute och cykla, och gjorde man sådana saker så var man... då var man... duktigt... Lucas uppskattade samma sorts musik som Gregor... Då var man också duktig, och Ebba var flicka... Men, Ebba hatade ju hans drickande... Och då försökte han bara smussa med det, istället.

FL: Men om jag förstår det rätt så a... din otrohetsaffär har ingenting att göra med den tiden för, när Elias skulle vara född? Så det är inte därför han har haft...

C: Nej...

FL: ... det här argumentet, okej?

C: ... nej. Elias är född... innan.

FL: Mm...

C: Och det här, jag har ju levt med... den här... dem här komment... han brukade säga till mig att jag har dig för två saker, och det är för att du håller hus och barn, fina och för att jag kan tillsfre... tillfredsställa mig på dig. Det var det... jag skulle passa upp honom... Och det var det jag gjorde.

FL: Men du stannade.

C: Ja... Jag har tänkt vid flera tillfälle... att jag skulle skilja mig... Men jag skulle aldrig kunna tänka mig att... lämna barnen... jag tar hellre den, psykiska misshandeln själv än att veta att Elias skulle fara illa. Sen har jag nog... inte kapabel, för skulle jag inte orkat med en skilsmässa till, att jag skulle ha kapitulerat, han var väldigt duktig på att övertala och manipulera. Hade jag då kapitulerat och gått tillbaka, så insåg jag att jag skulle få ett ännu större helvete än jag redan var i. Så av den anledning så fanns det inga alternativ. Jag hade... bestämt mig för att jag skulle leva med honom tills barnen flyttade hemifrån... Jag hade ett jätte bra fängelse, jag hade allt man kunde önska sig. Jag hade tre fantastiska barn, ett jätte fint hus, med en härlig trädgård, pool... Jag hade ett fantastiskt kök, som jag älskade att vara i... Jag älskade den mannen jag gifte mig med, men jag älskade inte den han blev, men jag valde att ha det så. På den dagen barnen var stora nog att flytta hemifrån, då skulle jag lämna han... Jag hade kanske åtta år kvar.

FL: Är det någonting annat som...

T: Nej tack.

FL: Nej... Finns det något annat, som du känner att du inte heller har pratat om som du borde pratat om?

C: Det finns säkert jätte mycket.

FL: Mm... Jag ställer mina frågor, och det är ju inte värre än att du får utrymme också och...

C: Mm.

FL: ... prata om du vill. Och vad vi vill... framför allt vill prata om idag, det är familjens ekonomi. Jag vill att du försöker berätta med egna ord om er ekonomi, och sen fyller jag i med frågor på det som vi vill veta (ohörbart pga skrapande ljud, 14:10).

C: Gregor äger huset... och... betalar... vi betalar hälften var, ungefär kan man säga.

FL: På?

C: Jag betalar till honom och sen så betalar jag det mesta andra.

FL: Det vill jag att du utvecklar.

C: Jag betalar maten, försäkringar, mobilabonnemang... ja, allt det liksom löpande runt omkring.

FL: Och vad betalar då han?

C: Han betalar... lån...

FL: Eller betalde, rättare sagt?

C: Lånet på huset, betalade han.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Men huset... är hans...

C: Hans.

FL: Så att han stod för att betala huset...

C: Jag betalade honom fyratusen varje månaden.

FL: Okej.

C: Mm. Och det skulle vara till hälften av lånen.

FL: Okej, mm. Hur mycket tjänade du och hur mycket tjänade...

C: Jag...

FL: ... Gregor?

C: ... tjänade... ja, trettiosextusen i månaden tror jag att jag hade. Och han har väl, tjugosex kanske.

FL: Och i... ut i månaden?

C: Trettio... tjugosex, tjugosex, tjugosju tusen får jag ut och jag vet inte vad han fick ut, han pratade aldrig om det.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Så lånet på huset den är det enda han betalade?

C: Ja, det står ju på hälften av våra (ohörbart:15:29)...

FL: Mm.

C: ... ja, men han, men han betalade lånen, ja.

FL: Och då hade du lämnat fyratusen...

C: Mm.

FL: ... som var hälften...

C: Mm.

FL: ... av den summan...

C: Mm.

FL: ... som skulle...

C: Mm.

FL: ... betalas.

C: Mm.

FL: Har, har du ansett att det har varit en okej uppdelning av ekonomin?

C: Han ville ha det så, jag ifrågasatte aldrig några saker. Jag gjorde bara som han ville. Han har ju varit gift förut, och blev blåste, tyckte han av sin förra detta fru, och eftersom det var jag som ville flytta till det här huset, och han ville ha det så, så gick jag med på det.

Tystnad, cirka sju sekunder.

FL: Men huset som sådant... Ja, du vet ju vi har ju tittat på alla siffror också... Hur mycket har ni lån på huset och vad är huset värt?

C: Jag vet inte vad vi har för lån... Men, vi köpte ju det för tre komma åtta miljoner.

FL: Okej.

C: Och jag tror att vi har... två komma åtta kanske.

FL: Tycker du att ni har haft en ekonomi i god balans?

C: Ja, han har väl en bra ekonomi, jag har väl haft en sämre ekonomi än vad han har haft. För att jag har ju betalat merparten av vad han har gjort.

FL: Mm... Har ni sparat pengar på något vis?

C: De här fyratusen som, som vi, jag sätter in till honom skulle ju då täcka lånen plus ett spar... konto som han hade för, för framtiden helt enkelt.

FL: Vet du hur mycket pengar det finns på det kontot?

C: Ingen aning.

FL: Jag har ju tittat på ditt äktenskapsförord, och så pratas det om privata tillgångar, vilka är dem?

C: Ja, det är väl hans privata tillgångar i så fall. Och så var det väl om, om någon utav oss skulle ärva någonting så skulle det bli privata egendomar.

FL: Men vad är hans privata egendomar?

C: Jag vet inte, det är väl huset i så fall som är hans privata egendom.

FL: Men ni gjorde ett... en skrift innan ni gifter er, är det korrekt?

C: När vi gifte oss gjorde vi en ja.

FL: Ja.

C: Mm.

FL: Och sen ändrade ni den tvåtusen tio.

C: När vi köpte huset.

FL: Ja.

C: Ja.

FL: Och, och det lades till en klausul i det.

C: Att huset skulle bli hans privata egendom.

FL: Mm... Vi har ju... men räkningar då som kommer, du sa mobiler, du har betalt, det kommer el, det kommer vatten, det kommer sopor, vem betalar dem?

C: Dem delar vi på.

FL: Vem betalade dem, alltså rent...

C: Det kunde vara antingen jag eller Gregor, det berodde, det var lite olika.

FL: Och hur?

C: Ja via banköverföring antar jag. Oftast var det ju han som tog dem, och sen satte jag in pengar till honom i så fall.

FL: Okej...

C: Ja.

FL: ... så han... En annan summa än de här fyra...

C: Ja.

FL: ... som du har pratat om då?

C: Ja.

FL: Okej... Men hur betalar ni räkningar?

C: Han betalar via sin bank och jag betalar via min bank.

FL: Mm...

C: Och sen betalade jag vissa sådana här, kreditkort som vi hade, betalade jag oftast.

FL: Mm... Ni har rest en hel del också.

C: Ja.

FL: Hur har ni fördelat kostnad...

C: Hälften.

FL: Alltså... både vad det gäller resa och sen uppehälle eller?

C: Det, det var, oftast betalade väl jag, merparten av de resorna, det gjorde jag.

FL: Okej... Vilka kontokort har du?

C: Jag har ett American Express, jag har... ett Fritidsresekort, ett Vingkort... ett Norweigankort... (tystnad, cirka sex sekunder). Och sen har jag två ban... eller tankkort som står på mig.

FL: Vilka ban... tank...

C: Ikano och, nej vad heter det, Ingo och Statoil... (Tystnad, cirka tio sekunder). Jag kommer inte ihåg om jag har några fler.

FL: Och Gregor?

C: Han har ett Norweigankort, ett Q åtta kort, om jag inte minns fel... Vad (ohörbart, 19:51), ett VISA kort har han. (Tystnad, cirka sex sekunder). Jag kommer inte ihåg om det var några fler.

(Tystnad, cirka sex sekunder).

FL: Har ni några kort som är gemensamma?

C: Ja, ett Statoilkort tror jag vi står båda två på.

FL: Det som du först sa var ditt?

C: Ja, jag tror...

FL: Kan vara...

- C: ... det, det är ett sådant som, jag tror han har ett kort och sen så har jag ett kort på det...
- FL: Men samma...
- C: ... Men det står på mig.
- FL: Okej... Något annat?
- C: Jag kommer faktiskt inte ihåg.
(Tystnad, cirka sex sekunder).
- FL: När ni då ska betala in, du säger Statoilkortet är åtminstone gemensamt, hur...
- C: Det gör jag.
- FL: Du betalar det...
- C: Jag betalar nog de flesta kreditkortet... Har gjort.
- FL: Har du tyckt det har varit en rättvis fördelning?
- C: Jag har aldrig ifrågasatt det, jag har bara, gör som... jag har blivit tillsagd.
- FL: Vi har ju också sett att det har handlats... alkohol...
- C: Mm.
- FL: ... Vem är det som har köpt merparten av alkoholen?
- C: När han har bett mig att jag har handlat, så har jag gjort det. Men oftast så är det ju han som har köpt till sig själv.
- FL: Har du uppfattning om hur mycket...
- C: Fyra tusen i månaden skulle jag uppskatta att han har lagt på, sin alkohol i månaden.
- FL: Okej. Och hur mycket har du druckit av den alkoholen?
- C: Jag brukar dricka ett glas på fredag och lördagkvällar, ibland kanske jag tog ett halvt glas vin i veckan. För att jag bara var liksom, ville bara domnat bort lite grann. Men jag dricker inte mycket.
- FL: Vad är det han har köpt för typ av alkohol?
- C: Det kan vara, mest öl och vin, mest... öl och rödvin. Ibland har han bett mig att jag ska köpa någon gammeldansk eller någon gin. När han har varit... velat ha det. Men det mesta är öl och vin.

- FL: Är det så... han vill ha någon speciell klass, på det röda vinet. Eller du vill ha på det vita vinet?
- C: Han brukade... alltså... tänkte du kostnadsmässigt eller?
- FL: Ja, mm.
- C: Alltså de brukade ligga allt från sjuttio upp till nittio kronor. Ibland så ville han ha någon, om vi hade... Mattias till exempel, hans äldsta son på... middag så kunde han köpa någon dyrare eller ville att det skulle vara någon dyrare vin, men annars kunde det lika bra vara bag in box om det var ett sjuttio kronors vin.
- FL: Men om du ska göra en, en uppskattning på... hur mycket har han... drack han liksom på, på en vecka och var det någon skillnad på om det var vardag och helg.
- C: Ja, det var det för, eftersom han var tvungen att blåsa varje dag han skulle jobba så... Han brukade dricka två glas vin, när han kom hem på kvällen... Fyra öl kanske... i veckorna... På helgerna kunde det vara tjugo öl om dagen... Och minst en flaska vin.
- FL: Hur pass mycket behövde han då dricka för att bli påverkad av, om han dricker så här ofta (ohörbart, 23:02), alltid (ohörbart, 23:03)?
- C: På helgerna var han ju alltid påverkad. Då var han, innan vi nästan hade kommit upp till frukost så var han ju påverkad... Jag höll på att säga, det är så sällan vi har sett honom i nyktert tillstånd så att... Men han, han drack ju mycket hela tiden. Han drack ju oftast en öl när han åkte hem från jobbet... på vägen hem. Så han hade ju redan liksom hunnit sänka en eller två öl innan han kom hem.
- FL: Men hur jobbade han på en dag då?
- C: Han brukade börja vid aa, lite olika, men oftast ganska tidigt på morgonen... runt fem, sex. Sen var han ju ledig mitt på dagen, och då tog han ju alltid en öl till maten. Sen jobbade han allt m... fram till sex, sju. Ibland lite senare.
- FL: Vad är det för öl han dricker till maten för att sen...
- C: Starköl.
- FL: ... och sen kör han buss? Eller körde buss.
- C: Mm.
- FL: Ja... Vi har även tittat på skulder... Har du, vad har du för uppfattning om vad ni har för skulder?
- C: Jag har för, mer skulder än vad han har, tror jag.
- FL: Har du någon uppfattning om hur mycket skulder du har?
- C: Nej... Det har ja...

- FL: Inte alls?
- C: Fyra, femhundra tusen kanske. Förutom... bolånen.
- FL: Okej... Jag vill minnas att där var tre huslån, åttahundra tusen stycket, kan det stämma?
- C: Ja, det kan nog stämma att det är tre stycken, ja.
- FL: Också är där då hälften av det ska du då betala...
- C: Mm.
- FL: ... så att säga. Och så tror du att du har skulder på... vad sa du, fem, sexhundra tusen...
- C: Ja, fem, sexhundra tusen tror jag.
- FL: Hur kan du betala det?
- C: Ja, men det har, det har gått liksom.
- FL: Men hur har du löst det?
- C: Jag har löst det med, jag har en del kreditkort som jag har flyttat runt lite pengar på... Helt enkelt.
- FL: Mm.
- C: Mm... Sen har Gregor ibland gått in och hjälpt mig... om det har behövts.
- FL: Har han känt till hur...
- C: Ja.
- FL: ... stora skulderna har...
- C: Ja.
- FL: ... varit?
- C: Ja.
- FL: Vad har pengarna gått till?
- C: Till vårt liv.
- FL: Men mer speci... specifikt (ohörbart, 25:10).
- C: Resor och det livet han vill att vi ska leva.

FL: Skulderna uppgår idag till över en miljon.

C: Mm.

FL: Och hur mycket av de... av dem skulderna står på dig, alltså procentuellt även om du inte kan summan.

C: Jag tror det är se... sextio procent som är min... sjuttio procent kanske, som är mina.

FL: Som du får betala av...

C: Ja.

FL: ... på, och de andra trettio...

C: Ja.

FL: ... har han betalat...

C: Ja.

FL: ... av... Vi hittade också flera kort, kreditkort i Gregors namn...

C: Mm.

FL: ... i din väska...

C: Mm.

FL: ... Kan du förklara det?

C: Ja, det var liksom, vi, jag hade alla korten, han hade bara sitt VISA-kort och så hade jag resten av korten.

FL: Och han visste om att du hade korten...

C: Oh, ja... absolut... Det är han som... har skaffat dem.

FL: Okej.

C: Ja.

FL: För vad jag, två av de korten som låg där i väskan är där maxskuld på...

C: Mm.

FL: ... det går inte att låna mer på dem.

C: Nej.

- FL: Därför frågar jag igen, hur skulle du ha löst januari?
- C: Gregor skulle ha betalat. Han hade lovat att sätta in hundratusen till mig.
- FL: Så du skulle kunna...
- C: Mm.
- FL: Har du någon uppfattning om hur mycket du hade att betala för, dem här lånen i januari?
- C: Nej, jag vet att det var en American Express räkning som han skulle betala på som var på fyrtiofyra tusen. Plus att han skulle ha satt då... till den här resan vi gjorde i december, som var på trettiofem... tror jag. Och sen så var det någon annan, någonting annat som skulle betalas.
- FL: Mm.
- C: Och det skulle vi ta av dem sparpengarna som han hade.
- FL: Som var, hur mycket?
- C: Ja, det vet jag inte, men han sa att jag sätter över hundra tusen till dig.
- FL: Okej... Vår fråga är ju då, om du skulle ha skiljt dig, hur mycket av de här skulderna, du säger sextio, sjuttio procent skulle du fått tagit med dig.
- C: Ja, det hade varit alltihopa.
- FL: Mm... Varför alltihopa om hans var trettio?
- C: Nej, men alltså det, det, jag, eftersom jag står för hälften av skulderna och mina skulder var ju mina skulder...
- FL: Mm.
- C: ... och hans, huset var ju hans...
- FL: Mm.
- C: ... så att det var jag fullt medveten om... Men skilsmässa var aldrig något alternativ.
- FL: Du har pratat skilsmässa med släktingar, om jag har förstått det rätt.
- C: Jag har nämnt, nej inte till, inte ti... inte så att jag har nämnt att jag skulle skilja mig, nej det har jag inte.
- FL: Nej, inte att, pratat om...
- C: Nej.

FL: ... sa jag.

C: Jag har sagt att skulle han få sparken, vilket var en... Nobina blev ju av med sitt kontrakt i somras eller var det nu vad. De blev av ju av med den här, och då så var det ju osäkert om han skulle få fortsätta jobba, till hösten. Och då hade jag sagt att är det så att han blir arbetslös en gång till, då tar jag ut skilsmässa.

FL: Har du sagt det till honom också?

C: Ja.

FL: Barnen, vad känner de till om det här?

C: Ingenting.

FL: Ni har också ett inbördes testamente...

C: Ja.

FL: ... vad står det i det?

C: Det kommer jag faktiskt inte ens ihåg om jag ska vara riktigt ärlig. För det här gjorde vi ju i samband med att vi köpte huset... Men jag tror, att det... Ja, det är väl ett standard testamente tror jag. Där barnen ska få sin arvsrätt... om inte jag minns fel... Jag, jag kommer faktiskt inte riktigt ihåg vad det står i det...

FL: Mm.

C: ... Men det är en advokat som har upprättat det, där någon gång när vi köpte huset.

(Tystnad, cirka elva sekunder).

FL: Jag visar då Cecilia det som vi har hittat, som är ett inbördes testamente.

(Tystnad, cirka 33 sekunder, 29:17).

FL: Och som jag tolkar det, skulle du få... om Gregor dör, så är det du som ska ha tillgångarna så ber man då barnen att inte kräva ut sin laglott.

C: Ja... Det är vä... jag kommer inte ihåg riktigt, det här är ju många år sen vi upprättade det här, men det är ju en advokat som har gjort det. Och det var ju Gregor som löste det här

FL: Mm... För ni gjorde det samtidigt, om jag förstår det rätt...

C: När vi köpte huset, ja...

FL: Ja...

C: Mm.

- FL: ... Ni köpte huset, ni skrev inbördes testamente och ni skrev...
- C: Äktenskapsförord.
- FL: ... äktenskapsförordet. För att på något ställer står, det står bara månad det står ingen datum...
- C: Nej, men det är gjort samtidigt.
- FL: ... då är det september, har (ohörbart, 29:52)...
- C: Ja.
- FL: ... (ohörbart, 29:53).
- C: Ja. Vi fick tillgång till huset i september tjugohundra tio.
(Tystnad, cirka tio sekunder).
- FL: Jag tror jag har fått svar på vad jag vill, har du något annat?
- A: Jag tänkte på (ohörbart, 30:08).
- FL: Mm... Det konto som vi har tittat på då, som är Gregors, som du säger att du har ingen aning om hur mycket pengar han har.
- C: Ehhh, nej.
- FL: Inte alls, ni har aldrig pratat om hans tillgångar?
- C: Nej, han ville inte det.
- FL: Och du har aldrig sett någon summa någonstans?
- C: Nej.
- FL: Nej... Jag får bara se vad det här... just det... Vet du var de här pengarna kom ifrån?
- C: Ingen aning heller... Han, han sa att det hade med någon husförsäljning någon gång... han sålde något hus. Efter sin skilsmässa med Chatarina, att de pengarna kommer därifrån. Men jag har aldrig frågat.
- FL: Mm... För vi pratade ju om värdet på huset också... Vi pratade om tre lån, två komma fyra...
- C: Mm... Jag vet att han betalade in, jag tror han har sagt att han satte in ungefär en miljon i huset.
- FL: Okej.

C: När han köpte huset.

FL: Var det därför som han skulle stå som...

C: Eftersom han, ja det var det, för att han hade blivit, som han sa då, blåst av Chatarina... när de hade då ägt huset hälften, hälften och de skilde sig. Så fick han ju då betala hälften, och då ville han ha det så.

FL: Mm... Något mer?

A: Nej, jag tänkte om du känner att du har fått svar på det.

FL: Nej, just det... Jag har ju fått läsa på allt Christer har pratat med dig om...

C: Mm.

FL: ... och, jag har försökt komma ihåg allt rätt. Det kan, jag kan ha misstolkat någonting så att... men om jag har förstått det rätt så har det varit tal om en, att ni har lämnat in skilsmässohandlingar, vid ett tillfälle

C: Ja.

FL: Det stämmer?

C: Ja.

FL: När?

C: Tvåusen... fem, måste det ha varit tror jag, tvåusen sex kanske.

FL: Okej...

C: Mm.

FL: Alla barnen...

C: Alla barnen var födda...

FL: Mm.

C: ... jag hade, det var ju på Trygg-Hansa som jag träffade den här mannen...

FL: Ja.

C: ... och då, jag började jobba där tvåusen... fem i januari. Sen om det här var... tvåusen fem i... september, eller om det var tvåusen sex, jag kommer inte riktigt ihåg om det var... Men det var precis i början när jag jobbade på Trygg-Hansa.

FL: Ja.

C: Mm... och det gick så långt så att vi skrev på skilsmässopapprena, de var inskickade till Tingsrätten...

FL: I?

C: ... Lund...

FL: Mm.

C: ... Tror jag man gör va? Man skickar till Tingsrätten?

FL: (Ohörbart, pratar i mun på varandra, 32:37).

C: Eller Skattemyndigheten eller...

FL: Nej... Tingsrätten tror...

C: Ja.

FL: ... jag också att det är.

C: Ja. Man skicka, vi skickade in dem i alla fall, men då får man ju sex månaders betänkte tid, eh...

FL: Så, svar och att det är...

C: Ja, ma... vad jag kommer ihåg så skulle man ju skicka in om man ville skilja sig sen efter de sex månaderna. Annars så fortsatte ju bara äktenskapet.

FL: (Ohörbart, 32:54) du nickar.

T: Ja, jag har varit med om det två gånger så...

FL: Ja, okej...

C: Det har du, är det så...

T: Jag vet hur det fungerar.

C: Ja... Och vi gjorde ju aldrig det.

FL: Nej.

C: Eftersom... jag hade också skaffat mig en lägenhet i Jakriborg, i, i Hjärup under den här perioden, som... inte heller blev någonting med då. Så jag flyttade aldrig.

FL: Hur skaffat, hur?

C: All... alltså jag hade skrivit på ett kontrakt, ja.

FL: Okej...

C: Så jag hade fått en lägenhet.

FL: Du hade fått en...

C: Ja.

FL: ... lägenhet där...

C: Och...

FL: ... Du pratar tvåtusen sex?

C: Ja, tvåtusen fem, tvåtusen sex...

FL: Mm.

C: ... någonstans.

T: Får jag fråga dig, kan man få veta vad tillgodohavandet är på det där kontot som ni har frågat om?

FL: Ja, det är sjuhundra tusen.

T: Sjuhundra.

FL: Annars har du några andra frågor...

T: Nej, det var...

FL: ... gällande ekonomin?

T: ... bara det jag undrade över.

FL: Mm... Vad vi annars vill prata om, det är egentligen familjens hälsa... Och... om du kan be... börja med och prata om, om vi pratar om barnen och deras hälsa. Börja med din dotter och, och...

C: Ebba har mått dåligt det senaste året... Och det är ju på grund av att hennes bästa kompis flyttade till Island. Och de var som systrar, hon och Lilja. Och när hon flyttade till Island förra sommaren så blev hon väldigt ensam. Kände sig väldigt vilsen, var väldigt ledsen... grät mycket. Gick ner jätte mycket i vikt... hade problem på skolan, hade inga kompisar och... var orolig för sin pappa... för han drack så mycket... Allmänt... annars så var hon ju liksom en glad och, och sprallig tjej. Sen har hon ju en ögon... problematik, där hon... genomgick en operation... förra året. Hon bytte en lins. Och det blev liksom, det blev för många liksom saker på en väldigt kort tid för henne, så att, hon har mått väldigt dåligt under, sista året.

FL: Har hon fått någon hjälp någonstans?

- C: I vår familj så gick man inte till psykologer... det var liksom inget alternativ. Jag pratade med Gregor om det vid flera tillfälle att vi kanske skulle ta hjälp, men det gör man inte, man löser det inom familjen. Så nej. Skolan har jag, vi, jag pratat med vid flera tillfällen och försökt liksom, att vi skulle lus... luska henne till lite nya kompis... konstellationer så att hon skulle känna att hon liksom mår bättre. Och på slutet så tyckte vi nog att det var liksom, fungerade lite bättre. Januari månad var hyfsad för henne, tyckte jag. Lucas, är ju väldigt känslig. Han, är ju i den ålder där mycket händer i kroppen... Han har haft det ganska problematiskt i sin kompisrelation, men... på slutet så har han haft ganska bra kompisar som han har umgåtts med. Han kunde vara ganska utåt agerad, mot speciellt Elias. Kunde slå honom ibland... Men annars så tyckte jag nog inte att han, han är nog den som är känsligast när det gäller... att visa, att gråta och... han, jag vet att jag hade sagt vid något tillfälle att barnen... att som bäst hade vi när vi var på semester... Men Lukas var ju alltid den som grät mest när vi var på semestrar, och var den som längtade hem och... Och det har ju jag tänkt på att... Dem har ju alltid haft sina rum som sina trygga os... oaser, där har ju de fått vara sig själva, de har ju levt genom sina dataspel med sina kompisar. När vi har varit ute på semestrar så har ju jag fått koppla av, jag har ju fått känna att... jag har... kunnat koppla bort alla de här jobbiga sakerna. Men barnen har ju kommit alldeles för nära... alkoholen och drickandet, så för dem har det ju varit ganska jobbiga resor. Lucas är duktig i skolan, har kompisar... ganska socialt umgänge... Men samtidigt väldigt ledsen i perioder. Lucas var ju med om en skada när han var sju år, så att han har ju nedsatt hörsel. Men det är ju ingenting som påverkar honom i dagsläget eller något sådant... Elias... mår ju inte bra... och har inte gjort på väldigt länge... Han... har inga, har inte haft några kompisar... och jag har varit hans... nav, kan man väl säga. Jag är den som han har stått närmst och hunden då, Molly... Han har ju hela tiden känt sig ifrågasatt när han har varit hemma... Han har känt sig missanpassad, han... har varit ganska isolerad. Han har hållit sig på sitt rum... Han pratar... nästan bara med mig, sällan med Gregor. Han... han har inte mått bra. Men jag har nog inte orkat, riktigt ta tag i det.
- FL: Har barnen haft någon som de har kunnat prata... med, även om vi nu pratar psykolog var uteslutet...
- C: Nej. De har bara pratat med mig... om det har varit något... Elias har ju, pratat väldigt mycket om... varför Gregor har varit så dum mot mig. Och jag har frågat, hur man nu kan göra det, båda pojkarna om de vill att pappa och jag ska gå skilda vägar. Men båda har sagt nej.
- FL: När har du haft den diskussionen med dem?
- C: För Elias så var det nog bara ett halvår sedan. Jag frågade och... Lukas frågade jag när vi var i Thailand... och det är väl två år sedan... tre.
- FL: Har du bara fått ett nej, eller har du fått en anledning till varför ni inte skulle skilja vägar?
- C: Elias... har väl bara sagt att, det kommer aldrig bli bra. Ha... sa han bara. Och Lukas sa att, egentligen så är ju pappa ganska snäll.

- FL: Mm... Så, det är bara... dottern som har någon form... jag, jag har något minne av allergier.
- C: Det är Elias, han är, han är multiallergisk, han är... pollen, gråbo allt vad man nu kan tänka sig, så han, han är ju allergisk.
- FL: Hur medicinerar han för det?
- C: Tabletter och nässpray... Och så har han kvalstertäcken.
- FL: Och det är någonting som en läkare får skriva ut?
- C: Ja, det är receptbelagt, ja, det är det.
- FL: Vem har han, vilken läkare har han gått till?
- C: Husläkaren i Hjärup.
- FL: Okej.
- C: Mm.
- FL: Någon vårdcentral där...
- C: Ja, det är väl... det är ju en privat. Men det är... vad heter det, Hälsomedicinskt center, tror jag det heter i Hjärup.
- FL: Okej...
- C: Ja.
- FL: ... finns där mer än ett ställe i Hjärup?
- C: Nej.
- FL: Nej.
- C: Det finns bara ett.
- FL: Ingen av de andra som är allergiska.
- C: Nej.
- FL: Gregors hälsa?
- C: Han har ju synproblem... kraftiga synproblem... Sen tror jag nog inte han har så stora problem.
- FL: Vad är synproblemen för någonting?

C: Han är nästan blind på ett öga... Och det var ju därför som, han var så orolig för... det här med jobbet till hösten. Eftersom när han då fick sitt bussförare... körkort, så klarade han knappt synundersökningen. Och eftersom den blir sämre och sämre med åren... så har optikern sagt att han borde gå till en specialist för att se vad det är för synproblem. Men det vägrade han ju att göra, för han var ju rädd att han skulle bli av med sitt jobb.

FL: Och vilken optiker har han gått hos?

C: Han går till... nu måste jag tänka, barnen går till Specsavers, då går han till Smart Eyes.

FL: Okej

C: Mm.

FL: Men hur länge har han haft de här problemen då? Du säger att det blir sämre och sämre, men när...

C: De senaste, alltså sen han började på... på... Alltså när han egentligen började på Nobina så har ju det här accelererat. Det har det ju gjort... Den blir, har ju blivit sämre och sämre hela tiden...

FL: Mm.

C: ... Nu vet, nu kanske det var något... jag kommer inte ihåg när han köpte sina senaste glasögon, men då vet jag att han sa när han hade varit där att... att, frågan är om jag klarar en hälsoundersökning till sa han, för att jag ser så pass dåligt nu.

FL: Vet du om man hade sagt någonting, gick de... hur ofta gick de på nå...

C: Alltså det gör man ju var femte år, tror jag, om inte... jag, jag kommer inte riktigt ihåg det här, men någonstans så har jag hört vart femte år. Men sen är det så här när man får nya arbetsgivare så genomgår man väl en ny hälso... undersökning antar jag. Och det var ju i den hälsoundersökning han då fick veta att han hade så höga alkoholvärden i sitt blod... Att han, då inte skulle bli godkänd... om inte... aa, nu över... övertalade han ju den här läkaren att vi gör om det här provet, men... då gör man ju sådana hälsoundersökningar.

FL: Men den hälsoundersökning skedde var och när?

C: Den skedde ju innan han började jobba på Nobina... Jag kommer ju inte ihåg årtalen, men jag tror att det var, var det tvåusen tolv, kanske tvåusen tretton, han började där...

FL: Okej.

C: ... Och då genom... nu kommer inte jag, heter det Capio, kanske det finns någonting som heter va?

A: Jo, det tror jag.

C: Ja, det var, det är någon sådan där hälsovård som, som Nob... Nobina använder då. Så då åker man ju dit och så tar man en massa prover, och man gör en massa hälsoundersökningar. Och vid den hälsoundersökningen så tar man ju även... vad man nu gör, blodprov och då visade det sig i det här blodprovet att han hade så höga alkohol, eller så höga värden så det tydde på ett längre alkoholmissbruk. Och då övertalade han den här läkaren att göra om det. Och då tog han reda på att höll man sig då... nykter, i tre veckor... Så skulle de här ligga på normalvärden. Och så tog det här väl kanske fyra, fem veckor innan han... kom till de... ny läkarundersökning. Och då höll han sig nykter under de här veckorna, och då låg de på rätt sida då gränsvärdet. Och jag veta att han vid det tillfället också, tog upp det med sin närmsta chef och förklarade för henne då att, det här var ju under sommaren, att vi hade varit på en massa bröllop och fester och midsommar och allt vad det nu var. Så att han, det fanns liksom en logisk förklaring till varför han hade så höga värden i blodet, på alkohol.

FL: Mm.

C: Mm.

FL: Sen har fortsatt rygg, ryggproblem för honom.

C: Ja, just det, han har ju ett gammalt diskbråck... eller om det är ryggskott, som han har gått på, men det är längesen, men han brukar slita upp det här med jämna mellanrum. Och det fick han ju när han jobbade på systembolaget när han lyfte backar där, så fick han någon ryggkomplikation. Och om jag inte minns fel så har han till och med varit och undersökt ryggen för detta.

FL: När är skadorna då ifrån, du vet inte när han jobbade på systembolaget?

C: Det här var ju när Elias var liten, så det måste ju ha varit tvåtusen... när är han född, tvåtusen två, tvåtusen tre, kanske fyra. Men det kom, det slår han ju liksom upp med jämna mellanrum och så när vi var i Spanien sist, så slog han ju upp det här... ryggskottet, så att... Jag var magsjuk och Gregor hade ryggskott när vi skulle åka hem. Och han kunde inte bära några väskor utan, jag fick släpa med väskorna och barnen. För att liksom ta oss på planet, och Lu, Lu... Lukas var väldigt orolig att jag skulle svimma, vilket jag gör ganska ofta när jag är magsjuk. Så att vi hade liksom... fullt sjå att bara ta oss hem.

FL: Och när han har ont så tar han tabletter...

C: Då äter han tabletter, ja.

FL: Och vad pratar vi då för tabletter?

C: Smärtstillande och Ibumetin, Alvedon, Ipren eller vad det nu är.

FL: Inget receptbelagt, förskrivet?

- C: Nej, jag tror inte han har varit för läkaren och fått det, det är i så fall om han har något gammalt som han har kvar. Eller om han har köpt det någon annanstans, det vet jag inte.
- FL: Men det han har ätit som du känner till, det är de här...
- C: Det vi har, det har vi hemma i vårt medicinskåp, vad jag känner till.
- FL: Okej.
- C: Mm.
- FL: Och det ni har är i medicinskåpet och medicinskåpet är var någonstans?
- C: I tvättstugan i städsåpet.
- FL: Din hälsa?
- C: Min psykiska hälsa är väl inte så bra... Men, sen har jag ju, eftersom jag, jag har, på mitt jobb har jag sagt att jag går till läkaren ganska ofta. Eftersom jag är tvungen och parera mina tider med Gregor, för att jag liksom ska kunna leva ett bra liv hemma. Men jag har inga sjukdomar.
- FL: Du har inte bara sagt att du har gått till läkare, du har förklarat vilken sjukdom du har också...
- C: Ja, jag har sagt att jag har en tumör, ja.
- FL: Men det är inte sant alltså...
- C: Nej, det är bara för att jag ska kunna hålla Gregor i schack hemma.
- FL: Hur har du då utnyttjat det för att kunna...
- C: Jag säger att jag ska till läkaren, och så har jag ändrat mina arbetstider så att det har passat.
- FL: Okej.
- C: Mm.
- FL: Hur länge har det pågått?
- C: Ett och halvt år, två... tre kanske.
- FL: Vet du vilka på ditt jobb som du har berättat det för?
- C: Per Jeppsson, Magnus Svensson.
- FL: Per Jeppson, det är din chef...

C: Mm.

FL: ... va? Och Magnus är...

C: En före detta... Och sen så har jag nog sagt det till Frida också, kanske.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Har du haft cancer någon gång?

C: Ja, jag har haft cellförändringar.

FL: I?

C: I underlivet... mm.

FL: Okej, behandlades de på något sätt.

C: Ja, jag gick, men det här är ju jätte längesen, nittionio, åtta någonstans, gick jag på Löwenströmska i Stockholm.

FL: Har du haft något problem med din sköldskörtel?

(Tystnad, cirka sju sekunder).

C: Vad är det, höll jag på att säga? Nej, det tror jag inte. Men jag hade, jag hade något knas när jag var yngre, hade jag något knas med någonting, jag gick ner väldigt mycket i vikt, och var på någon utredning. Men jag kommer inte ihåg vad, vad man konstaterade där, faktiskt.

FL: När var du senast hos läkaren?

C: Jag kommer inte ens ihåg.

FL: Ungefär.

(Tystnad, cirka 10 sekunder).

C: Jag vet faktiskt inte, om jag ska vara ärlig.

FL: Har du varit i år?

C: Nej, det tror jag inte.

FL: I fjor?

C: Nej, det tror jag inte.

- FL: Hur lång tid tillbaka kan du tänka dig?
- C: Jag vet att jag s... hade, tänkte jag skulle gå till läkaren... Att... men jag gjorde nog aldrig det, jag skulle få någon hälsoundersökning. Men det gjorde jag aldrig.
- FL: Okej... Något annat? Är det nej?
- C: Jo, jag var nu vet jag, jag var hos läkaren, tvåtusén fem, kan det vara sista gången... Kan det vara det... sex, sju, åtta, sju, åtta...
- FL: För?
- C: Lunginflammation.
- FL: Hade du något Anna?
- A: Nej.
- T: Nej tack.
- FL: Vi har pratat mycket mediciner... Du har fått sömn, sömntabletter...
- C: Av min svärmor.
- FL: Mm... När då?
- C: Jag tror jag fick första i augusti.
- FL: Tvåtusén femton?
- C: Ja.
- FL: Mm... Hur många fick du då?
- C: En, tror jag.
- FL: Vad var det för sort?
- C: Ingen aning.
- FL: Hur fick du den? ... Okej.
- C: I handen.
- FL: Hon hos dig, du hos henne?
- C: Vad sa du?
- FL: Hon hos dig eller du hos henne?

- C: Vi var hemma hos henne, mm.
- FL: Och vad är det för problem du har med sömnen?
- C: Det var ju för att Ebba mådde dåligt, och hon kom och la sig mellan oss om nätterna. Och sen när hon, när jag vaknade och skulle gå upp med henne så kunde jag inte somna om.
- FL: Mm, då... första gången, då sa du, fick du en...
- C: Mm.
- FL: ... har du fått fler gånger?
- C: Jag har fått vid tre tillfällen, tror jag, har jag fått sömntabletter, mm.
- FL: Det var första gången, vad är andra gången?
- C: Sen har hon skickat till mig, ett par gånger efter det.
- FL: När skickade hon till dig senast?
- C: Det var nog i början av januari någon gång, eller mitten av januari.
- FL: Okej. Hur mycket tabletter fick du då?
- C: Fem eller tio tror jag.
- FL: Vad?
- C: Jag vet inte vad de heter.
- FL: Du vet inte...
- C: Det var hon, hon äter ju dem.
- FL: Okej.
- C: Så det sådant som hon äter. Mm.
- FL: Mm... Om du tar, har du använt de tabletterna (ohörbart, 50:24)...
- C: Ja, det har jag, ja, nästan varje dag.
- FL: Okej...
- C: Mm.
- FL: ... och... du vet inte hur många milligram de är (ohörbart, 50:32).

C: Hon sa att jag skulle ta en.

FL: Okej, har du gjort det.

C: Ja.

FL: Och så fick du fem eller tio någon gång i mitten av december sa hon...

C: Mm.

FL: ... eller januari...

C: Mm.

FL: Hur reagerar du på tabletterna?

C: Jag sover väldigt gott.

FL: Hur... om du tar, när tog du dina tabletter, när somnade du och...

C: Det var ju, är ju lite olika, ibland tog jag när jag gick och la mig, och ibland tog jag dem när, när Ebba, om Ebba hade laget i våran säng och jag inte kunde somna om.

FL: Okej...

C: Mm.

FL: ... hur länge varade en sådan tablett?

C: Ja, jag vaknade ju när klockan ringde på morgonen. Det gjorde jag ju.

FL: Men hur, om du säger att hon hade sovit i er säng, vad är klockan då när hon går upp?

C: Ja... elva, tolv kanske.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Och sen gick... om jag har förstått det rätt så har ni varit väldigt morgonpigga...

C: Ja, fem gick vi upp oftast, ja...

FL: Var har du förvarat de här tabletterna?

C: I fö... i det här... medicinskåpet, i... tvättstugan.

FL: Okej, hur kan man veta då om, om jag går dit och tar en tablett, då kan jag veta att...

C: Gregor visste ju att de fanns?

FL: Vad sa du?

C: Gregor visst ju att de fanns...

FL: Mm.

C: ... barnen tog ju inga tabletter själva.

FL: Nej, men om dem hade skullat ta en tablett då, hade de kunnat se vilket, vad som vad var där?

C: Ja för, Ibumetin är ju Ibumetin eller Alvedon, de här låg ju i en... alltså löst på, alltså på en sådan här liten hylla som jag hade dem på...

FL: Okej.

C: ... Mm.

FL: Har du någon uppfattning då om hur många sådan tabletter som... ligger där.

C: Vad kan det har varit... fyra, fem, sex kanske.

FL: Mm... Och hon, du säger, vem fick du dem av?

C: Gregors mamma.

FL: Okej... Och hon, har hon inte förklarat för dig vad det är för tabletter?

C: Ja, hon sa att hon sov på dem. Att hon, det var hon som rekommenderade mig, till att ta dem...

FL: Mm.

C: ... När jag förklarade för henne att jag hade svårt att sova. Och det var ju den tillfället som vi pratade om att jag kanske skulle behöva gå till en läkare och få sömntabletter.

FL: Mm.

C: Mm.

FL: Men du säger, du vet inte vad det är. Vet du om det är receptbelagda tabletter?

C: Det tror jag... Ja.

FL: Mm... Som jag har förstått det har du sagt att du varit hos en doktor.

C: Nej, det har jag inte.

- FL: Det har du aldrig sagt?
- C: Nej, jag har sagt att jag ska gå till en doktor.
- FL: Mm... Men... hon säger att du har sagt att du har varit hos en doktor, men att du fick inga tabletter, för att du var för frisk.
- C: Nej, det har jag inte sagt. Jag sa till henne att jag ska gå till en läkare, men jag har inte haft tid.
- FL: Mm... Du hade även pratat om att du skulle behöva börja gå till en psykolog.
- C: Ja, det har jag sagt till henne att jag behöver.
- FL: Har du sagt någonting om att du har bokat någon tid för någon psykolog?
- C: Nej, men det kunde vi få genom jobbet, så det hade jag kunnat boka där igenom i så fall.
- FL: Okej, men du har inte gjort det?
- C: Nej... Jag har varit hos naprapat.
- FL: Från som eh... medicinalverket, så har man, har vi då fått besked om att man har hittat zolpidem i Gregors blod.
- C: Vad hette det sa du?
- FL: Zolpidem, det är alltså en aktiv sub... substans, det är inte en tablett som heter så utan det är en...
- C: Jaha.
- FL: ... substans som heter så. Och den substans finns då i något som heter Stilnoct...
- C: Mhm.
- FL: ... Stilnoct är en sömntablett...
- C: Okej, är det som Gr... Gregors mamma har skickat till mig, eller?
- FL: Ja, det är det jag frågar dig.
- C: Jaha, nej, de, jag, jag vet ju inte vad det här är för tabletter, eftersom hon...
- FL: Du har aldrig brytt dig om att ta reda på det?
- C: Nej. Eftersom hon sa att de här var bra, så litade jag på hennes omdöme.

FL: Mm. Vi har frågat dig flera gånger om Gregor har använt något annat, du har svarat Ipren, Ibumetin, varje gång.

C: Ja... Det är vad jag tror han har ätit.

FL: Mm. Vi har förstått så har du, även om du säger att det inte är du som gett honom tabletterna så har du stått på plats...

C: Jag har gett han vattnet...

FL: Mm.

C: ... Ja, det har jag gjort... Mm.

FL: Och sen har du inte varit där?

C: Nej, jag tittade ju inte på han vad han stoppar i sig... Det gör jag inte...

FL: Mm.

C: ... Han är ju trots allt en vuxen människa.

FL: Men har du någon gång upplevt att det har försvunnit tabletter av, av dina sömntabletter då?

C: Jag vet att jag själv har tappat några tabletter i toaletten, i badrummet en gång. Åh... men jag har aldrig tänkt på det... Faktiskt.

FL: Men du säger att du har fått tabletter ungefär tre gånger...

C: Mm.

FL: ... första gången en tablett, sen fem till tio tabletter...

C: Mm.

FL: ... två gånger till...

C: Mm.

FL: ... Har jag förstått dig rätt?

C: Mm.

FL: Du har tappat några av dem...

C: Ja.

FL: ... i, i toalettstolen och du har använt dem varje kväll sa du.

- C: Inte varje kväll men, men de gångerna när man inte kan somna eller de gångerna man inte kan, när man har varit uppe med Ebba, man har leg... legat och skruvat sig. Då har jag tagit en tablett, ja det har jag.
- FL: Mm... Har du någon uppfattning om hur många tabletter det finns kvar där, idag?
- C: Eh...
- FL: Eller borde finnas kvar?
- C: ... det borde finnas en ... fem stycken, skulle jag tänka mig.
- FL: Okej.
- C: Mm... Sex, kanske.
- FL: Och då har du fått, kanske fått mer än fem eller varför kan summan vara högre än fem?
- C: Eftersom jag fick ju dem här, jag vet ju att jag tog... tabletter... Ja, det borde vara en fyra, för jag tog tabletter, sista veckan där så tog jag dem nästan varje kväll... Och eftersom jag fick (ohörbart, 55:54) tio stycken, så borde det vara en sex stycken kvar.
- FL: Okej...
- C: Mm.
- FL: ... så det minns du, att du fick tio...
- C: Ja.
- FL: ... sista gången. Okej... Är de märkta på något sätt?
- C: Där de ligger?
- FL: Nej, alltså tabletten i sig?
- C: De... ja... jag ser ju ganska dåligt, så att, jag vet inte. De är så där avlånga, och sen är det någon grejsimojs i mitten.
- FL: Något namn eller något stämplat på dem?
- C: Inte vad jag kommer ihåg.
- FL: Mm... I den här... skåpet då, med medicin. Så ut över det, som vi har pratat om som inte är receptbelagt, så har där legat någonting som du har misstänkt varit receptbelagt, som du har fått av, av Gregors mamma, men som du inte har vetat vad, vad ...
- C: Ja.

FL: ... det var. Men du har använt det...

C: Ja.

FL: ... att sova på.

C: Ja.

FL: Och det är rätt uppfattat?

C: Ja.

FL: Okej. Någonting annat som ligger i det skåpet? Som kan vara receptbelagt?

C: I tablettform?

FL: Mm... ja, eller på annat sätt, någonting som finns i det skåpet, som kan vara receptbelagt.

C: Det jag kan säga är att det är ganska längesen jag inventerade det skåpet. Det är ju alltid Gregor som städa och håll ordning på saker och ting. Så jag kan inte svara på det.

FL: Har du lagt någonting där?

C: Nej.

FL: Och du säger barnen, kan de ha lagt något?

C: Det har jag svårt att tänka mig.

FL: Mm... Anna något?

A: Nej, jag tänker på, vem förutom du och... och... och din svärmor vet om att du har fått de här tabletterna.

C: Gregor.

A: Vet barnen om att du tar, har tagit?

C: Nej, det tror jag inte jag har sagt till dem, faktiskt... Det tror jag inte...

FL: Det här med sömnproblem... Hur länge har du haft problem?

C: Ett och halvt år kanske.

A: Jag tänkte på, va... om... du visste inte vad tabletten hette. Men är det, vet du om det är en sömntablett eller en insomningstablett? Om det är någon skillnad på dem.

- C: Jag vet faktiskt inte, för det, det... eftersom det var Hildegard då som Gregors mamma heter, som sa till mig, prova dem här, de fungerar på mig...
- A: Mm.
- C: ... och om hon har sagt sömntablett eller insomningstablett, det vet faktiskt inte jag.
- A: Men om du tog en på kvällen, hur länge sov du på den då? Eller...
- C: Jag brukade ju ofta vakna någon gång på natten i alla fall...
- A: Mm.
- C: ... Det brukade jag ju göra.
- A: Somnade du om då?
- C: Ja.
- A: Av dig själv.
- C: Ja, det brukade jag göra...
- A: Mm.
- C: ... ja... Det brukade jag göra.
- A: Mm.
- T: Nej tack.
- FL: Ingenting...
- A: Jag vet inte om du tycker du att du har fått svar på det?
- FL: Nja, (ohörbart, 58:41)... Jag har egentligen bara en enda fråga kvar, som jag vill ställa till dig... Är det någon i familjen som har rökt vid något tillfälle?
- C: Ja, Gregor.
- FL: När då?
- C: Han, han sa att han slutade när hans barn, han... var små... Och det är ju jätte länge sen. Sen har han ju haft, sen har han ju, när vi träffades så höll han på med anabola steroider eller vad det heter. Under en period, men om han har rökt... det tror jag inte. Ja, jag har väl tagit något... något festbloss någon gång, under någon period.
- FL: Okej.
- C: Mm... Men det var i samband med att vi s... låg i skilsmässa.

- FL: Mm, om kopplar ner till, om vi pratar om senaste fem åren...
- C: Nej.
- FL: ... Har du rökt någon gång de senaste fem åren.
- C: Nej, det har jag inte.
- FL: Har han rökt nå...
- C: Vet inte...
- FL: Har du sett att han har rökt någon gång?
- C: Inte vad jag kan minnas, nej.
- FL: Har du känt på doften att han har rökt någon gång?
- C: Ibland kan han ju lukta rök, när han kommer hem, men det kan man ju göra om man står bredvid någon, absolut.
- FL: Har du sett honom röka hemma någon gång?
- C: Nej. Inte vad jag kan minnas.
- FL: Är det någonting skulle... skulle du reagerat på och tror du att du hade kommit ihåg?
- C: Om han hade rökt hemma?
- FL: Mm.
- C: Ja det hade jag nog gjort.
- FL: Mm.
- C: Absolut.
- FL: Och barnen är inte stora nog...
- C: Nej, de är inte stora nog. För där, där var jag ganska... speciellt med Lucas, om han hade varit ute så... luktade jag ofta på hans kläder.
- FL: Mm. Men det har du aldrig misstänkt att han röker?
- C: Nej, det har jag faktiskt aldrig gjort.
- FL: Nej.
- A: Nej.

T: Nej.

FL: Då är vi klara för idag. Om det inte är så att du känner att där finns någonting annat som du nu när vi har pratats vid, skulle vilja säga eller prata om.

C: Det är nästan, höll jag på att säga, det är... vi har ju levt i en ganska komplex familj... (ohörbart, 01:00:53) finns jätte mycket som man skulle kunna grotta och rodla i. Men det är lättare om du ställer frågorna.

FL: Mm, vi kommer att träffas igen...

C: Mm.

FL: Jag vill ändå att... att du grunnar på det, om det är någonting som du tycker att det här måste vi få reda på, för att vi kan i viss mån ställa rätt frågor men det kan ju också vara saker som vore väldigt lämpligt att du berättade för oss. Som vi inte, fr... vi kan inte ställa de frågorna, för vi känner inte till det.

C: Nej... Alltså, det, det är ju... det är ju så här att Gregor levde ju... jag vet inte om han höll på med droger, han har hela tiden sagt att han... tycker det skulle vara bättre att hålla på med... droger än att dricka alkohol, för det syns ju inte när han jobbar. Jag kan inte svara på, eftersom... jag var ju inte så intresserad... om jag ska vara ärlig. Jag försökte ju bara hålla vårt liv på en hyfsad flytande nivå, så vad han gjorde och inte gjorde... var jag ganska ointresserad av... faktiskt.

FL: Mm.

C: Jag vet ju att han hade sina kompisar som han pratade med och umgicks med, men jag frågade sällan.

FL: Nej. Då avslutar vi förhöret, klockan är fjorton och tjugotvå.

Förhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Utredning 2 PO S Skåne

Diariernr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

känt

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Komp förhör ang Mord på Bengtas väg 6 i Hjärrup 160130

Underrättad om misstanke

Ja

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Ja

Försvare/ombud önskas

Advokat Louise Hult medverkar

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

under förhöret

Förhørsledare

Susanne Hederström

Förhørsdatum

2016-05-17

Förhör påbörjat

13:25

Förhör avslutat

15:01

Förhørsplats

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Britt-Marie Håkansson

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Förhørsledare Britt-Marie Håkansson sitter med på förhöret.

Utskrivet förhör ligger som bilaga.

Under förhöret ritade Cecilia och det som ritades ligger som bilaga efter det utskrivna förhöret.

5000-K122335-16

FL: **Förhørsledare: Susanne Hederström**

C: **Hörd: Cecilia Liebler**

B: **Britt-Marie Håkansson**

L: **Louise Hult**

FL: Så, inspelningen är påsatt... Och idag är det den sjuttonde i femte och klockan är... står där bort, tretton och tjugofem. Det är förhör i K tolv tjugotre trettiofem, och det är förhör av Cecilia Liebler. Förhørsledare Susanne Hederström och Britt-Marie Håkansson, med på förhöret är Louise Hult... Jag har ett antal frågor med mig idag, det är vissa saker i...

C: Förlåt jag hör inte vad du sa.

FL: Jag har ett antal frågor med mig...

C: Okej, ja.

FL: ... idag. Vissa saker är ren upprepning, du har berättat det, men du har inte berättat det för mig, du har pratat med Krister...

C: Okej.

FL: ... och jag vill att du ska berätta för mig...

C: Okej.

FL: ... Och något är, det är helt nya frågor...

C: Mm.

FL: de är inte ställda till dig så att...

C: Ja.

FL: ... säga. Ja... men som det var sist så frågade jag dig då, vi började med att fråga om det var något som, från förra gången... som du vill tillägga, förändra...

C: (Ohörbart, 00:59) länge sen.

FL: ... eller förtydliga... För jag sa till dig, när vi bröt förra gången att, försök nu tänka om det är någonting som vi inte överhuvudtaget har pratat om, som du tycker vi ska prata om. Och då sa du, jag vill gärna att ni ställer frågor.

C: Ja.

- FL: Men jag förklarade för dig att, det kan vara sådant som du behöver berätta, som vi inte vet att vi ska fråga om.
- C: Nej, och det är ju jätte svårt för mig...
- FL: Mm.
- C: ... att veta vad jag i så fall ska berätta också, eftersom jag menar det här är egentligen, det handlar egentligen om... två saker...
- FL: Mm.
- C: ... kan jag ju tycka. Så det är, jag vet inte, jag vet inte vad jag skulle kunna, berätta i så fall eller inte berätta. Utan jag får, jag, jag får liksom ta det för hand i så fall, om det kommer upp något det kanske är av värde...
- FL: Mm.
- C: ... då tar jag det.
- FL: Det sista du sa till mig, i en av förhörs (ohörbart 01:46) sist när vi träffades, det var att... Vi pratade om Gregor...
- C: Mm.
- FL: ... och du säger så här: Jag vet ju att han hade sina kompisar som han pratade och umgicks med, men jag frågade sällan. Vilka är de här kompisarna, tänker (ohörbart, 02:00).
- C: Han hade en del från sin bussförarutbildning som han hade kontakt med. De hade, alltså utländska namn, så att jag kan inte säga vad de heter för att jag kommer inte ihåg det. Det var någon som, alltså barnen är duktiga på de här namnen än vad jag är. För de gick in och så gick de ut. Men han hade två stycken som han, tre stycken tror jag som han umgicks med på den här bussförarutbildningen, som han pratade ganska mycket med. Och de brukade ibland ringa till honom... och då sa han att, vad han nu hette, ringde. En bodde uppe i... Olofström... hållet, tror jag, åt det hållet. Och någon bodde i Malmö och så hade han någon som bodde ute i Nordanå. Som hade jobbat då, på den här då Tirups handelsträdgård, där han stal de här ba... plantorna ifrån. Det var han som då hade blivit så illa behandlade på den här plantskolan, det var därför han hade åkt dit och skulle hämnas. Kom inte ihåg vad han hette. Men det, det var en, två utav dem, och så hade han någon på... på jobbet, som han brukade prata lite extra mycket med. Men vad de, alltså jag kommer inte ihåg de här namnen, jag gör inte det.
- FL: Om vi tar han på jobbet... Kan du säga någonting om honom?
- C: Alltså en, en av de här som han pratade mycket med, var ju han som körde den här bussen som fick, skenade genom Lund, vad han nu, han hade något, Viking

tror jag han hette i efternamn om jag inte minns fel. Honom har han pratat ganska mycket med och om hemma.

FL: Är det händelsen där en person blir påkörd?

C: Ja, just det...

FL: Mm.

C: ... den här skenade bussen...

FL: Mm.

C: ... när det var någon vattenläcka...

FL: Mm.

C: ... i Lund. Ja, han jobbar ju på Nobina...

FL: Okej.

C: ... Ja, och den personen har Gregor pratat med både innan den händelsen. Han tyckte liksom, han kom också från Hjärup, eller hade bott i Hjärup och de hade någon, ja han tyckte liksom de, de, den personen... Det är den enda jag kom ihåg, eftersom den är ju förknippade till en specifik händelse liksom med den här bussolyckan. Han pratade han om, med och om... Och hade en del kontakt med. Men jag tror inte det var så att han kanske ringde honom...

(Någon nyser, 04:09).

C: ... men de stötte på varandra och hade lite sådana relationer. Sen är det är någon annan till som jag, jag k... jag är ledsen jag kommer inte ihåg namnen. Jag gör inte det.

FL: Den där annan till, är det på bussbolaget då...

C: På bussbo... ja precis, också, mm.

FL: Du har, känner ingen på det här bussbolaget själv...

C: Nej.

FL: ... som du har lärt känna...

C: Den enda som jag...

FL: ... genom Gregor?

C: ... har hört talas om är ju hans före detta chef, hon hette Yvette Collin tror jag hon hette. Och sen hans nya chef, alltså jag är skit dålig på namn om jag ska

riktigt ärlig. Jag kommer inte ihåg vad han hette, men det var en, en, en man som han hade som chef som han pratade om då.

FL: Och de här du sa att han lärde känna på utbildningen, som han hade...

C: Mm.

FL: ... kontakt med. Vilket...

(Någon hostar, 04:53).

FL: ... år pratar vi om när han gick den utbildningen och var gick han den.

C: Eh,eh, aj jag vet, vad heter det, det är buss... det ligger i Malmö någonstans. Ute vid... Alltså jag är jätte dålig på de områdena, Sege, kanske... Mot, mot Hornbach hållet och sen in mot stan lite grann finns det någon, Grönlunds heter det...

FL: Okej.

C: ... Ja, Grönlunds gick han på... Tvåusen... tretton, kan det ha varit det, fjorton... tretton måste det ha varit.

FL: Men utöver den kontakten du pratar om, de pratades vid i telefon...

C: Mm.

FL: ... Har de träffats också

C: Ja, det tror jag de ha, har gjort någon gång också, ja, absolut... ja.

FL: På vilket sätt?

C: Ja men han liksom har kanske träffat de på stan eller liksom och, och så... Men han var ingen, han var ingen social person som sa att nu ska vi gå ut och ta en öl eller nu ska vi träffas, eller någonting sådant där. Men... han kunde liksom, om jag stötte på honom liksom och vi stod och pratade lite och, jag pratade med honom och... Men det var ju inte så att de umgicks så att de liksom åt middagar ihop eller något sådant, det gjorde de inte.

FL: Och inga bestämda möte, utan mer om man stöter ihop...

C: Inte, inte som jag vet i alla fall.

FL: Mm... Du vet ju att vi har pratat med, med barnen, igen så att säga... Och de upplever ju liksom inte riktigt att pappa har några vänner...

C: Nej. Inte som han umgicks med, nej, det har han inte.

FL: Sen vill jag nu att du ska gå tillbaka till den trettionde januari. Jag vill att du ska berätta för mig, vad det är som händer den här dagen. Jag har läst, och jag har

lyssnat på vad som är sagt tidigare. Men det är annorlunda när någon berättar för en, än, än att man läser sig till någonting. Så jag vet att ni har varit ute i skogen du och Gregor själv, barnen var inte med, de var hemma. Det är rätt?

C: Mm, det är rätt.

FL: Jag vet att ni sen gör någon middag, till och med att det var fisk.

C: Fisk, ja.

FL: Och att Gregor inte var så nöjd med maten han hade gjort.

C: Nej, stämmer.

FL: Elias, tror jag det var, som var och handlade någonting.

C: Ströbröd.

FL: Mm.

C: Mm.

FL: Och sen så kommer vi fram till då att ni, du pratar om att, ni har, det tas ett fotografi, vid bilen...

C: Nej, vi... Det gör vi efter vi har gått ut.

FL: Ja.

C: Ja... Innan vi gått ut, alltså... så, så tar han ju sina värktabletter... Innan han går ut ur huset, han står liksom påklädd i tvättstugan och...

FL: Mm, då backar vi tillbaka.

C: Ja.

FL: Starta då med det här, att han överhuvudtaget ska ta värktabletterna, vad händer då och vem gör vad?

C: Han står i tvättstugan, har klätt på sig, och så säger han, kan du ta fram ett glas vatten med citron i, för jag behöver ta värktabletter. Varsågod, här får du, säger jag, när jag har gjort det. Sen går jag in i huset igen, för jag var inte klar. Och... det här medicinskapet är ju i tvättstugan, så han tar väl sina tabletter som han ska ha och sen så ställer han glaset på tvättstugebänken... Och sen så säger han, nu går jag ut. Det är vad som händer där.

FL: Var är barnen då?

C: På sina rum. De lämnar ju aldrig sina rum, om det inte är så att vi äter middag eller... de ska ut med sina kompi... eller kompisar, vill gör något speciellt. Annars är de alltid på sina rum.

FL: Mhm.

C: Så de är på sina rum.

FL: Mm, vidare, vad händer?

C: Jag fixar, trixar det sista, som jag ska göra inne i huset. Sätter väl på diskmaskinen antar jag... Jag tror jag sätter på en tvättmaskin också, eftersom Gregor tycker inte om att det låter, när den går, så att... det gör jag nog också innan jag går ut. Och sen klär jag på mig och sen går jag ut... Jag ska tvätta bilen, så jag hämtar slang och tvättsvampar och schampo och gud vet allt. Och kör ut och ställer bilen, och tvättar bilen. Och Gregor håller på, jag ser inte honom när jag tvättar bilen, utan han är någon annanstans. Sen ser jag honom, det här, ja du har väl sett ur det ser ut hemma hos oss, va?

FL: Det enklaste är...

C: Jag kan rita.

FL: Ja.

C: Då blir det mycket lättare att förklara... Här har vi ju vårt stora staket... Här är... parkeringen, här står bilen...

(Någon harklar sig, 09:16)

C: ... Här är ingången till carporten och sen är ju här då förrådet och carporten, så ser det väl ut ungefär. Här bort har vi en trädgårds... alltså någon grönsaksträd och lite buskar och lite sådana där saker. Här står ju huset... Jag står här och tvättar, ser Gregor komma hit... och sen ska han... Så frågar jag honom, tror jag, jag gör, vad ska du göra? Jag ska ta, slå ner någon... de här träden som står där har några...

FL: Jag ber Cecilia skriva en etta där hon står... och en två där Gregor är.

C: Så... Och då, de här vi har, jag tror det är tre... träd som har någon sådan paraply häng, eller någonting. Och då säger han, jag ska slå ner, de står lite snett så jag ska slå ner de här stöttepelarna som står där... Och då gör han det, och då ser jag att han ramlar... där... och då går jag den vägen runt och så, så hjälper jag honom upp. Och så säger, så säger jag, vad är det du ska göra, och då så säger han, jag ska slå ner de här pinnarna där... Och då hade han sågat till, av någonting, det står, här har vi något... Huset är där och då har vi ett uterum som är så, och här har vi ett litet skjul. Och då har han sågat till några stöttepelare här emellan på, om det var på skottkärrans, de här medarna eller vad fasiken det var någonting där. Så då, då gör jag det jobbet åt honom, och sen så...

FL: Vi sätter en tre där du stod och sågade (ohörbart, 10:52).

C: Sen... när jag har gjort det, jag kommer inte riktigt ihåg var han är någonstans i den här, när... för jag har ju inte ögon i nacken, jag är ju inte så att jag följer honom med blicken. Men, när jag hade gjort det här klart, så är han, jag tror han var här någonstans vid pool, vi har ju en pool som är här. Han var här någonstans i det här området. Och då så sa han så här, jag ska gå in och lägga mig. Och då går han in och sen så lägger han sig, på sängen som är där.

FL: Var sker fotograferingen och i vilket skede sker den?

C: Fotograferingen sker ju precis när vi, jag har kommit ut... ur huset, innan jag har börjat tvätta bilen. För den är ju, den tas ju här någonstans, tar ju det kortet.

FL: Då sätter vi fyra där kortet tas... Mm.

C: Kort skriver vi där... Och... sen går han in och lägger sig där... jag tvättar klart bilen... Och gör det klart, fixar och allt vad det nu är som behövdes göras där. Jag går in och hänger upp... städar upp efter mig... Slangen fixar jag till och hänger upp och ställer tillbaka och, ja, fixar och donar. Sen stänger jag dörren.

FL: Till?

C: Förrådet... Och sen så går jag in i... huset... efter det.

FL: Mm.

C: Och i huset så... ja, jag plockar liksom, eller lite av varje och... Har jag glömt någonting i den här händelseförloppet... Det är längesen det här hände... Nej, jag tror inte det... Sen går jag in i huset, är inne hos Elias en stund, i hans rum... Och plockar liksom med lite grejor och fixar, donar, och jag är uppe hos Ebba i hennes rum. Och jag frågar Lucas när han ska dra iväg till Lund, för han skulle åka in och handla, för vi hade ju bestämt vid middagen att vi skulle grilla på kvällen... Och då så säger han, ja, men om en liten stund, säger han."

Och... jag tänder ljus, för det brukar vi göra för att det ska vara varmt i huset. Så jag går runt och tänder alla en miljon värmeljus, som brukar brinna... Och jag är inne och pratar med Elias, en sväng till tror jag och... Ja, alltså jag plockar liksom i största allmänhet som man gör när man förflyttar sig genom ett hus, liksom. Och så säger Lucas att... nu drar jag till Lund... Och följer med honom ut... och då tar han sin skateboard... eller longboard... och så drar han iväg den vägen ut.

Och då går jag in i huset igen... Och är inne i huset till kanske... jag kommer inte ihåg hur länge det var, men jag, jag borstar Molly i alla fall. För hon skulle jag duscha sen när jag kom hem efter jag hade gått ut med henne. Och så ropade jag till ungarna att, jag går ut med Molly. Och då när jag håller på att plocka ner de här, kopplena och det som ligger på hennes, i hennes låda där, så... Jag kommer inte ihåg vad jag ser riktigt, men jag ser att någonting inte är liksom,

som det ska vara i det här förrådet, utan... Jag tar inte med mig Molly ut, utan jag har min jacka på mig, jag går ut och då öppnar jag den här dörren. Och då bara rycker det en massa rök... från förrådet... Och... får panik... Sen, sen riktigt vad som... jag ser, det, det vet jag inte om jag, om, om jag riktigt kom ihåg, men jag ser ju honom ligga på sidan, tror jag... Om, på, med, ja, på, på sidan med ansiktet utåt mot... dörren. Och det första jag tänker på är... var är min telefon, och så springer jag in i huset och hämtar den. Jag tror jag stänger dörren också, innan jag liksom, jag kastar igen den och stänger den och så rusar in och hämtar min telefon och så ringer jag till ett, ett, två.

Och... vad jag sa i det samtalet, det kommer jag inte ens ihåg. Men jag ringer i alla fall... Och sen så, det ända jag tänker... Jo, för hon frågar mig på, på larmcentralen, har ni ingen brandsläckare, jo, men den är inne i förrådet. Och då hänger våran vattennyckel hänger precis innanför dörren där. Så då öppnar jag dörren, och så sliter jag ner den så tänker jag, jag måste släcka elden. Så då springer jag ut i carporten och hämtar slangen... Och sen vet jag inte om, om jag sprutar vatten eller hur långt jag kommer. För sen kom Magnus... och det enda jag tänker egentligen i det ögonblicket, det är ju att... barnen får inte se det.

Så att... för Elias och Ebba, var liksom någonstans, jag såg de någonstans, om de står i tvättstugedörren, eller om de står ute på, utanför tvättstugedörren, jag kommer inte riktigt ihåg. Men jag ser dem. Och det jag gör är att jag försöker liksom, stoppa dem så att de inte ska gå in där. Så att jag har slangen i, i handen... försöker stänga och, och ska släcka det som brinner, som är på insidan. Och så står Magnus utanför och försöker öppna dörren istället. Och sen så bara kom det massa... brandbilar och, eller brandmän och massa människor runt omkring. Sen, sen är det ganska rörigt i mitt huvud, tyvärr.

FL: Stora delar av det du berättar nu, det kommer jag ju, känner jag igen. Vissa delar, känner jag inte igen, så att säga, jag förstår att... Historien är betydligt kortare nu än när du berättade den för Krister.

C: Ja, den ligger ju lite längre bort i, i minnesbanken.

FL: Vi ska försöka öppna (ohörbart, 16:45)...

C: Mm.

FL: ... med massa frågor... Vi börjar med att Ebba, hon pratar om att hon ser er tvätta bilen.

C: Vad sa du att hon ser?

FL: Er tvätta bilen, dig och Gregor.

C: Nej, Gregor tvättade inte bilen, han var ute vid bilen, var han ju, men det var ju när vi tog kortet. Men han var inte med och tvättade bilen.

FL: Och sen har du visat då att han trillade vid något som du har ritat in som en tvåa i en... rabatt, trillar hur?

C: Han trillar framlänges... han, han står ju med ryggen mot trädgården, och sen så tippar han liksom framåt. Det är ju en massa sådana hära småstenar runt omkring här, allt, alltså som en sten... sättning är det ju. Så att han tippar liksom, får med sig, för det här trädet lutade sen, så att han fick liksom med sig lite av trädet när han föll. Så han ligger raklång där.

FL: Och det ser du ifrån din plats...

C: Jajaja...

FL: ... vid bilen.

C: ... jajaja.

FL: Mm... Under tiden som du står här ute och tvättar bilen, träffar du någon?

C: Nej, det tror jag inte. Ingen som jag pratade med.

FL: Ser du någon?

C: Ingen aning, ka... alltså det kan ju vara någon som går förbi gatan, men... jag var ju inte den som... tog kontakt, eller hälsade, så att jag kan inte svara på det.

(Tystnad, cirka tolv sekunder).

FL: Vi pratade lite grann om det här vilken kontakt du har med barnen, du säger att du har varit inne och pratat med alla barnen...

C: Mm.

FL: ... efter att Gregor har lagt sig i förrådet.

C: Mm.

FL: Men hur lång tid är det från att Gregor ligger sig till, i förrådet, tills du upptäcker att det brinner?

(Tystnad, cirka sex sekunder).

C: Det måste ju ha varit en timme kanske en och halv, ja... något sådant där.

FL: Det stämmer inte heller riktigt med vad barnen säger.

C: Nähä.

FL: Elias säger ju att han ser pappa i trädgården, hålla på där ute, han kan inte riktigt redogöra för exakt vad han gör. Men...

(Oidentifierbart ljud, 19:09).

FL: ... han pratar ju om... (ohörbart, 19:14)...

(Tystnad, cirka sexton sekunder).

C: Men det går, det, det måste ju ha, det, det går ju inte på tio minuter att tvätta bilen, så det måste ju ha varit en... det måste ha varit en timme jag har varit inne och fixat och donat.

FL: Mm.

C: För han var ju ute i trädgården, innan han gick in och, och la sig i förrådet, absolut.

FL: Mm... Men den här timmen som du pratar om, kan det vara kortare tid?

C: Alltså jag, det är jätte svårt att svara på, jag hade, jag har ingen klocka, jag kan inte svara på det. Nej, det, jag tror det var en timme.

FL: Du nämner ingenting nu heller om att du har varit och tittat till honom i förrådet.

C: Ja, men det var jag ju när jag hämtade ut Lucas longboard, för den tog jag ju ut för att han skulle åka till Lund. Och den var jag ju, innan jag gick in så var jag ju och, och hämtade ut den. Så att när jag stängde dörren, när han gick in där, så gjorde jag ju klart det jag skulle, och sen gick jag inne och hämtade, då låg han på sängen. Så att jag, det var ju liksom inte så att jag... inte var inne i förrådet, det var jag en gång. Men sen var det för att ta ut den här longboarden som Lucas skulle ha, för den stod längst in.

FL: Mm. För du pratar i förhören tidigare om, jag är inne fler gånger och tittade till honom.

C: Nej, flera gånger tror jag inte jag var, en gång kanske jag var inne i så fall. Det tror jag.

FL: Så efter att du har stängt, den här händelse (ohörbart, 20:53) i tid. Då är vi tillbaka till Krister hade en sådan här...

C: Tidslinje.

FL: ... tidslinje...

C: Ja.

FL: ... nu har jag inte med mig den, men du säger att du stänger dörren och du går in, och...

C: Ja.

FL: ... och du går runt och pratar med alla barnen, du tänder ljus.

- C: Ja, fast då, då hade jag redan hunnit plocka ut longboarden...
- FL: Då är longboarden ute?
- C: ... ja, då är longboarden ute. Och jag hade nog... för, eftersom jag då höll på och städa i ordning den här förrådet, och jag var ju där borta vid den här, den här delen och plockade i ordning det han höll på med. Så att innan jag gick in i huset så tittade jag ju säkert till honom. Men det var inte så att jag var inne, utan jag öppnade dörren och såg att han låg där, sen stängde jag.
- FL: Mm. Nu är vi tillbaka till det här med tids...
- C: Jag kan inte svara på vad klockorna var, jag kan inte det.
- FL: Nu pratar vi i alla fall om att, du har plockat ut longobarden, det ska du ha gjort innan du går in och går runt och pratar med barnen. Är det så du, du menar?
- C: Du vet, jag kommer inte ihåg i vilken ordning. Ja, men det måste jag ju ha gjort, för, för jag, sen så släpper jag ju iväg Lucas... på longboarden och stänger dörren, för att jag ska gå in och, och borsta Molly för att vi sen ska gå ut på promenad.
- FL: Mm... Varför sticker Lucas just då han sticker?
- C: För han skulle spela klart något spel som han höll på med, tror jag... Jag vet att jag var uppe och frågade honom, när, när ska du dra. Snart, sa han, jag ska bara spela klart. Eller jag ska bara titta klart på det här, eller vad han nu höll på med.
- FL: Har du någon uppfattning då om tidsaspekten? Hur lång tid har det gått sedan du var i förrådet...
- C: Alltså jag...
- FL: ... senast?
- C: ... eftersom jag, jag frågade ju honom vid ett par tillfällen, tror jag, Lucas när han skulle åka iväg, så att det måste ha gått en, det måste i alla fall ha gått en halvtimme, fyrtio minuter, någonting sådant där in... alltså från det att jag frågade första gången tills jag frågade andra gången. Så det måste ju ha varit en timme, någonstans... där.
- FL: Han är ju helt säker på att Gregor ligger i soffan när han sticker.
- C: Nej... nej, det gör han. Men det, det kan jag mycket väl förstå att han är säker på, för han brukar ligga i den soffan och vila.
- FL: Mm. Han pratar om att han talar med honom.
- C: Nej. Nej, men det kan han inte ha gjort, han ligger ju inte ens där.

- FL: Du säger också att du är inne och pratat med barnen. Är det något barn som är ute och pratar med dig?
- C: Inte vad jag minns... Nej, det tror jag inte, jag tror inte att de...
(Tystnad, cirka fem sekunder).
- C: ... Nej, jag kan inte minnas det, det kan jag inte.
- FL: Titta du något på Tv:n?
- C: Jag?
- FL: Mm.
- C: Det har jag väldigt svårt att tänka mig att jag gjorde, faktiskt.
- FL: Det är Elias som säger det, att du är inne och titta på, på Tv:n.
- C: Nej, det kan jag inte, jag, jag var inne i hans rum och tittade på när han spelade, men jag var inte, jag kanske tog, nej, nej jag satte nog, nej, men jag satte, alltså i och för sig hade jag ju ofta Tv:n på om det var så att jag skulle stå i köket och hålla på med någonting. Men det gjorde jag ju inte denna eftermiddagen. Så att jag har nog inga minne av att jag har haft någon TV på. Nej, det kan jag inte minnas.
- FL: (Hostar, 24:30).
(Tystnad, cirka åtta sekunder).
- C: Jag tror att barnen i så, eller Elias i så fall kan blanda ihop det, för att när... när jag var i köket och, och höll på, så hade jag ju oftast Tv:n på. Men det var ju inte så att jag satt och tittade på TV, absolut inte.
- FL: På han, han pratade om att du läser bok på Tv:n.
- C: Ja det brukar jag göra.
- FL: Men just den här dagen, den är ju den här dagen vi (ohörbart, 24:58)...
- C: Jaha...
- FL: ... om.
- C: Nej, jag tror han måste blanda ihop saker och ting.
(Tystnad, cirka sju sekunder).
- C: Jag vet inte var jag skulle ha fått in en bokläsning i den här dagen, faktiskt.
- FL: Mm... Ebba, är hon ute någonting ur sitt rum? Efter lunch.

- C: Kanske för att gå på toaletten. Eller för att gå ner och hämta godis, eller chips eller ostbågar.
- FL: Men har du något minne av det?
- C: Nej, jag har jag ju inte så att jag har sett henne. Men hon brukade ju gå ner själv och ta det som hon i så fall ville ha. Och hon kan s... kanske ha ropat och frågat, i så fall om hon ville, men det är ingenting jag minns, som just den, specifikt från den dagen.
- FL: Elias säger också att han är ute och pratar med dig... Och då är inte Gregor där, när han är ute och pratar med dig. Du står och håller på att plocka lite grann... Ni ska ha pratat om resan som han eventuellt ska iväg på.
- (Tystnad, cirka sex sekunder).*
- C: Men var, nej men det pratade inte vi om u... alltså de... Nej, alltså jag har inget minne av att jag har pratat med Elias om det, på den dagen, jag har inte det... Inte att han var ute och klädde på sig eller var ute i trädgården eller ute på något vis, jag har faktiskt inte det.
- FL: Hur lång tid tror du att det går från att Lucas sticker tills du upptäcker branden?
- (Tystnad, cirka fem sekunder).*
- C: Tjugo, trettio minuter kanske...
- FL: Vad grundar du det på?
- C: Alltså... jag tror att det var någonting som vi pratade om... vid något förhör, kanske med Krister. För det liksom, hur lång tid tar det att åka longboard till Lund... Så att jag tror någonstans, ja, det kanske är någonting som jag liksom har kommit ihåg sen tidigare, eller om det, om det var så. Men jag tror att en halvtimme kanske.
- FL: Mm... Men när du nu ser då, någonting ser du i förrådet, beskriv vad det är du ser inifrån huset.
- C: Jag har ju någon kattlucka som sitter på dörren, och det liksom det är precis som att det, det ser annorlunda ut i den kattluckan än vad det brukar göra om det är något ljus eller om det är någon, liksom att det ryker någonting, men någonting får mig att reagera. Och att jag måste gå ut och öppna...
- FL: Mm.
- C: ... Det är liksom det, minnesbilden jag har av den här, av den händelsen.
- FL: Och så kommer du fram till... dörren, öppnar den, vad är det du ser då?

- C: Rök... Grå rök... Alldeles immig är det... och, jag tror att... om jag ser att det liksom... om det glöder eller om det liksom är något förkolnat, eller var det någon, det ligger liksom något bråte på den här sängen... Där nere och... det enda jag liksom tänker på, det är att jag måste kväva det som brinner. Det är liksom det som jag ändå tänker på...
- FL: Och var befinner du dig då?
- C: Utanför.
- FL: Mm, vad gör du sen?
- C: Springer in och hämtar min telefon... St... jag stänger dörren och så springer jag in och hämtar min telefon.
- FL: Var är den?
- C: Jag kommer inte riktigt ihåg om den låg på diskbänken i tvättstugan, eller om jag hade den inne i sovrummet. För det är på de två ställena jag brukar ha den... Men jag sprang in och hämtade den.
- FL: Om du har den i sovrummet, var ligger den då?
- C: Då brukar den ligga i... jag har en sådan här smal garderob där jag har en massa bråten, som jag kallar det för... på en hylla där, brukar den ligga i så fall.
- FL: Okej, bakom en stängd dörr då eller?
- C: Ja.
- FL: Okej.
- C: Ja.
- FL: Eller alternativet var diskbänken i?
- C: Tvättstugan.
- FL: I tvättstugan.
- C: Ja, vi har två laddare som ligger... på den här gråa... skivan, eller en laddare som jag brukade ha min telefon i när jag laddade den.
- FL: Mm.
- C: Så antingen där eller i sovrummet.
- FL: Mm... Du kommer tillbaka där, va... var är du när du väl ringer?
- C: Då står jag...
- FL: ... Vad gör du?

- C: ... Jag står här står jag, tror jag... Alltså precis utanför vårat, våran tvättstugedörr som vi kallar den för då... Och jag, jag tror att under tiden jag pratar med henne, när hon frågar, jag tror att det var en hon. Kan varit en han också. Men, just det här med brandsläckaren, det är då liksom jag... Samtidigt som jag pratar med henne, så tar jag liksom den här vattennyckeln och ut i carporten och ska hämta vattenslangen, för att liksom släcka det som sprutar, eller det som brinner helt enkelt.
- FL: Mm... Fortsätt.
- C: Och... hur, hur långt jag kom i den här vattenprocessen, det vågar jag inte svara på, men, men det jag, det jag kommer ihåg är ju att när jag har, jag tror, jag kommer inte ihåg om, om jag avslutade samtalet eller om hon bara la på luren eller vad jag gjorde. Men, när jag håller på och liksom fibblar med allt det här med vattnet, så ser jag barnen någonstans. Va... om, om de är i dörren i tvättstugan eller om de är ute på altanen, det ka... jag vet inte. Men jag ser Ebba och Elias i alla fall. Och... om, när Magnus kommer i den här, det vågar jag inte riktigt, ja, jag vet inte vilken ordning liksom allt det här kommer. Men helt plötsligt så är han där, och det enda jag skriker är, ta bort barnen, barnen ska inte se.
- Och jag försöker stänga, för att jag ska släcka det som brinner helt enkelt där inne. Och han försöker liksom öppna dörren. Och det enda jag minns av det här, det är liksom att jag försöker liksom, släcka elden och slangen är i vägen mellan dörren, så det går inte stänga den riktigt. Och... sen så kommer då de här brandmännen då och jag är här någonstans tror jag när liksom...
- FL: Någonstans är, utanför...
- C: ... Utanför liksom, själva den här förrådsbyggnaden då. Och... jag tror jag satte mig på marken, om jag inte minns fel.
- FL: Mm. Du säger... han försöker öppna, varför går det inte att öppna för honom?
- C: För att jag håller emot, för att barnen inte ska se.
- FL: Okej.
- C: Ja. För de, jag vill inte att de ska se Gregor där inne.
- FL: Kan du beskriva var du står i förrådet då?
- C: Jag måste ha stått...
- FL: Om du ritar förrådet som, som sådant fast lite större, så att vi kan se.
- C: Om förrådet är här, så har vi väl dörren... Den öppnas ju så... Om sängen står så. Här har vi något kylskåp och här har vi någon bänk och sen är det fullt

med... Jag står nog i, i den här... hur långt in jag är i, det vet jag inte. Men där någonstans är jag.

FL: Strax innanför dörren.

C: Ja.

FL: Det finns några hyllor inne, där inne också...

C: Ja, här.

FL: ... var är de?

C: Här är hyllor. Hela vägen så är hyllor.

FL: Mm... Du säger att han ligger på sängen...

C: Nä, han ligger inte kvar i sängen han...

FL: Okej.

C: ... ligger på, på backen...

FL: Han ligger på backen.

C: ... ja, han ligger på backen.

FL: På sidan?

C: Jag har för mig att han låg på sidan. Och ha...

FL: Var ligger han då om sängen står där?

C: Ja, men den kanske står lite längre in... Det är lite väl tigt kanske, om vi säger att sängen står där...

FL: Mm.

C: ... Han, han ligger ju här någonstans, tror jag han låg så...

FL: Okej.

C: ... på backen. Om det här är sängen, och den är ju... alltså jag kommer inte ihåg om den stod på sidan eller om den står på liksom på rätt köl, eller hur den står, men han ligger där och här är det fullt med liksom bråte...

FL: Och här är nere vid fötterna?

C: Ja, precis... Och det, det var det liksom som, som glödde på något... eller om det rök mycket eller vad det nu gjorde. Det, det var det liksom som fångade min... min liksom blick. Och jag vet att jag tänkte att, vad konstigt att han inte har några byxor på sig. Och liksom tog på benen på honom, och tänkte, har han

tagit av sig dem. Det var liksom det som jag... reag, alltså det som... reag... fick min hjärna att reagerar på något konstigt sätt.

FL: Vad ser du mer i förrådet?

C: Eh...

FL: Och det här med bråtet, kan du beskriva var bråtet är?

C: Nej, men det... han hade ju sitt täcke, och jag, jag såg ju, jag tror att det var något randig påslakan som var på det här täcket. Och jag ser de här ränderna som är svarta och röda och gröna eller vad tusen det är för färger på dem. Det ligger liksom där nere i... bråtet. Och... om... jag tror att den här sängen är en grön säng som han brukar ligga på, och det var rester av det här gröna på den här sängen...

Om det var något mer sen, jag vet inte om det var något mer som lå... som låg... vi har ju en massa grejor i det här förrådet. Det är ju dynor och det är liksom... eh, gasol er och det är sågar och det är liksom, det är massa saker där inne liksom, så att det var liksom fullt med grejor som stod där nere.

FL: Mm, men vad är det som ligger på golvet?

C: Ja, det, det som, det som ligger, det som var här, det är ju, det är ju blod som ligger där.

FL: Och var är där? Du måste eftersom...

C: Alltså jag kommer inte ihåg hur stort det här är...

FL: Nej.

C: ... men, det här, jag tror att det var här, var blod.

FL: Mm, du ritar...

C: ... här, jo, men här, sen såg jag ju den här himla gröna, bensindunken stod ju där...

FL: Okej...

C: ... ja.

FL: ... kan du skriva då en femma vid bensindunken.

C: Där, den ser jag, för den vet ...

FL: (Hostar, 35:02).

- C: ... jag att, den, det liksom tänkte jag att den måste ut. Sen om det var jag som tog ut den eller om jag räckte den till Magnus, det vet jag inte. Men jag såg den stå här ute...
- FL: Någon hostar, 35:12.... Sex sen.
- C: Ja... Den såg jag i ögonvrån, någon gång sen att den stod utanför förrådet.
- FL: Okej.
- C: Va, vad jag ser mer, alltså jag, jag ser hans svarta jacka. Han hade någon Helly Hansen jacka, tror jag, på sig den här dagen. Den ser jag...
- (Tystnad, cirka sex sekunder).*
- C: Jag vet inte om jag såg så mycket mer, det var ju ganska mörkt där inne. Det var liksom, det var den här röken och, och...jag vet inte ens om jag tände lampan, om jag liksom gjorde det eller om jag inte gjorde det. Jag kommer, jag, jag, jag ser bara liksom det här, det som ligger på golvet.
- FL: Ljusinsläppet till det här förrådet, var kommer det ifrån?
- C: Det finns inget ljusinsläpp...
- FL: (Hostar, 36:04).
- C: ... Alltså du menar om, om det finns lampor i det?
- FL: Jag menar rent, när du står och ser det här...
- C: Ja, det är dörren som är öppen.
- FL: Och eventuellt sa du att du har... kan ha tänt belysningen, men det vet du inte.
- C: Nej, jag kommer inte ihåg om jag...
- FL: Nej.
- C: ... gjorde det eller inte.
- FL: Vad ser du mer, om du försöker sätta dig tillbaka till den här situationen, vad ser du mer för...
- C: Alltså jag, jag ser ju det som brukar stå där inne. Jag ser ju sågen, ser jag ju, alltså jag tror jag ser, det här är ju saker som finns där inne hela tiden...
- FL: Mm.
- C: ... jag vet exakt vad som finns i det här förrådet...
- FL: Mm.

- C: ... Det finns dynor, som är i den här hörnan. Jag tror till och med här står den här himla brandsläckaren, för den tyckte han var så ful, så den skulle vi inte ha inne i huset. Den tror jag står där, i den hörnan.
- FL: Då vill jag att du skriver en sjua där.
- C: Här står en såg, kapsåg, under där står det en gasoltub.
- FL: Den kallar vi åtta... Kan sätta ett streck ut så vi håller reda på det.
- C: Där har vi en gasoltub, här har vi ett kylskåp... och en frys. Här förvarar han all sin öl. Här i den här hörnan... är det massa... sådana här, vad heter det, dynor till... utemöblerna. Här har han en krok, där det hänger en massa kläder... som hänger ner så. Hans arbetskläder ute i trädgården.
- FL: Nu måste jag göra en liten anteckning här.
- C: Ska jag skriva vad det är eller?
- FL: Nej, det behöver du inte...
- C: Nej...
- FL: ... det har du berättat ju.
- C: Ja... Där har han en massa kläder som, som han förvarar. I de här, i den, i den här sektionen då... På den här sidan har han... massa färgburkar, massa... målargrejer, massa allt sådant där som man har när man målar och, fix och trix och allt vad det heter, fogmassor och gud vet allt. Det står några lådor med skor, tror jag till och med där... Vad har vi mer?
- FL: Nu pratar vi om långsidan som inte har dörr.
- C: Ja, precis...
- FL: Mm.
- C: ... På den här delen, den som är då mot kortsidan, här har han poolgrejer. Ja, det har vi här också, i det här skåpet så har vi alla poolkemikaler, för det var ju det han skulle ha den här bensinen till. För det blir ju sådana här... beläggning på gångjärnen av allt klor. Och då hade han kommit på att om han använder ben, bensin så får man bort det här som blir som en geggamoja... på de här gångjärnen. Då tvättar han rent med det, det var det han skulle ha bensinen till.
- FL: Har han sagt det?
- C: Ja, det har han gjort förut.
- FL: Ja, men har han sagt det...

- C: Ja...
- FL: ... den här dagen?
- C: ... ja, för jag, för det här, för den här bensindunken står normalt sett i det förrådet. I lilla förråd...
- FL: Det som vi kallar nummer tre?
- C: Ja. Det som vi brukar kalla för lilla förrådet. Och då så sa jag till honom, glöm nu inte och ställa tillbaks bensindunken, för det luktar så äckligt i förrådet av bensinen, eftersom det är ett stängt utrymme. Och eftersom vi då har mat i den kylskåpen, så tycker inte jag det är så trevligt. Så det skulle han hålla på med, på den här, det var, det var vad han hade att göra på sin att göra lista. Så i, i det här skåpet då som vi, ska jag kalla det för elva eller?
- FL: Det ska, ja, och så ska du...
- C: Där har vi alla de här kemikalierna...
- FL: Mm.
- C: ... vad det nu är för något, klortabletter och allt vad det nu är.
- FL: Men de egentligen poolsakerna har ni precis mitt emot på andra kortväggen?
- C: Ja, de, alltså de som inte är kemikalier.
- FL: Mm.
- C: Ja, precis. Det har vi här, här ligger massa reservdelar till poolen och massa... muttrar och grejsemojser och rör och allt möjligt. Plus att han har alla sina verktyg. Han har två stycken stora verktygslådor, de står där också. På den här sidan, har vi... dels Lucas longboard brukar stå där, fast den stod inte där den dagen, tror jag.
- FL: Nu pratar vi om långsidan där dörren finns.
- C: Ja... Han har massa fiskeredskap tror jag, som ligger på den sidan där... Vad har vi mer på den sidan? ... Kommer knappt ihåg nu vad vi har här inne... Men han har ju en massa krukor som står där också, står de på den sidan, de kanske de gör... Ja, det gör det nog... Han har ju en massa sådana här... blomkrukor... de står nog på den här delen, det är nog det han brukar ha på den sidan. På den sidan som är vid dörren, där står nog en massa krukor tror jag... Och om det är något mer på den hyllan så är det, det är fiskeredskap, det är någon golfbag som ligger där, tror jag, tennisrack ligger där också... Innebandyklubb ligger där också, tror jag...
- Det är sådant där, lite längre saker som han förvarar där.

FL: Beskriv Gregor.

C: Va?

FL: Beskriv Gregor. Vad är det du ser?

C: När han ligger där?

FL: Mm.

C: Då ser jag ju liksom bara honom ligga där, och att det är blod. Och att han inte har byxor på sig.

FL: Var kommer blodet ifrån?

C: Det vet jag inte, jag ser bara att det är blod. Jag vet att jag tar på honom och... får blod på mig och...

FL: Var tar du på honom?

C: Jag tar honom på benen, det vet jag, men om jag tar på honom... någon annanstans, jag, jag minns inte. Om, var jag tog på honom. Men jag kände på honom.

FL: Och vad känner du efter?

C: Varför han ligger så konstigt, och varför han inte har byxor på sig. Alltså att jag var tvungen att känna liksom varför han inte, om han var utan byxor eller om det var dimman som liksom lurade mig på något vis. Jag, jag fick bara en känsla att jag var tvungen att röra vid honom.

FL: Mm... Var placerar du dig själv att du är inne i...

C: Alltså jag, jag står ju, här är ju dörren...

FL: Mm.

C: ... Nu blir ju, blev ju det här lite, tight, men jag står liksom i den här delen någonstans. Jag, eftersom jag, den här... måste jag ju ha hämtat på något sätt, så att, det är ju på den här delen som jag i så fall rör mig, det som är liksom närmst, det är ju inget stort förråd så...

FL: Nej.

C: ... att det är ju inte tio meter vi pratar om, det är kanske en meter in.

FL: Du visade då på långsidan där dörren finns...

C: Ja.

FL: ... från entré, ingången från dörren och ner mot Gregors fötter.

- C: Ja.
- FL: Någonstans där...
- C: Ja...
- FL: ... förflyttar du dig.
- C: ... ja.
- FL: Du pratade om att du såg barnen utanför...
- C: Ja.
- FL: ... var ser du dem ifrån?
- C: När jag står här, eftersom...
- FL: Innan du har gått in?
- C: Alltså jag, de, de... alltså när i den här... liksom tidsperiod, jag minns, alltså jag minns inte när jag såg dem, eller var det var jag såg dem. Jag vet ju att jag ser... att jag ser dem i liksom ögonvrån, på något vis. Och... det måste ju ha varit när jag har varit inne och hämtat telefonen. Det måste det ha varit. Eller jag, jag, jag kan inte säga, jag kan inte säga om det, där här är bara liksom det jag tror mig minnas, jag vet inte om jag minns det eller inte. Men jag tror att det är så, för att jag, jag pratar ju med larmcentralen och jag tror jag skriker ganska högt... eftersom Magnus uppenbarligen hör mig skrika, så måste jag ha skrikit, väldigt högt.
- FL: Vad var det du minns av konversationen med larmcentralen?
- C: Alltså jag kommer knappt ihåg att jag ringer ett, ett, två, över huvudtaget. Jag, jag vet, jag, jag minns bara att... hon frågar om brandsläckaren. Det är det jag kommer ihåg och att... att jag säger att det brinner.
- FL: Om jag förstår dig rätt så pratar du om henne innan du (ohörbart, 44:27)...
- C: Ja, men jag tror det, jag tror att det var en hon.
- FL: Ja, eller dem.
- C: Ja, dem.
- FL: Innan du hämtar slangen.
- C: Ja, för när jag pratar, under tiden, och, och den här brandsläckaren kommer upp, det var då liksom jag tänkte, vattenslangen, jag måste liksom spruta vatten...
- FL: Mm.

- C: ... så att jag tror, om jag minns det här, att jag trycker liksom telefonen mot örat samtidigt som jag förflyttar mig ut i carporten och tar den här slangen, och... ska liksom spruta vatten. För slangen hade jag ju dragit fram, den hade jag ju plockat bort efter jag hade städad, tvättat bilen. Och den hade jag ju dragit fram en gång till...
- FL: Mm.
- C: ... Och det gör jag under, om jag kommer ihåg det här rätt, det här samtalet...
- FL: Mm... Och så kommer du tillbaka dit, så säger du att du vet inte om du sprutar vatten eller inte.
- C: Jag kommer inte ihåg om, om jag, om jag... får, alltså om jag får på alla de här sakerna för att få på vattnet, jag minns inte det.
- FL: Vad behöver man göra för att vattnet ska komma igång?
- C: Ja, dels så måste du trycka på munstycket, dels så måste du sätta på vattnet... innan du liksom kan börja spruta vatten, för det är ju en sådan med vatt... alltså... det är ju en sådan grejsomojs på den som stoppar vattnet om det inte finns ett munstycke...
- FL: Mm.
- C: ... ett vattenlås.
- FL: Mm. Kan du försöka göra det till, väldigt förståligt. Om du nu hämtar slangen som du säger...
- C: Så här är det...
- FL: Mm.
- C: ... här, när, om man kommer in i vårt förråd så har ju vi den här hyllan då, som jag har förklarat...
- FL: Mm.
- C: ... som går runt hela förrådet. På den... yttergaveln, är där en spik...
- FL: Mm.
- C: ... på spiken hänger våran vattennyckel...
- FL: Mm.
- C: ... Och, på den hyllan ligger också de här munstyckena då till... vattenslangen...
- FL: Mm.

C: ... de är ju fyra, fem stycken munstycken, tror jag som ligger där, olika varianter. Jag vet ju att jag, tror jag eller om jag... men jag måste ju ha hämtat vattennyckeln. För att ta mig ut till carporten, där slangen hänger, för att sätta i och få på den, så måste du skruva på vattnet för att vattnet ska börja rinna, i slangen och sen måste man trycka på det här munstycket på vattenslangen, för annars är det ju ett vattenlås, då kommer du ju inget vatten, även om jag skruvat på...

FL: Mm.

C: ... så kommer det ju inte något vatten i slagen...

FL: Mm.

C: ... Om inte munstycket sitter fast.

FL: Mm... Om nu mun, munstycket sitter på behöver du göra något ytterligare för...

C: Ja, trycka så...

FL: Mm.

C: ... med handen på...

FL: Mm.

C: ... själva munstycket.

FL: Mm.

C: Mm.

FL: (Hostar, 47:00).

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

FL: Du får, du sa du visste inte hur du avslutade samtalet med SOS...

C: Nej, kommer inte ihåg.

FL: Eller varför du avslutade samtalet.

C: Jag kommer inte ihåg hur samtalet avslutades.

FL: Nej. När du har kommit dit då och har slangen med dig, vad är det då att du minns att du gör?

(Tystnad, cirka sex sekunder).

C: Alltså jag kommer ju, jag, jag minns inte om... om Magnus kommer i samma veva som jag håller på med slangen... Eller om jag har, alltså att han, han kommer efteråt. Men jag, jag vet ju att jag försöker liksom, nej, Magnus måste

ha kommit innan jag försöker liksom gå in i förrådet och släcka det som brinner. Eftersom jag vill stäng dörren... för att inte barnen ska se, för de är ju där, att de inte ska det här hemska.

Så att jag tror att, Magnus kommer liksom genom carporten här... och barnen står någonstans här och jag måste liksom stå precis liksom... och ska stänga dörren när han ska liksom öppna dörren. För ha... jag tror han säger något, vi måste få ut honom därifrån, tror jag Magnus säger. Och så säger jag bara, ta barnen jag vill inte att de ser dem. Och så försöker jag liksom... hålla för dörren, för att inte barnen inte ska se dem.

FL: Beskriv, nu förstår jag inte, hålla för dörren, vad menar du?

C: Magnus ville slita upp dörren...

FL: Mm.

C: ... och jag ville inte att barnen skulle se, utan jag säger, ta hand om barnen.

FL: Och var är Magnus, och var är du då?

C: Ja, jag måste ju stå precis i dörröppning till förrådet och han måste ju stå utanför...

FL: Mm.

C: ... precis utanför. Och... alltså någonstans här måste barnen ha va... alltså de måste varit någonstans här, i det här området liksom.

FL: Okej, någonstans utanför tvättstugan (ohörbart, 49:02)...

C: Ja, det är ju inga långa, det kanske är två meter vi pratar om, det är ju inga stora ytor där, utan de höll sig, det var liksom, vi var väldigt nära hela tiden. Och, så det är det jag liksom... minns, det är liksom att, ta hand om barnen. Och sen så pågick det här kanske... par sekunder, den här dragkampen, och sen så, så sa jag ta bara barnen och, och jag vill inte att han ser dem. Och sen så... hörde jag ju de här sirenerna och allt det här, någonstans liksom i bakgrunden och helt plötsligt så var det bara fullt med, med människor ute på, utanför här.

FL: Mm. När du väl kommer ut då ur förrådet igen...

C: Ja.

FL: ... är det du som öppnar dörren, eller är det någon annan som öppnar dörren?

C: Jag ko... jag tr... jag har för mig, om jag minns det här rätt så är jag redan liksom utanför förrådet, när första, den här grön/gula varelsen kliver in i det här då ute... ute... plats området, och, och jag har för mig att jag sitter med, händerna så på liksom, på backen.

- FL: Var är barnen då?
- C: Då har de följt med Magnus, så att jag...
- FL: Så varken Magnus eller barnen är där, men hur kommer du ut ur förrådet?
- C: Ja, men jag kliver ut ur förrådet.
- FL: När du har gjort vad?
- C: Ja de... jag, jag minns ju inte hur långt det här tog liksom, eller om det var att jag hörde liksom, brand... de här gubbarna som kom eller vad det var som gjorde att jag liksom lämnade... Jag kommer inte ihåg varför jag lämnade...
- FL: Mm.
- C: ... För sen när jag, kommer ut så, så ser jag dem går iväg Magnus och Ebba och Elias, ut på garageuppfarten.
- FL: Du ser ryggen på dem...
- C: Ja...
- FL: ... så att säga?
- C: ... ja.
- FL: Okej.
- C: Och då går jag ifatt dem.
- FL: Ja.
- C: Mm.
- FL: Men då har brandfolket kommit då?
- C: Alltså det, det, det har kommit någon grön/gul, alltså om jag, jag, alltså jag kan inte riktigt minnas hur det här var, men om det var någon som sa till mig... el, pratade, jag, jag minns inte alltså, jag minns inte hur det här var...
- FL: Mm.
- C: ... i detalj, jag gör inte det... Det, det är liksom en enda stor röra i huvudet på mig, jag kan inte minnas riktigt vad, var, om jag var här, om jag höll mig för magen, eller om jag stod i dörröppningen eller om dörren var öppen, eller... Jag, jag minns inte.
- (Tystnad, cirka sex sekunder).*
- FL: Säger Gregor någonting till dig under hela den här tiden?

- C: Alltså i, i förrådet?
- FL: Mm.
- C: Nej, det tror jag inte. Ja, han lät tror jag... Han, han... nåååå, något ljud hade han för sig... tror jag... Eller om det var liksom något annat ljud, men någonting var det som...
- FL: Upplevde du att han levde?
- C: Jag tänkte inte ens... Jag, jag, jag förutsatte att han gjorde det.
- FL: Du hör med ljud, men du säger att han säger ingenting.
- C: Nej, han sa ingenting.
- FL: Barnen säger ju att, du har sagt att han har sagt att du ska stänga dörren.
- C: Alltså...
- FL: Att du säger det där, då.
- C: Nej... nej, det har de, nej... Alltså inte att, att, nej, Gregor pratade inte med mig, nej det gjorde han inte.
- FL: Mm. Men du sa det inte heller? Även om det...
- C: Nej, inte vad...
- FL: ... var så att han inte pratade med dig.
- C: ... inte vad jag minns.
- (Tystnad, cirka nio sekunder).*
- FL: Du är ju inne i, i förrådet...
- C: Mm.
- FL: ... är det någon mer som är inne i förrådet, från att du upptäcker, elden tills... du lämnar så att säga?
- (Tystnad, cirka fem sekunder).*
- C: Jag vet ju inte hur, hur långt Magnus var inne i förrådet, det vet jag ju inte, men under tiden, nej, det tror jag, inte mer än jag, nej.
- FL: Det är ingenting som du beskriver, som gör att någon annan skulle ha varit inne i förrådet...
- C: Det är inte så, nej inte efter att jag upptäcker honom.

- FL: Mm. För du pratar om att barnen är där ute, Magnus kommer... Du går in i förrådet, stänger dörren...
- C: Ja, precis, sen vet jag ju inte om det var jag som tog ut den eller om det var Magnus som tog ut den.
- FL: Bensindunken?
- C: Ja. Det minns inte jag. För jag, det enda jag minns det var att jag såg den och den skulle komma ut och den stod där ute sen.
- FL: Mm. Du såg den där du har ritat in på plats nummer fem...
- C: Ja.
- FL: ... först. Och nästa gång du ser bensindunken så är den...
- C: Så är den ute...
- FL: ... på plats nummer sex.
- C: Ja... Ja.
- (Tystnad, cirka sex sekunder).*
- FL: Jag tror att jag känner mig rätt så klar med den trettionde, är det någonting du vill?
- B: Nej.
- FL: Någonting som du vill?
- L: Nej, tack.
- FL: Du måste ju ändå, du sitter ju här... anklagad, misstänkt för mord...
- C: Mm.
- FL: ... på Gregor... Någonting måste du reflekterat över, varför du är anklagad och hur är detta möjligt och... Vad är det som gör att vi tror att du ska ha mördat honom?
- C: Jag vet faktiskt inte varför jag skulle haft ihjäl honom.
- FL: Inga känslor alls? Vad gäller det.
- C: Nähä, han var trots allt min man.
- FL: Ja, och det, det är så jag menar, men just, du är anklagad här...
- C: Ja, det är ju för att... jag bor i huset så klart...

FL: Mm.

C: ... de... jag är inte dummare än så att, det är för att jag bor i huset. Det är ju vårt hus.

FL: Vi pratade lite... jag ska gå vidare då, vi ska i och för sig, vi lämnar den trettionde, vi kommer säkert och komma tillbaka till den datumen, även om vi inte gör det idag. Men vi pratade ju lite om andra saker sista du och jag träffades. Som jag vill att vi ska förtydliga lite grann också.

Och det är ju då Elias, och det Elias var utsatt... av... Du har beskrivet det för oss, och jag tror att du genom brev har fått reda på att Elias ville prata med... polisen om, hur han hade det. Och det har vi pratat med honom om... Du beskrev det som nypningar i, i bröstet på honom... Och... men han berättade om lite mer allvarliga saker. Bland annat så, ska, ska han ha haft någon tändare som han ska ha...

C: Mm.

FL: ... även om han inte brände honom så han skadade så brände han av håret på armen...

C: Mm.

FL: ... Hur fick du reda på det?

C: Elias berättade det.

FL: Fick du besked på något annat sätt?

C: Äm, jag tror att Lucas nämnde det också, att pappa var idiotisk som gjorde det.

FL: Vad är det då Elias beskriver?

C: Jag tror att det här var en dag när jag jobbade, och Elias ringde till mig på jobbet. Och så att... pappa är sjuk i huvudet, han tog... vi har ju jätte många värmeljus som... Gregor är ju, vill ju gärna elda värmeljus istället för att ha varmt i huset, så att det, han går ju runt och tänder. Han tyckte han var rolig, så han kom in på Elias rum och tar den här tändaren som är med sådan här lång pinne på...

FL: Men har Elias berättat att det...

C: Ja.

FL: ... är så att pappa...

C: Ja.

FL: ... tror att han var rolig?

C: Ja.

FL: Okej, mm.

C: Ja... Eller, han, han sa väl att pappa är sjuk i huvudet, han tog tändaren och... brände mig på armen... Och då frågade jag honom, fick du brännmärken? Eller gå och spola vatten eller någonting. Han är ju sjuk i huvudet, jag ska anmäla honom, sa han då. Och... tyvärr så gjorde jag väl som många andra gånger att, jag kan inte prata med dig, jag sitter på jobbet vi tar det när jag kommer hem.

FL: Mm.

C: Jag konfronterade Gregor med det, så klart, men han tycker att han är rolig när han är onykter och han tycker att det är väl inte så himla farligt. Sen minns inte han dagen efter att han har gjort sådana saker.

FL: Men därför att, Elias säger ju att han gjorde ingen, eller ingen polisanmälan gjordes, för han ville inte bli fosterhemsplacerad. Var har han...

C: Nej.

FL: ... fått en sådan idé ifrån?

C: Jag vet inte om det är en... alltså om det är en medialbild som han kanske har, om man hamnar hos socialen. Jag vet att Lucas hade någon klasskompis, där... socialen blev inblandad och... där han ham...

(Någon harklar sig, 57:57).

C: ... det slutade till och med, alltså det slutade på det viset att barnen blev fosterhemsplacerade. Så att kan ha med en... en medialbild eller en rädsla att bli separerad från oss eller på något vis. Jag har till och med frågat Elias om han tycker att pappa och jag ska skilja oss. Och Elias har sagt att nej mamma, det blir aldrig bra för mig, jag vill, jag vågar inte vara själv med pappa... (Gråter, 58:29).

FL: På vilket sett anser du att en skilsmässa skulle gjort det svårare för Elias?

C: För att (gråter, 58:42)... Gregor såg det som sitt nöje att plåga honom... Elias är den som... är mest lik mig...

(Tystnad, cirka tio sekunder).

C: Han, han brukade säga till... Elias och mig, att det är bättre att ni gifter er, för ni har ju ett kärleksförhållande, ni är ju herr och fru Liebler... Elias kunde aldrig förstå varför inte hans egen pappa älskade honom... Och varför han alltid var så elak emot honom... Eller varför han alltid fick höra att han var tjock... Varför han var dum i huvudet, idiot... Varför han inte andades normalt... Varför han inte... Det var hela tiden fel på han. Och Elias sökte ju... min kärlek så

klart. Jag gav honom jätte mycket uppmärksamhet, jag gav honom all den kärlek som jag tyckte han var värd... För att kompensera det som... Gregor inte gav honom (gråter, 01:00:05). Men jag skyddar alltid Gregor, ursäktar honom... och sa till Elias att det är... det är för att pappa är... dricker som han gör som, han är egentligen inte sådan.

FL: Men varför skyddade du Gregor?

C: (Snörvlar, 01:00:25).

FL: Och vad skyddade du honom från?

(Tystnad, cirka fjorton sekunder).

C: Jag tror inte jag vågade... låta barnen vara ensam med honom... Så att jag tog hellre den... förnedringen... som en barriär mellan barnen och honom, så att han istället gav sig på mig... För att jag skulle skydda barnen så mycket som möjligt.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: Och jag som hade bestämt för att jag inte skulle gråta idag...

FL: Du blir (ohörbart, 01:01:22) när du pratar om en av dina barn, tror jag att det är...

C: (Snörvlar, 01:01:26).

FL: ... full förståelse för. Så får du inte känna.

C: När man... när man har suttit... isolerat från barnen så länge... (snörvlar)... om de kommer ihåg... allting de har fått utstå ifrån... och jag har hela tiden skyddat honom... det gör ont...

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: Men jag älskade den här mannen ändå...

FL: Fortfarande?

C: Ja.

FL: Vad älskade du?

C: När han inte... den han var när jag träffade honom.

FL: När tog den mannen slut?

C: När jag ha... ville skilja mig... tvåtusent fem... Det var då... det var då han tog mig som gisslan. Istället för ett äktenskap.

- FL: (Hostar, 01:02:49).
- C: (Snörvlar, 01:03:00).
- FL: Vi pratade om den medicinska, (ohörbart, 01:03:04) sist.
- C: Ja.
- FL: Du sa att det låg lösa tabletter i medicinskåpet...
- C: Mm.
- FL: ... (ohörbart, 01:03:10) sova.
- C: Mm.
- FL: Du sa också att Gregor kände till de här tabletterna.
- C: Förlåt, vad sa du?
- FL: Du sa, att Gregor kände till de här...
- C: Ja.
- FL: ... tabletterna. Och att...
- C: Ja...
- FL: ... han (ohörbart, 01:03:21).
- C: ... han hade fått kännedom om dem, ja, han visste inte om dem från början.
- FL: Och hur hade han fått den kännedomen?
- C: För att de låg i medicinskåpet, och han frågade vad det var.
- FL: Mm... Kunde (ohörbart, 01:03:32) orolig att barnen skulle kunna ta fel medicin i skåpet?
- C: Nej, det var jag faktiskt aldrig orolig för, de visste var de, om det behövde en Ipren så visst de vad en Ipren var... Eller en... liknande medicin.
- (Tystnad, cirka åtta sekunder).
- FL: Hur många tabletter trodde du... sa du att du trodde det fanns kvar som skulle... kunna vara sömntabletter?
- C: Fyra, fem.
- FL: Mm... Vi pratade om också att du hade ätit tabletter... mer än en gång den sista veckan...
- C: Mm.

FL: ... Har du någon uppfattning om hur många gånger?

C: Tre, fyra kanske.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

FL: Vi pratade också om, skulder sist.

C: Mm.

FL: Då säger du så här, de har gått till vårt liv.

C: Mm.

FL: Vad menar du med det?

C: Ja, men det har ju varit... Gregor tyckte ju att hans pengar skulle gå till alkohol, det var det enda han... skulle... unna sig själv. Och resten skulle jag, liksom bekosta, och det var resor och det var kläder till barnen, det var nöjen, det var liksom... konsumtion helt enkelt.

FL: För så beskrev du inte riktigt det sist, då pratade vi ju om fördelningen och vems skulderna var.

C: Ja.

FL: Och då var det ändå en stor del som skulle vara Gregors skulder.

C: Ja, men det är en del av dem som är Gregors skulder också, absolut. Men han tyckte att det var jag som fick sköta dem.

FL: Mm.

C: Ja.

FL: Men den här konsumtionen som föregick, menar du att den var i samråd med Gregor?

C: Ja. Eller han tyckte ju aldrig att någonting var nödvändigt, förutom hans alkohol.

FL: Mm.

C: Det tyckte han ju inte, han tyckte ju liksom att... man behövde inte köpa saker till barnen eller grejor till barnen, eller någonting sådant där. Men du får sköta det som du vill, bara du betalar det.

FL: Bara du betalar det?

C: Ja.

FL: Mm... Det kunde du ju inte riktigt eftersom du är (ohörbart, 01:05:48) av skulder.

- C: Mm.
- FL: Och ändå säger du att han var beredd att betala hundratusen...
- C: Ja, det hade vi kommit överens om.
- FL: Hur resonerade han då?
- C: Men, han, han var ju inte svår på det sättet egentligen liksom, utan det var liksom, han tyckte inte om det så klart, men det var inte så att han var liksom... Jag satte in fyra tusen till honom varje månad...
- FL: Mm.
- C: ... för att vi skulle ha på ett sparkonto. Och då sa jag bara det till honom att, eftersom vi sparar åtta tusen varje månad så kan jag ta hundra tusen av de pengarna i så fall, och använda de till de här sakerna.
- Han tyckte inte det var någon bra idé från början, absolut inte. Men, vi kom fram till liksom att de här pengarna var trots allt något som jag hade satt in till honom. Och då kunde jag använda det.
- FL: För sist sa du att du betalade hälften av lånen med de pengarna.
- C: Nej, men de, inte... bolånen betalade han... Alltså de lånen som vi hade på huset. De här var liksom, fyra tusen var för att vi skulle liksom ha en buffert till huset, om det var så att det skulle behövas eller någonting hände.
- FL: Så tror jag inte du formulerade dig sist, då tror du bet... du sa att...
- C: Jaha, men då, då kanske jag formulerade mig lite tokigt, men det var liksom, det var som en säkerhet han ville ha på de här fyra tusen varje månad.
- FL: För jag vill minnas att, att vi pratade, nu har jag inte papprena framför mig, så jag kan ju också minnas...
- C: Mm.
- FL: ... fel. Men jag vill minnas att, att vi pratade om att du fick betala hälften av huslånet, och det pratade vi i samband med, testamente och annat så trots att du då inte ägde huset så fick du ändå betala lånet.
- C: Nej, men jag stod på hälften av lånen, tror jag att jag sa.
- FL: Mm.
- C: Ja. Men, men jag betalade... de här fyra tusen gick inte till, för då skulle jag ju betala nästan hela lånet, för jag tror att lånen låg på sex tusen...
- FL: Mm.

- C: ... Om jag inte minns fel, eller om det är någon... Men jag tror att räntorna kostade sex tusen eller...
- FL: Så överföringen av fyra tusen, säger du, det handlade om ett sparkonto.
- C: Ja.
- FL: Ett eget konto, som vem då hade, och uppsatt i vilket namn?
- C: Nej, det står säkert i Gregors namn.
- FL: Inte i ditt?
- C: Det tror jag inte.
- FL: Okej... Då skulle du få hundra tusen säger du...
- C: Mm.
- FL: ... Men hur skulle du ha betalt månaden efter?
- C: Ja, det fick vi väl ta då.
- FL: Så, du pratade om en skuld nämligen till...
- C: American Express...
- FL: Ja...
- C: Mm.
- FL: ... så hade du...
- C: Men jag tror inte jag hade någon kvar på den sen... Sen...
- FL: Nej, men allt det andra.
- C: Ja, fast ja, den... det tror jag liksom jag hade, det hade nog gått.
- FL: På vilket sätt?
- C: Ja, men jag fick ju en ganska bra lön också.
- FL: Du menar att den skulle ha täckt...
- C: Ja.
- FL: ... både era utgifter, betalning till Gregor...
- C: Ja.
- FL: ... plus dina...

C: Ja.

FL: ... räntor som...

C: Ja.

FL: ... du var skyldig?

C: Ja.

FL: Okej... Och vi var överens om att du fick ut en...

C: Ja, fast jag vet ju att i februari får jag ju alltid en, en... får jag alltid en större lön, så att det visste jag liksom att då skulle jag klara det.

FL: Vad pratar vi om ut?

C: Fyrtio kanske.

FL: Mm... Men om fyrtio täcker...

C: Mm.

FL: ... omkostnader, betala Gregor...

C: Ja.

FL: ... plus alla räntor...

C: Ja.

FL: ... som skulle betalas...

C: Ja.

FL: ... okej.

(Tystnad, cirka tjugotvå sekunder).

FL: Sen pratar du också om att Gregor betalar ungefär trettio procent av era räkningar, det var väl lite mer än trettio, fyrtio procent.

C: Va, eh... trettio procent av?

FL: Era räkningar.

C: A, han betalade... Han betalade sin sprit och huslånen kan man väl säga. Sen så brukade vi liksom, sophantering och sådana saker, brukade vi liksom, deala lite med.

FL: Okej.

C: Mm.

- FL: De enda fasta kostnaderna han hade i månaden menar du är huslånet...
- C: Och hans sprit.
- FL: ... och spriten... Ingenting mer? Inga, bidrog inte med någonting annat?
- C: Förlåt?
- FL: Bidrog han inte med pengar till någonting annat?
- C: Ehm, nej... Eller ja, det kunde, vi kunde ju dela på vissa saker, kunde vi göra ibland, men inte, det var inte så att han... handlade kläder till barnen eller... så, nej det gjorde han inte.
- FL: Mm... Nu tror jag att jag är klar, någonting?
- B: Nej, du har varit inne på räkningarna också så att, nej. Vi har ingenting.
- FL: Har du någonting?
- L: Nej tack.
- B: Jag hade en liten fråga där, men det har hon ju svarat på, det var det här med... Jag förstår ändå inte varför det var bättre att bli kvar i ett förhållande, där, när han är så elak mot Elias. Hur det kan vara bättre?
- C: Åh, det är så jobbigt att prata om det.
- B: Ja, jag kan inte få det att gå ihop. Ursäkta mig Cecilia, men det får jag inte.
- (Tystnad, cirka sex sekunder).
- C: Åh, jag ska försöka... förklara... Utan att jag... Jag har ju berättat att jag ville skilja mig en gång... För tio år sedan... När jag stod helt ensam, det var ingen som... skulle ta mitt parti... det var ingen som skulle... Barnen skulle bli kriminella och psykiskt störda, fick jag höra... Och hur kunde jag som mamma... splittra en familj. Det var ju jag som hade gjort den hemskaste synden man kunde göra. Gregor, han var ju bara alkoholist, det kunde man bli fri ifrån... Det använde han emot mig, nästan varje dag. Att det är ingen som kommer ta din... Det är ingen som kommer... stå på din sida...
- Vad skulle barnen säga om jag berättade vad du har gjort mot mig? När man får höra det tillräckligt många gånger... att man inte duger någonting till... till slut tror man på det. Man tror inte att man klarar sig själv. Man tror inte... Man tror inte att barnen får det... bättre, utan man tror snarare att barnen skulle få det sämre.
- Så länge jag kunde... finnas för barnen dygnet runt... och se vad som hände och vilket skick han var i, så kunde jag stå emellan.

Det går inte förklara för någon som inte lever i det. Hur det är, att hela tiden bli nertryckt... förminskad... kontrollerad... Varför man har varit borta med... hunden fem minuter längre än vad man brukar vara, vem träffar du... varför svarade du inte när jag ringde? ... Vem pratade du med när jag ringde...

Till slut blir man förminskad... Man... man låter barnen, spela roller för att det ska vara friktionsfritt hemma, det var ju därför de inte gick ut ur rummen... De vågade ju inte... De var rädd för att... kla, kliva på en mina där Gregor skulle blir arg, eller att det skulle bli någonting som gjorde att stämning blev jobbig för dem hemma.

Barnen och jag levde två olika liv. Vi levde ett liv när inte Gregor var hemma, när Gregor var hemma så... levde de det livet han, han förväntade sig att de skulle leva. De skulle vara på sitt rum. Och jag skulle kretsa kring Gregor till hundra procent.

B: Mm, jag är nöjd.

FL: Vi har en tidsaspekt och...

L: För min del är det ingen stress.

FL: Vad sa du?

L: För min del är det ingen stress.

FL: Det är ingen stress? Nej...

L: Nej, nej, så har ni.

FL: Då fortsätter vi.

L: Mm.

FL: Du har pratat mycket om ditt liv, med Gregor.

C: Tack.

FL: Men du nämner inte hur det började.

C: Nej.

FL: Som du vet så läser ju åklagaren alla brev du skriver, alla...

C: Mm.

FL: ... brev du får. Är det någonting som, är något frågetecken så tas breven i beslag...

C: Ja, jag tänkte...

- FL: ... så får vi också läsa dem. Vilket innebär att vi har fått ett par brev som vi har läst...
- C: Ja.
- FL: ... Till Anna så skriver du ju att du har spelat, i sjutton års tid men det är inte sjutton år du beskriver för oss här som har varit, för sjutton år är väl den tiden du har haft en relation med Gregor?
- C: Ja, fast det, det jag syftade på det var väl, det är väl säkert det här med en Oscarsfilm, att jag skulle blivit mångmiljonär om den här filmen hade rullat i sjutton år. Det har ju inte, jag, jag har sagt flera gånger att de fyra första åren med Gregor var de bästa i mitt liv. Fantastiska år hade vi... där vi liksom levde ett fullt normalt, socialt familjeliv. Det här började när vi flyttade till Skåne.
- FL: Varför flyttade ni till Skåne?
- C: För Gregor fick jobb i... Skåne, som regionschef på Shurgard.
- FL: Mm... Dess för innan var jobbade han då med?
- C: Systembolaget, ironiskt nog.
- FL: Okej...
- C: Mm, det var...
- FL: ... hade ambitioner (ohörbart, 01:16:11).
- C: Alltså han, han... han har ju... haft chefspositioner under ganska många år innan vi flyttade till Skåne. Men alla hans tjänster har slutat med att han har haft samarbetsproblem, eller fått sparken eller... ja... stulit ifrån sin arbetsgivare eller något liknande. Och när vi... träffades han och jag så gjorde vi ju det genom det företaget som vi både då jobbade på. Och där...
- FL: Som var?
- C: På den tiden hette det Power, det är liknande El-Giganten eller Media Market, det finns inte längre idag. Och då jobbade han som regionschef där... Men då fick han sparken för att han... Det började egentligen med att han blev anklagad för sexuella trakasserier av någon kollega. Det slutade med att han fick samarbetsproblem och fick... sa upp sig själv helt enkelt...
- FL: Inte sparken, utan sa upp sig själv?
- C: Ja, men det heter ju så.
- FL: Ja...
- C: Ja.

FL: ... men det är en skillnad.

C: Ja, men han fick sparken men på pappret står det att han sa upp sig själv.

FL: Ja...

C: Ja.

FL: ... mm.

C: Han fick sparken...

FL: Han fick ett val så att säga.

C: Han fick ju, han fick inget val...

FL: Antingen lämn... lämnar du...

C: Precis.

FL: Ja...

C: Ja.

FL: ... med vitsordet...

C: Ja...

FL: ... får gå.

C: ... precis, precis. Och han fick fyra månadslöner eller sex månadslöner och tyckte att han skulle liksom söka ett nytt jobb. Det gick ju inte så lätt, eftersom han hade en del i bagaget då som kom fram vid alla de här... anställningsintervjuerna. Så till slut så fick han jobb på, ironiskt nog systembolaget, som butikschef i Solna. Och det var då han började dricka. För då kunde han dricka under arbetstid och så tog han det på kross, som han kallade det för då. Vilket han tycket var jätte roligt...

FL: Hur långt in i er relation är ni då?

C: Ja, det här måste ju ha varit tvåtusen tre...

FL: Och det här att han började dricka.

C: Alltså han har ju alltid haft, han hade alltid, han har varit normal konsumtion... sen vi träffades. Det har liksom inte varit liksom varje dag, utan det har varit på helgerna och det har varit i, ja... som normala människor gör. Tar ett glas vin till mat, maten eller glas, en, en öl eller någonting sådant. På den nivån var det när vi träffades, vilket inte alls var konstigt. Men han då, började han liksom dricka några öl på, på jobbet och satte upp det på kross och hade alltid med sig öl och

vin hem efter jobbet och... Sen blev han då headhuntad till Shurgard i Skåne, som regionschef.

Och då väntade jag ju Ebba, och hade sagt upp mig från mitt jobb också. Eftersom jag inte kunde gå tillbaka... till de, den typen av jobb som jag hade helt enkelt. Så att vi, vi såg liksom ingen... alltså vi behövde inte vara kvar i Stockholm. Gregors et, två äldre barn, bodde då i Schweiz, tror jag, så att vi hade liksom ingen, vi var inte bundna där uppe till att börja med över huvudtaget. Så att vi bestämde oss för att, Skåne kunde ju vara ett alternativ.

FL: Det är ett gemensamt beslut?

C: Det var ett gemensamt beslut...

FL: Mm.

C: ... absolut. Men Gregor, Gregor trivdes inte... från början. Han trivdes inte på jobbet, han trivdes inte där vi bodde, han trivdes inte i Skåne, det var regnigt och det var... Vi flyttade ju i december tvåusen tre, och det regnade vertikalt och det var grått och det var trist och det var... höggravid fru och tråkig och två, två små barn och... Jag var ganska slut på den tiden, redan liksom... Av graviditeten och två små barn, flytt och alltihopa. Jag var ingen rolig fru, tyckte han helt enkelt. Det var roligare och dricka Gammeldans... dansk till frukost för det gjorde man i Danmark och det kunde han göra också... Och sen så var det roligare att hålla på i trädgården än vara tillsammans med mig och barnen. Och det var liksom där det började.

Sen började ju jag jobba på Trygg-Hansa tvåusen fem... Och helt plötsligt då från att ha... levt hemma med barnen i sex år, så fick jag ju kollegor, jag fick ar... arbete som jag trivdes med. Började klä mig lite snyggare när jag gick till jobbet... Det var inte riktigt vad han tyckte, att jag skulle göra. Utan jag skulle fortfarande liksom sköta, hus och hem, barn, hämtning och lämning... och han skulle jobba och jag skulle jobba. Men det skulle inte inskränka på hans fritid att jag jobbade. Utan jag drog allt, jag drog hela lasset... Med hus och hem och barn och allt vad det nu var...

Sen träffade jag ju den här andra mannen. Och det var ingen sexuell relation på något vis, utan det var liksom en vänskapsrelation. Vi träffades på lunch och vi... träffades någon eftermiddag och... kunde gå tillsammans från jobbet eller något sådant, det var inga liksom... Gregor hade inte visat den där svartsjuketendensen innan, på det viset. Han var kontrollerande, var han ju, men jag tyckte det var ju för att han ville umgås med mig. Jag var ju viktig i hans liv, så ville han umgås med mig så tyckte jag ju att det var trevligt. Men... där blev han ju då... Fick han veta, att jag hade då, lite för mycket kontakt med den här mannen än vad... vad läget var...

FL: Men hur fick han veta det?

- C: Det var en annan kollega på jobbet som skickade två brev till honom, som hade, tyckte att... ja... tyckte tog sig sin rätt helt enkelt att... vi hade någon mer relation än, än vad vi skulle ha. Så han tog sig den rätten och skickade två brev till Gregor, till Gregors jobb...
- FL: Mm.
- C: ... om att vi hade en relation.
- FL: Men, men du sa så här, att det var en vänskapsrelation...
- C: Mm.
- FL: ... skulle den mannen lika gärna ha kunnat vara en kvinna?
- C: Nej... Ja, absolut, alltså...
- FL: Ni var bara vänner på det viset att det...
- C: Det var inget...
- FL: ... (ohörbart, 01:22:14) var helt (ohörbart, 01:22:15).
- C: Jag det var det, det var, det var... sen så kanske inte en, en kvinna... Alltså en attraktion hade jag ju naturligtvis...
- FL: Mm.
- C: ... till den här mannen, det hade jag ju. För han kompli... komple... gav ju mig komplimanger för att jag såg bra ut och för att jag var... trevlig och jag var... De, det var den typ... det kanske inte en kvinna gör.
- FL: Jag menar inte så mycket kvinna, menade egentligen... Om vi nu förutsätter att... du är heterosexuell...
- C: Ja.
- FL: ... så vill du vara med män sexuellt...
- C: Ja.
- FL: ... och inte med kvinnor...
- C: Nej.
- FL: ... då var så jag...
- C: Ja, nej.
- FL: ... resonerade.
- C: Ja.

- FL: Annars, inte kvinnan som sådan, utan...
- C: Nej, nej, men jag är inte, jag är heterosexuell...
- FL: Ja.
- C: ... absolut... Men den här andra mannen tyckte väl att... Ja, men han hade väl visat lite intresse för mig också... Kom ofta liksom och satte sig när jag satt och fikade, eller någonting sådant där och ville prata och... Han tog sig sin rätt att tycka liksom att, jag hade en relation med den här mannen och det var inte den enda jag hade en relation med, stod det i de här breven. Och... så klart konfronterade Gregor mig med det, och jag sa att, absolut jag har liksom träffat den här mannen vid tillfällen vid lunch, och vi har liksom gått... tillsammans där vi hade bilarna ställda liksom. På den tiden kunde man ju parkera där Entré ligger... gratis i Malmö. Så att jag hade min bil där och vi brukade parkera på samma ställe, så vi brukade liksom ha följe till bilarna, och sen så åkte man var och en till sitt...
- FL: Du menar, du och mannen hade ingen sexuell...
- C: Nej.
- FL: ... relation? Utan en attraktion...
- C: Ja.
- FL: ... eh...
- C: Men...
- FL: ... och han råkade vara man så att säga.
- C: Och han råkade vara man.
- FL: Mm.
- C: Mm... Men den här andra mannen då, påstod att vi hade en sexuell relation. Och jag... det var inte den enda jag hade en relation med på jobbet, utan jag var ju då en väldigt lättfotad... kvinna enligt honom.
- FL: Enligt?
- C: Den här som skrev breven.
- FL: Okej.
- C: Ja... Jag, alltså vid den här tiden, så var jag ganska öppen och pratade och skrattade och... social och, jag har inte haft svårt att få vänner på något vis, utan det har liksom... som en normalt fungerande social varelse. Men Gregor tolkade det här helt och hållet på brevskrivarens vis, och trodde inte på, hur mycket jag

än bedyrade och hur mycket jag än... så detta, så, så spelade det ändå ingen roll. Och då blev han och mina föräldrar bästa vänner, helt enkelt. Mina föräldrar är frikyrkliga. Och den värsta synd du kan göra, det är och vara otrogen.

Det spelade ingen roll vad jag sa, det spelade ingen roll hur många gånger jag sa att vi har ingen sexuell relation. Utan det var attraktionen som var, liksom det förbjudna. Alkoholist kan man be till gud om och så blir du fri... men det du har gjort det var liksom, det grövsta man kan göra. Min pappa kallade till och med mig för hora. Det var väl det snällaste han sa till mig, tror jag... Så att... Det var då liksom det, det började. Han kunde stå utanför mitt jobb... på luncherna... vem jag gick ut med, han kunde ringa till mig på jobbet, om jag var inkopplad i telefon. Han kunde ringa till den här mannens telefon och kolla om han satt i samtal. Så hela hans liv, Gregor, kretsade ju kring att kontrollera vad jag gjorde.

Han... ja, han kontrollerade liksom varje steg jag tog och i den här då veva när jag ville skilja mig, så sa jag ju till... till honom, när jag då väl bestämde mig för att gå tillbaka till honom, att jag ska göra allt vad som står i min makt, för att du aldrig ska behöva känna dig otrygg. Jag kommer älska dig liksom hela livet... oavsett... Jag lovade han det, och jag sa till honom att jag ska bevisa för dig varje dag, att jag är värd att vara din fru.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Du menade det som pågick...

C: Ja.

FL: Mm...

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

FL: Vi kontrollerar ju allting... försöker ta reda på så mycket som vi kan om, famil... hela familjens liv... Och det innebär ju också att jag har varit i kontakt med Janne...

C: Ja.

FL: ... pratat med honom... Och han säger då att... efter att ni hade separerat... du och han... så kom det fram att, mycket om er ekonomi. Och vad som hade hänt på NK...

C: Okej.

FL: ... vad var det som hände på NK?

C: Men det är väl helt orelevant i det här sammanhanget.

FL: Ja, fast det är, man pratar ju om den.

C: Ja... Men det är ju ingenting som har med det här att göra överhuvudtaget, jag har betalat tillbaks de pengarna jag har tagit där, så det är inga konstigheter över huvudtaget...

FL: Mm.

C: ... Och Gregor kände till det också.

FL: För det var inte därför du slutade på NK om jag förstod det rätt.

C: Nej.

FL: Utan det kom fram efter att du hade...

C: Det var jag som berättade det.

FL: För, vem?

C: För... min chef, på NK.

FL: Okej.

C: Mm.

FL: Och sen löste NK och du det, eller?

C: Ja, ägaren och jag löste det.

FL: Okej.

C: Mm.

(Tystnad, cirka sjutton sekunder).

FL: Hur mycket pengar handlade det om?

C: Hundra... femtiotusen, tror jag.

FL: Janne berättade också om, ytterligare en sak, vad du inte hade talat sanning i samband med ett försäkringsbedrägeri.

C: Nej, det tror jag inte... Det är ingenting jag har något minne av.

FL: Att du hade anmält att du hade varit på ses... semester med honom, efter ni hade skiljt er... Och att det då hade försvunnit saker ifrån dig.

C: Det kommer jag... jo, men det kom, nej, men det betalade jag, det betalade jag också tillbaka. Mm.

FL: Det är korrekt att det skedde efter skiljsmässan också?

C: Nej, det tror jag inte, det var innan... Vi hade inte skiljt oss då.

FL: Hade ni separerat?

C: Jag bodde kvar i lägenheten, ja, det gjorde jag.

FL: Och han?

C: Han bodde hos en kompis tror jag, mm.

FL: Okej.

C: Mm.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

FL: Vad var det som gick fel där då?

C: Jag tror att vi nog växte nog ifrån varandra, tror jag. Vi var ganska unga...

FL: Mm.

C: ... han... var också en ganska kontrollerande person. Jag har väl en, jag har lätt och... falla för... eller jag går, jag går helt in i mina relationer. Ger upp ganska mycket av mig själv... för jag vill vara till lags.

FL: Mm.

C: Och sen träffade jag Gregor.

FL: Under tiden ni fortfarande är tillsammans?

C: Mm.

FL: Mm... Men vad handlade den här historien om, med försäkringsbolaget om?

C: Jag kommer knappt ihåg, jag tror det var något smycke som hade försvunnit. Om jag inte minns fel.

FL: Men varför blev det tal om att det inte var korrekt? Du sa själv att, jag betalade tillbaka.

C: Jag tror att Greg... Janne... ringde nog, tror jag om det här, tror jag om jag inte minns fel. Det här är ju tjugo år sedan.

FL: Mm... Men någonting av det måste du ju komma ihåg av det.

C: Jag tror att Janne var hemma vid något tillfälle och såg det här brevet, eller någonting och ringde nog upp, tror jag... Och sen ringde jag och betalade tillbaka de här pengarna.

FL: Men vad var det som inte var rätt? Det är det jag undrar.

C: För att jag hittade smycket.

- FL: Du hittade ett smycke?
- C: Nej, jag tap... jag trodde jag hade tappat det...
- FL: Okej.
- C: ... men sen hittade jag det...
- FL: Okej.
- C: Ja.
- FL: Det är inte riktigt så han berättar förstås.
- C: Nej, för han var ju inte ens med vid den här perioden.
- FL: Nej.
- C: Nej.
- FL: Nej, han blev ju kontaktad av försäkringsbolaget.
- C: Nej, det tror jag inte. För han, för jag vet ju att det här... brev, att man inte får, det var någonting som var att man får inte göra så, att... alltså... ja, jag, jag kommer inte ihåg, men det var inte rätt rent juridiskt att göra som det blev heller, utan vi... Det var därför jag valde att betala tillbaks det.
- FL: Kommer du ihåg hur mycket pengar det var som...
- C: Två tusen kronor tror jag men...
- FL: Mm. Vi bryter, här... Det, vi har jätte många frågor att ställa till dig om allt möjligt...
- C: Mm.
- FL: ... Jag tycker inte att vi ska börja ett nytt varv, så att säga. Vi har ju också en förhoppning om att... den tekniska bevisningen ska börja komma. Det vet vi har väntat på som... som du också ska få information om, men det har inte kommit.
- C: Nej.
- L: Har vi någon... tidsapsekt där?
- FL: Man hade sagt, så vi trodde att vi skulle få men vi fick bara en delredovisning och den kan vi inte använda oss av, för då är den inte komplett.
- B: Inte slutgiltig.
- FL: Nej, utan delredovisningen har kommit men den räcker ju inte för att vi ska kunna prata om den... Finns det någonting nu Cecilia, efter dagens samtal som har rört sig från det ena till det andra, som du känner att du vill tillägga?

- C: Jag kan inte svara på det.
- FL: Nej, du har inget så spontant liksom.
- C: Ingenting sådant...
- FL: Nej.
- C: ... liksom.
- FL: Jag har lite frågor också på, finns det någon... som du eller försvaret skulle önskas att vi pratar med så att vi inte missar... någon så det blir någon diskussion om sen, varför någon viss person inte är hörd. För vi, vi pratar ju med folk, inte bara om, om den trettionde juni, eller trettionde januari och mordet, utan vi pratar ju om, hela familjen med, med människor.
- C: Mm.
- FL: Finns det någon som du tycker att, den här personen vill jag att ni ska prata med.
- C: Jag antar ju att ni har pratat med dem som... som har funnits liksom i närheten, så att jag, det är inga som jag kan liksom sätta namn på eller så.
- FL: Mm, ingen som försvaret heller kan tänka på, på rak arm som är lämpligt att, verkligen är hörd, är hörd?
- L: Nej.
- B: Annars skulle hon, hon kan ju fundera till nästa gång också.
- L: Det är svårt också när man inte riktigt vet vilka som är hörda.
- C: Ja, precis.
- FL: Nej, det förstår jag också, men, även om ni inte vet det så kan det vara vissa påtagligt att den personen vill vi.
- C: Jag hade ju inte så mycket vänner så att... jag kan inte svara på det. Anna, antar jag väl att ni har hört.
- FL: Ja.
- C: Mm... Det är väl hon som har bott närmst.
- FL: Mm.
- C: När du pratar om de här breven som, skickas de vidare sen eller får hon inte dem överhuvudtaget?
- FL: Jag tror att, att de skickas vidare, nu frågar du någonting som jag inte vet.
- C: Ja.

- B: Det har varit så att å... där åklagaren har reagerat där har han skickat en kopia till oss för att skriva ett beslag på kopian, sen skickas brevet vidare...
- C: Okej, ja, ja.
- B: ... Det är ju... eftersom han sitter och läser allting och det är han som går igenom dem.
- C: Då har han mycket och läsa, kan jag säga, ja.
- B: Ja, men det är ju, hans, en, en av hans jobb.
- C: Mm.
- B: Förr så gick de alltid via oss, men det har man som tur är ändrat på.
- C: Mm.
- B: Vi kan ju inte bedöma det...
- C: Nej.
- B: ... då är det bättre att han bedömer det. Han har ansvaret...
- C: Nej, det är bara så att hon får breven, det var mest det jag...
- B: Ja, jo, det får hon.
- C: Ja.
- FL: Så har ett positivt besked till dig. Det kommer anordnas möte mellan dig och barnen.
- C: Åh, tack gode gud.
- FL: Åklagaren har nog förmodligen inte skrivit det ännu, för jag tror inte ni har fått det, men vi hade diskussionen igår. Vi är överens, vi har hört klart barnen, vi behöver inte prata, även om vi... behöver prata med dem... sen, så kan vi göra det ändå, men vi har pratat med dem så m...
- C: Finns det möjlighet att träffa Lucas före de andra två eller?
- FL: Är det din önskan?
- C: Eftersom han bor närmst, ja.
- FL: Mm... Beslutet måste ju skrivas, så det blir formellt så att säga. Så framför jag, för det är inte Britt-Marie och jag, gör inte det utan det är de poliser som dina barn har haft kontakt med, genomför det mötet. Sen finns det (ohörbart, 01:35:14) regler runt mötet, och...
- B: Det heter...

FL: ... ja, att ni respekterar så att det inte blir något problem. De har också en önskan om att, att att barn i taget så att säga.

C: Då vill jag gärna börja med Lucas.

FL: Mm... Men jag hoppas att du ska få det här... beslutet ganska snart och... blir det så nu att, att... åklagaren skrivet beslutet direkt, så kommer det i slutet på nästa vecka att anordnas av dem kollegorna, så har vi fått besked.

C: Mm.

FL: Utöver det så har jag ingenting idag, då är bara frågan har du någonting Britt-Marie?

B: Nej, jag har ingenting.

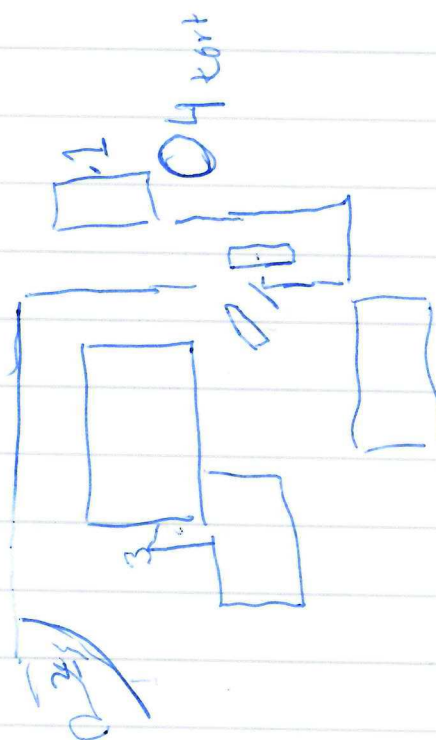
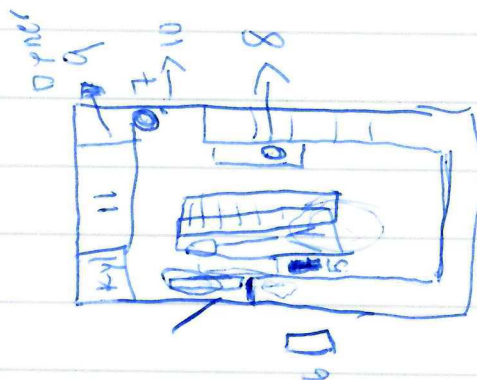
FL: Du någonting?

L: Nej.

FL: Och inte du heller Cecilia?

C: Det var den här sista frågan besöken av barnen som var...

FL: Mm.

Cedrik

Förhör Sammanfattning

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, Grova brott 2 PO S Skåne

Diarienumr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

känd av Britt-Marie

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Håkansson

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

kompletterande angående mord i Hjärrup 160130, samt mordbrand 160130 i Hjärrup.

Underrättad om misstanke

Ja

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttaga)

Försvare/ombud önskas

Thomas Olsson (telefon)

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Britt-Marie Håkansson

Förhørsdatum

2016-08-10

Förhör påbörjat

13:25

Förhör avslutat

13:50

Förhørsplats

häktet Helsingborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

Involverad personal

Lisa Långbergs

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Sammanfattning av förhör 160810

*Närvarande:**Fhl = Britt-Marie Håkansson**Bfhl = Lisa Långbergs**Cecilia**Advokat Olsson (på telefon)**(bfhls ant: det som sägs av förhørsledarna markeras med fetstil)**(bfhls ant: förhöret är nedtecknat av pa Långbergs)**(bfhls ant: förhöret spelas in på diktafon)**(bfhls ant: alla bilder som visas presenteras i bilaga)*

K122335-16

Du är fortfarande misstänkt på sannolika skäl för mord, 2016-01-30.**Vi ska prata om vad NFC kommit fram till. Du ska få möjlighet att yttra dig.****De har bland annat tittat på kläderna som du hade på dig vid gripandet.**

Kläder vid gripandet

Vi börjar med byxorna. På byxorna har du blod från din man.

Förklara hur du fått Gregors blod på byxorna som du hade på dig.

Jag var ju inne i förrådet där han låg. Jag hade vattenslangen som jag kanske sprutade med. Jag minns inte om jag sprutade. Jag vet att jag var inne i förrådet och att jag tog på honom.

Den stänkbild som syns på byxorna kan varken uppstå genom att du har tagit på honom eller genom att du har sprutat vatten på honom.

Jag kan inte kommentera mer än att jag har befunnit mig inne i förrådet.

Jag hoppas att du förstår att det är allvarligt. De har konstaterat att du har mycket små stänk på byxorna. Det blir inte så när man sprutar vatten. Det håller inte.

Jag var inne i förrådet. Jag gick där. Jag stod där. Jag kan inte svara på hur stänken blivit så. Jag har varit inne i förrådet, och jag har tagit på honom.

Men du får inte sanna här stänk på det sättet. Det har blivit små-små stänk.

Jag vet inte hur det har uppstått. Jag kan inte svara på det.

Jag har tidigare berättat vad jag har gjort och inte gjort. Jag vet inte var de här stänken har kommit från och hur de har uppstått.

Åklagaren kommer inte tro på din förklaring. Stänken kan inte ha uppstått på det sättet som du säger.

Advokat Olsson: Åklagarens uppfattning har ingen betydelse.

Nej, det har det inte

(bfhls ant: fhl visar bild 1)

Här är en bild på byxorna. Från låren och nedåt ser du en massa punkter och pilar.

Punkterna och pilarna markerar stänk på dina byxor.

Hur kan det finnas fettvävnad från Gregor på dina byxor?

Vad är fettvävnad?

Om du slår en person så har du underhuds fett och annat under här. Det är inte bara blod.

Jag kan inte svara mer än att jag tog i honom, och att jag befann mig inne i förrådet, och det har jag sagt hela tiden.

På jackan är det likadant. Det är små-små stänk på jackan, både fram och bak.

Hur kan jag ha stänk på baksidan av jackan? Det verkar ju jättekonstigt?

Jag säger samma sak: jag var inne i förrådet, och jag tog på honom. Jag kan inte svara på hur stänken uppstått.

(bfhls ant: fhl visar bild 2, 2a, 2b)

Här ser du att det finns stänk på framsidan på bröstet. Det är mycket på den ena armen, lite mindre på den andra. Och det finns nere i kanten. *(bfhls ant: bild 2)*

När man fotograferar med IR-ljus så blir det ljust. Då ser det ut på det här sättet *(bfhls ant: bild 2a)*.

Det är blodrester och vävnadsrester. Vävnad är till exempel fettvävnad. Bak på jackan

ser det ut så här (bfhls ant: bild 2b).

Det var de kläderna jag hade på mig. Men jag kan inte svara på hur det blivit sådana blodstänk.

(bfhls ant: fhl visar bild 3)

På dina skor fanns det också besudlingar. Det fanns där fram och på kanten.

Det var de skorna jag hade på mig i förrådet.

Det är små stänk. Det är likadant på skorna

Jag säger som jag har sagt: jag var inne i förrådet, och jag kan inte säga hur de små blodstänken har uppstått. Jag tog på Gregor när han låg på sidan.

På strumporna som du hade på dig vid gripandet är det också flera små stänk. Jag har ingen bild på detta. Det är flera små stänk, till måttligt stora stänk.

Jag vet inte vad jag ska svara på. Jag kan bara säga att jag var inne i förrådet, och att jag inte vet hur de här stänken uppkommit.

Kläderna i soptunnan

På byxorna som anträffades i soptunnan fanns det också en massa stänk.

Jag har förklarat att det var byxorna som jag hade på mig innan jag gick ut i trädgården. Han hade näsblod på förmiddagen

(bfhls ant: fhl visar bild 4)

Näsblod orsakar inte sånna här små stänk. Det är ett hundratal små till måttligt stora stänk på framsidan av låren och nedåt. Det finns även fettvävnad och koagel på byxrna. Fettvävnad kan inte komma från näsblod.

Jag håller fast vid det jag sagt. Han fick näsblod.

Jag måste ifrågasätta det du säger, annars gör jag inte mitt jobb.

Även koftan låg i soptunnan. Det är ett 50 tal små till stora blodstänk på koftans framsida. De sitter mitt på bröstet och på vänster arm. Och på baksidan finns det ett tiotal stänk på vänster arm. Det finns även vävnadsliknande innehåll i stänket.

När man får ett hårt slag spricker det, och då kan det komma ut fettvävnad. Det gör det inte när man blöder näsblod.

De här kläderna hade jag inte tvättat på länge. Helgen innan slog han sig i bakhuvudet. Han fick ett sår. Stänken har uppstått när jag har tvättat rent såret.

(bfhls ant: fhl visar bild 5)

Jag hade inte ens de kläderna på mig när jag gick ut i förrådet.

Det anträffades en yxa och hammare i förrådet.

Det är verktyg som brukar ligga i förrådet.

Gregors blod fanns på verktygen, och fettvävnad. Fettvävnaden överensstämmer med fettvävnaden på dina kläder.

(bfhls ant: fhl visar bild nr 6, 7, 8, 9)

Det är märkligt att fettvävnaden överensstämmer med fettvävnaden på dina kläder.
Jag kan inte kommentera det. Jag vet ju inte vad de har använts till. Verktygen har legat i förrådet.

Han har knappast slagit sig själv i huvudet.

Nej

Nej precis.

Du har ingen förklaring på det här?

Jag säger som jag har sagt tidigare: Jag har varit i förrådet. Jag tog i Gregor. Jag kan inte svara på hur stanken uppstått.

NFC:s slutsats är följande:

sammantagen bedömning blodstänk och vävnadsrester är att de har tillkommit genom inverkan, såsom upprepade slag mot blodinnehållande vävnad/blodig yta, nära och lågt framför en person som bär persedlarna.

Du bär persedlarna. Du har varit lågt och nära.

Okej, jag hör vad du säger

Advokat Olsson: Är slutsatsen att Cecilia har burit både kläderna som hon hade när hon greps, och de som låg i garaget?

Ja, slutsatsen är att hon bytte kläder.

Advokat Olsson: Om ni påstår att Cecilia skulle ha slagit ihjäl Gregor, så påstår ni att hon ska ha påbörjat det, bytt kläder, och sedan fortsatt?

Det är inte jag som ska dra slutsatser; det är rätten som får göra det.

Advokat Olsson: Men ni påstår massa saker.

Det är NFC som sagt detta, inte jag.

Advokat Olsson: Slutsatsen man ska dra av NFC:s yttrande är att samma sak har hänt med båda ombytena?

Ja.

I samband med eventuell omhäktning kommer antagligen hela sakkunnigutlåtandet finnas med.

(bfhls ant: fhl läser från s. 17 av 28 i utlåtandet.)

Blodstänken och vävnadsresterna bedöms ha tillkommit genom inverkan, så som slag, mot blodinnehållande vävnad, blodig yta, framför en person som bär exempelvis koftan (i det här exemplet).

Advokat Olsson: Min fråga var bara om slutsatserna är samma angående båda kläduppsättningarna.

Ja, så är det.

Advokat Olsson: Det var bara det jag ville veta.

Frågor från Tomas?

Advokat Olsson: Nej.

Jag förmodar att du förnekar mord?

Jag förnekar.

K952317-16

Cecilia delges misstanke (sannolika skäl) om grov mordbrand, 2016-01-30, genom att ha anlagt branden på Gregors kropp i anslutning till det som hänt.

Spridningsrisk förelåg enligt brandkåren till huset intill via förrådet, men även till ert eget hus där barnen befann sig.

Motorbensinen på honom överensstämmer med den i dunken.

Absolut inte

Har du någon förklaring till varför det blivit så här, varför han brinner?

Jag har berättat så många gånger om min lördag. Han hade säkert många som inte tyckte om honom. Men jag kan inte svara på vem det skulle vara som gjort det.

Någon har slunkit in och gjort det här?

Ja, för jag har inte gjort det. Han var ingen snäll människa. Men jag skulle aldrig ha haft ihjäl honom för det.

Har advokaten några frågor?

Advokat Olsson: Nej, ingenting

Är det något mer du vill säga?

Jag har berättat om vår lördag: vad jag har gjort och agerat. Jag står fast vid det. Det är det som jag har gjort. Jag kan inte svara mer. Han hade ett sår i huvudet. Om det är där det kommit på kläderna, eller från näsblodet, det vet jag inte. Jag har inte haft ihjäl honom. Jag skulle absolut inte ha satt eld på förrådet. Våra barn var ju i huset.

Jag vet inte. Jag var inte där, det var bara du och Gregor, vad vi vet.

Precis

Något annat du vill säga?

Nej, jag vet inte vad jag skulle säga.

Nej, inte jag heller.

Man kan säga mycket om vår relation. Men oavsett: jag skulle aldrig ha haft ihjäl honom.

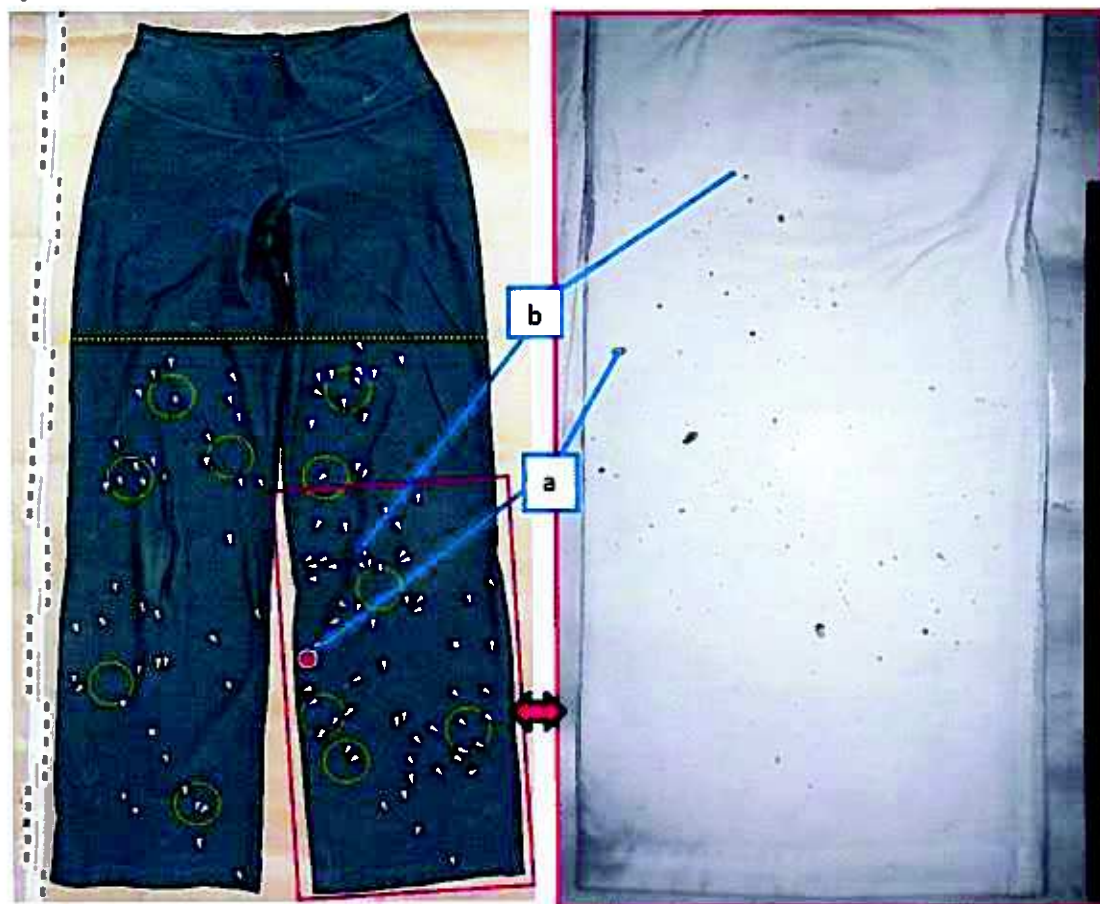
Jag har inga fler frågor mer än din inställning angående mordbranden

Jag förnekar brott

Förhöret avslutas 13:50

7/

Byxor i burna i arresten.

2,

Jacka som bars i arresten

2a/

Höger axel framsida fotograferat i IR-ljus. Blod och vävnadsrestser framträder mörka

2b/

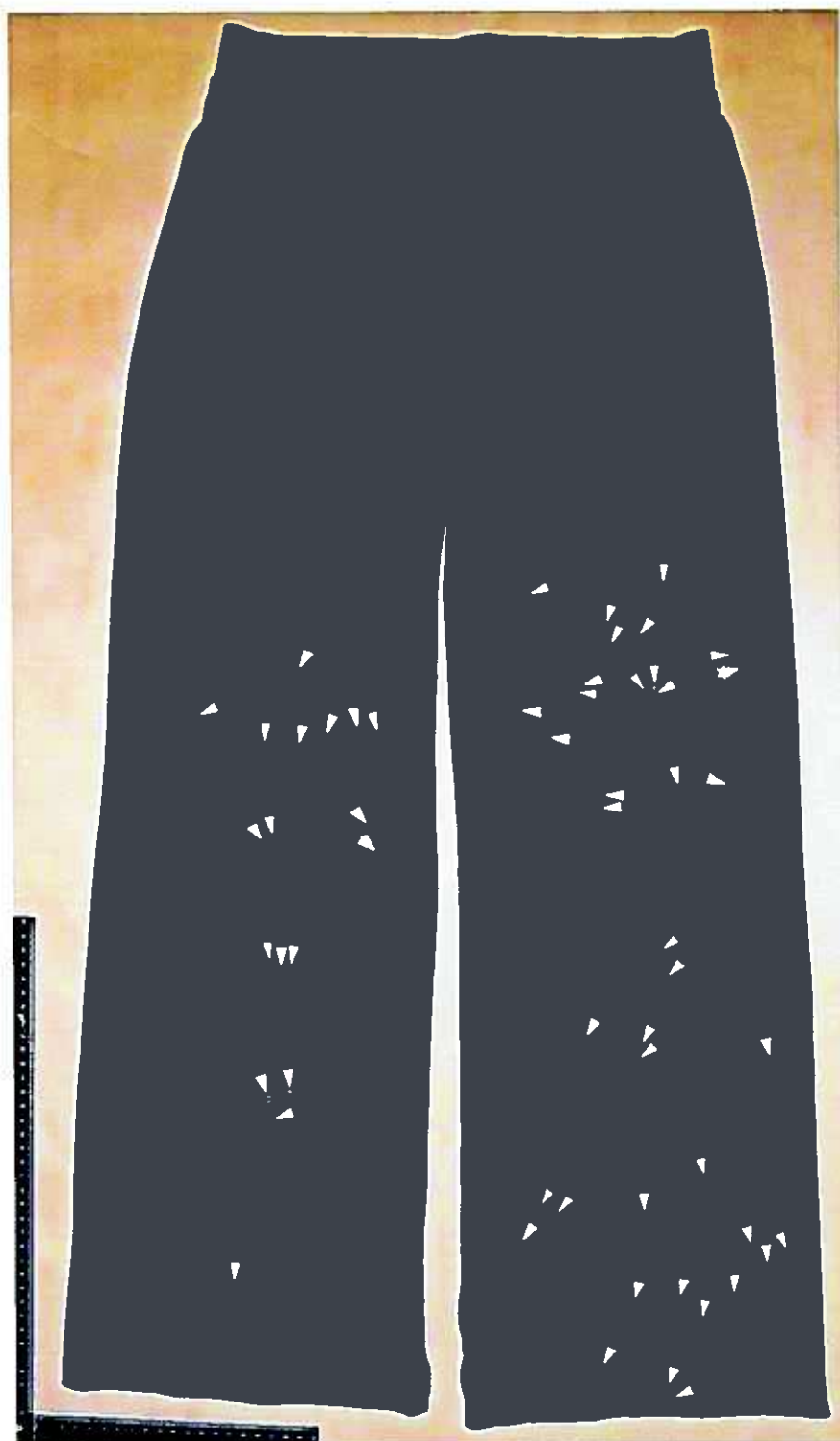
3/

Skor som bars i arresten

4/4

Kläderna anträffade i plastpåse i soptunna

5,

by

7./ *Hammare anträffad på golvi förråd*

8,

9/

5000-K122335-16

FL: **Förhørsledare: Britt-Marie Håkansson**

C: **Hörd: Cecilia Liebler**

L: **Lisa Långbergs**

T: **Advokat: Tomas Olsson**

X: **Telefonist.**

FL: Så...

C: För du ska visa det också eller?

FL: Ja... (ohörbart, 00:06) ska den, så rullar den på där... Det fungerar bra...

(Tystnad, cirka tio sekunder).

C: Det stod att det var bara en halvtimme idag, stämmer det eller, nej...

FL: Nej, jag har...

C: ... nej.

FL: ... jag har sagt att, en halvtimme?

C: Ja, det stod det på mig, bara en halvtimme, jag tänkte vad konstigt.

FL: Nej, nej, nej...

C: Nej.

FL: ... det var ju en halvtimme, det var ju förra gången...

C: Ja, men...

FL: ... då har de blandat ihop det...

C: ... ja, jag tänkte, det var väldigt konstigt. Nej, men det...

(Ringsignal, 00:37).

C: ... var till kvart i två.

L: O, trycker du i där, kanske... Hallå!

X: Hallå ja, då kommer advokaten här nu.

L: Ja, tack.

FL: Jag vet inte om vi ska flytta...

(Skrapljud, 00:48).

FL: ... så.

T: Ja, det är Tomas här.

FL: Hej Tomas, det här var Britt-Marie Håkansson och kollegan Lisa, och så...

T: Hej.

FL: ... är det din klient Cecilia.

T: Ja, bra.

FL: Vi skulle satt upp video idag men den ville, det blev teknikens under så det blir diktafonen bara.

T: Ja, jätte bra.

FL: Ja, så vet du om det...

T: (Ohörbart, 01:10).

FL: ... Ja, men då börjar vi väl nu, och klockan är fem i halv två... Du har inga synpunkter på det Tomas?

T: Nej då, varsågod.

FL: Mm, ja... Då är det ju så att misstankarna om... sannolika skäl för mord då, det här aktuella datum den trettionde jan, januari består. Och vad vi ska prata om nu, det är lite vad... NFC har kommit fram till. Och då kommer det att bli så att jag, du får tillfälle att yt, ytt, yttra dig om olika åsikt... moment här.

C: Okej.

FL: Så vet du hur jag har jag har tänkt det... Det är ju så att det har ju bland annat tittat på kläderna du hade på dig när du greps...

C: Mm.

FL: ... Och då är det ju så att kläderna du hade på dig när du greps, då börjar vi med byxorna... Och då är det så att... på de byxorna, så har du blod från honom... från din man, och då vill jag att du... kommenterar det. Jag vet vad du har sagt innan, men jag vill ändå ha en förklaring till hur du har fått blod på dina byxor.

C: Jag var ju inne i förrådet där han låg... och... jag vet ju att jag hade den här vattenslangen som jag skulle spruta på om, om jag sprutade det kommer jag inte ihåg, men jag vet ju att jag var inne i förrådet och jag tog på honom.

- FL: Ja, men nu är det ju så att varken spruta vatten eller ta på honom ger den typen av stänkbild som du har på byxorna.
- C: Jag kan inte svara mer än på att jag var inne i förrådet och att jag har liksom varit där inne och...
- FL: Jag hoppas att du förstår hur allvarligt det här är, det är alltså små, små stänk... På byxorna, som de har konstaterat... Och de får man inte genom att spruta, de, alltså det håller inte Cecilia, man får inte...
- C: Amen, jag kan inte säga...
- FL: ... dem genom att spruta vatten...
- C: Nej, men jag kan...
- FL: ... eller...
- C: ... jag var inne i förrådet och jag gick där, och... jag stod där och hur jag ha fått dem, jag kan inte svara på det. Jag kan inte det, jag har varit inne i förrådet och jag har tagit på honom och jag har...
- FL: Men du får inte det här då, för då skulle det vara en annan typ av blo, blodbesulning, det här är små, små, små stänk, som man får på grund av vissa omständigheter.
- C: Ja, jag kan inte svara på det. Ja, jag vet inte i så fall hur de har uppstått där.
(Tystnad, cirka sex sekunder).
- C: Jag har berättat vad jag har berättat tidigare vad jag har gjort och inte gjort, och jag kan inte tala om i så fall var de här stänken har kommit ifrån, om jag har... hur de har uppstått. Jag är ingen teknisk ana, analys på det, men jag kan tala om att jag kan inte svara på det.
- FL: Men det är bara det att, som du förstår så kommer ju inte åklagaren att tri, tro på din förklaring. För det kan inte uppstått på det sättet du säger.
- C: Nej, och då...
- T: (Ohörbart, 04:18) åklagarens uppfattning har ingen betydelse...
- FL: Nej, nej, alltså...
(Ohörbar, pratar i mun på varandra, 04:23).
- T: ... bedöma.
- FL: Nej, det har det inte. Men det har lite grann för hur, hur han ska stämma, men, men det är ju så att jag sitter här med det här och de, deras slutsats är heller, och

det kommer jag ta sedan. Deras slutsats är heller inte... jag återkommer till det, så kan du nog förstå varför. Jag har en bild...

T: Ja.

FL: ... här... Jag har en bild här, som jag tänkte visa dig på byxorna... Som jag har numrerat som nummer ett, och då ser du att, från låren och neråt, så ser du massa punkter och pilar. Alla de här små stänken... är vad som man har hittat på dina byxor...

C: Okej.

FL: ... Och förutom det, så finns det alltså... Ber jag att du ska kom, kommentera hur det kan finnas fettvävnad från... Gregor på dina byxor.

C: Vad är...

FL: Det finns det också.

C: Vad är fettvävnad?

FL: Det är alltså... när, om du slår en person så har du underhudsfett och annat, under här som finns, så det är inte bara blod utan det är annat.

C: Jag kan inte svara mer än på att jag tog i honom och att jag hade... och, och... var inne i förrådet där han låg. Jag kan inte svara på mer än så... Och det har jag sagt hela tiden.

FL: Ja, det vet jag att du har sagt hela tiden... Sen har du... jackan, även där är det likadant, att det är... är... små, små stänk... På jackan, både på... fram på jackan och även en viss bit bak på jackan.

C: Hur kan jag ha stänk bak på jackan i så fall? Det verkar ju jätte konstigt.

FL: Ja, det är...

C: Jag, jag säger samma sak där, jag var inne i förrådet och jag tog i honom och hur de har uppstått, jag kan inte svara på det.

FL: Då har jag... jag kan lägga den... vi kan lägga den bilden åt sidan... Så ska jag visa dig nästa bild här...

L: (Ohörbart, 06:43) bild.

FL: Här är framsidan på jackan. Då ser du att det är fram till bröstet, det är mycket på ena armen, lite mindre på den andra och det är i ner i kanten. Och sedan när de fotograferar då... med IR-ljus så blir det ju ljust, och då ser det ut på det här sättet. Och då är det likadant där, att det är blodstänk och vävnadsrester. Och vävnader är alltså typ fettvävnad och... Och sen bak på jackan ser det ut så...

C: Jag kan inte svara...

FL: Och det är bilderna två ti... och, två a och två b som jag visade nu.

L: Två, två a, två b.

C: Ja, det är ju de kläderna jag hade på mig när jag var i förrådet, så mycket kan jag väl säga, men hur de blodstänken där, det... kan jag inte svara på.

(Tystnad, cirka tio sekunder).

FL: Sen så är det ju så, på dina skor, så finns det ju också besudlingar. Det finns på fram, och det finns här på kanten.

C: Ja, det är ju de skorna jag hade på mig inne i förrådet.

FL: Mm, jag vet, men de är små... likadant där.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Ja, jag säger som jag sagt innan, jag var inne i förrådet och jag kan inte svara på hur blodet, blod, de små stänken har kommit där. Jag var inne och jag tog på Gregor när han låg på sidan och... Jag säger samma sak igen.

FL: Och det är bild tre då, som föreställer skorna... Sen så är det ju likadant, du har ju strumpor på dig, när du grips också, och det är ju också flera småstänk, jag har ingen bild på dem. Flera småstänk till måttligt stora stänk... Och då är det, lämna (ohörbart, 08:57).

C: Ja men jag vet ju inte vad jag ska svara på, för jag kan ju bara svara på att jag har varit inne i förrådet, jag vet inte hur de här småstänken i så fall hur de uppkommit.

(Tystnad, cirka en minut).

FL: Sen har vi kläderna i soptunnan... Och där är det ju likadant att på byxorna där, så är det också en massa stänk.

C: Och det har jag ju förklarat att de hade jag ju på mig innan jag gick ut i trädgården och det var när han hade fått näsblod på, på förmiddagen.

FL: Mm, och näs, näsblodet ger inte sådana små stänk. Du har ju ett hundratal mycket små till stora, måttligt stora stänk på framsidan av lår, lår och nedåt... Och även de stänken innehåller fettvävnad och någonting som de kallar koagel och det är levrat blod... Fettvävnad lär ju inte utkomma om man blöder näsblod. Så ser de, byxorna ut, det, visar foto nummer fyra.

C: Jag kan inte, jag kan bara säga det jag har sagt hela tiden, hur händelseförloppet för den här lördagen såg ut. Och jag håller fortfarande fast vid det, att det är exakt samma som, som jag säger. Han fick näsblod.

- FL: Ja, och jag måste...
- C: Ja, men jag förstår det.
- FL: ... ifrågasätta, vad du säger som du förstår. Annars gör ju inte jag mitt jobb ju. Sen så är det ju så att, även koftan låg i ju i soptunnan, den här tröjan som, vi kallar det för kofta, för det var väl en kedja på den, om jag inte minns...
- C: Bak.
- FL: ... ja, om jag inte miss... mig. Och det är ju... det är ett femtiotal små till stora blodstänk på dem, på framsidan... Och det är mitt på bröstet och väster arm, och så ett tiotal på baksidan av vänster ar, arm. Men det är även vävnadsliknande föremål där. Och blöder man näsblod, för vävnadslik, liknande... det är ju när, när man får ett hårt slag så sprick, spricker det då kan det ju komma... fettvävnad ut, men blöder man näsblod så kommer det ingen fettvävnad.
- C: Nej, och den, de här kläderna har jag ju inte haft på, de har jag ju inte tvättat på väldigt länge och det är ju så att han slog ju sig i huvudet, helgen innan... bak, hade han ett sår. Och om de har kommit från när jag hjälpte honom och tvätta rent det. Jag kan inte svara på det, men jag kan bara svara på det jag har sagt vad som hände på lördagen.
- FL: Ja, bild nummer... oj, förlåt, det var inte meningen och tappa den. Bild nummer fem ser ut så.
- C: Ja, jag ser ju hur det ser ut, och jag säger samma sak igen. Jag hade ju inte ens de kläderna på mig när jag gick ut i förrådet.
- (Tystnad, cirka tjugo sekunder).*
- FL: Sen är det ju så att i förrådet anträffades ju en yxa, och en hammare.
- C: Ja, det är ju verktyg som brukar ligga i förrådet.
- FL: Mm, ja, men nu är det ju så att det är Gregors blod på dem, plus fettvävnad. Fettvävnad som över stämmer med fettvävnaden som du har på dina kläder.
- C: Ja.
- FL: Här är bilder på yxan, jag visar bild nummer sex... Hammaren nummer sju... Hammaren nummer åtta... Hammaren nummer nio... Det är ju ändå ver... märkligt att de överensstämmer med fettvävnad, som du har på dina kläder också.
- C: Ja men jag kan inte kommentera det eftersom jag vet ju inte vad de har använts till, det jag vet är ju att det är verktyg som ligger i förrådet.
- FL: Han lär ju knappast ha slagit sig själv i huvudet ju.

- C: Nej.
- FL: Nej, precis...
- T: (Hostar, 14:03).
(Tystnad, cirka tio sekunder).
- FL: Så är det ju så att... ja... Så du, du har ingen närmare förklaring på det här?
- C: Jag kan bara säga vad, vad jag har sagt tidigare, vad jag har gjort och inte gjort. Jag har varit inne i förrådet... Jag tog i Gregor, absolut gjorde jag det... Och hur stänken har uppstått där, jag kan inte svara på det.
- FL: Nej, och då är det ju så att, slutsatsen som NFC har sagt i den här sammanställningen då är följande. Sammantaget bedömning blodstänk och vävnadsrester, är att de har tillkommit genom inverkan, så som upprepa ett slag mot blodigt innehållande vävnad, blodig yta, nära och lågt framför en person som bär persedlarna. Alltså du bär persedlarna och du har varit lågt och nära. Och nära då det är väldigt nära.
- C: Okej, ja, jag hör vad du säger.
- FL: Det är deras slutsats.
- T: (Ohörbart, 15:18) får jag bara fråga, bara, ett ögonblick. Angående den här slutsatsen, ska den förstås som att slutsatsen är att Cecilia har haft både de kläderna hon hade på sig när hon greps och de kläderna som har hittats i garaget...
- FL: Mm, att det har skett ett...
- T: ... (ohörbart, 15:36) behållit...
- FL: ... byte där ja, det är deras, så är det ju va. Det har skett ett byte emellan där... Så att de första kläderna...
- T: (Ohörbart, 15:44).
- FL: ... ska ha använts först och de andra kläderna skulle ha använts sedan. Det är ju... blir ju... slutsatsen ju.
- T: Jaha... Så, så att om, om nu det skulle påstås att... Om ni påstår att Cecilia skulle ha... slagit ihjäl Gregor så, så påstår ni alltså att hon skulle påbörjat det, gått in och bytt kläder och fortsatt.
- FL: Ja, det, jag vet inte hur man ska få ihop det annars. Eftersom det är samma på bägge två. Sen är det inte...
- T: Ja, fast...

- FL: ... jag som ska dra några slutsatser överhuvudtaget, det får i så fall rätten avgöra ju.
- T: Ja, fast ni påstår.
- FL: Jag vet inte riktigt vad...
- T: Ni påstår ju massa...
- FL: ... jag vet inte riktigt vad jag ska...
- T: ... saker i er...
- FL: Nej, NFC har...
- T: ... (ohörbart, 16:32).
- FL: ... NFC har sagt så här, det är inte jag som har sagt...
- T: Ja.
- FL: ... det här. NFC har sagt på det här sättet.
- T: Ja, då är... Det är den slutsatsen man ska dra av NFCs yttrande att det är... Samma sak det här... när båda kläderna har använts, eller båda uppsättningarna alltså, ja, okej. Ja, vi får titta på (ohörbart, 16:54). Ja, (ohörbart, 16:56) bara så jag kunde förstår slutsatsen.
- FL: Ja, det är så de har sagt ju.
- T: Ja (ohörbart, 17:03).
- FL: Och det är väl så att i samband med eventuell omhäktning så kommer väl åklagaren och bifoga hela det sakkunniga utlåtandet där.
- T: Mm, ja, ja, nej absolut.
- FL: Så att då får du, ju läsa det också. Och så får du, du väl dra dina slutsatser.
- T: Ja.
- FL: Det är ju lite märkligt att... jag kan...
- T: Ja, nej (hörbart, 17:28).
- FL: ... ju också tycka att det är märkligt ju.
- T: Ja, det var bara så att jag skulle kunna förstå slutsatsen där, som NFC drog. Mm, men ja, tack då var (ohörbart, 17:36).
- FL: Jag kan ju ta den, jag hade ju sammandragit den, men jag kan ta den och läsa den... läsa den exakt från deras... Här står...

- L: Sidan sjutton.
- FL: ... Ja, sidan sjutton i det här utlåtandet, som jag har som inte du har. Blodstänken och vävnadsrest, resterna bedöms ha tillkommit genom inverkan, så som slag mot blodinnehållande vävnad, blodig yta, och framför en person som bär kof, koftan... Till exempel då koftan i det här exemplet.
- T: Mm... A, min fråga var bara om, om den slutsatsen gällde båda uppsättningarna, både de kläderna...
- FL: Ja...
- T: ... som...
- FL: ... det gör det.
- T: ... Cecilia hade på sig när hon greps och de som man har hittat i garaget...
- FL: Ja.
- T: ... Ja, ja, det var bara det jag (ohörbart, 18:28).
- FL: Ja, de gör, de har delat upp dem i två delar och det är en slutsatsen för båda är likadant.
- T: Ah, ja, bra.
(Tystnad, cirka åtta sekunder).
- FL: Hade du någonting du ville fråga Tomas? För annars har jag en liten...
- T: Nej.
- FL: ... bit till jag måste.
- T: Ja, ja (ohörbart, 18:53).
- FL: Prata med henne om också.
- T: Fortsätt du.
- FL: Vi ska bara se här så att min kollega Lisa hin, hinner med.
- L: Ja, klar.
- FL: Du hade inga frågor på det...
- T: Nej.
- FL: ... det vi nu har gått igenom, hade Lisa någonting?
- L: Nej tack.

- FL: Och då förmodar jag att din inställning till... mord på Gregor, att du förnekar brott...
- C: Ja.
- FL: ... fortfarande.
- C: Ja.
- FL: ... Då skriver vi det.
- (Tystnad, cirka tio sekunder).*
- FL: Sen är det så att vi ska delge en ny brottsmisstanke idag...
- T: Okej.
- FL: ... som heter K nittiofem, tvåhundra trettio, nittiofem, två, tjugotre, sjutton till sexton. Du ska delges att du är misstänkt på sannolika skäl för grov mordbrand, den trettionde genom, januari. Genom att anlägga branden på Gregors kropp i anslutning... anslutning och då till, till det som har hänt. Spridningsrisk föreligger enligt brandkåren till huset intill via förrådet, nära till huset där barnen, finns... Ert eget hus alltså... Och det här skulle ha skett genom att du har hållt motorbensin på honom som över stämmer med den i dunken.
- C: Amen det är, absolut inte.
- FL: Nej, men jag måste ju säga...
- C: Ja... Men jag säger också, absolut inte.
- FL: Nej... Om du nu är så att, absolut inte... Har du någon förklaring till hur det här ha hänt, hur det har gått till, hur han, varför det har blivit på det här sättet och varför han brinner i förrådet?
- C: Jag har berättat för dig så många gånger och din kollega, min lördag... eller vår lördag, hur den såg ut...
- FL: Jag vet.
- C: ... Jag kan inte svara på det. Han, han var ingen... han hade säkert många som inte tyckte om honom, om honom, men jag kan inte svara på vem som skulle ha gjort det i så fall... Jag, jag kan inte svara på det, hur det...
- FL: Då skulle...
- C: ... hur det...
- FL: ... då skulle någon ha slunkit in där och gjort det här... och, och lyckats slunkit ut därifrån igen men du?

- C: Ja.
- FL: Ja.
- C: För jag har inte gjort det.
- FL: Nej.
- C: Och jag har berättat hur vårt liv såg ut, och jag säger det igen. Han, han... var ingen snäll människa, men jag skulle aldrig ha haft ihjäl honom för det... Absolut inte.
- FL: Nej,
- (Tystnad, cirka trettiofyra sekunder).*
- FL: Hade advokaten någon undran där? Någon fråga.
- T: Nej, ingenting.
- FL: Ingenting.
- T: Inga frågor tack.
- FL: Nej.
- T: Nej.
- FL: Du någonting?
- L: Nej, tack.
- FL: Är det någonting mer som du, jag gav dig inte utrymme i början, det vet jag. Men är det någonting som du skulle vilja säga här avslutningsvis?
- C: Men jag har...
- FL: Cecilia?
- C: ... alltså jag har berättat hur våran lördag såg ut, och hur, hur... Vad jag har gjort, och hur, vad jag har agerat och utifrån... det jag kommer ihåg att jag gjorde inne i förrådet när jag fann honom. Och jag står fast vid det, jag gör det... Det är liksom det som jag har gjort... Jag kan inte svara på hur... jag kan bara säga att han hade ett sår i huvud där, och han hade ett sår i huvudet där. Om det är liksom kläder från första tillfället, att det har kommit därifrån eller från näsblodet, jag kan inte svara på det. Jag kan inte det... Men det är ju, det är ju inte så att jag skul, skulle ha haft ihjäl honom... absolut inte...
- FL: Nej, den...

- C: ... Och jag skulle inte satt eld på förrådet heller, med att mina barn var inne i mitt, i vårt, vårt eget hus, absolut inte... Jag skulle inte det.
- FL: Jag vet inte, jag har inte varit där.
- C: Nej.
- FL: Det är ju bara du och Gregor som har varit där... vad vi vet.
- C: Precis.
- FL: Men jag tänkte om du hade någonting annat du ville säga här.
- C: Nej. Jag vet inte vad jag i så fall vad jag skulle säga.
- FL: Nej, det vet inte jag, jag heller.
- C: Nej.
- FL: Du håller ju fast vid din historia och då har du inga...
- C: Men det är ingen historia, det är...
- FL: Nej...
- C: ... upplevelse.
- FL: ... men, men alltså din berättelse då...
- C: Ja.
- FL: ... Du får inte ta det så ordagrant, din berättelse.
- C: Fast när man sitter under de här omständigheterna så tar man ju det ganska ordagrant, absolut. Det är allvarliga saker vi pratar om...
- FL: Ja.
- C: ... Och, ja, absolut. Och det är ju så att... Och man kan säga vad... om vår relation, hur mycket man vill och hur vi levde, absolut... Men oavsett hur den relationen såg ut skulle jag aldrig haft ihjäl honom, aldrig någonsin.
- FL: Nej, jag har inga fler frågor... Mer än inställning till brottsmisstanken på den sista och det för, förmodar jag att du förnekar brott på mordbrand också (ohörbart, 24:39)...
- C: Att jag skulle ha satt eld på förrådet?
- FL: Mm.
- C: Självklart har jag inte gjort det.

FL: Nej, jag har inget mer.

T: Nej, jag har bara någon fråga till er sen angående utredningen, men vi kan ju avsluta förhöret först.

FL: Ja, vi kan avsluta det nu, då är klockan tio i ja.

Förhör

sammanfattning av slutförhör

Signerat av

Signerat datum

Enhet

Polisregion Syd, BINR 1 PO S Skåne

Diarienumr

5000-K122335-16

Hörd person

Liebler, Cecilia Eva Ester

Personnummer

19690805-2969

Den hörde är

Misstänkt

ID Styrkt

Ja

Sätt

känd av förhørsledaren

Ställning till misstänkt - målsägande - vittne

Tolk

Språk

Brottsmisstanke / Anledning till förhöret

Slutförhör.

Underrättad om misstanke

Underrättad om rätt till försvarare (best i FUK 12§ iakttagna)

Försvare/ombud önskas

Tomas Olsson

Försvare/ombud närvarande

Ja

Godtar den försvarare som rätten förordnar

Förhørsledare

Susanne Hederström

Förhørsdatum

2016-09-19

Förhör påbörjat

13:26

Förhör avslutat

14:46

Förhørsplats

Häktet Helsingborg

Typ av förhör

RB 23:6

Förhörssätt

Förhörsvittne

Utskrivet av

AB

Involverad personal

Anna Bergqvist

Funktion

Biträdande förhørsledare

Berättelse

Med på telefon finns advokat Tomas Olsson. Förhöret spelas in på band och en sammanfattning skrivs av Anna Bergqvist. Sammanfattningen läses inte upp efter att förhöret är slut utan förhöret skrivs ut i sin helhet.

Cecilia har inget att tillägga vad gäller blodbilden på hennes kläder som man pratade om vid förra förhöret.

Det stämmer att Gregor betalade sin sprit och huslånen men ingenting mer och att Cecilia gav honom 4.000:- i månaden. Gregors pengar skulle enligt honom gå till alkohol som han unnade sig. Allt annat fick Cecilia sköta som hon ville bara hon betalade.

Han hade en del pengar sparade som han satte i huset när det köptes. Cecilia har inga pengar att sätta i huset. Han hade mer pengar över eftersom hon betalade allt annat. Flera diskussioner om det i början när de träffades. Han ville ha det såhär. Ibland ifrågasatte hon. Han refererade till att han varit gift innan och blivit lurad. Han tyckte att Cecilia gått med på det eftersom hon sa ja i början. Senaste 5-6 åren diskuterade de inte det. Hon orkade inte. Lät det vara. Han tyckte alkohol var det enda roliga i hans liv. Cecilia fick ta lån för att klara sin ekonomi. Han tyckte det var ok bara hon löste det.

Sitt American express använde hon ganska ofta. Mat och det som ska köpas. Efter 13 november är nog kontantuttagen för att hon ska lösa de andra krediterna. Räkningen på 15000 som skulle betalas 23/11 betalade hon nog senare i en klumpsumma. Det har hon för sig. Kommer sedan på att dubbelfaktureringen på 44000 var den som hon nämnt innan som Gregor skulle betala. De pratade i januari om att han skulle betala den. Det hade varit

semester och jul. Han skulle lösa den. De pratade om detta den veckan han sedan dog. Han visste om att det var en dubbelfakturering. Då säger han att han ska betala den. Efter 7 januari var nog kortet spärrat och därför inte använt. Det brukar stå på breven som kommer. Hon har pratat med dem på telefon och sagt att hon inte kunde betala men skulle lösa det nästa vecka.

Hon skulle få in en ganska stor lön i februari som skulle kunna betala det som låg efter. Hon får semesterersättning på bonusen. 12% på det man har i provision. Kanske 20000 förutom vanliga lönen.

Hon kommer ihåg att hon ansökt om kredithöjning men inte att hon nekats kontantuttag. Hon vet inte om det var ett sådant kort som man inte kan ta ut på. Behov av kontanter var till barnen eller att något behöver köpas.

Ikanobank / Shell-MA ett kort som Cecilia använt men som Gregor ansökt om. Det var hon som hade kreditkortet. Hon kan inte hans bankid eller hans koder mer än till hans telefon. Det är hon som plockat ut pengarna. I september är det nog behov för resa. Renoverat poolen. Försäkringsskada på poolen men mycket täcktes inte av den. Mycket av de pengarna som de tog var på kreditkortet. Han brukade köpa material kontant. I september säger han att hon får lösa det. Det var hennes sak att betala poolen också.

Hon använder Gregors kort och tar ut med hans goda vilja. Runt jul bestämdes det med de 100000. Han skulle låna Mattias 200000. Hon tyckte då att han skulle ge henne 100000 så hon kunde lösa några av de krediterna som fanns. Hon tyckte inte att deras pengar skulle gå till ett bolån när de behövde pengarna. Hon tror Gregor och Mattias pratade om detta på julafton. Hon tog upp det senare och tyckte inte det var ok. Gregor har gett henne pengar innan. Det är kanske 10 år sedan. 15000 kronor. Då hade de inget gemensamt sparande. Den dagen han dör har de inte diskuterat ekonomi vad hon kommer ihåg. Tror inte hon har något mer att tillägga.

Hon hämtar longborden innan hon går in i huset. De pratade om vid lunch att de skulle grilla och att Lukas erbjöd sig åka till Lund för att handla. Hon minns att innan hon går in och är klar med biltvätten tar hon ut longborden och sätter den till vänster utanför tvättstugan. Hon gjorde det när hon varit inne i förrådet. Det är trångt och den står långt in. Gregor låg där. Hon la den på plattorna utanför förrådet. Från det att hon går in till Lukas åker är det kanske 1,5 timme. Det är skitsvårt att uppskatta. Hon var inne i huset och tände ljus. Hon var inne hos barnen. Hon frågade Lukas flera gånger när han skulle åka. Det började snart bli kväll. När Lukas åker borstar hon Molly i tvättstugan. Hon skulle gå ut med henne. Hon såg ryggtavlan på Lukas i tvättstugedörren. Hon går in igen och går in till Elias och säger att jag ska ut med Molly. Hon brukar borsta Molly innan de går ut. Det var blött ut den dagen tror hon. Hon skulle duscha henne sen. Lukas är borta kanske 15-20 minuter innan hon ser att det brinner. Nu spekulerar hon. Han var kanske borta 40 minuter totalt tills de ringer honom. 15 minuter var han nog borta innan hon gick ut ur huset. Det är jättesvårt med tidsuppfattningen.

Det är mycket saker i förrådet. Gregor var pedant. Han kunde bli irriterad om han såg att några saker trillade ner. Vaken var han när hon gick in i huset. Sen har hon ingen uppfattning om han var vaken. Hennes minne är att han legat i sängen till hon upptäckte honom på golvet. Hon tittade till honom när hon var ute och tvättade bilen. Då var förrådsdörren öppen. Då låg han där och hon tittade till honom. När hon stängde och gick in var hon inte ute i förrådet fler gånger. När hon ställer tillbaka alla grejer till städningen plockar hon longborden. Hon gick fram och tillbaka och gjorde det. Sist tog hon longborden, släckte och gick ut.

Hon har svårt att tror att någon skulle söka bibelcitat på hennes telefon. Ungarna har tillgång

till hennes telefon. Väldigt lite troligt att hon skulle ha sökt bibelcitat på den. Det gör hon isåfall i sin bibel. Jobs bok är inget som hon har något större intresse av att läsa. Hon vet inte vad den handlar om. Hon har inte sökt på den. Lukas kanske har gjort det med tanke på att de gjorde läxor i religion.

Gregors laptop använde Ebba och Gregor. Cecilia kan titta på playkanal på den. Koden kan alla. Samma som på hans telefon. Gregor brukade ha den på morgonen. Han brukar titta på de sighter som läses upp av förhørsledaren. Ebba var nog inne på datorn vid 13.42. Hon är den enda som använder datorn isåfall. Om inte Cecilia ska hjälpa henne att söka. Cecilia får veta vad man sökt på och säger att då är det Gregor som varit inne på nätet och sökt på villorna. Det är efter de ätit och innan de gått ut. Har svårt att tro att Ebba skulle söka på det. Sidan kan ju ligga upp på datorn och att den var öppen om Ebba skulle använda den. Gregor har sagt att det huset han ägt i Hakkås skulle vara till salu. Ingen annan i familjen som är intresserad av Hakkås.

Cecilia får lyssna igenom SOS-samtalet. Det som kommer skrivas ut i fulltext är det som sägs kopplat till att man lyssnar på uppspelningen. Cecilia kommenterar de olika delarna enligt följande:

Stopp vid 22 sekunder.

Hon har hör knappt vad hon säger mer än att det brinner. Hon säger sedan något som hon inte riktigt hör vad hon säger. Hör att hon skriker men inte mer vad hon säger.

Stopp vid 1.00 minut.

Hon kommer ihåg att hon sa att brandsläckaren står längst inne i förrådet. Om man står i dörren så står brandsläckaren inne till vänster. Hon vet inte hur hon ens hade fått upp den. Hon tyckte inte den skulle stå i förrådet men det tyckte Gregor eftersom den var så ful. Den köptes för att han skulle bränna ogräs med en gasbrännare. Det hade varit en olycka året innan där Gregor höll på att elda upp Kents tuja.

Stopp vid 01.30 minut.

Hon försöker lyssna på vad hon säger och vad hon minns att hon sa. Det låter som att hon säger att barnen är där. Hon har någon minnesbild att hon såg Ebba i tvättstugedörren. Det minne hon har är att Elias kommer. Hon ser först Ebba och sen har hon någon minnesbild att hon ser Elias. Det är de två som är hemma som hon ser. Uppenbarligen ser hon Ebba eftersom hon säger något om sin dotter.

Stopp vid 01.58 minut.

Hennes minnesbild är att de inte ska komma ut och se detta. Hon försöker få dem att stanna kvar i huset eller gå därifrån. Hon vet att hon försökte stänga dörren till förrådet. Försökte mota åt två håll. Hon har lite svårt att placera in Elias mer än att han sedan är ute. Vart han kommer ifrån har hon lite dålig minnesbild av.

Stopp vid 02.22 minut.

De minnesbilder hon har är att hon försöker få dem att inte gå och titta in i förrådet. Vad hon kommer ihåg är att hon tar vattennyckeln och går ut i carporten för att hämta slangen och spola vatten. Det är det hon minns. Samtidigt som hon försökte hålla telefonen på något konstigt sätt. De är där hela tiden.

Bfhl Anna säger att man hör Cecilia säga Det går inte. Cecilia vet inte vad det skulle vara. Hon vet att hon hade svårt att få på munstycket på trädgårdsslangen.

Stopp vid 02.58 minut.

Det hon höll på med var trädgårdsslangen. Annars vet hon inte vart hon var. Hon sprang mellan carporten och fixade med vattenslangen.

Stopp vid 03.58 minut.

Hon kan inte svara på vad som hände just där och då. Hon vet att hon försökte hålla ungarna därifrån och hålla på med trädgårdsslangen. Hon kan inte säga vart hon är men hon är utanför förrådet och försöker spruta vatten. Hon vet inte om det är hon eller någon annan som ropar nej. Telefonen har hon för sig att hon har tryckt mot axeln när hon är i carporten och hämtar slangen och håller på. Hon vet inte om hon lagt ifrån sig den eller har den i fickan. Hon vet att när hon pratade så hade hon den fast med huvudet mot axeln. Där vattennyckeln hänger i förrådet ligger även vattenmunstycken som hon skulle få på slangen för att det ska komma vatten.

Stopp vid 04.56 minut.

Det är svårt att höra det som är i bakgrunden. Hon hör inte alls vad hon säger.

Stopp vid 05.55 minut.

Det lät som att hon säger till Ebba att gå därifrån eller inte gå dit. Det handlade mycket om att försöka hålla dem därifrån samtidigt som hon skulle försöka spruta vatten.

Stopp vid 06.14 minut.

Det låter som att någon gråter i bakgrunden. Det var nog alla tre tror hon. Hon har lite svårt vart Ebba och Elias är. För henne kändes det som en sekund hela den här episoden. Hon vet inte vem de hörde just här men hon vet att de grät allihop.

Både försvararen och Cecilia är ok med att man skriver pm om det som sägs kring beslagen samt delgivningen.

5000-K122335-16

FL: **Förhørsledare: Susanne Hederström**

C: **Hörd: Cecilia Liebler**

T: **Advokat: Tomas Olsson**

A: **Bfhl: Anna Bergqvist**

V: **Vakter**

FL: Eh...

T: Ursäkta!

FL: Det är Susanne Hederström som är här idag.

T: Ja, hej, hej.

A: Japp.

FL: Då är det alltså förhör med Cecilia Liebler, idag nitton, noll nio... nej, sexton, noll nio, nitton och klockan är...

A: Hon är...

FL: ... Tretton och tjugosex. Och närvarande är förhørsledaren Susanne Hederström och biträdande förhørsledare Anna Bergqvist, misstänkt Cecilia Liebler och med på telefon finns advokat Tomas Olsson. Förhöret spelas in på band och en, och en sammanfattning skrivs av Anna Bergqvist. Förra förhör, förra förhöret som var så var ju Britt-Marie Håkansson och Lisa Långbergs här. Och då pratade hon med dig om blod, blodbilden på dina kläder. Finns det någonting som du vill tillägga till det?

C: Nej.

FL: (Ohörbart, 01:01)... Första som jag vill prata med dig om är då, om ekonomi.

C: Mm.

FL: Och du har sagt i förhör att Gregor betalades sin sprit och huslånen, men ingenting annat. Och att du har betalt honom fyra tusen kronor i månaden, är det korrekt?

C: Mm.

FL: Och du säger så här, i förhör då, som jag har plockat ut ifrån den sjuttonde i femte, så säger du att: *Gregor tyckte att hans pengar skulle gå till alkohol. Det*

var det enda som han skulle unna sig själv, och resten skulle jag liksom bekosta. Det var resor och det var kläder till barnen, det nöje, det var liksom konsumtion helt enkelt.

C: Mm.

FL: Detta är också korrekt?

C: Mm.

FL: Lite senare i samma förhör, så säger du: *"Det tyckte han inte, han tyckte ju liksom att, man behövde inte köpa saker till barnen eller grejor till barnen, eller någonting sådan. Men du fick sköta det som du vill, bara du betalade det"*.

C: Mm.

FL: Och du har också sagt att hans ekonomi är bättre än din, kan du beskriva vad du menar med det.

C: Nej men han, han hade ju, som han sa en del pengar sparade. Det var ju det som han la in i huset... Och... jag hade ju inga pengar att stoppa in i huset när vi köpte det. Så att han... han, eftersom jag betalade allting annat så hade han ju mer pengar över än vad jag hade, såklart.

FL: Aldrig någon diskussion om det här?

C: Jo, det hade vi... flera diskussioner i början när vi träffades, men Gregor ville ha det på här, det här viset och sen när jag hade gått med på det så kunde jag ju liksom inte ändra på det, utan det var ju som han ville att det skulle vara. Och ibland så ifrågasatte jag varför jag skulle betala så mycket... och... han skulle betala då huslånet som vi hade då... Och... han ville ha det så, och han refererade till att han hade varit gift förut och hon hade lurat honom på en massa pengar och det skulle, det skulle vara på det här viset. Det var så han ville ha det. Och eftersom jag hade sagt ja en gång i början så tyckte han att du har ju gått med på det, så du kan ju inte ändra på det.

FL: Okej, hur ofta var det här uppe till diskussion då?

C: Det... De senaste fem, sex åren så diskuterade vi inte det speciellt mycket, för att jag orkade inte helt enkelt, utan jag lät det bara vara som det var. Och när jag någon gång ifrågasatte och varför han la så mycket pengar på alkohol, så sa han att det var det enda roliga han hade i livet.

FL: Men hur fick du din ekonomi att fungera?

C: Ja, det fick jag ju inte uppenbarligen, eftersom jag fick ta en del lån då, för att jag skulle klara det. Och han, det var som han sa, bara du löser det så får du göra det.

- FL: Vi har ju tittat på din ekonomi, och framförallt hur du har använt ditt American Express kort.
- C: Mm.
- FL: Kan du beskriva hur du använde det?
- C: Ganska ofta...
- FL: Hur?
- C: ... till det mesta. Vad menar du, hur?
- FL: Ja, hur använde du kortet, handla eller vad då?
- C: Ja, handla... mat... om... ja, om det som ska köpas.
- FL: Vi ser ju också att, du har aldrig använt det... fram till den trettonde november, för att plocka ut pengar på det.
- C: Nej, det vet jag kanske inte.
- FL: Men sen börjar du plocka, rätt så mycket.
- C: Jaha, du menar så...
- FL: Mm.
- C: ... ja.
- FL: Vad är det som händer här, varför måste du ha kontanter?
- C: Ja, det är nog för att jag ska lösa de andra krediterna, i så fall ja.
- FL: Vi ser ju då också att det har kommit en räkning den sjunde oktober... till den sjunde... november. Det ska vara betalt femton tusen... Nej, den ska vara betald den tjugotredje i elfte. Men den betalas aldrig, varför det?
- C: Jag betalade den nog senare i så fall.
- FL: Nej, den betalas inte.
- C: Inte alls?
- FL: Nej.
- C: Jo, men den måste jag lagt in precis innan... vid jul, där någonstans.
- FL: Det kommer ju en räkning till... Åttonde november till sjätte december...
- C: Ja.
- FL: ... Och den ska vara betald den tjugoförste...

- C: Mm.
- FL: ... december. Då får du en påminnelse i den räkningen att de saknar tjugofyra tusen... för att vara exakt, tjugofyra tusen åttahundra sexton kronor, sjuttiofem öre... Och de skriver också: *"Vi emotser detta belopp omgående samt resterande skuld senast den tjugoförsta i tolfte"*. Varför betalar du aldrig ursprungs skulden?
- C: Men betalar jag inte den i, i en klumpsumma... Nähä, det har jag bara för mig att jag har gjort.
- FL: Det kommer nämligen en ny räkning sen sjunde december till sjätte januari. Och den ska vara betald den tjugonde i första...
- C: Jo, men det är ju den räkningen som Gregor skulle betala sen... Den som jag har pratat om sen tidigare, att han skulle betala, den dubbelfaktureringen.
- FL: Okej.
- C: Ja.
- FL: Då stämmer det, alltså då...
- C: Ja.
- FL: ... har du hoppat...
- C: Ja.
- FL: ... över och...
- C: Ja...
- FL: ... inte betalt.
- C: Nej, utan den pratade vi om att den skulle han betala, den dubbel, dubbel... fakturan som var på fyrtiofyra tusen.
- FL: Mm...
- C: Mm.
- FL: ... det stämmer...
- C: Ja.
- FL: ... så är skulden.
- C: Ja... Och den, den pratade vi ju om i den här, i januari månad att den skulle han betala. För då hade vi varit på semester i... Spanien och vi hade, det hade varit jul och jag hade köpt julklappar. Och det hade varit till hans barnbarn som jag

hade köpt en del saker. Och då så be... sa jag det till honom, att jag klarar inte betala den. Men då löser jag den, sa han till mig.

FL: Men han gjorde ju inte det.

C: Nej... Men han skulle göra det.

FL: Men det st... för det kommer ju när den kommer, så står det att de vill ha beloppet omgående.

C: Ja.

FL: Det skrivs ju här då...

C: Men det här pratade vi ju om den, alltså den veckan när han sen dog. Det var ju då vi pratade om det och då sa han, jag löser det till dig nästa vecka, sa han.

FL: Okej, så ni har inte diskuterat, han vet inte om att den skulden finns...

C: Jo, jo, han visste om att det var en dubbelfakturering på två månader, det visste han om. Och jag sa att jag måste betala den, annars kommer den gå till inkasso.

FL: Och det är då han säger att den ska han...

C: Ja...

FL: ... betala då.

C: ... ja.

FL: Okej... Sen så slutar du använda kortet den sjunde januari, varför det?

C: Ah, det blir väl att den blir spärrad.

FL: Du kan alltså inte längre?

C: Nej.

FL: Får du något besked om att det är spärrat?

C: Ja, det tror ja... det brukar det står på brevet som kommer.

FL: Mm, det står på den räkningen som kommer, som...

C: Ja, men det brukar, brukar det inte... brukar man inte betala den fakturan så spärras det med automatik.

FL: Mm.

C: Mm.

FL: Men har du fått något brev?

- C: Jag har pratat med dem.
- FL: Okej.
- C: Ja.
- FL: Telefon alltså?
- C: Ja.
- FL: Okej.
- C: För jag ringde och sa att jag inte kunde betala den, och då ringde, och då så sa jag det att jag kommer att lösa det under nästa vecka.
- FL: Okej... Enligt det som har framgått så tar du ut på kreditkort och sätter in på lönekontot för att få täckning när...
- C: Mm.
- FL: ... autogiron görs...
- C: Mm.
- FL: ... och det blir mer och mer skulder under hösten och allt svårare att betala alla de här...
- C: Mm.
- FL: ... skulderna trots att, många krediter. Sen tar du snabbblån på CashYou... Jag tror det heter U två eller två...
- C: Mm.
- FL: ... U...
- C: Mm.
- FL: ... och på CashBuddy.
- C: Mm.
- FL: Och i januari så kan du inte betala längre.
- C: Jo, det men, jo men det... det, jag hade... skulle få in en ganska stor lön där i februari sen som jag skulle betala de som låg efter.
- FL: Och... hur mycket handlar det om och vad är, varför har du högre lön...
- C: För att jag, för att jag får semesterersättning på bonusen, på de provisionen som man har i februari och då brukar jag få in en ganska hög lön. Så då visste jag att jag skulle kunna täcka det som var, låg efter. Och hinna i kapp.

- FL: Och hur mycket handlar det om, ungefär?
- C: Ja, det vet, det är tolv procent på års... på den, på det man har i provisionen under året som har gått, jag vågar inte svara på det, men det är ganska mycket.
- FL: Mm, kan du, någon form av uppskattning, även om nu jag förstår att du inte kan säga summan.
- C: Alltså det, jag, jag vet ju inte riktigt men kan det vara tjugo tusen kanske.
- FL: Okej, så du menar... Hade du fått tjugotusen i februari så hade du löst alla andra skulder...
- C: Ja, förutom då den vanliga lönen, såklart.
- FL: Mm.
- C: Ja, och den provisionen jag hade i januari.
- FL: Vi ser också att du gör flera kredit.... höjningar i november och januari på flera kort. Och du har nekats kontak... kontant... uttag flera gånger.
- C: Okej, mm. Det är möjligt.
- FL: Det är inget du minns?
- C: Inte vad jag kan komma ihåg så där, nej, det kan jag inte göra.
- FL: Kommer du ihåg det här att du har ansökt om kredithöjningar då?
- C: Ja, det kan jag komma ihåg, ja.
- FL: Och sen så ser vi då att... du gör uttag av pengar då, tjugonionde, två gånger och den trettionde två gånger... På det här U, OKQ8 kortet...
- C: Mm.
- FL: ... kan det stämma?
- C: Kan stämma, mm.
- FL: Mm... När du sen försöker ta ut den andra, så får du inte lov att ta ut, du gör två... Centralstationen i Malmö, det är du, om jag förmodar det rätt...
- C: Mm.
- FL: ... Sen kommer den fjärde, du får två st... två uttag den andre. Du får... nekat två uttag den trettionde, du nekas den fjärde, Östergatan trettionio...
- C: Okej.
- FL: ... och det är... Var ligger Östergatan trettio...

- C: Det är där jag jobbar.
- FL: Det är där du jobbar... Sen nekas du den sjunde, Södra Förstadsgatan, nekas den nionde, Centralstationen, den trettonde, Centralstationen, den tjugofemte, Centralstationen, så att... det är ju uppenbart att, där är det över så att säga...
- C: Ja.
- FL: ... de pengarna, du kan, får inte ut mera... Stämmer det?
- C: Ja det, du har ju det svart på vitt så att det stämmer säkert.
- FL: Men är det någonting som du känner till, vet du varför du nekas, det är rätt många gånger du provar.
- C: Nej, men jag, jag vet inte om det går och, om det var ett sådant, om det gick att ta ut på det viset, för att det var ett sådant kort som man handlade på, att det inte gick att ta ut pengar. Jag vågar inte svara på det.
- FL: Nej, för sju gånger har du ju nekats...
- C: Ja.
- FL: ... men du har fått pengar...
- C: Vid två tillfällen... Men det är vissa, vissa...
- FL: Vid fyra tillfällen.
- C: Ja, men vissa tillfällen finns det ju lik... eller vissa kort har ju en spärr att du kan inte ta ut pengar på dem, utan du kan bara handla på dem, och jag vet inte vad det var för typ av... hur det såg ut det kortet.
- FL: Men behovet av kontanter, vad är det du behöver...
- C: Ibland kan det ju vara så att barnen behöver kontanter eller att det ska liksom... köpas någonting eller liksom... ja.
- FL: Vi ser, vi har också sett att du har gjort en... IKANO Bank, där är det då en ansökan men det är Gregors personuppgifter... på ett kort, som söks då i någon gång i... augusti. Och ansöks om en kredit på trettio tusen kronor.
- C: Eh... IKANO Bank...
- FL: Det står så, IKANO Bank.
- C: Ja.
- FL: Och så står det streck Shell MA.
- C: Ja, men det är ett kort han har ja. Har haft ja, ja.

- FL: Är det han som har använt det kortet?
- C: Nej, det har säkert jag använt, för det var jag som hade kreditkortet, men det är ju han som har... ansökt om det, för det måste man väl ha BankID för att söka på, antar jag.
- FL: Mm. Och hans BankID kan du inte?
- C: Nej, gud nej... Jag kan inte ens hans koder, mer än till hans telefon.
- FL: Okej, och eh...
- C: Jag tror inte ens han hade en, en BankID på hans nya telefon, för han fick en ny i november. Jag tror inte ens han hade laddade ner BankID app på telefonen.
- FL: Mm, för där kan vi också konstatera då att... ansökan görs den sextonde i åttonde, vi kan, har då inte kunnat se... eller det står inte här när den börjar gälla, men från och med den fjärde i nionde, så plockas det då ut pengar också, så på... Två månader så plockas det ut... ja det ni har kredit för, det är trettio tusen här...
- C: Mm.
- FL: ... också.
- C: Vad sa du det var det vi åkte...
- FL: Jag vet inte var ni åkte men...
- C: Jaha.
- FL: ... fram till den fjärde november handlar det om...
- C: Ja.
- FL: ... från den fjärde september, så plockas det ut trettio tusen i kontant, och det är samma adresser, Centralstationen, Östergatan... varför, varför vi tror det är du, men det säger du själv...
- C: Mm.
- FL: ... så är det också... Det är trettio tusen till som plötsligt är i skuld ju... Va, vad är behovet redan i september?
- C: Ja, det är väl att vi ska åka på en resa antar jag och att vi ska, vi har ju precis renoverat ett, en pool som det skulle vara en massa saker som skulle köpas in till. Och det var plåtar, tror jag till, vad heter den här, poolen som skulle köpas... och det var sådana pengar vi använde det till.

- FL: Nu är det du som har betalt reparationen av poolen, eller är det Gregor som har betalt med sina pengar?
- C: Nej, det är ju, dels är det ju då en, en försäkringsskada som är gjord på den. Men sen är det ju mycket som inte täckte av försäkringen såklart, som vi var tvungna att betala... Och mycket av de här pengarna då som vi tog, som gick där det var ju på de här kreditkortet då, som vi köpte de sakerna... Och då kan det ju vara så att Gregor behövde pengarna för att köpa material och det brukade han köpa kontant.
- FL: Men du säger, inte förrän veckan, sista veckan innan han dog, pratar ni ekonomi. Han måste ju vara medveten här i september att...
- C: Jo...
- FL: ... de här pengarna finns inte.
- C: ... jo, men då säger han att du får lösa det, alltså då får vi ta, då tar vi de här pengarna till det och så får du lösa de betalningarna, helt enkelt.
- FL: Okej, så det var din sak att betala poolen...
- C: Ja.
- FL: ... också?
- C: Ja.
- FL: Och som jag har förstått nu när vi pratar att, du använder Gregors kort...
- C: Mm.
- FL: ... och tar ut...
- C: Mm.
- FL: ... men det gör du med hans...
- C: Goda vilja, absolut.
- FL: Så säger du då att Gregor ska ge dit hundra tusen...
- C: Mm.
- FL: ... När bestäms då detta?
- C: Det bestämdes, egentligen så bestämdes det här runt jul, för hans son skulle köpa en lägenhet, eller ville köpa en lägenhet. Och de fick inte... man skulle ta något toppl... eller ja, man behövde ta ett topplån i alla fall... för de inte hade tillräckligt med ekonomi. Och då så sa Gregor att han skulle låna ut två hundra tusen av (ohörbart, 15:49), som jag tyckte, våra pengar. Och då så sa jag det att,

ska du betala Mattias då två hundra tusen så tycker jag att du ska ge mig hundra tusen av våra, för jag hade trots allt satt in de här pengarna till honom. Så kan jag lösa lite av våra krediter som jag har, istället. Och det var då den diskussionen började, och då handlade det om att skulle de köpa en lägenhet så skulle jag då, förutom då de fyrtiofyra tusen då få sextio tusen för att kunna lösa det... För jag tyckte inte att... våra pengar skulle gå till ett bolån, när vi behövde de pengarna själva.

FL: Och den diskussionen för ni, när?

C: Gregor tog upp det här med Mattias på julafton, tror jag. När han satt på julafton och be, sa att, ja men jag kan låna ut två hundra tusen, utan då ha diskuterat det med mig och det var då jag tog upp det med honom efteråt, och sa det att jag tycker inte att det i så fall är okej.

FL: Görs det något beslut då? Vad gäller att Mattias ska få några pengar...

C: Nej...

FL: ... eller att du ska få några pengar?

C: ... int... jag diskuterar ju inte med honom, framför dem vad jag tyckte och tänkte utan det tog jag ju vid senare tillfälle. Och det handlade om de skulle hitta en lägenhet till att börja med, om det skulle köpa någon. Så att det var, det var ju ingen diskussion som blev varken avslutad eller påbörjad, utan han bara gav det som ett alternativ helt enkelt.

FL: Men det här som du sa från början då att ni har inte pratat om de pengarna förrän veckan innan han dog.

C: Nej, men det handlade inte om att han skulle betala tillbaks mig en massa pengar utan det handlade om att skulle han låna ut två hundra tusen så tyckte jag att jag skulle då ha... För det första de här fyrtiofyra tusen vi pratade om, till den här räkningen då, och sen att jag skulle då kunna ha ytterligare sextio tusen för att då kunna beta av en, vissa krediter... För sen kunde han göra vad han ville med de pengarna... om han ville låna ut dem till Mattias.

FL: Har han någonsin tidigare gett dig några stör, större summor pengar?

C: Till mig?

FL: Mm.

C: Ja... det har han gjort... Det är ju en... Oj, det är jätte längesen, det är nog en... tio år sen kanske...

FL: Och hur mycket pengar pratar vi om då?

C: Femton tusen.

- FL: Det är alltså det största han har gett innan de här hundra tusen han skall ge?
- C: Mm... För då hade vi inget gemensamt sparande.
- FL: Har du och Gregor diskuterat ekonomi den dagen han dör?
- C: Nej.
- FL: Inget alls?
- C: Nej, det kan jag inte komma ihåg... Nej.
- FL: Jag är klar med den komplitering som jag har vad gäller ekonomin. Har du någonting själv Cecilia som du vill tillägga?
- C: Inte vad jag tror.
- FL: Tomas?
- T: Nej, inga (ohörbart, 18:37).
- FL: Anna?
- A: Nej.
- FL: Det andra vi ska prata om det är longboarden. När du tittar till Gregor och tidsaspekten för det här. Du har lämnat lite olika uppgifter, jag har... Det har hållit så många förhör med dig...
- C: Ja.
- FL: Jag minns ju inte heller exakt vad som har, har sagts varje gång, och därför är det ditt minne jag vill du ska använda dig av, inte vad du har sagt innan. Jag har plockat fram de uppgifterna som du har sagt och... Det är ju, det handlar ju om det här att du säger att du har hämtat longboarden.
- C: Mm.
- FL: Kan vi starta där, och vi håller oss bara till de här aspekterna inte allting annat. Du hämtar longboarden, när?
- C: Innan jag går in i huset.
- FL: För du säger... vid något tillfälle så säger du att du hämtar den då och så uppger du ett antal minuter innan han ska åka. I något annat förhör så säger du, att du hämtar den i direkt anslutning till att han ska åka.
- C: Nej, alltså det här, för, för vi pratade ju om, vid lunch pratade vi ju om att vi skulle grilla... Och att Lucas erbjöd sig att åka. Varför jag tittar upp är därför att jag tänker, jag brukar vika undan ögonen... Och vad jag minns så är det att Lucas erbjöd sig vid lunch att vi, att han skulle åka longboard för att han, eller

cykla eller vad han skulle göra, men han bestämde sig för longboard. Att han skulle åka in till Lund och handla och, innan jag går in i huset när jag då är klar med biltvätten och, och ställer in alla grejorna. Då tar jag ut longboarden och ställer den ute på, alltså till vänster om ingången till tvättstugan... Det är vad jag minns.

FL: Det är vad du minns ja... Men då kan jag ju läsa direkt ifrån förhör, vi har den tolfte i andre. Då frågar förhørsledaren dig: *"Är det i direkt anslutning som du har tagit ut longboarden som..."* och så svarar du: *"ger han sig iväg"*. *"Så han greppar den och skejtar iväg?"* *"Ja och jag går"...* *"och du går in"*. Jag läser direkt vad...

C: Jaha...

FL: ... det står här.

C: ... ja, men det är inte, det, jag har för mig att jag tar, nej, men jag gjorde det när jag hade... varit inne och roddat, eftersom det är ganska trångt i det här förrådet då. Med alla grejor och Gregor dessutom låg där, och den står liksom längst in i förrådet... Så att... för att inte liksom snubbla över alla saker så var jag, när jag var inne i förrådet och ställde tillbaks alla grejor så tog jag den med mig ut och la den på... på... plattorna helt enkelt utanför förrådet.

FL: Mm... Hur lång tid är det då innan Lucas lämnar?

C: Alltså från det att jag går in till han åker?

FL: Mm.

C: En och en halv timme kanske.

FL: För det är inte i närhet av någonting du har sagt innan, när det är. Du pratar om ungefär en halv timme.

C: Alltså det är ju skit svårt och uppskatta, men jag var ju inne i huset och jag tänder ljus i huset och jag var uppe på övervåningen och jag var inne hos Ebba och jag var inne hos Elias och jag plockade och donade. Nej, men det, det... Och jag vet att jag frågade Lucas vid flera tillfällen när ska du åka. Och han sa jag ska bara göra klart det här, jag ska bara se klart det här eller vad han höll på med. Och så sa jag, men snart måste du åka, för snart börjar det liksom bli kväll. Så det måst, det måste ju ha varit en... hyfsat lång period än då.

FL: Mm, men det säger ingenting om minuter (ohörbart, 22:37).

C: Nej, men alltså det, jag för, men, men... alltså det är jätte svårt, jag kan inte uppskatta tiden. Men, men det måste ju ha varit så pass länge så att jag var inne i huset så att jag hann göra alla de här sakerna liksom.

FL: För sen är det ju så också att, när Lucas ger sig iväg, var är du och var är Lucas?

- C: Jag är nog i tvättstugan... för att jag skulle, jag höll på och borsta Molly tror jag. För att han skulle åka, för att jag sen skulle gå ut med henne, för jag skulle duscha henne och tvätta henne efter att jag varit ute med henne.
- FL: Mm.
- C: Och sen... alltså jag, han går ut och jag går in i huset en runda till och så säger jag till Elias att nu tar jag Molly och går ut.
- FL: Mm... Ser du att, att Lucas... när, när han försvinner? Vad är det sista du ser av Lucas?
- C: Hans ryggtafla i tvättstugedörren, tror jag.
- FL: Okej... Och sen så säger du, sen du går in igen...
- C: Mm.
- FL: ... Vad gör du när du går in igen?
- C: Jag börjar, går i alla fall in till Elias och säger att jag ska gå ut med Molly... Och sen så har jag ju alltid för vana att borsta henne innan jag går ut med henne, eftersom hon är ganska långhårig, och eftersom jag ska duscha henne och det är blött, var blött ute den här dagen tror jag till och med, så blir hon ganska... tovig, så att då brukar jag borsta henne innan jag går, för att jag sen skulle duscha henne. Så att det, står jag på tvättstugebänken och sysslar med.
- FL: Och för att då Lucas har lämnat, det är ju samma sak när jag går tillbaka och tittar...
- C: Mm.
- FL: ... du säger inte en, en exakt antal minuter det är, det är förstår jag att det är s... du lämnar lite olika uppgifter (ohörbart, 24:10)...
- C: Ja, men det är ju svårt eftersom man inte har någon klocka och det är ju svårt...
- FL: Men det är ju inte mycket du gör, du pratar med Elias och sen borstar du hunden.
- C: Men nu, nu, henne kan jag ägna länge till. Jag kan stå där i tjugo minuter och... borsta och fixa med henne och klippa bort tovor och grejor och det kan ta sin tid.
- FL: Har du någon uppfattning då, ändå i tidsaspekten...
- C: Hur länge Lucas är borta?
- FL: Ja, innan du går...
- C: Hur länge han är borta innan jag, innan...

FL: Innan du ser att det brinner.

C: Kvart, tjugo minuter kanske... Eller ja, jag... alltså jag, nu spekulerar jag...

FL: Nej...

C: ... ja, men kvart, tjugo minuter, för han kan inte varit borta speciellt länge ändå. Han kanske hade varit borta i fyrtio minuter totalt, så att det kan inte varit jätte länge.

FL: Vad menar du med fyrtio, vilka... till vad?

C: Nej, men tills, tills... eller ja... till, tills vi ringer honom. Alltså jag har lite dålig tidsuppfattning, men jag ringer ju, eller Elias ringer ju honom sen på, på... efteråt där. Och jag kan inte säga hur länge han var borta totalt. Men en kvart var han nog borta innan jag går ut ur huset i alla fall.

FL: Mm.

C: Det tror jag.

FL: Mm...

(Tystnad, cirka femton sekunder).

FL: Det är också samma sak där, att det kommer liksom olika uppgifter... Jag bara tar rakt av förste i tredje, "Hur upp... "Hur uppskattar du det tar i tid från att Lucas lämnar på sin longboard tills dess att du upptäcker att det brinner i förrådet? Det kan vara fyrtio minuter...

C: Ja men det...

FL: ... kanske". Så ändrar du dig lite så säger du, "Nej, kanske... en halv timme"...

C: Ja, men...

FL: ... Eller kanske en timme, alltså...

C: Ja, men det är ju jätte svårt och, och, att... alltså tidsuppfattningen, där och den dagen och idag, alltså de, det, det är jätte svårt och uppskatta tiden... Jätte svårt.

FL: Sen är det lite grann med det här också... Den första gången man ställer frågan, det är samma dag. Samma dag som det har hänt efter på kvällen så pratar en polisman med dig. Du är fortfarande inte misstänkt för något brott, utan man bara pratar med dig för att hämta in uppgifter. Och då säger du att du har sagt att du har kammat hunden... och att det tar trettio minuter mellan att Lucas går ut, tills du själv går ut.

C: Mm.

- FL: Det är vad du anser, förmodligen är en korrekt...
- C: Alltså det, det är ju mycket möjligt att det, att den tidsaspekten är ungefär det vi hade...
- FL: Mm.
- C: ... ja.
- FL: Du är sen också då hört den... trettioförsta. Man pratar samtidigt då om att, du säger också då att risken är att man ska tippa ner en massa saker. Om Lucas skulle gå ut i förrådet själv och hämta longboarden.
- C: Mm, ja, tippa ner, men det är ju ganska s... alltså det var ju ganska, det är ganska mycket saker där nere, inne ja och longboarden stod... det står stolar där borta och det är massa sådana här, vad heter det... dynor som ligger där borta och... Gregor är, var ju pedant så att var det liksom att ungarna tog något och det ramlade ner och, han såg det, så kunde han bli lite irriterad. Ja, det kunde han bli, och då var det väl därför bättre att jag gjorde det.
- FL: Du pratar ju också om att han är vaken och sen säger du att han...
- C: Alltså vaken var han ju när jag gick in i huset, men inte... Sen har ju inte jag någon uppfattning om att han var vaken.
- FL: Du säger att han är på väg upp.
- C: Vem?
- FL: Gregor.
- C: Jaha... I och för sig...
- FL: Man ställer en direkt fråga till dig, det gör man då dagen efteråt så här: "*Var befinner han sig när du går in för att hämta longboarden?*". "*Då står han upp vid gröna sängen, tror jag. Alltså han hade inte kommit fram till arbetsbänken. Utan han är precis på väg att resa sig upp. Och då säger jag, Lucas drar till Lund*".
- C: Det här är ingenting jag minns...
- (Tystnad, cirka sju sekunder).
- C: Jag kan inte svara på den, för det är faktiskt inget jag min... Idag har jag inte det minnet, faktiskt om jag ska vara ärlig. Utan mitt minne är att han har legat i den här sängen, från det att jag var inne och ställde tillbaka de här grejorna och tills, tills... jag upptäckte honom sen på golvet.

- FL: För det är också lite, det kommer lite olika uppgifter om hur många gånger du är... och tittar till honom. För du pratar i, från början om att du tittat till honom och sen...
- C: Ja, men det gjorde jag ju när jag var ute och fortfarande höll på och tvättade bilen, så var ju liksom förrådsdörren öppen. För då gick jag ju liksom fram och tillbaka, eftersom man... bär grejorna fram och tillbaka. Jag hade ju, slangar och grejor och... då låg han ju, det är ju klart jag tittade till honom när jag var inne där inne, så att jag blundade och inte ville se honom, utan jag såg ju honom ligga där. Men när jag sedan stängde och gick in, då var jag inte ute i förrådet fler gånger.
- FL: Mm, så sista gången du ser... när allting är okej så att (ohörbart, 29:32) och han bara ligger och vilar på sängen, det är när du hämtar longboarden.
- C: Det är när jag gör, alltså ställer tillbaks alla de här grejorna, hänger upp den här... lilla nyckeln till vattengrejsemojsen och ställer in hinkar och doningar och plockar longboarden och...
- FL: Det här gör du i ett svep, alltihopa då?
- C: Alltså, ja, alltså... man... jag gick ju fram och tillbaka så klart, men liksom det sista är att jag tar longboarden, släcker och går ut och stänger dörren, ja.
- FL: Okej... Jag är nöjd, har du någonting mer Cecilia, du vill säga om det?
- C: Nej.
- FL: Du Tomas?
- T: Nej, ingenting.
- FL: Anna?
- A: Nej.
- FL: Vi har gjort en genomgång av alla telefoner, alla datorer som finns... som hittades i huset så att säga, eller hittades på er sen... Jag har lite fråga angående det, för man tittar ju då var... vad ni har gjort med era telefoner så att säga... Då har (ohörbart, 30:41) bland annat sett att det har sökts bibelcitat den tjugosjätte i förste. Finns det någon utöver dig som skulle göra en sådan sökning på din telefon?
- C: Ett bibelcitat?
- FL: Mm.
- C: Nej, det har jag svårt och, eller... nej... Nej.
- T: Frågan är om du vet någon annan än du skulle ha gjort det?

- C: Ja, Ebba hade tillgång till min telefon... Ungarna har tillgång till min telefon, det var ju, det var ju... Ja, absolut det kan de ha gjort.
- FL: Är det troligt att någon av dem skulle söka bibelcitat?
- C: Det är en väldigt liten trolighet att jag skulle ha sökt ett bibelcitat på den i alla fall, så att det... Det söker jag i bibeln i så fall, inte på min telefon.
- FL: Jobs bok kapitel ett, vers ett...
- C: Det är ingenting jag känner igen.
- FL: Vet du vad Jobs bok är?
- C: Ja, det är... bok i gamla bibeln, absolut, men det är ingen bok som... som jag skulle ha något större intresse av att läsa, tror jag.
- FL: Nej. Kan du mycket kort säga, vet du vad den handlar om?
- C: Inte ett, inte ett dugg.
- FL: Okej... Du har inte gjort den här sökningen, den är gjord den tjugosjätte i förste.
- C: Nej.
- FL: Nej.
- C: Kan du berätta vad det står i Jobs bok ett?
- FL: Det är en bibeltext...
- C: Ja
- FL: ... alltså det är för mig, jag är ju helt främmande för bibeln så det är bara en bibeltext.
- C: Jaha.
- FL: För jag frågar ju mer vem som har gjort...
- C: Ja, nej, jag har inte gjort den. Mycket möjligt att Lucas kanske har gjort det med tanke på att vi gjorde läxorna tillsammans, och han kan ha läst religion. Och sen så, att det, det är något sådant... Men det är ingen bibeltext som jag har någon anknytning till överhuvudtaget.
- FL: Du Tomas kan väl skriva upp det om ni vill diskutera det, om du inte skrev. Jobs bok kapitel ett, vers ett, om ni vill titta på den.
- T: Ja, jag har redan antecknat det.
- FL: Sen har jag gått igenom Gregors... laptop, som vi träff, hittade då i garderoberna i sovrummet.

- C: Mm.
- FL: Vem har använde den datorn?
- C: Ebba och Gregor.
- FL: Ingen av er andra?
- C: Jag brukade se på... någon film ibland på TV fyra play... Kan jag ju använda den datorn till, men det är de två som använder den datorn.
- FL: Behöver man ha kod för att öppna upp den?
- C: Ja, det är samma som hans telefon.
- FL: Och det kan alla eller vad då?
- C: Ja då.
- FL: På morgonen då den trettionde, klockan åtta, så är det någon som är inne och tittar... Vet du vem?
- C: Ja, det är säkert Gregor för han brukade ha den på morgonen.
- FL: Det tittas på dag- och kvällstidningar, hemnet...
- C: Ja, det brukar han syssla med.
- FL: ... Nordea...
- C: Ja.
- FL: ... och elskling.
- C: Ja, det brukar han, det är hans favoritsajter.
- FL: Sen är det någon igen som är inne och tittar, tretton och fyrtiotvå.
- C: Ja, det är nog Ebba.
- FL: Ebba?
- C: Mm, i så fall.
- FL: Varför tror du det?
- C: Ja, det är hon den enda som använder datorn... i så fall... Det skulle jag nog kunna tänka mig att det är hon.
- FL: Okej.
- C: Om inte jag ska hjälpa henne med någonting och söka någonting eller, ja.

- FL: Man tittar på någon villa till salu i Bergs kommun, den...
- C: I Bergs kommun?
- FL: Mmm, och Jämtlands län är det väl då?
- C: Ja, men då är det precis innan vi har gått ut, då är det Gregor... Som har varit inne på hemnet.
- FL: Och tittat på någon villa i Hackås.
- C: Ja, men där har han bott sedan tidigare, så att då är det Gregor som har gjort det.
- FL: Så du menar, är det tretton och fyrtiotvå, är det efter... att ni har ätit?
- C: Mm... innan vi har gått ut.
- FL: Och innan ni har gått ut.
- C: Mm.
- FL: Så tror du att det är han som har gjort det här.
- C: Ja, jag har svårt att tänka mig att Ebba skulle titta på en villa i Hackås.
- FL: Mm.
- C: Ja.
- FL: Förmodar att det ligger där någonstans (ohörbart, 34:20).
- C: Nej, i Jämtland.
- FL: Jämtland.
- C: Ja... Sen kan det ju vara så att den här sidan har, ligger uppe, så när Ebba går in på datorn så är det som kommer upp först. Det är mycket möjligt, det kan jag ju inte svara på.
- FL: Jag tror det är en ren sökning, det är så vi tittar på det...
- C: Ja.
- FL: ... datorerna.
- C: Nej, men då är det Gregor som har säkert, skulle visa mig... Ja, men vänta nu, undra om inte det, hans hus han... vad hette, sa du någon, nej du har ingen gata på den, nej. Det... för han pratade ju då om att det huset han har ägt där uppe var till salu nämligen. Och om det här är samma dag eller om det är någon annan dag, det vågar inte jag svara på. Men han, han berättade då att det huset han bodde i Hackås var till salu. Så det är mycket möjligt att han har haft uppe den och tittat på hur det såg ut.

- FL: Okej. Det är det du tror kan vara anledningen att någon kikar på det överhuvudtaget.
- C: Det är ingen annan som är intresserad av Hackås i alla fall, i våran familj.
- FL: Nej, det har inte varit någon diskussion om att ni ska flytta dit?
- C: Verkligen inte.
- FL: Då är jag klar med det vi har hittat på telefoner och datorer, som vi undrade över. Har du något där Cecilia?
- C: Vad sa du, Job ett... ett, jag ska bara försöka komma ihåg...
- FL: Jobs bok...
- C: Ja, ett.
- FL: ... kapitel ett, vers ett.
- C: Ja, jag ska försöka komma ihåg och läsa det.
- FL: Har du något Tomas?
- T: Nej. Nej, det är bra.
- FL: Anna?
- A: Nej, nej.
- (Paus i förhöret, från 35:37 till 38:23).*
- A: Vi ska lyssna på... det här SOS samtalet som du ringer in Cecilia...
- C: Mhm.
- T: Mm.
- A: ... och sen så ska du få... jag kommer, vi, vi gör lite pauser allt eftersom, men de är inte lika långa alla pauserna. Och sen så ska du få berätta vad det är vi hör. Så det kan vara så att du hör lite dåligt där Tomas.
- T: Ja, men än så länge hör jag.
- (Tystnad, cirka tjugo sekunder).*
- A: Vi bara kollar så att det är lagom volym.
- (Testar uppspelning av SOS samtal, 39:10).*
- A: Du får säga till Cecilia, jätte viktigt att du hör.
- C: Mm.

- A: Så att du... Så säg till om det här nu... Nu ska vi lyssna i... tjugotvå sekunder här nu första gången. Så jag sätter igång här nu och sen bryter jag när det är paus, när vi har ett stopp här.
- T: Mm.
- (Tystnad, cirka tjugotvå sekunder).*
- (Uppspelning av larmsamtal, 39:59-40:29).*
- A: Och då har vi brutit efter tjugotvå sekunder där.
- C: Jag hör knappt vad jag säger, mer än att det brinner.
- FL: Men det är du som pratar?
- C: Mm.
- (Tystnad, cirka arton sekunder).*
- A: Du hör knappt vad du säger, säger du.
- C: Nej, men jag hör ju att, jag hör ju att jag säger att det, det brinner, men sen säger jag någonting som jag inte riktigt hör vad jag säger där... På slutet.
- (Tystnad, cirka tjugotvå sekunder).*
- FL: Tomas du slamrar väldigt.
- T: Vad sa du att?
- FL: Du slamrar väldigt.
- T: Jaha, eh, det var det att jag tog av laddaren nu, så det blev lite (ohörbart, 41:38) på högtalaren, tror jag.
- A: Okej. Hör du någonting?
- T: Ja, jag hör.
- A: Ja, okej, för det är ju lite så när man ska lyssna på, på ljud... så här... Är det någonting annat Cecilia? Du säger du, du hör knappt vad du säger men att du säger att det brinner.
- C: Ja, det säg, det hör jag...
- A: Ja.
- C: ... att jag säger, såklart, ja, men jag hörde inte... Sen hör jag ju liksom att jag skriker, men, men inte lik, mer vad jag säger.
- A: Mm.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

A: Och då kör vi från tjugotvå sekunder in i... den här in, uppspelningen nu då, en bit till.

(Uppspelning av larmsamtal, 42:29-43:08).

A: Då har vi pausat efter en minut.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: Ja, det kommer jag ihåg att jag sa att brandsläckaren, för brandsläckaren står längst in också där... longboarden stod, stod brandsläckaren också. Så den stod längst in i förrådet, (ohörbart, 43:27).

FL: Om du tänker att du står i dörren, av förrådet, vilket hörn pratar vi om?

C: Alltså, om, om dörren är här, så står brandsläckaren in i, vi har ju någon sådan här bänk som är till vänster där, så står den längts in där, inne i den hörnan.

A: Så längst till vänster, jag som (ohörbart, 43:49).

C: Vänster, och in i hörnan... Jag hade nog inte kunnat, jag vet inte ens hur jag kunnat fått upp den ändå, tror jag...

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Jag var, tyckte inte att den skulle stå i förrådet, till att börja med, utan jag tyckte den skulle stå i tvättstugan, för det är väl där man har mest nytta av den. Men Gregor tyckte den var ful och den skulle stå i förrådet.

(Tystnad, cirka sjutton sekunder).

C: Den köptes för att han... Vi har ju en sådan här gasbrännare inne i förrådet, och han skulle bränna ogräs förra sommaren, inte nu i somras utan sommaren innan. Och råkade tända på... Kents tuja som stod vid husknuten, så det var därför han köpte en brandsläckare, om det skulle hända igen.

(Tystnad, cirka tio sekunder).

C: Så barnen brukade säga det att... Nu har både, nu har både polisen och brand, brandbilarna varit hos oss. Nu är det bara ambulansen som fattas.

A: Vems, tuja var det som höll på att brinna upp?

C: Kents, grannen.

A: Kents.

(Tystnad, cirka femtio sekunder).

A: Mm, vi lyssnar lite till här.

(Tystnad, cirka 22 sekunder).

(Uppspelning av larmsamtal, 46:32-47:11).

FL: Vi är ju intresserad av... det du säger här... Mer än att du hör vad personalen säger.

C: Ja jag hör, jag försöker lyssna på vad jag säger, inte så mycket på vad de säger. Utan jag försöker lyssna på vad jag säger, och vad jag minns av det jag sa...

A: Mm, vad minns du när hör det där, den biten?

C: A... Att han, bara att han heter Gregor och sen, jag hör inte riktigt vad jag säger, men det låter ju som jag säger att barnen är där. Jag vet inte om det, om jag hör rätt, om det är, om det låter så eller om något som jag uppfattar... Men...

A: Mm, du pratar om din dotter.

C: Ja... Att hon, ja för jag har ju någon minnesbild av att jag såg henne i tvättstugedörren. Det har jag någon minnesbild av att hon... Och om hon kom ner där, det är mycket möjligt. Att det var då hon kom ner i dörröppningen, att hon hörde att jag skrek. Och det är ju det minnet jag har, att de är i tvättstugedörren båda, och sen att Elias kommer också.

FL: Du säger, de är i tvättstugedörren, vem är det de?

C: Det är Elias och Ebba, ja... För, för jag ser först Ebba stå i tvättstugedörren och sen har jag någonstans en svag minnesbild att jag ser ju Elias. Men om han... om jag ser honom i tvättstugedörren eller om han är ute på... alltså om jag ser honom vid ett senare tillfälle, det vågar jag inte svara på. Men de är ju de två som är hemma som jag ser... Och jag se... uppenbarligen ser jag ju henne, för det är ju det som det låter som att jag säger att där är min dotter.

(Tystnad, cirka trettioåtta sekunder).

A: Tar vi en bit till.

(Uppspelning av larmsamtalet, 49:35-50:06).

C: Vad säger jag, gå bort därifrån eller säger jag det eller?

A: Om du tänker tillbaka på att du var där och då, vad var det som hände i samband med när du pratar?

C: Alltså jag försöker, jag försöker ju få, få bort det... det är, det är ju liksom den minnesbild jag har att de inte ska komma ut, för att se det här. Utan att jag försöker liksom, få dem att stanna kvar inne i huset. Eller att de ska

gå därifrån och... Jag vet ju att jag försökte liksom stänga den här dörren också, till, till förrådet... Att jag liksom stod och försökte liksom mota, mota två håll på något vis. Det är den minnesbilden jag har.

(Tystnad, cirka åtta sekunder).

C: Men sen, jag min... jag har, har lite svårt och, och... Ebba vet jag ju att jag ser i, i tvättstugedörren men jag har lite svårt att placera in var Elias kommer in i, i den här bilden någonstans, mer än att han är ute sen. Utanför huset... Men var han kommer någonstans, det vågar jag inte svara på. Jag har lite dålig minnesbild av det.

(Tystnad, cirka trettioen sekunder).

A: Ska se om det blev rätt här om man... Se om du tycker det blir för tyst, när du får se... Stannar liksom ner sig emellanåt när man...

(Uppspelningar av larmsamtalet, 52:09-52:33).

(Tystnad, cirka tio sekunder).

A: Vad är det vi har hört här?

C: Alltså, de, den minnesbilden jag har, det är ju att jag försöker liksom få dem att inte gå och titta in i förrådet. Det är ju det ända jag minns liksom, att jag försöker hålla dem därifrån. Och under den här tiden, vad jag kommer ihåg, det är ju att jag tar den här vattennyckeln då och går ut i carporten och hämtar slangen och ska spruta vatten. Det är ju det jag minns att jag höll på med. Och samtidigt försökte liksom hålla dem undan, så att de inte skulle gå ut och titta. Det är det jag minns utav den här... Samtidigt som jag då försökte hålla telefonen, på något konstigt sätt så, så var det. Det är det jag... ser mig själv göra, det är liksom att trixa med den här slangen, och det är vatten och... Och sen att de är där hela tiden.

(Tystnad, i cirka trettio två sekunder).

A: Man kan höra att du skriker en massa det går inte...

C: Ja... Jag vet inte vad det ska vara... Faktiskt... Ja, de, det, det jag vet att jag hade problem att få, få fast den här munstycket på, på trädgårdsslangen, det kan ju var det som blir liksom att det går inte... Jag kan inte, jag kan inte tala om vad det skulle vara som inte går annars.

A: Nej.

(Tystnad, cirka trettioen sekunder).

A: Mm, vi kör en bit till här... Tyckte du det blev bättre ell... funk, vill du ha lite högre?

C: Nej... men jag ska försöka koncentrerat mig här så att.

A: Jag vet att det är, är lite...

C: Separera ljudet ifrån det de pratar om.

A: Ja, precis. Där de pratar på...

C: Ja.

A: ... hör de andra med.

(Tystnad, cirka arton sekunder).

(Uppspelning av larmsamtalet, 55:46-56:24).

A: Mm, mm. Nu är hon noll två femtioåtta in i den här inspelningen.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Det jag höll på med det var ju den här trädgårdsslangen, så jag antar ju att jag håller på med den under tiden. Jag, jag vet inte vad, var jag är någonstans, faktiskt. För det var ju det jag höll på med... Jag sprang ju mellan carporten och... den här, vattennyckeln och fixade med slangen och donade, och försökte liksom få vattnet att spruta.

(Tystnad, cirka trettiosex sekunder).

A: Okej, så det vi hörde nu här, är att du tror att du håller på med, med trädgårdsslangen.

C: Ja.

A: Mm.

(Tystnad, cirka tjugotre sekunder).

A: Och... nu kör vi ifrån noll två och femtioåtta.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

(Uppspelning av larmsamtalet, 58:07-59:12).

A: Tänkt pausa nu...

(Uppspelning av larmsamtalet fortsätter).

A: Vi ska stoppa Cecilia...

C: Jaha.

A: ... försöka höra... (Ohörbart, 59:27).

(Uppspelning av larmsamtalet fortsätter till 59:40).

C: Ja, jag kan ju inte svara på vad som händer just... där och då... Jag... Jag vet ju att jag försökte hålla ungarna därifrån och jag försökte hålla på med den här trädgårdsslangen, det är ju, det är ju de sakerna jag höll på med.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

C: Och var, var jag är just här det våg, det kan jag inte svara på. Men jag är utanför... Och försöker spruta vatten... Men det är ju någon som ropar nej där, men jag vet inte om det är jag eller någon annan.

(Tystnad, cirka tjugotre sekunder).

A: Och du, sa att du kunde inte säga var du var, men du är utanför. Och vad, utanför vad då?

C: Förrådet.

(Tystnad, cirka tjugofem sekunder).

A: Mm.

FL: Var är telefonen?

C: Jag hade, jag har för mig att jag har den liksom... tryckt mot axeln när jag var ute i carporten och hämtade slangen och, och höll på. Men... jag vet inte om jag har liksom lagt ifrån mig den eller om jag har stoppat den i fickan sen, eller vad jag har gjort. Men jag vet att när jag, under tiden jag... pratade, så hade jag den tryckt så... för att jag behövde ha båda händerna till att ta slangen och, och den delen och... Fö... annars får jag ju inte på liksom munstycket på trädgårdsslangen och får ut det. Men... var jag har den här, det... uppenbarligen inte så att jag kan höra vad hon säger.

(Tystnad, cirka tretton sekunder).

A: Nu sa du nu... det här munstycket du ska få på slangen...

C: Mm.

A: Vad, vad är det som sitter på slangen?

C: Eh, man trycker på en sådan... som man sprutar med...

A: Ja.

C: ... och de ligger ju inne i förrådet...

A: Okej.

C: ... till höger, precis innan förrådet där... vattennyckeln hänger där, så jag behöver ju ha båda händerna liksom för att... Och, och den ska ju, för det är ju ett stopp i... det är ju någon sådan, ja, jag är inte så duktig. Men det är något stopp, så när man trycker på den så lättar liksom vattentrycket så att du kan spruta vatten, när du väl har sa... satt på vattnet.

A: Okej.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

A: Vad heter nu det där, munstycken, eller vad kallar man de?

C: Ja, vattenmunstycken.

(Tystnad, cirka sju sekunder).

C: För det är ju ett vattenlås heter ju det som sitter i.

FL: Det kommer inget vatten ur slangen...

C: Nej.

FL: ... fast du sätter på...

C: Nej.

FL: ... det så länge du inte har fått på det här...

C: Nej.

(Tystnad, cirka fyrtiotre sekunder).

A: Mm... Du kör vi ifrån tre och femtioåtta in och en bit framåt här.

(Tystnad, cirka fem sekunder).

(Uppspelning av larmsamtalet, 01:03:56-01:04:49).

C: Ska jag höra det som sägs bakom av mig, det kommer, ju jätte svårt.

(Uppspelning av larmsamtalet fortsätter, 01:04:54).

A: Mm, det var noll fyra femtiosex, här.

C: Jag hör inte alls vad jag säger där.

(Tystnad, cirka trettiosju sekunder).

A: Då kör vi från noll fyra femtiosex, och lite till.

(Uppspelning av larmsamtalet, 01:05:46-01:06:48).

A: (Ohörbart, 01:06:49) stoppa.

C: Det låter som jag säger att, gå inte dit Ebba.

A: Mm.

C: Det, det är (ohörbart, 01:06:53) utskiljer jag att säga.

(Uppspelning av larmsamtalet fortsätter, 01:07:00).

A: Så... Och då har vi stoppat vid noll fem, femtiofem. Och du sa att det lät som att du sa någonting.

C: Det låter som jag säger, gå därifrån Ebba. Eller gå inte dit Ebba.

(Tystnad, cirka femton sekunder).

C: Och det handlade ju, det handlade ju väldigt mycket om att försöka hålla dem därifrån, samtidigt som jag skulle försöka spruta vatten.

(Tystnad, cirka trettio sekunder).

FL: Jag tar en sådan.

A: Jajaja... Du kan ta härifrån annars.

(Tystnad, cirka trettio sekunder).

A: Mm... Då kör vi i här vid sista från noll fem, femtiofem.

(Uppspelning av larmsamtalet, 01:08:48-01:09:07).

A: Sen är det slut...

C: Okej.

A: ... Nu börjar det om från början.

C: Ja, det låter ju som att... någon gråter i bakgrunden.

A: Mm.

(Tystnad, sexton sekunder).

A: Vem är det som gråter?

C: Ja, det var väl nog alla tre tror jag.

(Tystnad, cirka sex sekunder).

C: Jag har ju lite sv... jag har ju, jag har ju lite svårt och se var Ebba och Elias är någonstans... Att det var så lång tid för mig, det... för mig kändes det som en sekund... Under hela den här liksom, episoden, men det var ju längre tid än så uppenbarligen... Jag vet inte vem det var som grät och vad vi hörde just där, men jag vet ju att vi grät allihopa.

(Tystnad, cirka femton sekunder).

A: Mm.

T: Tomas.

A: Tomas.

T: Aj, jag hostade...

A: Jaha.

T: ... bara. Ja...

A: Ja, det gör vi också här.

T: Ja.

(Tystnad, cirka tolv sekunder).

A: Kan vi ta bort de här.

(Tystnad, cirka trettioåtta sekunder).

FL: Och angående genomgången med SOS-samtalen så kommer det inte skrivas ut vad som sägs i larmsamtalet. Detta finns ju utskrivet sen tidigare, utan det som skrivs ut, det är det som vi har sagt emellan, varje stopp... Vi ska även idag då ha genomgång av samtliga beslag...

T: Ja.

FL: ... och då kommer vi upprätta ett PM. Om vad som framkommer där, samtalet kommer att, kommer att spelas in, men det kommer inte skrivas ut om det inte är något särskilt behov framkommer. Och vi kommer även diskutera hur delgivningen ska gå till, detta spelas också in. Inte heller detta kommer att skrivas ut om inte särskilt behov framkommer. Och utskriften från inspelningen avslutas då här.